

இயாகோபு என்னும்
இராமதேவர்
வைத்தியகாவியம்-1000

Acc.No: 44851
R 689

தாமரை நூலகம், ஸென்னை - 26.

இராமதேவர் வைத்திய காவியம்-1000

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபுழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 152
முதல் பதிப்பு	: 1869
இரண்டாம் மறுபதிப்பு	: ஆகஸ்டு 1995
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜூலை 2013
நான்காம் பதிப்பு	: ஆகஸ்ட் 2021

பதிப்புரிமை பெற்றது	நூலைப்பற்றி
நூலின் பெயர்	: இராம தேவர் வைத்திய காவியம்
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: 2021
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 264
பிரதிகள்	: 1000
நூல் விலை	: ரூ. 150.00
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

திருமதி எஸ். மாலதி,
இ.ஆ.ப.,
ஆவணக்காப்பகம்
மற்றும் வரலாற்று
ஆராய்ச்சி ஆணையர்.

தமிழ்நாடு
ஆவணக்காப்பகம்,
எழும்பூர்,
சென்னை - 8.

கடித எண்.16801 / அநா / 94

நாள் : 6. 7. 95.

அனுமதிக் கடிதம்

பொருள் : தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம் -
" இராமதேவர் வைத்திய காவியம் - 1000"
மறுபதிப்பு செய்தல் அனுமதி -
வழங்கப்படுகிறது.

பழைய அரிய தமிழ் நூல்களைக் காப்பாற்றி, மக்கள் படிக்க வகை செய்யும் வண்ணம், "அரிய தமிழ் நூல்கள் மறுமதிப்புச் செய்யும் திட்டம்" ஒன்றினைத் தமிழக அரசு கல்வித்துறை அரசாணை நிலை எண்.372, கல்வி, நாள். 20.4.92ல் வெளியிட்டுள்ளது. அத்திட்டத்தின்படி " இராமதேவர் வைத்திய காவியம் - 1000" என்னும் நூலினை மறுபதிப்பு செய்வதற்காகத் தாங்கள் செய்து கொண்ட மனு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

(ஒ- ம்) எஸ். மாலதி

ஆணையர்,

பெறுநர் :

நிறைமதி பப்ளிஷர்ஸ்,
10. முத்துமாரியம்மன் கோவில் தெரு,
பெரம்பூர், சென்னை - 600 011.

பதிப்புரை

சித்தர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி தெளிவான தகவல் எதுவும் கிடைக்காத நிலையில் அவர்களைப் பற்றிய வரலாறுகளை ஆங்காங்கு கிடைக்கும் சிறு குறிப்புகளிலிருந்தே அறிய வேண்டியுள்ளது.

" அபிதான சிந்தாமணி யில்; இராமதேவர் ஒரு சித்தர். நாகப்பட்டினத்தில் வீற்றிருந்து சிவபூஜாவிசேஷத்தால் எல்லா சித்தியும் அடைந்தவர். இவர் வைத்தியநூல் செய்து இருக்கின்றனர். அதற்கு இராமதேவர் வைத்தியம் என்று பெயர். இவர் காசியிலிருந்து சட்டைநாதரை எழுந்தருளச் செய்து நாகையில் தாபித்தனர்.

" டி.வி. சாம்ப சிவம்பிள்ளை அகராதியில்: இராமதேவர் பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவர். நீண்ட காலங்களுக்கு முன் இருந்தவர். வைத்திய, வாத, யோக, ஞானங்களில் மகா வல்லவர். இவர் ஒரு காலத்தில் மெக்காவுக்கு சென்று இஸ்லாம் மதத்தை தழுவி யாகோபு எனப் பெயர் வகித்து அங்குள்ள நபிகளால் புகழப் பெற்று அநேக வைத்திய, வாத நூல்களை அவர்களுக்கும் போதித்துப் பிறகு அநேக சித்துக்களையும் ஆடியவர். இவர் தமிழிலும் அநேக நூற்களை இயற்றியவர். கடைசியாக அழகர் மலையில் சமாதி புகுந்தாகச் சொல்லப்படும்.

இராமதேவர் வரலாறு பண்டைக்காலத்தில் நிலவிய மத ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. போகமுனிவர் தமிழ் சித்த மருத்துவத்தைச் சீனநாடு எங்கும் பரவச் செய்ததைப் போல் இராமதேவர் அரேபியாவில் தமிழ் மருத்துவத்தைப் பரவச் செய்து நபிகளால் புகழப்பட்டிருக்கிறார். இவருடைய வரலாறு தமிழகத்திற்கும், சித்த மருத்துவத்திற்கும் பெருமை சேர்க்க வல்லது.

இங்கே ஒரு விஷயத்தை தனியாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறோம். ஆயுர்வேத வைத்தியம் கற்க விரும்புபவர்கள் சமஸ்கிருதம் படித்தே ஆக வேண்டும். அதே போல் சித்த மருத்துவம் கற்பவர்கள் இது போன்ற பழந்தமிழ் நூல்களில் ஓரளவாவது அறிவுத்திறன் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

அகஸ்தியர், போகமுனிவர், இராமதேவர், யூகிமுனிவர், சட்டைமுனி, திருவள்ளுவர், தேரையர், தன்வந்திரி போன்றவர்களின் சித்த மருத்துவ நூல்களில் ஆராய்ச்சி செய்யதக்க திறமை பெற்றவர்களாக சித்த மருத்துவம் பயிலும் மாணவர்களை தயார்படுத்த வேண்டும். ஆராய்ச்சி அறிவு மேம்பட்டாலே சிறந்த மருத்துவர்களாக திகழ முடியும்.

சித்தர்கள் இயற்றிய அரும் பெரும் நூல்கள் இதுவரை தமிழகத்திற்கு கிடைக்காமல் இருந்ததால் பிற்காலத்தியவர்கள் எழுதிய வசன நூல்கள் மட்டுமே சித்த மருத்துவத்தின் பாடத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தன. இது ஒரு மாபெரும் குறையாகும்.

பழம் பெரும் நூல்களைக் கற்றால் மட்டுமே மருத்துவ அறிவு விரிவடைய முடியும். மருத்துவ நூல்களில் பரந்த கல்வியறிவும் சிறந்த ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையும் சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளிவரும் மாணவர்களுக்கு இன்றியமையாததாகும்.

இராமதேவர் வைத்திய காவியம் என்ற பழம்பெரும் நூலை பாதுகாத்து வைத்திருந்து அதை வெளியிட அனுமதி தந்த ஆவணக் காப்பகத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

வணக்கம்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்,
பதிப்பாசிரியர்.

VI

இராமதேவர் வைத்திய காவியம் - 1000

எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம் எண்
1.	காப்பு	1
2.	வழலை	4
3.	முப்பொருளின் அடிமுடி மூலம்	7
4.	வெடியுப்புச் சுண்ணம்	10
5.	கற்பூர சுண்ணம்	11
6.	துருசு சுண்ணம்	13
7.	சவர்க்காரம்	14
8.	ஞானம்	19
9.	சவர்க்காரச் சுண்ணம்	20
10.	கட்டுவகைச் செயநீர்	22
11.	மெழுகுவகைத் தைலம்	23
12.	திலதவகைத் தயிலம்	24
13.	அஞ்சனத் தைலம்	25
14.	மாரணத் தயிலம்	27
15.	அட்டசித்துத் தயிலம்	28
16.	சர்வமோகத் தயிலம்	29
17.	கடுக்காய்ச் சூரணம்	31
18.	வல்லாரைச் சூரணம்	32
19.	அண்டச் சூரணம்	33
20.	அண்ட மெழுகு	34
21.	வாசி	35
22.	பிண்ட மெழுகு	36
23.	சாத்திரம் படிக்கும் விதம்	37
24.	மை	38
25.	திராவகம்	40
26.	வெடியுப்புத் திராவகம்	42
27.	கல்லுப்புத் திராவகம்	43
28.	கரியுப்புத் திராவகம்	44
29.	சாதிவிங்க வாலை	45
30.	இரசவாலை, நூற்கோர்வை	46
31.	காயாதி கற்பம், வாசி தேவர் கடுக்காய்க் கற்பம்	48
32.	திருமூலர் வல்லாரைக் கற்பம்	49
33.	சட்டைநாதர் கற்பம்	50
34.	போகர் கற்பம்	51

35. கொங்கணர் கற்பம், கருவூரார் கற்பம் சுந்தரானந்தர் கற்பம்	53
36. மச்சமுனி கற்பம்	54
37. கமலமுனி கற்பம்	55
38. இடைக்காடர் கற்பம்	56
39. கோரக்கர் கற்பம்	57
40. அகப்பை சித்தர் கற்பம்	58
41. அமுகண்ணிச் சித்தர் கற்பம்	59
42. சிவவாக்கியர் கற்பம்	60
43. சூரியானந்தர் கற்பம்	62
44. பாம்பாட்டி சித்தர் கற்பம்	63
45. கமலமுனி கற்பம்	64
46. சூதமுனி கற்பம்	65
47. நந்தீசர் கற்பம்	67
48. பிரம்முனி கற்பம்	68
49. கும்பமுனி நூலிற் சொல்லிய கருக்கள்	70
50. கும்பமுனி கலைக்ஞானம் இந்த ஆயிரமும் பார்க்கவும்	71
51. வாசுதேவர் வாத அரிதாரக் குரு	73
52. திருமூலர் முறை	75
53. சட்டநாதர் முறை	76
54. போகர் - கருவூரார் - கொங்கணர் முறை	77
55. சுந்தரானந்தர் முறை	79
56. செந்தூரம்	80
57. மச்சமுனி முறை	83
58. கமலமுனி முறை	84
59. பஞ்ச பூதச் சரக்கு, சத்துரு மித்துரு, இடைக்காடர் முறை	85
60. புத்தி	86
61. சூதமுனி முறை	87
62. கமலமுனி முறை	90
63. பாம்புச் சித்தர் வாதமுறை, பாஷாணக்கட்டு	97
64. வாதிகள் பிரட்டு	98
65. சிதம்பர சக்கர தீட்சை	99
66. மோகனம்	100
67. தம்பனம்	101
68. உச்சாடனம்	102
69. வித்துவேஷனம்	104

70.	மாரணம்	105
71.	பேதனம்	106
72.	அஷ்டகர்ம மெழுகு, மோகனம்	108
73.	தம்பனம், உச்சாடனம், ஆக்கிருஷ்ணம்	109
74.	மாரணம், பேதனம், அஷ்டகர்மச் சிவை	110
75.	அகார - உகார - தீட்சை	113
76.	ரவிமதிக்குறி கற்சிப்பி கைபாகம்	116
77.	நவக்கிரகம் - ரவிமதி, மெய்க்குறி யஞ்சனம்	119
78.	காது நஞ்சுக் கரு	120
79.	கிரகசித்து, திலத விங்கம்,	121
80.	இராகுவின்பதி	122
81.	அமாவாசி, கேதுகிரகம்	123
82.	அண்டமெழுகு	126
83.	நிலப்பூரக் கவசம்	127
84.	விங்கமெழுகு	130
85.	அரிதாரம்	131
86.	பாஷாணக்கட்டு	132
87.	வெடியுப்புச் சுண்ணம், வெடியுப்புச்செயநீர்	133
88.	அண்டத் தயிலம், வீரமெழுகு	134
89.	சவர்க்காரம்	138
90.	ஞானியண்டம், சுண்ணப்பெருமை	139
91.	சாரக்கட்டு	140
92.	நாகக்கட்டு	141
93.	நூற்றொகை	142
94.	நாகச் செந்தூரம்	143
95.	திருவுருத் தயிலம்	145
96.	சிப்பி பற்பம், சத்தி சிவ பூசை	146
97.	பரிதிமதி சுடர்கற்பம்	148
98.	விந்தின் மகிமை, வித்துக்குக் கவசம்	149
99.	முன் விதைகொள்ள அனுப்பானம்	150
100.	லெள்ளாட்டிரல் கற்பம்	151
101.	செந்தூரக் கற்பம்	154
102.	சவர்க்காரம்	156
103.	தென்னங்காய்ச் சவர்க்காரம், துருசு சவர்க்காரம்	158
104.	விங்கச் சவர்க்காரம்	159
105.	வீர சவர்க்காரம், கௌரி சவர்க்காரம்	160
106.	கெந்தி சவர்க்காரம்	161

107. சுரபாண்டத் தயிலம்	162
108. வஞ்சிக்கொடி குழித்தயிலம்	163
109. மதியமுர்த மெழுரு	164
110. ஞானக்கூறு	165
111. அமுரி கற்பம்	166
112. சத்திசிவ மெழுரு கற்பம்	167
113. இளநீர் வழக்கை மெழுரு	168
114. மேற்றோட்டின் பற்பம்	169
115. வசிவவிபூதி	170
116. வல்லாரை லேகியம், கடுக்காய் லேகியம்	171
117. நூல் வகை, அசட்டு வாதி	173
118. வெள்ளாட்டின் பூமால், புஷ்பம்	174
119. அறுவகைச் செயநீர்	176
120. அரிதார ஈயம், நாககுரு	177
121. அரிதாரக் களங்குச் செந்தூரம்	178
122. பரிச் சுண்ணம்	179
123. நாசமணி	180
124. கௌரிமணிக் களங்கு	181
125. கௌரி களங்குச் செந்தூரம்	182
126. லிங்கக் களங்குச் செந்தூரம்	183
127. செந்தூரம், சவ்வீர மணிக்களங்குச் செந்தூரம்	185
128. செந்தூரம்	186
129. அரியெழுத்து மகிமை	187
130. பாஷாணக்கட்டுப் பற்பம்	188
131. ஞானம்	189
132. மச்சமுனி சரக்குவைப்பு எண்ணூறில் பார்க்கவும், கற்பூர வைப்பு	192
133. வீரவைப்பு	193
134. துரிசுவைப்பு	194
135. நவச்சாரவைப்பு	195
136. தாளக பாஷாணம்	196
137. லிங்க பாஷாணம்	197
138. கெந்தி பாஷாணம், உப்புக்கட்டு	198
139. கல்லுப்புச் சுண்ணம், கற்பூரச் சுண்ணம்	199
140. துரிசு சுண்ணம்	200
141. தாம்பர சுண்ணம், நந்தியுப்புச் செயநீர்	201
142. பூரண மை	202

X

143.	கேசரி மை	203
144.	உப்பு மை	204
145.	வாடை	205
146.	திலர்தம், அமுர்த சஞ்சீவி	206
147.	முடர்கள்	207
148.	பசளை, செம்பு சுத்	210
149.	நாக சுத்தி	214
150.	நாக பற்பம்	215
151.	நாக செந்தூரம்	216
152.	பாஷாணச் சுத்தி	217
153.	சஞ்சார சமாதி	220
154.	பிருதிவு வகுப்பு, அப்பு வகுப்பு	224
155.	தேயுவகுப்பு, வாயு வகுப்பு, ஆகாச வகுப்பு	225
156.	துருசு சத்துரு மித்துரு	226
157.	கார சத்துரு மித்துரு, கல்லுப்புச் சத்துரு	227
158.	வெடியுப்பு சத்துரு மித்துரு, கார சத்துரு மித்துரு	228
159.	தங்கச் சத்துரு, சூதச் சத்துரு	229
160.	இரும்பு சத்துரு மித்துரு, நாக சத்துரு மித்துரு	230
161.	வங்க சத்துரு மித்துரு, காரீய சத்துரு மித்துரு	231
162.	அஷ்டாங்க யோகம், ஏமம், நியமம்	232
163.	ஆசனம், பிராணாயம்	233
164.	பிரத்தியாகாரம், தாரணை	234
165.	சமாதி, இரவி தெரிசனம்	235
166.	மதி தெரிசனம், பிரம தெரிசனம்	236
167.	விஷ்ணு தெரிசனம், மகேஸ்பர தெரிசனம்	237
168.	சதாசிவ தெரிசனம்	238
169.	சிவவேட தீட்சை, அஷ்டாங்க தீட்சை, சிவ வேடம்	239
170.	ஆவாரம்பட்டைத் தயிலம், சுரைவித்துத் தயிலம்	241
171.	பூரணத் தயிலம்	242
172.	மருதோன்றித் தயிலம்	243
173.	விஷந்தீர விஷமெழுரு	247
174.	குன்மமெட்டுக்கு லவண லேகியம், கிரந்தி குலைக்குக் களிம்பு	248

உ

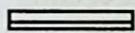
சிவமயம்

இயாக்கோபென்னும்
 இராமதேவர்
 திருவாய் மலர்ந்தருளிய
 பெருநூலாகிய
 வைத்திய காவியம் - 1000

இஃது

களத்தூர்த் தமிழ்ப் புலவர்
 வேதகிரி முதலியார் - குமாரர்கள்
 ஆறுமுக முதலியாராலும்
 ஆயுள் வேத பாஸ்கரன்
 கந்தசாமி முதலியாராலும்
 பரிசோதிக்கப்பட்டு.

காஞ்சீபுரம்

இட்டா - குப்புசாமி நாயகராலும்
 திருவொற்றியூர்
 இரிசப்ப முதலியார் குமாரர்
 பரசுராம முதலியாராலும்
 தமது பரப்பிரம முத்திராக் கரசாலையிற்
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

2

சிவமயம்

இ ரா ம தே வ ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநூலாகிய

வையித்தியகாவியம் - 1000

காப்பு

அண்டமெனுங் கேசரியாள் பாதங்காப்பு
 அருள்பெருகும் பூரணத்தி னறிவேகாப்பு
 குண்டமெனுங் குண்டலியாள் குறியேகாப்பு
 குருவான பராபரத்தின் குணமேகாப்பு
 மண்டலங்கண் மூன்றுமொன்றாய் நிறைந்துநின்ற
 மகத்தான ரவிமதியின் கடரேகாப்பு
 பிண்டமெனும் பொருளான அண்டபிண்டம்
 பேரண்டநிறைந்தகண பதிகாப்பாமே.

1

பதியான பதிநிறைந்த பூரணத்தினாலே
 பக்குவமாய்த் திசைநாதங் கண்டுதேறி
 கெதியான மோக்ஷமென நின்றேனப்போ
 கேசரத்தின் கேசரியாள் கிருபைகூர்ந்து
 மதியான மதியமுர்த மீய்ந்தாளப்போ
 வரிசையுட னுரிசையதாய் வணங்கிப்பெற்றேன்
 ததியான காலமென்று மனதுகூர்ந்து
 சங்கையுட னுபதேசம்-ஆ-ஊ - வென்றாளே.

2

ஆவென்ற சிவதீட்சை யதீதம்பெற்றே

னதன்பிறகு ஊவென்ற வருளைப்பெற்றேன்
கூவென்ற நாதமடா மௌனம்பெற்றேன்

கூர்மையுடன் மூன்றினுட விவரம்பெற்றேன்,
சாவென்ற சொல்லகற்றுந் தன்மைபெற்றேன்
தயவான புலத்தியர்தன் னருளினாலே,
மாவென்ற மௌனமதை மனதிற்கொண்டு
மகத்தான குருவினுட வளங்கண்டேனே.

3

வளங்கண்டு குருவினுட வண்மைகண்டு

மகத்தான சிவசத்தி பூசைசெய்து,
நலங்கொண்டு சஞ்சாரச் சமாதிகொண்டேன்
நன்மையுட னஷ்டதிசை சுற்றும்போது,
தலங்கண்டே னத்தலத்தி னாதங்கண்டேன்
தயவான மனோன்மணியாள் தன்மைபெற்றேன்
உளங்கனியு மனோன்மணியாள் வாவாவென்று
வுண்மையென்ற பொருளீய்ந்தா னுருபெற்றேனே. 4

உருவான பொருளறிந்து வுண்மைபெற்றே

னுண்மையுடன் வாராம தேவாயென்றாள்
கருவான கருக்குருவு மெனக்கேயீந்தாள்
கைபாக முறைபாகங் கணக்கின்பாகம்
திருவான வொருபாகங் குருவின்பாகம்
செம்மையுட னன்றாகச் செப்பினாள்பார்
குருவான குருவருளா லாத்தாளென்னைக்
கூப்பிட்டுக் காப்பிட்டுக் குறிசொன்னாளே.

5

குறியான குறியறிந்து மூலம்பார்த்து

குணமான வாறுவரை மேலேசென்று
நெறியான சுழிமுனையில் வாசிபூட்டி
நேரான மயிற்பாலத் தப்பாற்சென்று
அறிவான மதியிரவிக் கப்பாலேறி
யக்கினியின் சுடரதிலே யமர்ந்துநின்று
பறியான பரப்பிரமக் குருவைப்போற்றி
பதியான வாயிரத்தெட்டி தழ்கண்டேனே.

6

இயாக்கோபென்னும்

கண்டேனே யாயிரத்தெட் டிதழுக்குள்ளே
 கருணையுள்ள மதியமுர்தங் கருத்தாய்க்கொண்டு
 செண்டெனவே யண்டவரை சுற்றித்தானும்
 திரும்பினே னொருநொடியிற் றிரும்பியந்த
 அண்டர்பிரா னருளதனால் முடிவிற்கண்ட
 வாயிரத்தெட் டிதழ்பெறுக வடியேன்றானும்
 விண்டபொருளாயிரமாய்ப் பாடியந்த
 விபரமதைக் கருக்குருவாய் விளம்பினேனே. 7

விளம்பினசொல் ராமனுட வாக்கியமென்று
 விருதுபெற்ற சித்தரெல்லா மகிழ்ந்துபோற்றி
 நலம்பெறவேயவரவர்க ளெடுத்துப் பார்த்து
 நன்மையுள்ள வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணி
 வளம்பெறவே யிருந்தார்க ளப்போதையா
 மகத்தான புலத்தியரின் மகிமையாலே,
 கிளம்பியிக வப்பதியிற் சித்தரோடே
 கெணிதழுடன் வாதாடி யிருந்தேன்பாரே. 8

இருந்துகொண்டு வாதாடிக் கேள்விபேசி
 யின்பமுடிவானதொரு வாயிரத்தை
 வருந்தியிக வாங்கிநல்லோர்க் கீயந்தேனப்பா
 வரிசையுள்ள வாயிரத்தின் வளமைகேளு
 அருந்தவமா மந்திரத்தி னதிகசித்து
 வருமையுள்ள வழலைமுறை யானவாறு
 தெரித்து கொண்டு முப்பூவின் குருவின்வாறு
 தெவிட்டாத காயாதி கற்பவாறே. 9

வாரான வசியமுத லெட்டுவித்தை
 மகத்தான திணிமொடு மையின்போக்கு
 கூரான செயநீரின் மெழுகின்போக்கு
 கூர்மையுள்ள செந்தூரச் சரக்கின்போக்கு
 நேரான வேதையிலே யனந்தம்போக்கு
 நிட்டைமுதற் சமாதினிட கற்பப்போக்கு
 தேராத மனத்தோர்க்கு ஞானப்போக்கு
 திறமான மூலிகையின் திறங்கள்தானே. 10

திறமான சகலசித்து மாதியந்தம்
 தீர்க்கமுள்ள வாதியந்த மண்டபிண்டம்
 உறமான வண்டபிண்ட நாதவிந்து
 வொடுங்கிநின் தலமதுதா னண்டமாச்சு
 பரமான வண்டமடா வாதியுப்பு
 பகருகின்ற வாதியுப்பு கல்லுப்பாச்சு
 சிரமான கல்லுப்பாஞ் சுத்தவெள்ளை
 சிவசிவா வென்னசொல்வேன் பிரமமாச்சே.

11

ஆச்சப்பா பிரமமென்ற கபாலந்தன்னை
 யரனெடுத்து வுலகமதி லமுதுகொண்டார்
 பேச்சப்பா பேசாம லமுதுகொண்ட
 பெருமையினாற் சிவனெனவே பேருண்டாச்சு
 நீச்சப்பா வெகுநீச்சு வண்டக்கூறு
 நேர்மையுள்ள வண்டமடா வழலையாச்சு
 பாச்சப்பா வண்டமென்ற வழலைதன்னைப்
 பாடுகிறேன் கருக்குருவாய்ப் பாடுவேனே.

12

வழலை

பாடுகிறேன் வழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு
 பரமான வண்டமென்ற கல்லைவாங்கி
 நாடுகிறேன் கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 நலமாக விருப்புலக்கை யதனாற்குத்தி
 வாடுகிறேன் வகையென்னமாப் போலக்குத்தி
 வரிசையுடன் மாவாக்கி யுதன்மேலப்பா
 கூடுகிற சுத்தசலந் தன்னிற்போடு
 கூர்மையுடன்கரைத் திறுத்து மறுநாள்தானே.

தானேதா னிறுத்திடுவாய் பத்துமுறையப்பா
 தயவாக விறுத்துநன்றாய் ரவியிற்போடு
 வீணேதான் றிரியாமல் மனதாய்ப்பார்த்து
 விபரமுடன் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
 தேனென்ற பழச்சாற்றிற் பொடியைக்கொட்டி
 திறமாக வடுப்பேற்றிக் குமுறக்காய்ச்சி
 வானென்ற நீர்வற்றக் காய்ச்சினாச்சகால்
 மகத்தான கல்லுப்புக் கசிவுபோச்சே.

14

இயாக்கோபென்னும்

கசிவான யெண்ணைகக்கி சுத்தவெள்ளையாச்சு
 கருணையுள்ள வண்டமென்ற கல்லுப்புத்தான்
 உசிதமுள்ள பூநீறென் நிதற்குப்பேரு
 உரிமையென்ற வழலையென்று மிதற்குப்பேரு
 கசிதமுள்ள வுவருப்பென் நிதற்குப்பேரு
 சுத்தமுள்ள விந்துவென்று மிதற்குநாமம்
 வசிகரமா மாதியுப்பு வென்றும்பேரு
 மகத்தான சிவமென்ற பேருமாச்சே.

15

பேரான சிவத்துக்குச் சத்திகேளு
 பெருமையுள்ள அகாரமொடு உகாரம்ரண்டுங்
 கூரான அகாரமடா விந்துவித்து
 குறியான உகாரமடா நாதநாதம்
 நேரான நாதவிந்து காரசாரம்
 நேர்மையுட னதன்விபரம் நன்றாய்க்கேளு
 பாரான பிருதிவி யுப்புமாச்சு
 பகருகின்ற வப்புமுப்பு மொன்றாய்ச்சேரே.

16

ஒன்றாகச் சேர்த்துநன்றாய்க் கரைத்துக்கொண்டு
 வுரிமையுடன் தெளியவைத்துத் தெளியவைவாங்கி
 நன்றாகப் பீங்கானில் வார்த்துநல்ல
 ரவிமுகத்திற் காயவைப்பாய் நீர்கள்வற்ற
 சென்றடா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால்
 சிவசிவா வுப்புநிற மென்னசொல்வேன்
 பன்றான பரப்பிரம வஸ்துவுக்கு
 பசுமையுள்ள சந்தியுப்பு வென்றும்பேரே.

17

பேரான சத்தியென்று மிதற்குப்பேரு
 பெருமையுள்ள நாதமென்று மிதற்குப்பேரு.
 கூரான காரமென்று மிதற்குப்பேரு
 கூர்மையுள்ள பூரமென்றுமிதற்குப்பேரு
 நேராகச் சத்திசிவ மொன்றாக்கூட்டி
 நேர்மையுள்ள பழச்சாற்றாற் கரைத்து மைந்தா
 மாறாத ரவிமுகத்தில் வைத்தால்நல்ல
 மார்க்கமுட னிரண்டுமொன்றா யுப்பாய்ப்போச்சே. 18

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

6

உப்பான வுப்பதற்கு நாமங்கேளு
 வுரிமையுள்ள வாதியென்றும் பரமாமுப்பு
 செப்பாத பரத்துக்கு வுயிரேதென்றால்
 சிவசிவா சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு
 தப்பாமற் சொல்லுகிறேன் னாகாசந்தான்
 நன்மையுள்ள சத்தமடா நாதமாச்சு
 அப்பான வாதியென் விந்துவோடே
 யருமையென்ற நாதமதை நன்றாய்க்சேரே.

19

சேர்த்துநன் றாய்நாதநீர் விட்டுவாட்டித்
 திறமாக மீராறு சாமமாட்டி
 பார்த்துநன்றாய்ப் பதமாக வட்டுப்பண்ணி
 பரிதியென்றரவி முகத்திற் பதமாய்வைத்து
 கார்த்து நன்றாய் நீர்வற்றக் காய்ந்ததானால்
 கணீலென்ற சத்தமடா வுப்புவேகம்
 போற்றிமிக வோட்டில் வைத்து வோடுடி
 பூட்டுவாய் தெரியாமல் மணந்தான்செய்யே.

20

செய்துநன்றாய்க்காய்ந்த பின்பு மைந்தாமைந்தா
 சிவபூசை நன்றாகச் செய்துகொண்டு
 மெய்யதனாற் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 விபரமுடன்மனதறிந்து புடத்தைப்போடு
 கைதவரா மனதாகக் காருகாரு
 காய்ந்துநன்றாய்த் தணலாறி யெடுத்துப்பாரு
 கொய்தமலர் முப்பூவை யென்னசொல்வேன்
 கூர்மையுட னீறியது சுண்ணமாச்சே.

21

சுண்ணமென்றா லிதன்பெருமை சொல்லக்கேளு
 சுருக்கான கடுங்காரச் சுண்ணமாகும்
 விண்ணான வாதியுப்புச் சுண்ணமென்றும்
 விருதுபெற்ற வழலையுட சுண்ணமென்றும்
 சுண்ணான மதியிரவி சுண்ணமென்று
 கருவான முப்பூவின் சுண்ணமென்று
 வண்ணானதன் மார்க்கமுள்ள சுண்ணமென்று
 வரிசையுட னுரிசையுள்ள சுண்ணமாச்சே.

22

இயாக்கோபென்ணும்

ஆச்சப்பா விந்தமுறை கண்ணப்போக்கு
 வாயிரத்தைப் போலொருநூல் சொல்லாதையா
 பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவமுண்டோ
 பெலராம தேவனுட னூலைக்கண்டால்
 மூச்சப்பா வோடாது முன்பின்னாக
 முனையான கழிமுனையில் நடனங்காணும்
 காச்சப்பா கசடான வறிவையுங்
 கசடகற்றி வாயிரத்தைப் பாருபாரே.

23

பாரப்பா முப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு
 பாங்கான குப்பியிலே பதனம்பண்ணி
 காரப்பா சதாசிவத்தை வாசிகொண்டு
 கருவான வாசியினால் மூலம்பாரு
 நேரப்பாவ மூலஞ் சுழினைமூலம்
 நேரான மூலமடா வண்டமாச்சு
 கூரப்பா வடிமூல மேலாதார
 குணமான வாதாரப் போக்கைக்கேளே.

24

போக்கான போக்கறிந்து போக்கைக்கண்டு
 போக்குவரத்தாகி நின்ற புதுமைகாணார்
 வாக்கானமனதறிந்து போக்கைக்கண்டால்
 வஸ்தாகி நின்றதலம் வண்மைகாணும்
 தாக்கானவளமை தனைக்கண்டால் மைந்தா
 தருவான வைத்துருவமுனக்கேசித்தி
 நாக்கானருசிதனையு மறிந்தாலந்த
 நலமானவைத் துருவுமுனக்கேசித்தி.

25

முப்பொருளின் அடிமுடிமூலம்

சித்தான முப்பொருளின் விபரங்கேளு
 சிவசிவா வடிநடுவு முடியுமாச்சு
 முத்தான வடியென்றா லுகாரமாச்சு
 மூர்க்கமுள்ளசத்தி யென்று மிதற்குப்பேரு
 வித்தான நாதமென்றுங் காரமென்றும்
 விசையான சருகென்று மமுர்தமென்றும்
 வத்தான வாசியென்றும் பூரமென்று
 மகத்தான பச்சையென்று முப்பூவாமே.

26

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

8

ஆமப்பா வடிமூலஞ்சொன்னேன்மைந்தா
 வரகரா நடுமூல மார்தான்காண்பார்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் அகாரமாச்சு
 நடுவான அகாரமடா சிவந்தானாச்சு
 தாமப்பா சிவமென்றுலரறியப்போறார்
 தயவான சிவமதுதான் விந்துவிந்து
 வாமப்பாடில் மதிநிறைந்த கங்கையென்று
 மகத்தான சயிலமென்றுஞ் செயநீரென்னே

27

நீரான செயநீரென் நிதற்குப்பேரு
 நினைவான சாரமென் நிதற்குப்பேரு
 கூரான ஓசிநீருப் பென்றும்பேரு
 குருவான வப்பென்று மப்பென்றும்பேரு
 ஊரான கங்கையென்றுஞ் சமுத்திரந்தானென்று
 முண்மையுள்ள வறுவகையென் நிதற்குப்பேரு
 தாரான சடாதார வழர்தமென்று
 தயவான விந்தென்று வீரமாச்சே.

28

வீரமென்ற நடுவான வகாரஞ்சொன்னேன்
 விசையான முடிமூலஞ் சொல்லக்கேளு
 தாரமென்ற மகாரமடா மவுனபீடந்
 தயவான மௌனமடா ஆதியாதி
 பாரமென்ற வாதியென்று மதற்குப்பேரு
 பாமான சத்தியென்று மதற்குப்பேரு
 காரமென்ற வெடியுப்பு வென்றும்பேரு
 கமலமென்றுஞ் சிப்பியென்று மிதற்குப்பேரே.

29

பேரான வாகாசப் புரவியென்றும்
 பிலமான கும்பிடுகல் லென்றும்பேரு
 நேரான காரமென்றும் ரவிதானென்றும்
 நிலையாத பாரையென்றுங் கல்லப்பென்றும்
 கூராத வெள்ளையென்றுங் கும்பமென்றும்
 குணமான வானைக்கல் லென்றும்பேரு
 மாறாத மௌனமென்றும் பொருள்தானென்று
 மகத்தான வழலையென்றும் பேருண்டாச்சே.

30

இயாக்கோபென்னும்

ஆமப்பா வழலையுப்பு வதீதஞ்சொன்னோ
 மாயிரத்தெண் கமலமதி லமுர்தமுண்டு
 தாமப்பா சொன்னகரு வாயிரத்திற்
 சமுசயங்க எல்லாமல் வழலையொன்னோம்
 வாமப்பா விந்நூலிற் கருவுகோடி
 வகுத்துரைத்தார் சித்தர்களு முனிவர்தாமும்
 காமப்பால் கானற்பா லிரண்டுங்கொண்டு
 கருவான வாயிரத்தைக் கருவாய்ப் பாரே.

31

கருவறியா மாந்தர்க்குக் கருச்சொல்லாதே
 கருவுரு வாயிரத்தின் கருசொல்லாதே
 உருவறியா ருருவிந்த வுகமைகாணார்
 உருவமற்ற திருவறியா ரொடுக்கங்காணார்
 மருவறியார் மலரினுட வாசகங்காணார்
 வாசமுள்ள பூமலரில் மனதுகூர்ந்து
 தருவான வைந்தறிவு மமுர்தவண்டந்
 தன்மையுள்ள வண்டமடா வமுர்தமாமே.

32

ஆமப்பா மூன்றினுட விபரஞ்சொல்லி
 யன்பான முப்புவின் விபரஞ்சொன்னேன்
 நாமப்பா சொன்னவுப்பு விபரந்தானும்
 நாதாக்கள் சொல்லார்கள் கருவாய்ச்சொன்னேன்
 தாமப்பா வாயிரத்தின் சகஸ்திரந்தன்னை
 தன்மையுடன் பூரணமாய்த் தான்கண்டோர்கள்
 காமப்பால் மதியமுர்தச் சுண்ணப்போக்கை
 கருவான் ரறிவார்கள் மற்றோர்காணார்.

33

காணாத கருத்துடையார் மெத்தவுண்டு
 காசினியிற் கண்டறிந்து நாவடக்கிப்பேசு
 தோணாத பொருளதனைத் தோற்றிவிக்குஞ்
 சருபமுள்ள வாயிரமாஞ் சகஸ்திரந்தன்னை
 பேணாத மாந்தருக் கீயவேண்டாம்
 பேணிநின்றவவர்களிடம் பேசவேண்டாம்
 கோணாமற் குருபதத்தைப் பூசைபண்ணி
 கூர்மையுட னாயிரத்தைப் பூசைபண்ணே.

34

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

10

வெடியுப்புச் சுண்ணம்

பண்ணப்பா வின்னமொரு கருவைக்கேளு

பருவமுடன் வெடியுப்புச் சுண்ணஞ் சொல்வேன்
கண்ணப்பா வெடியுப்பு வைந்தாங்காய்ச்சல்

கம்பியுப்பு கொண்டுவந்து சொல்லக்கேளு
நண்ணப்பா பீங்கானி லுப்பைக்கொட்டி

நடுவான பச்சைநீர் விட்டுக்கிண்டி
விண்ணப்பா ரவிமுகத்தி லுலரப்போட்டு

விபரமுடன் பத்துமுறை யிப்படியேகாய்ச்சே. 35

காய்ச்சிநன்றா யெடுத்திடவே யுப்பில்நின்றாற்

கசடான ஹலற்றுக் கட்டிப்போச்சு

தாட்சியில்லாக் கட்டாச்சு வடிதானப்பா

தன்மையுடன் கட்டினது தந்தம்போலாம்

மாய்ச்சல்செய்யு மூறலற்றுக் கட்டுமுப்பூ

மகத்தான விந்துப்பு வென்றும்பேரு

நீச்சென்று நீச்சான வுப்புச்சுண்ணம்

நினைவாகச் சொல்லுகிறோ மனதாய்க்கேளே. 36

கோளடா வெடியுப்பு பலமோபத்து

கிருபையுள்ள விந்ததுவும் பலமோபத்து

நாளடா சருகதுவு மதற்குரெட்டி

நலமாக விந்துநீர் தன்னாலாட்டி

கோளடா வாராமலாறுசாமங்

குமுறவேயரைத்தபின்பு பழச்சார்விட்டு

மாளடாவரைத்திடுவா யைந்துசாம

மார்க்கமுட னரைத்தபின்பு வட்டுபண்ணே. 37

பண்ணியதோர் வட்டதனை ரவியிற்போட்டு

பசுமையாய்க் காய்ந்தபின்பு சுரண்டிப்பாரு

உண்ணியே கணிரென்று சத்தங்கேட்டால்

உத்தமனே யோட்டில் வைத்து வோடுமுடி

தண்ணியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து

தன்மையுடன் குழிவெட்டிபுடத்தைப்போடு

புண்ணியனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு

பொருமி வெகு சுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சே. 38

இயாக்கோபென்னும்

போச்சென்று விடுக்காதே கடுங்காரமாகப்
 போக்கொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
 பேச்சொன்று மில்லையடா கல்வத்திட்டு
 பேணியே நாதநீர் விட்டுவாட்டி
 மாச்சென்று விடுக்காமல் நன்றாயாட்டி
 மார்க்கமுடன் முன்போலே காயப்போடு
 காச்சென்ற காச்சலது நன்றாய்க்காய்ந்தால்
 கருவாகப் புடம்போட நீறிப் போச்சே.

39

நீறிநின்ற நிறதுவு மதிகாரம்
 நீள்புவியில் மாந்தருக்குச் சொல்லவேண்டாம்
 கூறிநின்ற சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணிக்
 குருவான பராபரத்தைத் தொழுதுபோற்றி,
 தேறிநின்று மனத்றிவால் மனதைக்காரு
 தேறாத மனமானால் சித்துபொய்யாம்
 ஆறிநின்று அகாரமதைச் செபித்துக்கொண்டு
 வரகரா வின்னமொரு சுன்னங்கேளே.

40

கற்பூர சுன்னம்

சுண்ணமென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணஞ்சொன்னேன்
 கருபமுள்ள கற்பூரக்கட்டி வாங்கி
 திண்ணமுடன் வானென்ற செயநீர்வாங்கி
 செம்மையுடன் முப்பூவிற்பண விடைதான்போட்டு
 வண்ணமுடன் றெளிவிறுத்துச் சுண்டக்காய்ச்சி
 வளமைபெறப் பதினாறுதீட்சைசெய்து
 நண்ணயமாய்ச் சுலக்கிரவி முகத்தில்வைக்க
 நன்மையுடன் றெளிந்ததுவு நாதமாச்சே.

நாதமென்ற நீர்தன்னைப் பீங்கானில்விட்டு
 நன்மையுள்ள கற்பூரக் கட்டிதன்னை
 சேதமிக வாராமல் தோய்த்துத்தோய்த்து
 திறமாக ரவிதனிலே காயப்போடு
 பேதமிகவாராமற் பத்துமுறை காய்ச்சி
 பெலமாக விறுகியது கட்டிப்போகும்
 நீதமுடன் கட்டியதற் கடையாளமென்ன
 நிச்சயமாய்த் தீபமதற் கேறாதொன்றே.

41

42

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

12

ஒண்டான பொருளெல்லா நாதமாகு
 முடன்சேர்ந்த கருவெல்லாம் விந்துவாகும்
 பண்டான சேதியிது முப்பூவாகும்
 பார்மக்கா னிப்பூவில் சாரஞ்சேரில்
 குண்டாத சலமாகு மச்சலத்தில்
 குருவான துருசியதற் றோய்த்துத்தோய்த்துச்
 செண்டான ரவிதனிலே காயப்போடு
 சிவசிவா பொருமியது கண்ணமாச்சே.

43

ஆச்சப்பா ரசந்தனிலே கண்ணம்போட்டு
 அருளான செயநீரை விட்டரைத்து
 பேச்சப்பா பொன்றுமில்லை வட்டுபண்ணி
 பேய்மக்கா னோட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து
 காச்சப்பா காதையென்ற புடத்தைப்போடு
 கணபதிக்கும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
 மூச்சப்பா போகாம லடங்கிநீறு
 மூதண்டமானதொரு குருவுமாச்சே.

44

குருவிலொரு பணவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
 கூசாமற் றேனதிலே யீந்தாயானால்
 தருகாதே மேகமொடு வாங்குங்குஷ்டந்
 தாழ்வான சூலையொடு பௌத்திரங்கள்
 மருகிவருங் குன்மமொடு மூர்ச்சைவாய்வு
 மண்டியிடு மேலிளைச்சல் வயிறுகாந்தல்
 கிருகிருப்பு நீரிழிவு பவுத்திரங்கள்
 கெடியாகக் கண்டவுட னோடிப்போமே.

45

போமேதான் முன்குருவில் விராகனெட்டு
 புகழுடைய ரசபற்பம் விராகனொன்று
 ஆமேதா னிரண்டுமொன்றாய்ச் செயநீர்விட்டு
 அமர்த்தியே யரைத்துருட்டிக் கயிறுசெய்து
 தாமேதா னிழலுலர்த்திப் பதனம்பண்ணித்
 தனியிஞ்சிச் சாற்றிலிடச் சயரோகங்கள்,
 தாமேதான் குளிர்குரங்கள் சன்னிதோ, ஷம்
 நாடாம லோடிவிடும் நயந்து டிரே.

46

இயாக்கோபென்னும்

நயந்துமிகக் கொண்டாடி ராமனூலை
 நாட்டுவா யஷ்டாங்க முழுதுமாம்
 பயந்துமிக விந்நூலைப் பதனம்பண்ணி
 பார்தனிலே யொருத்தருக்கும் பகரவேண்டாம்
 தோய்ந்துமிக வுன்னுடைய பாதந்தன்னைத்
 தொழுதுகொண்டு செய்பவர்க் கிந்நூலிய்வாய்நீ
 சயந்தனிலே யீப்புகுந்த வாறுபோலே
 தான்றிரியுஞ் சண்டாளர் தனக்கியாதே. 47

துருக கண்ணம்

தனதாக வின்னமொரு கருவைக்கேடு
 தாயான மனோன்மணியாள் தந்தவித்தை
 மனதாகச் சொன்னமடா மகிழ்ந்துகேளு
 மங்கையுடநாதமடா வாலையாலை
 சென்னமா மில்லிலையினித்தாயைப்போற்றி
 செகசோதி யானதொரு காயைவாங்கி
 குணமாகக் கமலைப்பால் தன்னிற்போடு
 குமுறவே தீயொரித்து வலித்திடாயே. 48

அவித்தபத மென்னவென்றாற் கிள்ளிப்பாரு
 ஆவெண்ணெய் போலிருந்தா லிறக்கிவைத்து
 தவித்துமிக வாடாதே சர்க்கரைதேனுட்டி
 தயவாகப் பிசைந்துருட்டித் தாயைப்போற்றி
 குவித்துமிக வருதிங்கள் சென்றுபாரு
 கூறவொண்ணா வைங்காயச் கண்ணமாச்சு
 பவித்திடவே முப்பூவும் பூரச்கண்ணம்
 பக்குவமாயிடைக் கிடையே சேர்த்துக்கொள்ளே. 49

சேர்த்துநன்றாய்ப் பழச்சாற்றாற் சாமமாட்டித்
 திறமாக வில்லைசெய்து காயவைத்து
 போர்த்துமிகச் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 பூப்புடத்தில் வைத்தெடுக்கச் கண்ணமாகும்
 பார்த்திபனே யிச்சண்ணம் பதனம்பண்ணி
 பங்கயத்தின் றெரிசனத்தைப் பற்றிக்கொண்டு
 பூத்தமலர் வாசனையாற்கற்பங் கொண்டு
 பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவில்நில்லே. 50

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

14

அறிவான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம்

மாலையத்துத் தெய்வமெல்லா மாகவாகுங்,
குறியான சுழியறிந்து வாசிபூட்டிக்

கும்மெனவே தப்பித்துக் குறிகண்ணாட்டி

சரியான பதினெட்டு வெழுத்துக்கெல்லாந்

தானவனாய் நின்றதோ ரெழுத்தைக்கண்டால்

பரியான பரதேசி நீயேயாகும்

பக்குவமா வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணே.

51

பதனமதவாயிரத்தைப் பற்றிப்பாரு

பார்க்கையிலே மனதறிவாற் பாரு பாரு

விதனமெல்லாந் தானகன்று வறிவுண்டாகும்

வேதாந்தச் சித்துமிக வறிவிற்றங்கும்

சதமான வட்டசித்துந் தானேதோற்றுஞ்

சதாசிவத்தி னருள்பெருகித் தான்றானாகி

மதமானவாங்கார மடிந்துபோகும்

மகத்தான சிவயோகி யாவாய்ப்பாரே.

52

சவர்க்காரம்

பாரப்பா சவர்க்காரஞ் சொல்லக்கேளு

பாடினார் சவர்க்காரம் வெவ்வேறாக

நேரப்பா தெட்சணா மூர்த்திதானும்

நிலைத்திட்டா ராயிரத் திருநூறுக்குள்

சாரப்பா சவர்க்காரம் நன்றாய்ச்சொன்னார்

தருவான புலத்தியர்தன் கடாட்சத்தாலே,

பேரப்பா நான்பெற்ற தவப்பேறாலே

பெருமைவிட்டு வாயிரத்தைப் பேசினேனே.

53

பேசினதோர் சவர்க்கார மென்னவென்றாற்

பேரண்ட மானதொரு வண்டபிண்டம்

வாசிநிறைந் திருந்ததொரு வண்டபிண்டம்

மகத்தான சத்திசிவ வப்புவுப்பு

கூசிமனம் போகாம லுப்புவாங்கி

கூர்மையுடன் றகர்த்துக்கல் லுரலிற்றாக்கி

பாசிமனக் கசடகற்றி யிரப்புக்கோலால்

பக்குவமாய் நுறுக்கிநன்றா யிடித்துப்போடே.

54

இயாக்கோபென்னும்

இடித்து நன்றாய்த் தோண்டியொரு பாண்டத்திட்டு
 இளசான வழரியிட்டுக் கரைத்துமைந்தா
 பிடித்துநன்றாய்க் கரைத்தரவி முத்தில்வைக்கப்
 பிரியமுடன் மறுநாள்தா னிறுத்துப்போடு
 வடித்துமிக முன்போல வழரிவிட்டு
 வரிசையுடன் பத்துமுறை சுத்திசெய்து
 துடித்துமனம் பதறாமல் மைந்தாமைந்தா
 சுருக்கான ரவிமுகத்திற் காயப்போடே.

55

போட்டுநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு வரலிற்றாக்கிப்
 புத்தியுட னிடித்துநன்றாய் மா வதாக்கி
 தேட்டிமையா யம்மாவிற் சேருதற்கு
 திறமாக மருந்துவகை செப்பக்கேளு
 தாட்டிமையாய்ச் சருகோடு வீரம்பூரந்
 தயவான வெடியுப்பு இந்துகூட்டி
 நாட்டுவாய் நவாச்சாரங் கல்லுப்போடு
 நலமான துரிகடனே பூநீந்தானே.

56

தனதாக ராமனுட வயித்தியத்தைத்
 தாரணியில் விள்ளாதே தனதாம்வித்தை
 மனதாக வின்னமொரு கருவைக்கேளு
 மானிலத்திற் சகலபிணி மாண்டுபோக
 இனமான வண்டமென்ற கல்லைவாங்கி
 யிடுசமனாய்ப் பிண்டமென்ற நாதந்தானுங்
 குணமாக ரவிபீச மொட்டிலொன்று
 கூட்டியே விரவிநன்றாய்க் கூறக்கேளே.

57

கேளப்பா வாய்குவிந்த கலசந்தன்னிற்
 கெட்டியா யிட்டுமே லோடுமுடி
 ஆளப்பா தமிட்டுச் சீலைசெய்து
 ஆனகுழித் தையிலமதை யன்பாய்வாங்கு
 குளப்பா குப்பிதன்னிற் பதனம்பண்ணிச்
 சுந்தரஞ்சேர் சர்க்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 வாளப்பா யிக்குருவை வெளிவிடாதே
 மணிமந்திர வலிழ்தமாய் வணங்கிப்பாரே.

58

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

16

பாரப்பா யித்தயிலம் பதனம்பண்ணிப்

பார்தனிலே மனிதருக்கு வருநோய்க்கெல்லாம்

காரப்பா பணவிடைதா னாவிற்றித்த

கரைகாணா தோடிவிடு மின்னங்கேளு

சீரப்பா குளர்குமுந் தோஷம்போகுஞ்

சிவசிவா மகோதரமுங் குட்டகுலை

நேரப்பா வோடிவிடுந் தையிலபோக்கு

நிசஞ்சொன்னோங் குருவருளைத் தேர்ந்துகூடே. 59

கூடவே யின்னமொரு குருவைக்கேளு

குவிந்ததொரு முட்டையிலே யைந்தாந்திங்கள்

நாடவே யினமறிந்து கருவைவாங்க

நானொன்று சொல்கிறே னன்றாய்க்கேளு

வாடவே வேண்டாங்காண் ரவிபீசத்தில்

மாட்டுவாய் களஞ்சியெடை வெல்லங்கூட்டி

போடவே மூன்றாநாள் காய்வெதும்பி

பொற்கொடிக்கு விதமண்டி வருகுந்தானே. 60

தானென்ற காரியங் கட்டிவாங்கிச்

சாற்றுவாய் முப்பூவைக் கீழ்மேலிட்டு

கோனென்ற பீங்கானில் வைத்துநல்ல

கொடிக்கள்ளிப் பாலிலொரு சேரைவார்த்து

பானென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க

படபடத்து வருகியது பசுமையாகி

மானென்ற மெழுகுபத மாகிநிற்கும்

மக்களே யிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 61

பண்ணியதோ ரிம்மெழுகை யுலகத்தோர்க்குப்

பகராதே யிந்நூலை வெளிவிடாதே

உண்ணியதோர் பொருள்கோடி குவித்திட்டாலு

மொருத்தனுக்கு மிராமனுட னூல்யாதே

தண்ணிமையா யுன்னிடத்திற் றொண்டுபண்ணிச்

சதாகால முனதுபதஞ் சார்வோர்க்கொல்லாம்

புண்ணியமா யிதனிலொரு பொருளைச்சொல்லு

புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூண்டுபாரே. 62

இயாக்கோபென்னும்

பூண்டுகொண்டு பூரணமே தெய்வமென்று
 புத்தியுடன் மனதறிவாற் பூசைபண்ணி
 ஆண்டுகொண்டு வவள்பதத்தைத் தொழுதுநின்றா
 லரகரா சிவயோக மதுதாலுண்மை
 வேண்டுவது பூரணத்தை வேண்டவேண்டும்
 வேதாந்தப் பதியில்மன நிறுத்தவேண்டும்
 தூண்டாதமணி விளக்கைத் தூண்டவேண்டும்
 தூண்டுவது பூரணத்தாற் றூண்டிப்பாரே.

63

பாரப்பா சத்தியுட பூசைசொன்னேன்
 பரமகுரு ராமனுட வாக்கியத்தால்
 சாரப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிச்
 சார்ந்து கொண்டு கம்பகத்திற் சார்ந்தாயாகில்
 நேரப்பா குருவினுட பதியைப்பாரு
 நேர்ந்துகொண்டு வப்பதியில் நினைவைத்தாக்கி
 கூரப்பா ரகுராம தேவனென்று
 கொண்டாடி யிந்நூலைக் கூர்ந்துபாரே.

64

கூர்ந்துபார் கொங்கணவர் நூலைப்பாராய்
 கொண்டதிலே பட்சணியின் குருவைப்பாராய்
 தேர்ந்துகொண்டு வெந்தனுட நூலைப்பாராய்
 தெரிந்ததிலே யைம்பதுமும் பதுவும்பாரு
 சாந்தமாய்ப் பொதியைமுனி சூஸ்திரத்தில்
 தன்மையுள்ள பட்சணியில் சார்ந்துபாரு
 நேர்ந்து பாரெந்தநூல் தன்னிலேதா
 னிச்சமாய் வைத்தியத்தை நிறுத்தினேனே.

65

நிறுத்தியொரு கருமையைச் சொல்லக்கேளு
 நேரான தாமரையின் கொடியைவாங்கி
 கறுத்ததொரு காராமை யோட்டில் வைத்துக்
 கனலடுப்பிற் றானெரித்துக் கருக்கிக்கொண்டு
 பெருத்ததொரு வைங்கோலத் தையிலந்தன்னில்
 பிரளவே யரைத்துவொரு சிமிழில்வைத்து
 நிறுத்தியே குருபதத்தைப் பூசித்தேதா
 நேரான குருபதத்தை நினைவிற்காணே.

66

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

18

காணவே சிமிளெடுத்துக் காற்றில்வைத்துக்
 கனகமணிப் பூரணத்தைத் தியானஞ்செய்து
 பேணவே ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
 பிலமாகக் கும்பகத்தில் திலதம்போட்டு
 தோணவே நோயாளி தன்னைப்பாரு
 தொடர்ந்தபிணி ஓடிவிடுஞ் சொன்னேனப்பா
 பூணவே மையெடுத்து நாவில்தீற்றப்
 பொல்லாத தோஷமொடு காசம்போமே.

67

காசம்போம் விஷப்பாண்டு கண்டமாலை
 கபாலவிஷ சூலைமுதல் கன்னப்புற்று
 பேசவொண்ணா நெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சைவாய்வு
 பின்மூல மின்மூலம் பீதரோகம்
 பூசலற்றுச் செய்கின்ற குன்மரோகம்
 போகாத நோய்களெல்லாம் போவதற்கு
 வாசமுள்ள மையெடுத்து நிலிலத்தீற்றி
 வஞ்சகமாய்க் கண்ணிலிட வாங்கிப்போமே.

68

போமப்பா வின்னமொரு சேதிகேளு
 பூவான பூரசத்தின் செதிசொல்வேன்
 நாமப்பா வைங்கோலத் தையிலந்தன்னி
 லைந்துதர முறுக்கியதைச் சாய்ப்பாயாகில்
 ஓம்பா நீர்வற்றிக் கட்டிப்போகு
 முற்பன்மாய் முப்பூசைக் கவசஞ்செய்து
 ஆமப்பா வைந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 அப்பனே நீறியது சுண்ணமாச்சே.

69

சுண்ணமொரு பணவிடைதான் றேனிற்கொள்ளத்
 துலையாத வெட்டையொடு சூலைபோகும்
 எண்ணவொண்ணாச் சயமீனை யிருமல்போகு
 மெழுந்தபுற்றுக் கிரந்திமுதற் பதினெட்டும்போம்
 திண்ணமுடன் பித்தநாற் பதுவும்போகுந்
 தீராதபட்சமென்ற வாதம் போகும்
 அண்ணமென்ற வுண்ணாக்கில் ரோகம்போகு
 மறையவெண்ணா வியாதியெல்லா நேயமாமே.

70

இயாக்கோபென்னும்

நேயமுட னாதியந்தக் காயங்கண்டால்
 நிலைத்துடா வாதசித்து யோகந்தானும்
 பாயமென்ற வஷ்டமா சித்திகாணும்
 பாங்கான பரலோகம் வெளியாய்க்காணும்
 காயமென்ற சடலமது வழிவோயில்லை
 கரைகாணா யேமமென்ற பொருள்தான்தோன்றும்
 மாயமென்ற வலுத்தார்களோ காணப்போறார்
 மகத்தான மதியமுர்த தேகமாச்சே.

71

ஞானம்

ஆச்சப்பா தேகமென்ற வருளைக்காணார்
 அருளான பூரணத்தி னாதிகாணார்
 பேச்சப்பா பூரணத்தின் பெருமைசொல்வேன்
 பெருமையுள்ள சதுரகிரி முடியில்மைந்தர்
 பாச்சப்பா சதுரகிரி முடியைக்கண்டால்
 பதிவான கொடிமுடியில் குகைதானுண்டு
 வாச்சப்பா வக்குகையில் வாசிதேவர்
 வாசிபதி வாசியென்று தவஞ்செய்வாரே.

72

தவஞ்செய்த சற்குருவாம் வாசிதேவர்
 தன்மையுட னவர்பதத்தைப் பூசைசெய்து
 நவஞ்செய்து நவக்கிரக மறிந்தேனந்த
 நடுவான மனுக்கிரக மெங்கேயென்றேன்
 சிவஞ்செய்தசிவமகிமை தன்னாலந்தத்
 திருவான வனுக்கிரகந்தோன்று மென்றார்
 பவமான நந்தியொளி தன்னில்நின்று
 பார்த்தனடா வனுக்கிரகம் பதிவைத்தானே.

73

பதியான பதியறிந்து பதியில்செல்ல
 பரமான வாசியின் மேற் பற்றியேறி
 கெதியான மோட்சமென்று சென்னேனந்த
 கேசரத்தி னனுக்கிரக கிரியையாலே
 மதியான பிரபையொளி தன்னிலெறி
 மகத்தான ரவியொளியி லமுர்தங்கண்டேன்
 நதியான மதியமுர்த பூரணமேயென்று
 நன்மையுடன் கண்டுகொண்டு நின்றேன்பாரே.

74

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

20

பாரப்பு மதியறிந்து தலத்திலின்றேன்
 பண்பாக நிற்கையிலே வாசிதேவர்
 நேரப்பா மனதுகந்து வடியேன்றன்னை
 நிச்சயமாய் வாராம தேவாவென்று
 ஆரப்பா வுனக்கீடு சொல்லப்போறே
 னாரறிவா ரம்பலத்தி னருளைக்கண்டாய்
 காரப்பா சமாதிநிட்டை யோகதிட்சை
 கருத்துறவே யெட்டிரண்டும் பத்தென்றாரே.

75

பத்தென்று சொன்னவுடன் பற்றியேறிப்
 பதியறிந்து பதியுடனே பத்தைக்கண்டு
 சித்தென்று பூரணத்தைச் சிமிழில்வாங்கிச்
 சிவமான பூரணத்தைக் கையிலேந்தி
 வித்தென்று ரண்டுமொன்றாய்க் கூடும்போதில்
 விளக்கொளியின் றீபமதையென்ன சொல்வேன்
 முத்தென்று பூரணத்தைக் கொண்டதாலே
 முத்தனென்றும் பேரானேன் முழுதுந்தானே.

77

சவர்க்காரச் கண்ணம்

இயல்பாக முன்சொன்ன சவர்க்காரத்தை
 யின்பமுள்ள கண்ணமதாய்ச் செய்வதற்கு
 மயலாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 மார்க்கமுள்ள பழச்சாற்றிற் றோய்த்துத்தோய்த்து
 நயமான ரவிமுகத்தில் நவநாட்போடு
 நாடிநின்ற யெண்ணெயல்லாங் கக்கிப்போகும்
 டெயமான சவர்க்காரத் தெண்ணெய்போலச்
 சிவசிவா சவர்க்காரங் கட்டிப்போச்சே.

கட்டிநின்ற சவர்க்காரங் கல்வத்திட்டுக்
 கணக்காகச் சரியிடையாய்க் காரசாரம்
 திட்டமுள்ள வீரமுடன் பூரஞ்சோத்துச்
 சிவசிவா யைந்துமொன்றாய்க் கூட்டிக்கொண்டு
 சட்டமுள்ள வறுவகைநீர் தன்னாலாட்டிச்
 சமரசமா யாட்டிநன்றாய் வட்டுப்பண்ணி
 இட்டமுடன் ரவிமுகத்திற் காயப்போடு
 ஈரம்வற்றிக் காய்ந்த பதஞ்சுக்காம்பாரே.

79

சக்காகக் காய்ந்தபின்பு வோட்டில்வைத்துச்
 சுகமாக வலுவறிந்து புடத்தைப்போடு
 தெற்காகப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 சுகமான சுண்ணாம்பு யென்னசொல்வேன்
 சிக்காத பொருள்களெல்லா மிதிலேசிக்குஞ்
 சிவசிவா சரக்குகளுங் கட்டிப்போகும்
 தக்காது பொருள்களெல்லாந் தக்குந்தக்குந்
 தயவான சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணே.

80

பண்ணினதோர் சுண்ணாம்பு முப்புவாச்சு
 பதிவான சவர்க்காரச் சுண்ணமாச்சு
 புண்ணியனே வழலையென்ற சுண்ணமாச்சு
 பூமிகளில் விளைவான பூநீராச்சு
 தண்ணிமையா யிச்சுண்ணங் காரச்சுண்ணந்
 தயவான கடுங்கார்க் கல்லுச்சுண்ணம்
 திண்ணமுள்ள சுண்ணமதிற் செயலைக்கேளு
 திருவான பூரணத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளே.

81

சேர்த்துநன்றாய்ப் பிசைந்துரவி முகத்திற்வைக்கச்
 சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைச்சொல்வேன்
 பூத்தமலர் வாசனைதான் பூரம்பூரம்
 பூரணத்தின் வாசனையைப் புகலப்போமோ
 பார்த்திபனே பூரணந்தான் மெழுகாய்ப்போகும்
 பக்குவமா யம்மெழுகைப் பரணிதன்னில்
 சாத்திநன்றாய்ப் பரணிதனைப் பதனம்பண்ணித்
 தன்மையுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துபோற்றே.

82

பணிந்துமிகப் பூரணத்திற் பணவிடைதான்கொள்ளப்
 பரமான் தேகமதற் கழிவோயில்லை
 கணிந்துமிக மண்டலமே கொண்டபோது
 காயமதிற் சட்டைதள்ளிக் கசடுபோகும்
 தணிந்துமிக வாண்டொன்றிற் சகலசித்துந்
 தானகத் தோன்றுமடா தன்மையாக
 முனிந்திரண்டு வாண்டுதனி லட்டசித்து
 முக்கியமுடன் றோணுமடா முழுதுந்தானே.

83

கட்டுவகைச் செயநீர்.

தானென்ற சவர்க்காரச் சுண்ணத்தோடே
 தன்மையுள்ள சாரமது பத்துக்கொன்று
 மானென்ற கல்வமதில் மத்தித்தாக்கால்
 மார்க்கமுட னினகிவரும் பதத்தில்மைந்தா
 பானென்ற பீங்கானில் வழித்துவைத்துப்
 பரிதிமுகங் காணாம லரையில்வைக்க
 தேனென்ற சலமாகு மைந்தாபாரு
 திறமான காசியென்ற குப்பிவாங்கே.

84

வாங்கியந்தக் குப்பிதனிற் றெளிவிறுத்து
 மார்க்கமுடன் மறுபடியும் நிழலில்வைக்க
 பாங்குபெற நீர்சொலிக்கு நீரைவாங்கிப்
 பத்துமுறை யிப்படியே பதமாய்வாங்கி
 சாங்கமாய்க் குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணிச்
 சார்வான் செயநீரில் வீரம்பூரம்
 ஆங்கதிகொண் டேபதிலே பொடித்துப்போட்டு
 வரகார ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே.

85

பார்க்கவே ரவியொளிதர் னீர்ற்சென்று
 பரிதிநீர் செந்நீராம் செயநீர்மைந்தா
 ஏர்க்கையுட னின்னீர்தான் கட்டுவகைசெயநீ
 ரெட்டோடு சரக்கையெல்லா மிறுத்திக்கட்டு
 மார்க்கமுட னின்னீரைப் பதனம்பண்ணு
 மகத்தான கட்டுவகை செயநீர்ப்பா
 ஆர்க்குமிதை யரையாதே யமர்ந்துகொண்டு
 வாயிரத்தின் கருவறிந்து ராமாவென்னே.

86

என்னவே யின்னமொரு செய்திசொல்வே
 னின்பமுட னாயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றி
 முன்னமே சொன்னசவர்க் காரச்சுண்ண
 முக்கியமுடன் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 சுண்ணமதற் கெட்டிரண்டு வீரஞ்சேர்த்து
 சுத்தமுள்ள புழுகதுவும் பத்துக்கொன்று
 நன்னயமாய்க் கல்வத்தி லரைக்கும்போது
 நன்மையுட னினகிமெழு காகும்பாரே.

87

இயாக்கோபென்னும்

பாரப்பா மெழுகெடுத்து வருட்டநல்ல
 பதிவான பீங்கானிற் பக்கத்தப்பி
 நேரப்பா பூரணசந் திரிகைதன்னி
 னினைவாக வைத்திருக்கச் சலந்தானூறும்
 வாரப்பா குப்பிதனில் வார்த்துக்கொண்டு
 மார்க்கமுடன் பின்னுநீ வைத்துப்பாரு
 காரப்பா விப்படியே பத்துமுறைவைக்க
 கருவாக ஹுமடா செயநீர்தானே.

88

தானென்ற செயநீரைக் குப்பிக்கேற்றி
 தன்மையுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்று
 ஊனென்ற வீந்துநீ ரிதுதான்மைந்தா
 வறுதியுள்ள விந்துநீ ரார்தான்காண்பார்
 கோனென்ற வின்னீரைச் சரக்கில்மைந்தா
 கூர்மையுடன் கருக்கிடவே கட்டிநல்ல
 தேனென்ற செந்தூர நிறம்போலாகுந்
 திறமாக வின்னீரைப் பதனப்பண்ணே.

89

பதனமுள்ள கட்டுவகை செயநீர்சொன்னேன்
 பக்குவமாய்ச் செந்தூர நீருஞ்சொன்னேன்
 விதனமெல்லாந் தீர்வதற்கு வுப்புச்சொன்னேன்
 விசையான சவர்க்கார விரிவுகொண்டு
 பதனமதா யைங்கோலத் தைலஞ் சொன்னேன்
 பக்குவமாய்ப் பூரணத்தின் வகையுஞ்சொன்னேன்
 சதமாக விருப்பதற்கு கற்பஞ்சொன்னேன்
 றயவாக வின்னமொரு சேதிகேளே.

90

மெழுகுவகைத் தைலம்

கேளப்பா மெழுகுவகைத் தைலந்தன்னைக்
 கெணிதமுடன் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
 நாளப்பா பூர்வமாம் பக்ஷநாளில்
 நலமான வாதியந்தக் கருவைப்பற்றி
 வாளப்பா தன்னாலே மார்க்கஞ்செய்து
 வரிசையுட னிழுவலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
 கோளப்பா வாராமற் காரசாரங்
 குறிப்புடனே ரண்டுமொன்றாய் கூட்டிக்கொள்ளே.

91

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

24

கூட்டிநன்றாய் ரவிமுகத்தி லுலரப்போடு

கூர்மையுடன் பழச்சாறு விட்டுக்கிண்டி

நாட்டிநன்றா யிப்படியே பத்துமுறைசெய்தால்

நலமான காரமடா கட்டிப்போச்சு

தாட்டிகமாய்க் கட்டிநின்ற காரத்தோடே

தயவாக வாதியந்தக் கருவைச்சேரு

மாட்டிடுவாய் வீரமுடன் பூரம்ரண்டு

மார்க்கமுடன் கணக்காகச் சேர்த்துப்போடே. 92

சேர்த்துநன்றாய் பிசைந்துருட்டி வட்டுபண்ணிச்

செம்மையுடன் ரவிமுகத்திற் காயப்போடு

கார்த்துநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு கலசத்திட்டு

கருவாகக் குழித்தைல மிறக்கிக்கொண்டு

பார்த்திபனே தைலமதைப் பரணிதன்னிற்

பருவமுடன் விட்டுநன்றாய்ப் பதனம்பண்ணி

பூத்தமலர் வாசனைபோற் பதனம்பண்ணு

புண்ணியனே மெழுகுவகைத் தைலமாச்சே. 93

திலதவகைத்தயிலம்

ஆச்சப்பா மெழுகுவகைத் தைலஞ்சொன்னே

னப்பனே திலதவகைத் தைலங்கேளு

பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை கரிசலுப்பு

பேணியே கொண்டுவந்து பாண்டத்திட்டு

பாச்சப்பா தண்ணீரை விட்டுமைந்தா

பக்குவமாய்க் களிப்போலே கிண்டிக்கொண்டு

காச்சப்பா ரவிதனிலே காயப்போடு

கமலமென்ற வண்டமதைப் போட்டுச்சேரே. 94

சேர்த்துநன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டி வட்டுப்பண்ணித்

திறமாகக் காய்ந்தபின்பு பாண்டத்திட்டு

கார்த்துநீ குழித்தைலம் நன்றாய்வாங்கிக்

கருணைபெறக் குப்பிதனைப் பதனம்பண்ணி

பார்த்திபனே சற்குருவின் பாதம்போற்றி

பராபரத்தி னருள்பெருகப் பருவமாகத்

தேற்றிமனம் பூரணமாய் பூரணத்தைலஞ்

செப்பாதே நூலிருக்கு தென்றுதானே. 95

இயாக்கோபென்னும்

அஞ்சனத் தைலம்

தானென்ற திலதவகைத் தைலஞ்சொன்னேன்
 றன்மையுட னஞ்சனத்தின் தைலங்கேளு
 கோனென்ற குருவருளாற் சொல்வேன்மைந்தா
 குருவான வைங்கோலச் சமுலம்வாங்கி
 வானென்ற வாளரத்தாற் கண்டமாக்கீ
 மார்க்கமுடன் கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 நானென்ற வானுவத்தா லிருப்புக்கோலால்
 நையவே யிடுக்கையிலே தாரஞ்சேரே.

96

சேரப்பா தாரமுடன் காரசாரஞ்
 செம்மையுடன் சேர்த்துநன்றா யிடிந்துமைந்தா
 தூரப்பா கனத்ததொரு பாண்டத்திட்டு
 சுகமாக ரவிமுகத்திற் காயப்போட்டு
 காரப்பா தினந்தோறுங் கிண்டிகிண்டி
 கசிந்ததொரு நீர்வற்றிக் காய்ந்ததானால்
 வீரப்பா செய்யாமல் ரவிபீசந்தான்
 விபரமுட னவ்வளவு சேர்த்துக்கொள்ளே.

97

சேர்த்துநன்றாய்க் கரகமதி லிட்டுக்கொண்டு
 செம்மையுடன் குழித்தைலம் நன்றாய்வாங்கி
 பார்த்திபனே சற்குருவைத் தியானம்பண்ணிப்
 பதிவான தைலமதைப் பரணிதன்னில்
 வார்த்துமிகப் பரணிதனைப் பதனம்பண்ணு
 வரிசையுட னீசானம் வணங்கிக்கொண்டு
 தேற்றிமனந் தறிவாலே யறிவிற்கூடி
 திகம்பரமா மம்பரத்திற் சேர்ந்துநிலே.

98

நில்லென்று நிலையறிந்து நிலையினின்று
 நிட்சயமாய் மதியமுர்தம் பூசைபண்ணி
 சொல்லொன்றுந் தவராம லறிவிற்கூடி
 துருவமுள்ள வாயிரத்தைப் பூசைபண்ணி
 சல்லென்று மடிபிடிக்குஞ் சமயத்தோரை
 தானகற்றி யவர்களிடம் பேசவேண்டாங்
 ல்லென்ற கல்லறிந்து கனலைத்தாண்டி
 கற்பூர தீபமதைக் கண்ணார்பாரே.

99

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

26

கண்ணான மனக்கண்ணாற் றன்னைப்பார்த்து
 கமலமென்ற லாயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றி
 ஒண்ணான மூலமதி லொளியைக்கண்டு
 வறுதியுடன் வாசியைநீ யொளியிலேற்றி
 கண்ணான மூலமதி லாராதாரங்
 கருவான மூலமடா மேலாதாரம்
 விண்ணான மேன்மூல மாராதாரம்
 விள்ளுறே னாதியந்தந் தனதாம்பாரே.

100

பாரப்பா வாதியந்த மண்டபிண்டம்
 பகரார்கள் சிவயோகப் பண்புள்ளோர்கள்
 நேரப்பா ராமனுட வாக்கியந்தன்னி
 னிட்சயமாய்ச் சடாதாரக் கோர்வைதோன்றுஞ்
 சாரப்பா சாரமெல்லாந் தோன்றுமென்று
 தயவாகச் சித்தர்கள்தா னிந்தநூலை
 ஆரப்பா லறிவார்கள் குகைக்குள்வைத்து
 வழுத்திமிகப் பதனமதாய் வைத்தார்பாரே.

101

பாரான குகையினிடஞ் சென்றேனந்த
 பதிவான சித்தரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி
 நேராக வாராம தேவாவென்றார்
 நிச்சயமா யவர்கள்பதம் பணிந்தேனப்போ
 கூறாதபொருளை யெல்லாங் கூறலாமோ
 கூறினதை செபத்தோர்கள் கண்டாரானால்
 தேராத யோகியெல்லாந் தேறிப்போவார்
 செம்மையுடன் கைலாய மிடங்கொள்ளாதே.

102

கொள்ளாத பொருளையெல்லாங் கூறுவாரை
 கொண்டருள வேண்டுமென்று கேட்டாரப்போ
 நல்லோர்க ளறிந்துகுறை தீரவேண்டி
 நாட்டினேன் சமுசயங்க ளில்லாமற்றான்
 சொல்லாத விடங்களிலே யிந்தநூல்தான்
 செலுத்தினவர் சிரசுவெடித் திருக்குமென்று
 சொல்லாமற் சொன்னதொரு சாபஞ்சொன்னேந்
 துருவமுள்ள வாயிரத்தைப் பதனமபணனே.

103

இயக்கோபென்னும்

மாரணத்தயிலம்

பண்ணப்பா வஞ்சனத்தின் தைலஞ்சொன்னேன்
 பக்குவமாய் மாரணத்தின் தைலங்கேளு
 விண்ணப்பா ஞானியென்ற வண்டம்வாங்கி
 விபரமுடன் கருவெடுத்து வதனோடொக்க
 பெண்ணப்பா பேய்நரியி னஞ்சுகூட்டி
 பேசாம னஞ்சுபா ஷாணங்கூட்டி
 நண்ணப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 நாட்டிநன்றா யரைத்திடுவாய் மெழுகுபோலே. 104

மெழுகான பதங்கண்டு வழித்துமைந்தா
 விபரமுடன் பீங்கான்றன் பக்கத்தப்பி
 நழுகாமல் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க
 நன்றாகச் சூடேறித் தயிலமீறும்
 குழுகுழென்ற தைலமதா யிருக்குமப்பா
 கூறாகப் புஷ்டியெல்லாங் கரைந்துபோகுஞ்
 சுளுக்கான தைலமா ரணத்துக்காகுஞ்
 சுத்தமுள்ள குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணே. 105

பதனமிகப் பதனமதாய் பதனம்பண்ணு
 பார்தனிலே யின்னுலைக் காட்டாதையா
 வதனமுள்ள மகத்துகளுக் கிட்டுசெய்யும்
 வஞ்சகர்க்குச் சங்கார முருத்திரனாகும்
 விதனமென்ற விதனமெல்லாந் தீர்க்குமிந்த
 விசையான தயிலமடா யார்தான்செய்வார்
 சதமான கருவிகர ணாதியான
 சங்கற்ப மானதொரு தைலந்தானே. 106

தானான தைலமடா யார்தான்செய்வார்
 தன்மையுள்ள சித்தரடா செய்வாரப்பா
 ஊனான கருமான மென்னசொல்வே
 னுறுதிவெகு வருதியடா வுண்மையுண்மை
 கோனான குருவருளாற் சொன்னதிந்தக்
 குருவான வாயிரத்தைக் குணமாய்ப்போற்றி
 தேனான மதியமுர்தங் கொண்டால்மைந்தா
 செம்மையுட னட்டசித்துங் கைக்குள்ளாமே. 107

அட்டசித்துத் தயிலம்

ஆமப்பா மாரணத்தின் தைலஞ்சொன்னே

னரகராவட்ட சித்துத் தைலங்கேளு

நாமப்பா சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு

நலமான காயமடா வைங்காயந்தான்

வாமப்பா வாஸையைத்தான் பூசசெய்து

மகத்தான மனதில்தா னெண்ணிக்கொண்டு

காமப்பா தானாகும் வைங்காயத்தை

கலங்காமல் வாங்கியொரு உரலில்தாக்கி

தாமப்பா தகர்த்துவொரு பாண்டத்திட்டு

தவறாமற் காடிவிட்டுக் கலக்கிடாயே.

108

கலக்கிரவி முகத்தில்வைத்து க்ருவைக்கேளு

கருவென்ற வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து

பிலக்கவொரு துடுப்பிட்டு வடுப்பிலேற்றிப்

பிரியமுடன் றீயெரிக்கும் வகைக்கேளு

சலக்கரணை யாகவே மைந்தாமைந்தா

சருகுகம்பு விறகதனாற் றனவைத்தாக்கு

துலங்கமதாய் நீர்வற்றிக கடுகின்மேலே

தோன்றுமடா யெண்ணை நல்லெண்ணைதானே. 109

தானென்ற யெண்ணைதனை வடித்துக்கொண்டு

தயவான வகலப்பீங்கான் றன்னிலூற்றி

கோனென்ற சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றிக்

குணமாகக் சில்லிட்டுச் சீலைமூடி

மானென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்தால் மைந்தா

மகத்தான யெண்ணையது துஞ்சாதையா

கானென்ற ரவிபடா திருந்தாலையா

கருவான யெண்ணையது துஞ்சும்பாரே.

110

பாரப்பா துஞ்சிநின்ற யெண்ணைவாசம்

பார்க்கவென்றா நல்லெண்ணை யீடோயில்லை

காரப்பா யெண்ணையந்த யெண்ணையாகுங்

கருக்குருவாய் நின்றதொரு யெண்ணைதன்னை

சேரப்பா மனந்தேறிப் பதனம்பண்ணு

சிவசிவா பதனமதாய் வைத்துக்காரு

ஆரப்பா வறிவார்க ளாதியந்த

மன்பான யெண்ணைதனைப் பதனம்பண்ணே. 111

இயாக் கோபென்னும்

பதனமுட னெண்ணையது பதனம்பண்ணி
 பக்குவமாய்க் கடுகதுவும் பதனம்பண்ணி
 சதமான சற்குருவைத் தியானஞ்செய்து
 சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துகொண்டு
 அதமான புத்தியைத்தா னகலத்தள்ளி
 யாயிரத்தைத் தானெடுத்து வன்பாய்ப்பார்த்து
 சுதமான தொழிலெடுத்துச் சுகத்தைப்பாரு
 தூண்டாத மணிவிளக்கின் கடரைப்போற்றே. 112

போற்றியே யத்தீபச் சுடரினின்று
 பொருளான பரமவெளி தன்னிலேறி
 ஆற்றியே யாதார மூலதார
 மன்பாக வாறுவரை யருளைப்பெற்று
 தேற்றியே வாசிகொண்டு திறமாயேறித்
 திறமாக வாயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றி
 காத்துமிக மதியமுர்தங் கொண்டால்மைந்தா
 கருணையுள்ள பூரணமாந் தேகமாமே. 113

சருவமோகத் தயிலம்

ஆமப்பா வட்டசித்துத் தைலஞ்சொன்னே
 னரகரா லின்னமொரு தையிலங்கேளு
 நாமப்பா சொல்லுகிறே நாட்டிலுள்ள
 நலமான சீவசெந்து வவற்றினுக்கு
 தாமப்பா சருவமோகத் தைலஞ்சொல்வேன்
 றரணிதனி லின்னுலைக் காட்டாதையா
 வாமப்பா மதியாலே மதளைநாத
 மனப்பற்றி விளையாடு மங்கைதானே. 114

தானென்ற மங்கையடா வங்கமங்கந்
 தயவான வங்கமடா நீலிநீலி
 தேமென்ற நீலியடா லவரிப்பச்சை
 தெவிட்டாத போதமடா சமூலம்வாங்கி
 மானென்ற சமூலமதைக் கண்டமாக்கி
 மகத்தான கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 கோனென்ற கெந்தியுடன் றாரம்வீரங்
 கூர்மையுடன் சிவசத்தி யொன்றாய்த்தாக்கே. 115

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

30

தாக்கியொன்றாய் நன்றாக விடித்துக்கொண்டு
 தப்பாமற் றாளிதனிற் றோண்டிமைந்தா
 பாக்கியமாய் ரவிதனிலே காயப்போடு
 பண்பாக நீர்வற்றிக் காய்ந்ததானால்
 தூக்கியே மறுபாண்டத் திட்டுமைந்தா
 சுகமாகக் குழித்தயிலஞ் சுருக்காய்வாங்கி
 நோக்கியொரு பரணிதன்னி லிட்டுநன்றாய்
 நுண்மையுடன் வாய்முடிச் சீலைசெய்யே.

116

சீலைசெய்து பூமிதனிற் சமாதிவைத்து
 திறமாக மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு
 மாலையிட்ட தயிலமடா துன்னிநல்ல
 மஞ்சள்நிறம் போலிருக்கு மைந்தாபாரு
 வாலையென்ற தயிலமடா வென்னசொல்வேன்
 மகத்தான தயிலமடா வாலையாச்சு
 தூலமென்ற வாலையடா சொல்லப்போமோ
 சுகமாகத் தயிலமதைப் பதனம்பண்ணே.

117

பண்ணியதோர் தயிலவகை யெல்லாஞ்சொல்வேன்
 பரமகுரு வருளாலே மைந்தாகேளு
 உண்ணியே மூலமதின் மனதைவைத்து
 வுறமடா வாசியைநீ யுறுதிபண்ணி
 சென்னிதனிற் றீபமதில் வாசியூட்டி
 திறமாக வாசியினான் மௌனங்கொண்டு
 நன்னியே பூரணத்தைப் பூசைபண்ணி
 நற்கமலத் தாயிரத்தை நன்றாய்ப்போற்றே.

118

போற்றியே யாயிரத்தைக் காட்டாதையா
 பூரணமாய் மனதடக்கி யறிவிற்கேர்ந்தால்
 நாற்றிசைக்கு முன்னுடைய கீர்த்தியுண்டு
 நாவடக்கமில்லாமற் வெளியிற்போட்டால்
 பார்த்திபனே யுன்னுடம்பைக் காணமாட்டாய்
 பஞ்சுதனி லக்கினிபோற் பற்றிப்போகும்
 கூற்றனென்ற மறலியவன் கொடுமைசெய்வான்
 கூர்மையுட னாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணே.

119

இயாக்கோபென்னும்

பண்ணப்பா பதனமிகப் பதனம்பண்ணு
 பார்தனிலே கருக்குருவைப் பகரவேண்டாம்
 கண்ணப்பா மனக்கண்ணாற் கனலைத்தாண்டி
 கருவான வாருதலங் கடந்தப்பாலே
 விண்ணப்பா நடுமையம் ரவியின்வீடு
 மேலான பராபரத்தின் வீட்டுக்குள்ளே
 நண்ணப்பா வவ்வீட்டி லொளிதானுண்டு
 நலமான விண்ணினொளி யாகாசமாச்சே. 120

ஆச்சப்பா வாகாய மாதியந்த
 மந்தமென்றப் பிருதிவியா மங்கமங்கம்
 ஆச்சப்பா வங்கமென்ற வாதியந்த
 மருமையுள்ள பொருளதுவும் பேசவேண்டாங்
 காச்சப்பா கருவிலொரு குருவைக்கேளு
 கருணையுடன் கருவான கடுக்காயாகும்
 பாச்சப்பா பரிவுடனே நியுமேதான்
 பதிவான கடுக்காயாச்சு ரணத்தைக்கேளே. 121

கடுக்காய்ச்சூரணம்

கோளப்பா கடுக்காயாண் டொன்றதாகுங்
 கிருமையுள்ள செங்கடுக்காய் வாங்கிக்கொண்டு
 ஆளப்பா வக்கடுக்காய் விரைதான்போக்கி
 யப்பனே சமூலங்கை வசமேசெய்து
 கோளப்பா வாராம லுரலிற்றாக்கிக்
 குமுறவே யிடித்துநீ பாண்டத்திட்டு,
 நீளப்பா பழச்சாறு விட்டுநன்றா
 நிட்சயமாய்க் கிண்டிநன்றாய் ரவியில்வையே. 122

வைத்ததவு மறுதினம்நீர் வடித்துப்போட்டு
 மார்க்கமுடன் பின்னுமந்தப் படியேவார்த்து
 சுத்தமுட னிப்படியே பத்துமுறை செய்தாற்
 சுகமான கடுக்காயின் குடிலம்போச்சு
 பத்தியுடன் குடிலமது நீங்கிப்போன
 பதிவான கடுக்காயின் பொடியைவாங்கி
 வெற்றிபெற ரவிமுகத்திற் சாயப்போட்டு
 விசையாகக் காய்ந்தபின்பு வின்னங்கேளே. 123

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

32

கோளடா காய்ந்தபொடி தன்னைவாங்கிக்

கிருபையுடன் கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு

தூளடா போலவுமே யிடித்துக்கொண்டு

சுகமான பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு

பாளடா போகாமற் காடிவார்த்து

பக்குவமாய்க் கிண்டிமறு பாண்டத்துற்றி

கோளடா வாராமற் றெளியவைத்துக்

கூர்மையுடன் றெளிவிறுத்துக் குணத்தைக்கேளே. 124

குணமென்ன வுறைந்துநின்ற புஷ்டிவாங்கிக்

கூர்மையுடன் பீங்கானில் வழித்துப்போட்டு

கணமென்ன ரவிமுகத்திற் காயப்போடு

கசிவான நீர்வற்றிக் காய்ந்ததானால்

தனமென்ன விதற்குநிக ருண்டோபிள்ளாய்

தன்மையுடன் றூளாகப் பொடித்துப்போடு

மனமென்ன விப்படிக்குப் போதானென்ன

மகத்தான வழுந்தசர்க் கரையுமாச்சே. 125

வல்லாரைச் சூரணம்

ஆச்சப்பா கடுக்காய்ச்சு ரணத்தைச்சொன்னே

என்பாக வல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளு

பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை வல்லாரைதான்

பேணியே முளைத்ததோ ராறாமாதங்

கூச்சப்பா வல்லாரை கொண்டுவந்து

குணமாகச் சமூலமதா யுலர்த்திக்கொண்டு

மாச்சன்மிகச் செய்யாமன் மைந்தாகேளு

மார்க்கமுட னிடித்துத் தூளாகப்பண்ணே. 126

தூளாகப் பண்ணியதோர் பொடியைத்தானுஞ்

சுகமாகப் பரண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு

பாளான பசுவின்பா லமுரிரண்டு

பக்குவமாய்ச் சரியிடையாய்ப் பாண்டத்துற்றி

நாளான மறுநாள்தா னிறுத்துப்போட்டு

நன்மையுடன் மறுபடியு முன்போல்வார்த்து

கோளான கோளறவே யிறுத்துப்போடு

குணமாக விப்படியே பத்துமுறைசெய்யே. 127

இயாக்கோபென்னும்

செய்யவே கசடற்றுத் துய்யவெள்ளை
 செம்மையுட னிருக்குமடா வல்லாரைதான்
 பையவே தானெடுத்து ரவியிற்போடு
 பாலகனே யீரம்வற்றக் காய்ந்ததானல்
 நையவே நல்லுரலில் மாப்போலப்பண்ணி
 நன்மையுட னேவிட்டுப் பிசைந்துமைந்தா
 உய்யவே பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
 வுத்தமனே ரவிமுகத்திற் காயப்போடே. 128

போட்டுநன்றாய் ரவிமுகத்திற் காய்ந்துதானாற்
 பொறுமையுடன் றுளாக வரைத்துக்கொண்டு
 தாட்டிகமாய்ப் பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு
 சமரசமாய்க் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 வாட்டமில்லா வல்லாரைச் சூரணத்தை
 வணக்கமுடன் நான்றொழுது பதனம்பண்ணி
 தேட்டமுடன் வல்லாரை முறைதானப்பா
 செகத்திலே யாரறியப் போறார்பாரே. 129

அண்டச் சூரணம்

பாரப்பா வல்லாரை முறைதான்சொன்னேன்
 பராபரமா மண்டகு ரணத்தைக்கேளு
 ஆரப்பா வறிவார்க ளண்டக்கூறு
 வப்பனே யண்டமென்றா லார்தான்காண்பார்
 நேரப்பா நின்றவர்க ளண்டங்காண்பார்
 நினைவாக வண்டமடா கும்பிடானை
 காரப்பா மாங்கிஷத்தோ டெடுத்துவந்து
 கருவெடுத்து மேற்றோடு பதனம்பண்ணே. 130

பதனமுள்ள கருவெடுத்துப் பீங்கானுள்ளே
 பக்குவமா யதைவழித்து வைத்துக்கொண்டு
 விதனமெல்லாந் தானகல ரவிபீசத்தை
 மிக்கவே யெட்டிரண்டு மாகச்சேர்த்துச்
 சதனமதாய்த் தான்பிசைந்து ரவியில்வைக்க
 க்ஷணத்திலே தண்ணீர்போற் றானேயாகுஞ்
 சுதமான தண்ணீரைப் பாண்டத்துற்றி
 சுத்தமாய் மேற்றோட்டை யுடைத்துப்போடே. 131

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

34

போட்டெடுத்து வடுப்பேற்றி யனலைமூட்டி
 பொருந்திநீர் வற்றமட்டு மெறித்துப்போடு
 தாட்டிகமாய்த் தோடெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 சமர்த்தாகத் தானுருக்கிப் பழச்சார்வார்த்து
 மாட்டிநன்றாய்த் தானரைத்துக் காடிதன்னில்
 மார்க்கமுடன் றானரைத்து மைந்தாகேளு
 நாட்டியே பாண்டித்தி லிறுத்துப்போடு
 நன்றாக வடியினின்ற கப்பிவாங்கே.

132

வாங்கியே கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
 மார்க்கமுடன் நெளிவிறுத்துக் கரைத்துமைந்தா
 தாங்கியே கரைத்துநன்றா யிறுத்துமைந்தா
 சமரசமாய் ரவியில்வைத்துத் தெளிவைவாங்கி
 சாங்கமா யடிமண்டி தன்னைவாங்கி
 சார்வாக ரவிமுகத்திற் காயப்போடு
 பாங்குபெற ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தாற்
 பால்போலே வெள்ளையென்ற பொடியதாமே.

133

அண்ட மெழுது

ஆமப்பா வண்டகு ரணத்தைச்சொன்னே
 னரகரா வண்டமெழு கதனைக்கேளு
 தாமப்பா தன்னிலையைத் தான்றான்கண்டு
 சமரசமாய் ஞானியென்ற தலமையாலே
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ஞானியண்ட
 நாளதுவே சென்றதோர ண்டம்வாங்கி
 வாமப்பாற் றன்னாலே சுத்திசெய்து
 மார்க்கமுடன் ரவிமுகத்தி னவநாட்போடே.

134

போடுவது ரவிபீசஞ் செலுத்திநின்றாற்
 பூரணமாய்க் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு
 வாடுவது வேண்டாமே மக்காள்மக்காள்
 மகத்தான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து
 குடுவது வழரிதன்னா லரைத்துமைந்தா
 சுகமாக வண்டமதிற் சூட்டிபின்பு
 தேடுவது வதன்மேலே முப்புச்சூடு
 திறமாக மண்ணரைத்துச் சீலைகூடே.

135

இயாக்கோபென்னும்

சூடப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 சுத்தமுள்ள பாண்டமரை யுப்பையிட்டு
 போடப்பா வண்டமதை யதன்மேல்வைத்துப்
 பொரும்பவுமே மேலுநன்றா யுப்பைக்கொட்டி
 சாடப்பா மேலோடு பதியமுடிச்
 சந்துவாய் தெரியாமல் மண்ணுஞ்செய்து
 நாடப்பா சமாதிவைப்பா யரைக்குள்ளாக
 நன்றாக வைத்தபின்பு நாட்டங்கேளே.

136

வாசி

நாட்டமென்ன நாட்டமுட னாடிப்பாரு
 நடுவான நாடியடா வந்தமந்தந்
 தேட்டமுட னந்தமென்ற நாடிதன்னிற்
 சிவசிவா வாசியைநீ திறமாய்ச்சூடு
 வாட்டமென்ன வாசியைநீச் சூடிமைந்தா
 வரிசையுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 தாட்டிகமாய்க் கும்பகத்தின் மேலேசென்று
 தாயான மனோன்மணியைத் தியானஞ்செய்யே.

137

செய்யப்பா சொல்லுகிறோஞ் சமாதிதன்னிற்
 செயலாக நீயிருந்து பூசைசெய்து
 பொய்யப்பா போகாமல் மண்டலமூன்றானாற்
 போதமாய்க் குருபூசை பொருந்தச்செய்து
 மெய்யப்பா வாலைதனைப் பூசைசெய்து
 மேலான பராபரத்தைக் காணுதற்கு
 பையப்பா சமாதிதனைத் திறந்துவந்த
 பாண்டமதைத் தானெடுத்துப் பணிந்துகொள்ளே.

138

பணிந்துமிகத் தொழுதுகொண்டு பாண்டந்தன்னைப்
 பக்குவமாய்த் தான்றிறந்து மைந்தாபாரு
 தணிந்துமிகச் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றித்
 தாயாரை ரவிமுகத்திற் றிசைநாள்வைத்து
 கனிந்துமிகக் கருணையினாற் கனிந்துகூர்ந்து
 காயதி கற்பமெனக் கருத்தில்வைத்து
 அணிந்ததொரு பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி
 யன்பாகத் தீழுட்டி யெரித்திடாயே.

139

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

36

எரித்தபத மென்னவென்றாற் யானைமேலே
 யேகுமடா வாவியது மைந்தாமைந்தா
 குறித்ததோ ராவிதனைக் கண்டால்மைந்தா
 குணமாகத் தானிறக்கி யாறவைத்து
 பெருத்ததொரு மந்திரத்தைத் தியானம்பண்ணி
 பேசாம லுப்புடைத்து வண்டம்வாங்கி
 கருத்துறவே கலசமதை யெடுத்துப்பாரு
 கருவெல்லா மொன்றாகித் திரண்டுபோமே.

140

திரண்டபத மென்னவென்றால் மெழுகுபோலே
 செம்மையுடன் றானுருண்டு விருக்குமப்பா
 உருண்டதொரு மெழுகொடுத்துப் பாணிதன்னி
 லுத்தமனே தானடக்கிப் பதனம்பண்ணு
 முரண்டகத்தில் மெய்ஞ்ஞான முடிவின்மைந்தா
 முச்சுடரி லச்சுடரை முயன்றுபாரு
 கருண்டிருந்த கற்பூர தீபமான
 சிவசிவா மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே.

141

பண்ணப்பா பதனமதா யிந்தநூலைப்
 பகராத மூடரிடம் பகர்ந்தாயானால்
 விண்ணப்பா தகர்ந்திடுமே மெய்தான்சொன்னேன்
 வேதாந்த வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணி
 நண்ணப்பா குருவினுட பதத்தைப்போற்றி
 நலமாக மாணாக்கா மகிழ்ந்துகேளு
 முண்ணப்பா வெகுசாபஞ் சொன்னேன்சொன்னேன்
 முக்காலு மாயிரத்தைப் பதனஞ்செய்யே.

142

பிண்டமெழுகு

செய்யப்பா வண்டமெழு கதனைச்சொன்னேன்
 சிவசிவா பிண்டமெழு கதனைக்கேளு
 மெய்யப்பா வண்டபிண்டம் ரெண்டுங்கண்டால்
 மேலான பராபரத்தைக் காணலாகும்
 பொய்யப்பா வென்றெண்ண வேண்டாஞ்சொன்னேன்
 பூரணமாய் மனதுகந்து கேளுகேளு
 பையப்பா மூலமுத லாராதாரம்
 பாங்கான வாதரா மெய்தான்பாரே.

143

இயாக்கோபென்னும்

பாரப்பா மெய்யான பிண்டந்தன்னிற்
 பக்குவமாய் நெஞ்சதனை யகற்றிப்போட்டு
 நேரப்பா நின்றதிலே கோரைபோக்கி
 நிச்சயமா யமுரிவிட்டு முன்போலப்பா
 சேரப்பா ரவிமுகத்திற் காயப்போட்டுத்
 தினந்தோறுங் குருபதத்தைச் சிந்தைவைத்து
 காரப்பா வாயியுட பாதந்தன்னிற்
 கருணைபெற வப்புமுப்புங் கட்டிப்போமே.

144

கட்டிப்போம் ரவிமுகத்திற் றிசைநாள்வைக்கக்
 கம்பியுப்பு கரைந்துசதை யொன்றாப்நிற்குந்
 திட்டமுடன் கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 திறமான விரும்புலக்கை தன்னாற்குத்த
 புஷ்டிசதை யொன்றாகிப் புளிபோனிற்கும்
 பிலமாக வீராறு சாமமாட்டு
 அட்டியில் லாமலே யிடித்துப்பாரு
 வஷ்டிசை யொன்றான வருளைப்பாரே.

145

அருளான வகையொன்று சொல்லக்கேளு
 வாக்கையுட நிலைதன்னை யார்தான்காண்பார்
 திருவான வஸ்திசதை யொன்றாய்ச்சேர்ந்து
 செம்மெழுகு போலவே யிருக்குமப்பா
 உருவான மெழுகினுட வாசங்கேளு
 வுற்றகெந்த மலர்வாச முண்மையுண்மை
 கருவான மெழுகெடுத்துப் பரணதன்னிற்
 கருத்துறவே யடக்கமதாய்ப் பதனம்பண்ணே.

146

சாத்திரம் படிக்கும் விதம்

பண்ணப்பா வடக்கமதாய்ப் பதனம்பண்ணி
 பங்கயமா மாயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றி
 விண்ணப்பா தானோக்கி யமுர்தங்கொண்டால்
 விசையான வாசியதற் குயிர்தானாச்சு
 கண்ணப்பா போலவுமே யிந்தநூலைக்
 காசினியி லொருவரிடங் காட்டவேண்டாந்
 தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தான்றான்கண்டு
 தனதாக வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணே.

147

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

38

பதனமதாய்ப் பண்ணினால் ராமன்வாக்கியம்
 பழுதொன்று மில்லையடா நிசமாமைந்தா
 மதனமதா யிந்தநூற் றன்னைப்பார்த்து
 மனதடங்கிக் கருவுருவை வணங்கிப்பாரு
 விதனமெல்லாந் தானாக வாயிரத்தைக்காண
 விள்ளாத கருக்களெல்லா நன்றாய்த்தோன்று
 முதன்மையுள்ள வாயிரத்தை வணங்கிப்போற்ற
 முத்திதரு மெய்ஞ்ஞான முதலைப்பாரே.

148

பாரப்பா பரணிதனி லிருக்குமந்த
 பசமையுள்ள மெழுகெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் வீரம்பூர
 மரகரா வெட்டிரண்டு மாகச்சேர்த்து
 காரப்பா கல்வத்தில் மத்தித்தாக்காற்
 கடுங்கார மானதொரு மெழுகாமப்பா
 சாரப்பா விம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணிச்
 சதாசிவத்தி லனுதினமுஞ் சார்ந்துநில்லே.

149

மை

சார்ந்துமிகப் பிண்டமெழு கதனைச்சொன்னேன்
 சங்கையுடன், மைவகையைச் சாற்றக்கேளு
 கூர்ந்துகொண்ட கூர்மையினாற் பூடுவாங்கி
 குறிப்பொன்று சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு
 வார்ந்துகொண்டு வளமாக மைந்தாந்தான்
 வகையுடனே வாலைதனைத் தியானஞ்செய்து
 தேர்ந்துகொண்டு ரணகளத்திற் சென்றுமேதான்
 சிமிளென்ற வட்டகையாந் தங்கந்தானே.

150

தங்கமென்ற பாத்திரத்திற் சூரிதன்னாற்
 றன்மையுடன் றானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 அங்கமுடன் வலமிடாய்க் குறிப்பாய்வாங்கி
 யன்பாக வலபுறத் தங்கந்தன்னிற்
 பங்கமில்லா விடதுபுறக் கருவைமைந்தா
 பாத்திரமாய் வெள்ளிதனிற் பதனம்பண்ணி
 சங்கையுட னிருவகைப்பாத் திரத்திலவைத்த
 சதுரான கருக்களரண்டும் பதமாய்ப்பண்ணே.

151

இயாக்கோபென்னும்

பண்ணுவது வெந்தவித மென்றால்மைந்தா
 பத்தியுடன் கற்பூரம் பொடித்துப்போட்டு
 உண்ணுவது ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க
 வருகியது கரிபோலே தண்ணீராகும்
 நண்ணுவது ரவிமுகத்தி லைந்துநாள்வை
 நாட்டமுள்ள கருக்கள்ரண்டு மையாய்ப்போகும்
 தண்ணிமையாய் வந்தமையை யானைக்கொம்பு
 தனித்த்தோர் சிமிழ்தனிலே பதனஞ்செய்யே. 152

செய்யப்பா பதனமதா யடக்கம்பண்ணிச்
 சிவபூசை குருபூசை திரமாய்ச்செய்து
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறோ மாராதார
 மேன்மூலா தாரமடா பிரமமாச்சு
 பையப்பா பரப்பிரம் கமலாசனத்திற்
 பத்திவைத்த வறுதியடா சாத்திரகருபம்
 பொய்யப்பா போகாது சாத்திரந்தான்
 பொருளான வாயிரத்தைப் போற்றிக்காரே. 153

காரப்பா கருணைதருங் கமலவீடு
 கற்பூர தீபமது தோன்றும்வீடு
 நேரப்பா வாசிசத்தி யுகந்தவீடு
 நினைவாலே நினைவறிந்து நிலைக்கும்வீடு
 பாரப்பா பரமகுரு புணர்ந்தவீடு
 பராபரமாய் நிறைந்துநின்ற பரமவீடு
 ஆரப்பா வறிவார்க ளந்தவீடு
 வம்பரமாய் நின்றதொரு வருபவீடே. 154

வீடப்பா வந்தரங்க மானவீட்டில்
 மேலான வீட்டிலொரு விபரங்கேளு
 கூடப்பா வெமகூட பருவதத்திற்
 குருவான சித்தரா யிரம்பேருண்டு
 நாடப்பா வுள்ளூரில் வாழ்வாரப்பா
 நாட்டமென்ன வவர்களுக்கு நயனநாட்டந்
 தேடப்பா நாட்டமென்ற கமலவீட்டிற்
 நேனருவி பாய்ந்தடா வழுந்தந்தானே. 155

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

40

தானான வழுர்தத்தைத் தான்றான்கண்டு
 சங்கையுடன் றானருந்தத் தன்மைகேளு
 ஊனான காயமடா வறுதியாச்சு
 வுத்தமனே வாதியதற் குறவுமாச்சு
 பூனான மூலமது வலுத்துப்போச்சு
 பூரணமாந் தேகமெனப் புகலலாச்சு
 கோனான குருமகிமை கூறலாச்சு
 குருவான வட்டசித்து மையைப்பாரே.

156

பாரப்பா வட்டசித்து மையைச்சொன்னேன்
 பக்குவமா யறிந்துணர்ந்த பண்புள்ளோர்க்கு
 நேரப்பா நின்றபொரு டானேதோற்று
 நின்மலமாங் கற்பூர தீபங்காணும்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் தீப்போக்கு
 வந்தீபங் கண்டவனே யாசரனாகுந்
 தேரப்பா தீபகடர் தன்னிறேர்ந்து
 சிந்தைமன தொன்றான கருவைக்கேளே.

157

தி ரா வ க ம்

கேளப்பா கருவான திராவகத்தின்போக்கு
 கெட்டியாய்ச் சொல்லுகிறே னுண்மையாக
 வாளப்பா மனதறிந்து மனதினினு
 மனவாக்குக் காயமதை முருவிக்காரு
 ஆளப்பா மனவர்க்குக் காயத்தாலே
 யாயிரத்தெட் டிதழறிந்து வழுர்தங்கொள்ளு
 கோளப்பா வாராம லமுர்தங்கொண்டாந்
 குடிலமறுந் திராவகத்தை யுரைக்கிறேனே.

158

உரைக்கிறேன் திராவத்திற் கருவைக்கேளு
 வுத்தமமா மைங்கோலத் துப்புவுப்பு
 தரைக்குமேல் வளர்ந்தவுப்பு யார்தான் காண்பார்
 தன்மையுள்ள வுண்டையடா மௌனப்பூடு
 அரைக்கிறே னப்பூடு சமூலம்வாங்கி
 யரகரா கண்டித்து வுலர்த்திமைந்தா
 நிரைக்கிறே னுலர்ந்ததைநீ யனலிற்றாக்கி
 நீறாக வெந்தபின்பு சாம்பல்வாங்கே.

159

இயாக்கோபென்னும்

வாங்கியந்த சாம்பலைக் காடிதின்னில்
 வரிசையுடன் றான்கரைத்துத் தெளிவைவாங்கி
 ஓங்கியதோர் பாண்டமதிற் றெளிவைக்காய்ச்ச
 வறுதியுள்ள வுப்பாச்சு வின்னங்கேளு
 பாங்குபெற முன்னிறுத்த புஷ்டிதன்னிற்
 பக்குவமாய்க் காடிவிட்டுக் கலக்கிமைந்தா
 சாங்கமாய்த் தெளிவிறுத்துக் காய்ச்சுகாய்ச்ச
 சமரசமாய்ப் பத்துமுறை யிவ்வண்ணங்காய்ச்சே. 160

காச்சிநன்றா யெடுத்துவுப்பு வொன்றாய்ச்சேர்த்து
 கமலமென்ற பீங்கானில் ரவியிற்போடு
 கூச்சமறக் கடுரவியிற் காய்ந்துதானாற்
 கூர்மையுள்ள நாதவுப்பை யென்னசொல்வேன்
 பேச்சான பேச்சிலதை காணப்போமோ
 பெருமையென்ற மௌனமுள்ள நாதவுப்பை
 வாச்சுதென்று மனமுறண்டு செய்யாமற்றான்
 வரிசையுடன் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணே. 161

பண்ணியதோ ருப்பதிலே பலமோமூன்று
 பாங்கான கல்லுப்பு யிந்துப்போடு
 உண்ணியதோர் சாரமுடன் துருசுதுத்த
 முத்தமனே பூநீறு முப்புச்சுண்ணந்
 தன்மையுட னிடைசரியா யெடுத்துக்கொண்டு
 தானெடுத்த விடைசரியாய்ப் பேதிகூட்டி
 புண்ணியனே யிந்தவிடைக் கம்பிசேர்த்து
 பொடியாகச் செய்தபின்பு புகலக்கேளே. 162

கோளடா பொடிசெய்த லவணமெல்லாங்
 கெடியுள்ள கலசமதி லிட்டுக்கொண்டு
 தாளடா புத்தோடு வில்லைபோலே
 தமர்செய்து வாய்நடுவே கமலமுடி
 தாளடா சேர்த்ததெல்லாஞ் சீலைசெய்து
 தான்கவியக் குகைமுடிக் குகையின்றூரில்
 கோளடா வாராமற் பணம்போற் போற்று
 குறிப்பாகக் காசியென்ற மேருவாங்கே. 163

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

42

வாங்கியே விலாப்புறத்திற் றமர்தான்செய்து
 வகையான குகைத்தமரிற் சேர்த்துமூடி
 பாங்குபெற மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
 பரிதிறனிற் காயவைத்துப் பின்புகேளு
 சாங்கமாய்ச் சிவபூசை சத்தியூசை
 தன்மையுடன் றான்செய்து வடுப்பிலேற்றி
 காங்கைமிக வேறாமா லெரிப்பாய்மைந்தா
 கருத்துறவே தானெரித்துக் கருத்தாய்ப்பாரே.

164

பாரடா குப்பியுட மூக்குக்குள்ளே
 பன்னீர்போற் றிராவகந்தான் புகையோடொக்க
 சாரடா போலவுமே வருகுமைந்தா
 தன்மையுள்ள பீங்கானில் வாங்குவாங்கு
 காரடா விப்படியே திராவகத்தைவாங்கி
 கனதியுள்ள பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
 வீரடா செய்யாமற் குருவைப்போற்றி
 விபரமுட னின்னமொரு முறையைக்கேளே.

165

வெடியுப்புத் திராவகம்

கேளப்பா வெடியுப்புத் திராவகத்தைக்
 கெணிதமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 நாளப்பா வெடியுப்பு பலமோவைந்து
 நலமான சீனமுடன் றுரிசுதுத்தம்
 நீளப்பா கல்லுப்பு வன்னபேதி
 நிலையான பூநீறு மொன்றாய்க்கூட்டி
 கோளப்பா வாராமற் பொடியாய்ச்செய்து
 குறிப்பொன்று சொல்லுகிறோ நன்றாக்கேளே.

166

கேளப்பா முன்சொன்ன திராவகத்தைவாங்கிக்
 கிருபையுடன் பொடிசெய்து வுப்பிலிட்டு
 மாளப்பா பிசறிநன்றாய்க் கலசத்திட்டு
 மார்க்கமுடன் முன்போல வரிசைசெய்து
 நாளப்பா தினம்பார்த்துக் குருவைப்போற்றி
 நன்மையுடன் சிவபூசை சத்தியூசை
 கோளப்பா வாராமற் செய்துகொண்டு
 குறிப்பாக வடுப்பேற்றிக் குருவைக்காரே.

167

இயாக்கோபென்னும்

குருவான சற்குவைத் தொழுதுபோற்றிக்
 குணமாக வடுப்பேற்றி யனலைமூட்டி
 அருமையுடன் றீயெரிப்பாய் மைந்தாகேளு
 வழகான திராவகந்தா னாவியோடே
 பெருமையுடன் வருகுமடா பீங்கான்றன்னில்
 புண்ணியனே தானிறக்கி வைத்துக்கொண்டு
 உருமையுடன் மனதறிவாற் பதனம்பண்ணி
 யுற்றசிவ சத்தியை நீ பூசைபண்ணே.

168

கல்லுப்புத் திராவகம்

பண்ணப்பா வின்னமொரு வரிசைகேளு
 பாங்கான கல்லுப்புத் திராவகந்தான்
 நண்ணப்பா கல்லுப்பு பலமோபத்து
 நன்றாக விடித்துத் தூளாக்கிக்கொண்டு
 தண்ணப்பா டிஷ்யுப்புச் சீனக்காரந்
 தன்மையுள்ள தூரிகடனே துத்தங்கூட்டி
 பொன்னப்பா போலிருக்கு மன்னபேதி
 புரிசமுள்ள பூநீறு மொன்றாய்ச்சேரே.

169

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடித்ததெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டித்
 திறமாகக் கலசமதி விட்டுக்கொண்டு
 கார்த்துநன்றாய் முன்போலப் பாங்குசெய்து
 கற்பூர தீபமதைக் கருத்தாய்ப்போற்றி
 வார்த்துநன்றா யடுப்பேற்றி யனலைத்தாக்கி
 வரிசையுடன் பார்த்திருக்க வளமைகேளு
 பார்த்திபனே குப்பியுட மூக்கிலேதான்
 பரியுமடா புகையோடே நீர்தான்பாரே.

170

பாரப்பா நீரான திராவகத்தைப்
 பழுதில்லாப் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி
 நேரப்பா சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 நிலையான வாசியைநீ நிலைத்துக்கொண்டு
 காரப்பா பராபரத்தைக் கருத்துள்வைத்து
 கருவான கமலமல ரமுர்தங்கொண்டு
 சேரப்பா குருபாதந் தினமேபோற்றிச்
 செம்மையுட னின்னமொரு கருவைக்கேளே.

171

கரியுப்புத் திராவகம்

கேள்பா கரியுப்பு பலமோபத்து

கெணிதமுடன் சுத்திசெய்து வெடுத்துக்கொண்டு

தாளப்பா வெடியுப்பு சீனக்காரந்

தன்மையுட னிந்துப்பு வளையலுப்பு

வாளப்பா துரிகதுத்தங் காரசாரம்

வளமான குடனொடு சரியாய்க்கூட்டி

கோள்பா வாரமற் பொடித்துக்கொண்டு

கூர்மையுள்ள பழச்சாற்றாற் பிசறிவையே.

172

பிசறிநன்றாய் கலசத்தின் முன்போல்மைந்தா

பெருமையுடன் கைபாகஞ் செய்துகொண்டு

அசதியில் லாதிருந்து வடுப்பிலேற்றி

யருள்பெருகும் பூரணத்தை யன்பில்வைத்து

திசமான தீட்சையினா லனலைமூட்டிச்

செம்மையுடன் குருபதத்திற் சேர்த்துநில்லு

வசயறவே யனலேறி யாவிமீறில்

வருகுமடா திராவகந்தான் வரிசைபாரே.

173

வரிசையுடன் றிராவகத்தை வளமாய்வாங்கி

மைந்தனே பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி

உரிசையுடன் பூரணத்தை வணங்கிமைந்தா

வுன்மனையிற் கற்பூர தீபம்பாரு

புரிசமுட னின்னூல்தா னாயிரத்தில்மைந்தா

பூட்டாத கருக்களெல்லாம் பூட்டிவைத்தேன்

அருமையுடனின் னூலைப் பதனம்பண்ணி

யவையடக்க மாகநீ யெடுத்துப்பாரே.

174

பார்க்கையிலே பிறரொருவ ரறியாமற்றான்

பதனமுடன் றானெடுத்துப் பாருபாரு

தீர்க்கமுடன் பாராமற் பிறருக்கீய்ந்தாற்

சிவசிவா வுனதுசிரம் வெடித்துப்போகும்

மார்க்கமுடன் வாக்கியமாம் ராமன்வாக்கிய

மகத்தான சித்தருடன் சேருசேரு

ஏர்க்கையுடன் பதனமதாய்ப் பார்க்கவேனு

மில்லாட்டாற் சாபம்வந் தெய்துந்தானே.

175

இயாக்கோபென்னும்

தானவனாய் நின்றகருக் குருவாமின்னூற்
 சமுசயங்க னில்லையடா தனதாம்வித்தை
 மோனமுள்ள வித்தையடா முழுதுமாடு
 முக்காலுஞ் சத்தியமாய்ச் சொன்னவார்த்தை
 நானவனாய் நின்றகுரு வெடுத்துப்பார்க்க
 நலமான பூரணமுங் கைக்குள்ளாகுங்
 கோனருளாற் சொன்னதடா விந்தநூல்தான்
 குருவான வாயிரத்தை பதனம்பண்ணே.

176

சாதிலிங்க வாலை

பண்ணப்பா வின்னமொரு கருவைக்கேளு
 பராபரத்தா யெந்தனுக்குப் பகர்ந்தவித்தை
 நண்ணப்பா சாதிலிங்க வாலைதன்னை
 நன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
 விண்ணப்பா தானோக்கிக் குருவைப்போற்றி
 விபரமுடன் சாதிலிங்கக் கட்டிவாங்கி
 தண்ணப்பா லிங்கமரை வீரம்வாங்கி
 சமர்த்தாக ரெண்டையுமே பொடியாய்ச்செய்யே.

177

செய்தபொடி பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு
 செய்யாத வைங்கோலத் தைலம்விட்டு
 உய்தமுடன் பிசைந்துருட்டிப் பீங்கான்பக்க
 முறுதியுட னப்பிறவி முகத்திலவைப்பாய்
 தொய்தமுடன் ரவிகாங்கை யதனிற்சென்று
 கழன்றுரசம் வடியுமடா செம்மையாக
 வைதமுடன் ரசமான வாலைதன்னை
 வாஞ்சனையாங் குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணே.

178

பண்ணப்பா விக்கருவை வெளிவிடாதே
 பரமான வாலையடா வாலைப்பெண்தான்
 மண்ணப்பா பொன்னாகும் வாலைபதங்கண்டால்
 மகத்தான வாலைதனை யார்தான்காண்பார்
 விண்ணப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
 விளையாடும் வாலைபதம் விரும்பிப்போற்று
 உண்ணப்பா மதியமுர்த முண்டுதேறு
 வுரிமைரச வாலைதனை யுகந்துகேளே.

179

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

46

இரச வாலை

கேள்பா காந்தமதாற் கிண்ணம்பண்ணிக்
 கிருபையுள்ள ரசமதனை யதனில்வார்த்து
 வாளப்பா துருசுபொடித் திட்டுமைந்தா
 வரிசையுட னைங்கோ மதனில்வார்த்து
 தாளப்பா வடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிச்
 சமரசமாய்த் தானெரிக்க மைந்தாகேளு
 குளப்பா சூழ்ந்ததொரு குடிலம்நீங்கி
 சுயமாக ரசமதுதான் வாலையாச்சே.

180

ஆச்சப்பா ரசவாலை யார்தான் காண்பா
 ரசையாது வக்கினிக்கு வாலைதானும்
 பேச்சப்பா ரசவாலை நிறந்தானென்ன
 பேய்மக்காள் மஞ்சனிற வாலையாச்சு
 நீச்சப்பா ரசவாலை நிசவாலையாச்சு
 நீழ்திசையில் வாலைரச மார்தான்காண்பார்
 மூச்சப்பா வடங்கிநின்ற வாலைரசந்தன்னை
 மூர்க்கமுள்ள பரணிதனிற் பதனம்பண்ணே.

181

நூற் கோர்வை

பண்ணுவது விந்தரசம் பதனம்பண்ணு
 பங்கயத்தி னமுர்தமதைப் பண்பாய்நீயும்
 உண்ணுவது வாசியினா லுண்ணவேணு
 முத்தமனே மனமொன்றாய் நிற்கவேணுந்
 தன்னுடைய வலுவறிந்து தானேதானாய்ச்
 சமரசமாய்ப் பலதிரட்டு வைந்நூற்சொன்னேன்
 கண்ணறிந்து கண்ணொளியாய்க் கனலைத்தாண்டி
 காலறிய விருநூற்றில் யோகம்பாரே.

182

பாரப்பா வினோதவகை நூற்றிற்சொன்னேன்
 பாடினெண்பதிலே வயித்தியந்தன்னை
 காரப்பா வைம்பதிலே பட்சணியைச் சொன்னேன்
 கருவான முப்பூவை முப்பதிலே சொன்னேன்
 நேரப்பா பாஷைபதி னெட்டுஞ்சொன்னே
 னினைவாகச் சோசியத்திப் பத்திற்சொன்னேன்

இயாக்கோபென்னும்

ஆரப்பா வறிவார்க ளாயிரத்தைத்தானு
மருமையுள்ள கருவுருவா மின்னுற்றானே. 183

தானவனாய் நின்றதனால் மைந்தாமைந்தா
தானுரைத்த நூல்களுந் தன்மையாக
மோனமுள்ள தண்டகநூற்றிற் சொன்னேன்
முக்கியமுள்ள தண்டகத்தை யார்தான்காண்பார்
கோனருளாற் றண்டகத்தை கூர்ந்துபார்த்துக்
குணமாக வாயிரத்தின் கருவறிந்தால்
வானவர்கோன் மகுடபதி நீயேயாவாய்
மந்திரமாந் தண்டகநீ மனதிர்காணே. 184

காணப்பா வாயிரமு மாயிரத்திற்கருக்கங்
கருவான தண்டகத்தைக் காட்டாதையா
வீணப்பா வெறுவாயைப் பசப்புமாந்தர்
விசையுள்ள மந்திரத்தை யறியாமாந்தர்
நாணப்பா வென்றவகம் பிடித்தமாந்தர்
நாடுகளின் மெத்தவுண்டு நலமாய்க்கண்டு
தோணப்பாவ வர்களிடம் பேசவேண்டாஞ்
சுருபநிலை யறிந்தவரோ டொக்கப்பேசே. 185

பேசுவது பேச்சுறிந்து பேசவேணும்
பேசையிலே கருவுருவாய்ப் பேசும்போது
நேசமுட னறிந்துகரு வறிந்தால்மைந்தா
நிட்சயமா யவர்களுட னன்றாய்பேசு
கூசிமனக் குழிப்புமிகுங் குறும்பரோடே
கூடாதே யமுர்த்தநிலை கூர்ந்துபாரு
வாசமுள்ள வாசியடா கருவாய்ப்பாரு
மகத்தான போதையிலே மருவிக்காரே. 186

மருவையிலே பூரணத்தை மருவவேணும்
வாசியுட கருவறிந்து வணங்கவேணுந்
திருவான போதையிலே திருந்தவேணுந்
தீபவொளி ஞானமதிற் சேரவேணுங்
குருவான சற்குருவைக் காணவேணுங்
கூர்மையுள்ள நந்தியொளி பிரபைவேணுங்
கருவான கருவதனை யறியவேணுங்
காயாதி கற்பமென்ற கருணைப்பாரே. 187

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் காயாதி கற்பம்

48

பாரப்பா காயாதி கற்பந்தன்னைப்
 பக்குவமா யவரவர்கள் செய்யுமார்க்கம்
 ஆரப்பா வறிவார்க னடிமையாலே
 யறிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன் வாசிதேவர்
 நேரப்பா சிவபூசை யாண்டுநூறு
 நிட்சயமாய்ச் செய்தபின்பு சத்தியூசை
 வீரப்பா செய்யாம லைம்பதாண்டு
 விபரமுடனே செய்யிற் பலித்துப்போச்சே.

188

வாசிதேவர் கடுக்காய்க் கற்பம்

போச்சென்று விடுகாதே சத்திசிவமிரண்டும்
 பூரணமாய்க் கொண்டபின்பு வாதியந்தம்
 பேச்சொன்று மில்லையடா பத்தாந்திங்கட்
 பெருமையுள்ள காயதிலே கடுக்காய்ப்பாரு
 காச்சென்ற காயதிலே செங்கடுக்காய்தானுங்
 கசப்புண்டு துவர்ப்பில்லை கண்டுபார்த்து
 மூச்சென்ற வாசியது வடங்குங்காயில்
 முக்காலும் பச்சையடா கடுக்காய்வாங்கே.

189

வாங்கடா வகப்பட்ட கடுக்காய்தன்னை
 வாய்கண்ட வுரலிலிட்டு மாப்போற்குத்தி
 பாங்குபெற விடித்தகடுக் காயைமைந்தா
 பக்குவமாய்ப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு
 தீங்கில்லாக் காடியைநீ வார்த்துமைந்தா
 திறமாகக் கலக்கிவைத்துத் தெளிவைவாங்கி
 சரங்கமதாய் நீர்வற்றக் காய்ச்சிப்பாரு
 சமர்த்தாகக் காய்ச்சையிலே யுப்பாம்பாரே.

190

பாரப்பா வுப்பதற்கு நாமங்கேளு
 பகமையுள்ள சர்க்கரை யழுப்புவுப்பு
 நேரப்பா வுப்பெருத்து மேருக்கேற்றி
 நிட்சயமாய்ச் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 காரப்பா மேருதனைத் தோத்திரமேசெய்து
 கருவான வுப்பதிலே கடுகுபோலே

இயாக்கோபென்னும்

வாரப்பா வெடுத்துநா வதனில்வைக்க
வாரிதிபோ லமுர்தமது வடியுந்தானே.

191

தானான வழர்மதைத் தானேகொண்டு
தாண்டினா ரண்டவரை வாசிதேவர்

ஊனான கர்பமென்ற வுப்புதன்னி

லுத்தமனே கடுகளவு வெடுத்துக்கொண்டு
கோனான குருவருளால் மண்டலமேகொண்டால்
குருவான வாசியது வடங்கும்வீட்டில்

பூனான வாசியது தானடங்கிற்

பொறுமையென்ற பேராச்ச யோகமாச்சே.

192

திருமூலர் வல்லாரைக் கற்பம்

ஆச்சப்பா திருமூலர் செய்தமார்க்க

மவையடக்கஞ் சொல்லுகிறோ மையாவையா
நீச்சப்பா வல்லாரை யாறுமாத

நிலைத்ததோ ராரையடா யார்தான்காண்பார்
பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை குருவருளாற்கேட்டு

பெருமையுள்ள வல்லாரை யெடுத்துவந்து
காச்சப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திமைந்தா

கருவதனைப் பொடியாக விடித்துக்கொள்ளே.

193

இடித்தபொடி தனக்குரெட்டி ரெட்டிப்பாக

வெய்தமுள்ள சருகதுவங் கூடச்சேர்த்து
தடித்ததொரு பாண்டத்தி லிட்டுமைந்தா

தன்மையுடன் குழித்தைல மிறக்கிக்கொண்டு
துடித்துமிகத் திரியாமற் றயிலந்தன்னைத்

துரிதமுடன் பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு
நடுத்தரமாய் நின்றவண்ட வோட்டுப்பற்ப

நன்மையுடன் பணவிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளே.194

எடுத்துவிடக் கரத்தில்வைத்துத் தைலம்விட்டு

வின்பமுடன் றான்குழைத்து வருட்டிமைந்தா
அடுத்ததொரு மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து

வன்பாகக் குருபதத்தைத் தொழுதுபோற்றி
கடுத்ததொரு கற்பமதைக் கொண்டுயேறு

கருத்துறவே மண்டலந்தான் கொண்டால்மைந்தா
அடுத்ததோர் காயமதற் கழிவோவில்லை

யரகரா மூலமதற் குறுதியாச்சே.

195

ஆச்சப்பா மூலமதற் குறுதியாச்சு
 வதனாலே வாசியது பிலத்துப்போச்சு
 நேரான வண்டவரை தன்னினின்று
 நீடுழி காலமெல்லா மூலரானான்
 கூரான திருவென்ன மூலமென்ன
 குணமான மைந்தனே கேளுகேளு
 வாரான சருகதுவுந் திருவேயாச்சு
 மகத்தான கோரையது மூலமாச்சே.

197

ஆச்சென்ற வண்டமது சத்தமாச்சு
 வடங்காத நாதமடா விந்துவிந்து
 நீச்சென்ற நாதவிந்து நிலைதன்னாலே
 நின்றாரே திருமூலர் நிசமாய்மைந்தா
 பாச்சென்ற பரவிந்து நாதந்தன்னாற்
 பதின்கோடி யூழியடா லெக்கோயில்லை
 பேச்சென்ற லுழியொரு நாழிகையாய்நின்று
 பிலத்தாரே திருமூலர் பெருமைதானே.

198

சட்டைநாதர் கற்பம்

தானென்ற நாதமடா சட்டைநாதன்
 றன்மையுட னவரிருந்த நேர்மையப்பா
 நானென்ற வாணுவத்தை நீதானென்று
 நம்புதலாற் காயமென்ற வைங்காயத்தை
 ஊனென்ற வைங்காய மென்னவென்றா
 லுறுதியுள்ள சத்தியடா சட்டையாச்சு
 தேனென்ற சத்தியாஞ் சத்திவாங்கித்
 திறமான சத்தியென்ற வுப்பைவாங்கே.

199

வாங்கியந்த வுப்போடே யண்டஞ்சேர்த்து
 மகத்தான கெந்தியுமே கூடச்சேர்த்து
 சாங்கமா யுரலிலிட்டு யிடித்துமைந்தா
 தாளியென்ற பாணையிலே யெடுத்துவைத்து
 பாங்குபெற ரவிமுகத்திற் பாண்டத்தோடே
 பத்தியுடன் காயவைப்பாய் கிண்டிக்கிண்டி
 தூங்காத புத்தியுடன் பத்துநாள்வை
 சுகமாக மறுநாள்தான் கேளுகேளே.

200

இயாக்கோபென்னும்

கோளப்பா சட்டிகொண்டு மேல்வாய்முடி
 கெட்டியாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 கோளப்பா வாராமற் றமர்தான்போட்டு
 கூர்மையுடன் குழித்தைலம் நன்றாய்வாங்கி
 ஆளப்பா மேருதன்னீற் பதனம்பண்ணி
 யன்பாக குருபதத்தை வணங்கிப்போற்றி
 நீளப்பா நிறைந்ததொரு வண்டபற்ப
 நினைவாகப் பணவிடைதான் கையிலேந்தே. 201

ஏந்தினதோர் பற்பமதிற் றயிலம்விட்டு
 ஏகமென்ற வட்சரத்தைத் துதித்துமைந்தா
 சாந்தமாய்க் குழைத்துருட்டி நாவின்மேலே
 சங்கையுடன் வைத்திடவே கங்கைமீறி
 பாந்தமா யமுர்தமது கருவிபோலே
 பக்குவமா யூறுமடா ரவியைப்போற்றி
 காந்தியென்ற வமுர்தமதைக் கொண்டுதேறி
 கணக்கில்லாக் கோடிவரை யிருந்தார்பாரே. 202

பாரப்பா சட்டைதனைச் சட்டைதின்று
 பக்குவமா யேறினதால் முனிதானாச்சு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் சட்டமுனிமார்க்க
 மாதியந்தப் பொருளையெல்லா மறிந்தாரையா
 நேரப்பா சகலமுமே யறிந்துகொண்டு
 நினைவாக நிகண்டுமுறை நன்றாய்ச்சொன்னார்
 தேரப்பா தனக்கழகு சிரகபோலச்
 சித்தர்களின் பாடலுக்குத் தீபந்தானே. 203

போகர் கற்பம்

தானென்ற தீபதைத் தானேகண்டார்
 தன்மையுள்ள போகருட முறையைக்கேளு
 ஊனென்ற விந்துவுட நாதம்ரண்டு
 முத்தமனே யிதற்குப்பேர் காரசாரம்
 மோனமுள்ள காரமுடன் சாரங்கூட்டி
 மூதண்டக் குருவிலொரு பணவிடைதான்போட்டு
 மானென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க
 மார்க்கமுட னீர்வற்றி யுப்பாய்ப்போமே. 204

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

52

உப்பான வுப்பதற்கு நாமங்கேளு

வுத்தமனே மதியான் விந்துவிந்து

அப்பனே மதியுப்பு வென்றேபேரு

வரகரா வுப்பெடுத்துக் கல்வதட்டு

செப்பாத வழுந்தம்விட்டு வாட்டிமைந்தா

செம்மையுடன் வட்டதுபோற் யிடித்துக்கொண்டு

முப்பான பொருவொன்று புடத்தைப்போடு

முர்க்கமுட னெடுத்துப்பார் சுண்ணமாச்சே.

205

ஆச்சப்பா சுண்ணமதை மேருக்கேற்று

வருள்பெருகு சற்குருவி னடியைப்போற்றி

பாச்சப்பா கடுக்காய்கு ரணத்திலேதான்

பக்குவமா யிருவிரலா லெடுத்துக்கொண்டு

பேச்சப்பா பேசாத சுண்ணந்தன்னிற்

பெருமையுடன் பணாவிடைதான் கூடச்சேர்த்து

நீச்சப்பா வைங்கோலத் தைலத்தாலே

நிட்சயமாய்த் தானுருட்டிப் பொசித்திடாயே.

206

பொசித்தவுடன் பூரணத்திற் பற்றியேறிப்

பூண்டாரே யோகமதி லனந்தங்காலம்

கசித்துமனங் கசிவதனாற் போகநாதர்

கடந்தாரே கோடிவரை யூழிகாலம்

உசிதமனப் பக்குவத்தால் யோகஞ்செய்து

ருசியான மதியமுர்தந் தானேகொண்டு

பசித்தகுண மில்லாத வாலைதன்னைப்

பணிந்தாரே போகருட யோகம்பாரே.

207

பாரப்பா போகருட சீஷவர்க்கம்

பதந்தன்னை நிச்சயமாய்க் கொண்டுதேர்ந்தால்

வீரப்பா செய்யாமற் கொண்டுதேர்ந்து

வெகுகோடி காலமட்டும் வாழ்ந்தாரையா

ஆரப்பா வவரைப்போற் சித்திபெற்று

வடலான யிவ்வுலகில் வாழ்ந்தாரையா

கூரப்பா கொங்கணவர் புத்தியாலே

குறியாகப் பூரணத்தின் குறிகண்டாரே.

208

இயாக்கோபென்னும்

கொங்கணர் கற்பம்

குறியான குறியென்ன வென்றுகேட்டார்
 கொங்கணமா முட்டையென்ற வண்டம்வாங்கி
 நெறியான வண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 நேராகத் தானெடுத்துக் குடித்தாரையா
 வெறியான லகிரியினா லண்டமேறி
 மேலான வண்டமெல்லா நொடியிற்சுற்றி
 சரியாக வாறுவரை சென்றுவேறி
 க்ஷணத்திலே சிலம்பொலியைக் கண்டார்பாரே. 209

பாரப்பா சிலம்பொலியைக் கண்டுதேறி
 பத்தியுட னவரிருக்கும் பதியிற்சென்றார்
 ஆரப்பா வவர்போலே யாராதார
 மளவுடனே கண்டவர்க ளொருவரில்லை
 பேரப்பா பெற்றவர்க ளிவரைப்போலேகாணோம்
 பெருமையுட னிவர்திறத்தைப் பேகவார்கள்
 காரப்பா கொங்கணவர் கற்பத்தாலே
 கருவான போகருமே கரைகண்டாரே. 210

கருவூரார் கற்பம்

கண்டாரே கருவூரார் செனித்தமார்க்கங் ,
 காசினியி லாரறிவார் கருப்பேர்தன்னை
 உண்டாரே யுண்டுமனந் தேறிக்கொண்டு
 வுதயகிரி வாசமதா யுரைத்தாரையா
 பண்டான கருவூரார் மார்க்கம்போலே
 பத்திகொண்டு தேரினவ ரொருவரில்லை
 அண்டர்பிரா னருளறிந்தோ னவரேயாகு
 மாக்கையிலை பெற்றவனே யருள்காண்பானே. 211

சுந்தரானந்தர் கற்பம்

அருளான சுந்தரா னந்தர்தானு
 மனுபவித்த காரணத்தை யன்பாய்க்கேளு
 இருளான விருளறுக்கு மதிதான்மைந்தா
 வன்பமுள்ள மதிதானும் விந்துவிந்து
 குறியான குறியறிந்து விந்துதன்னைக்
 குறியாகத் தானறிந்து கொண்டாரப்பா

- இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 54
- நெறியான விந்தறிந்து கொண்டதாலே
நீடுலகிற் சித்தரெல்லா மெச்சினார்பாரே. 212
- பாரப்பா சித்தரெல்லா மெச்சிக்கொண்டு
பரிதிமதி தனையறிந்து பணிந்ததாலே
நேரப்பா சுந்தரா நந்தரென்று
நேர்மையுடன் றானழைத்தா ரப்போதானும்
பேரப்பா பெற்றதினாற் சுந்தாரநந்தப்
பேருலகிற் சுந்தரர்போல் வாழ்ந்தாரப்பா
ஆரப்பா வவர்போலே பேருபெற்றா
ரரகார மதியமுர்தத் தன்மைதானே. 213

மச்சமுனி கற்பம்

- தாளென்ற தத்துவத்தைத் தானேகண்டு
தன்சார்பு நிலையெனவே தன்மைபெற்று
கோனென்ற மச்சமுனி பெற்றமார்க்கங்
குவலயத்தி லாரறியப் போறாரையா
ஊனென்ற மச்சமடா வுந்திப்பூடு
வோங்காரக் கம்பமடா முக்கால்முக்கால்
தேனென்ற முக்காலாய் நின்றபூடு
செம்மையுடன் சொல்லுகிறே னுண்மைபாரே. 214
- பாரப்பா வுந்தியென்ற கமலம்வாங்கிப்
பக்குவமாய்த் தண்ணீரில் லிரைத்துக்கொண்டு
நேரப்பா நீர்வற்றச் சுண்டிற்றானால்
நேர்மையுடன் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
காரப்பா பத்திரமாய்க் காயப்போடு
கல்லுரலிற் றானிடித்துத் தோண்டிமைந்தா
வீரப்பா செய்யாமற் காகபோலே
வில்லைசெய்து பத்திரமாய்க் காயப்போடே. 215
- போட்டெடுத்துப் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி
புத்தியுடன் சட்டிதனில் நெய்யைவார்த்து
தேட்டுடனே யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிச்
செம்மையுட வில்லையிலே யொன்றுபோட்டு
தாட்டிகமாய் வேகவைத்து விறக்கிக்கொண்டு
தன்மையுடன் வில்லைதின்று நெய்யையுண்டால்

இயாக்கோபென்னும்

கூட்டுடைய தேகமதிற் சட்டைதள்ளிக்
கூர்மையுடன் ரவியொளிபோற் நேகமாமே. 216

ஆம்பா தேகமதை யென்னசொல்வே
னரகார பிரமலபி யயர்ந்துபோச்சு
வாம்பாற் கொண்டதொரு லகிரிமீறி
வாழ்ந்தாரே நவகோடி காலமட்டுங்
காம்பால் வலுவறிந்து மச்சயோகி
கற்பமதி லுற்பனத்தை யென்னசொல்வேன்
தாம்பா தாமெனவே தன்னைக்கண்டார்
தயவான மச்சமுனி யானார்பாரே. 217

கமலமுனி கற்பம்

பார்பா கமலமுனி யையர்தானும்
பத்தியுட னுரைசெய்த முறையென்னசொல்வேன்
நேர்பா சுழிமுனைதான் அகாரபீடம்
நிலையறிந்த பீடமா கமலமாது
ஆர்பா வறிவார்கள் கமலபீட
மரகரா வாசியது வடங்கும்பீடம்
தூர்பா வடிமுடியா மாதியந்தந்
தூண்டாத மணிவிளக்கின் முடிதான்பாரே. 218

முடியான முடியறிந்து முடியைக்கொண்டார்
முடிமேலே யடிமுடியு மொன்றாய்ப்போச்சு
அடியான வாலைதன் பதத்தைப்போற்றி
யன்பாக யிவ்வுலகிற் பூசைசெய்து
நெடியான வாதியந்த முடியைவாங்கி
நினைவாக சர்க்கரைதே னதிலேவார்த்து
கடிதான கல்லுரலி லிடித்தால்மைந்தா
கமலமென்ற மதியமுர்த மெழுகுமாச்சே. 219

ஆச்சப்பா மெழுகெடுத்து மேருக்கேற்றி
யன்பாக வீசானம் பூசைபண்ணி
பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை மௌனதீட்சை
பெருமையுள்ள தீட்சையிலே யொருமைவைத்து
மூச்சப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
முனையாகக் கும்பகமே யென்றுபோற்றி

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

56

காச்சப்பா கனலான மெழுகிலேதான்

கடுகளவு தானெடுத்துக் கருத்துள்வையே.

220

கருத்தறிந்து கருத்துள்வைக்குங் கருவைக்கேளு

கருவான மெழுகிலே கடுகளவெடுத்து

திருத்தமுட னாவில்வைத்து வழுந்தங்கொண்டார்

திறமாகச் சிவயோகத் திறமுங்கண்டார்

பொருத்தமுடன் சிவயோகத் திறந்தான்கண்ட

போதையினாற் கமலமுனி யானாரப்பா

பெருத்ததொரு பேரண்டக் கமலந்தன்னார்

பேரான கமலமுனி யானார்பாரே.

221

இடைக்காடர் கற்பம்

பேரான விடைக்காட்டார் கொச்சிதேசம்

பெருமையுள்ள சுந்தரரைத் தேடிக்கொண்டு

ஊரான லுருமடா பதியுந்தேடி

யுரிமையுட னதிக்கரையி லொடுக்கந்தேடி

நீரான கண்ணீரா நந்தம்பொங்கி

நீடுலகிற் காணாம னதியோரத்தில்

கூரான களாக்காட்டிற் றவசிருந்தார்

கூர்மையுள்ள சுந்தரரும் வந்தார்பாரே.

222

வந்தவரு மிடைக்காடர் மனதுமெய்க்க

வாக்குறுதி மனதுறுதி யிரண்டுநல்கி

அந்தமுள்ள வாதியந்த மவருக்கீயந்து

வருமையுடன் செய்தமுறை காப்பமைந்து

எந்தவூ ரெந்தநா டென்றுகேட்டா

ரென்குருவே யிந்தவூ ரென்றுசொன்னார்

சொந்தவூர் கண்டவனே நீயேசென்று

துருவமுட னிருந்தவிட மிடைக்காடாமே.

223

இடைக்காடு வில்லமென்று வுகந்தசித்த

ரெல்லவரு மிடைக்காடுச் சித்தரென்றார்

படைக்கமனந் தெளிந்தகுரு செபத்தாற்பெற்ற

பாலகனே நீடுழி காலம்வாழ்க

இயாக்கோபென்னும்

விடைத்தபொரு ளனுக்கிரக மவருக்கீய்ந்து
 விஞ்சையெனுஞ் சத்திசிவப் பொருளமீய்ந்து
 துடைத்தவரு ளனுகாமற் றீபங்காட்டிச்
 சுந்தரருந் தன்பதிக்குச் சுகமானாரே.

224

கோரக்கர் கற்பம்

சுகமான கோரக்கர் செய்தமார்க்கஞ்
 சொல்லுதற்கு நாவுமுண்டோ கருவிதன்னை
 அகமான வகமறிந்து கோரைவங்கி
 யங்கோரை வாங்கிநன்றாய்ச் சுத்தியண்ணி
 உகமான மில்லாத கோரைதன்னை
 யுத்தமனே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திக்கொண்டு
 முகமான மதியமுர்தங் கடத்தில்வாங்கி
 மூர்க்கமுள்ள கோரையைநீ யமர்த்திடாயே.

225

அமர்த்திமெள்ளப் பதப்படுத்தி ரவியிற்போடு
 வரகரா விப்படியே பத்துமுறைபோடு
 நிமிர்த்திமெல்ல விரையளவு கண்டமாக்கி
 நினைவாகப் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி
 குமிழ்க்குறியைக் குணமாகக் குறித்துக்கொண்டு
 குருவான பராபரத்தி னருளைப்போற்றி
 தமிழ்க்கதிக மகத்தீசா வென்றுபோற்றி
 தனதாகக் கோரையிலோர் கண்டம்வாங்கே.

226

வாங்கியந்தக் கோரையைநீ ரவியிற்போட்டு
 வரிசையுடன் மெல்லுவது பதமாயென்றால்
 ஒங்கியே யமுர்தமது வருவிபாயு
 முத்தமனே யந்தருவி நீரைக்கொள்ளு
 தீங்கான பசிதாக் மமர்ந்துநல்ல
 சிவயோகப் போதையைநா னென்னசொல்வேன்
 பாங்குபெறு மென்றுவரி லமுர்தமூரும்
 பசியாமற் கோடிவரை வாழலாமே.

227

ஆமப்பா விந்தமுறை யார்தான்செய்வா
 ரருமையுள்ள கோரக்க ரறிந்துசெய்வார்

தாமப்பா விந்தமுறை செய்துகொண்டார்

... றானவனா மென்றறிந்து வாழலாகும்

நாமப்பா வென்றபத நீயேயாகி

நலமான சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி

வாமப்பா வந்தமதா னீறியேறி

வரையான வண்டவரை யேறலாமே.

228

அகப்பைசித்தர் கற்பம்

ஏறுதற்கு வின்னமொரு மார்க்கங்கேளு

விதமாகச் சொல்லுகிறே னகப்பைசித்தர்

பேறுபெற்ற பெருமையென்ன சொல்லப்போறேன்

பிலமாகத் தன்னுரிமை யறிந்துகொண்டு

கூறுதற்கு அம்மெனவே யகாரதிட்சை

குறிப்பான தசதிட்டை மௌனவாலை

தேறுதற்கு வவ்வாலை பீசந்தன்னைச்

செம்மையுடன் நினநூறு செபித்தார்பாரே.

229

பாரப்பா தசதிட்சை யகாரபீடம்

பத்திகொண்ட பீடம்தா மென்னசோதி

நேரப்பா நின்றதனா லகப்பேசித்தர்

நீடுழி காலமெல்லா மகப்பையானார்

ஆரப்பா வவர்பெற்ற சித்திதன்னை

யாரறியப் போறார்கள் அகாரவாலை

தீரப்பா லட்சமுரு செபித்ததாலே

திறமாக வகம்வலுத்து சித்தியாச்சே.

230

சித்தியென்ன சித்தியென்று கேட்டால்மைந்தா

செடம்வலுத்து வருபமய மானதாலே

முத்திகொண்ட சித்தனடா வகப்பேய்சித்தர்

மூர்க்கமுடன் வெகு கோடி காலம்வாழ்ந்தார்

பத்தியென்ன மூர்க்கமென்ன சொல்லப்போறேன்

பாலகனாய் வெகு கோடி பாரின்மீதே

சுத்திகொண்ட சித்தனென்று துருவமானார்

சுருதியுள்ள மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே. 231

இயாக்கோபென்னும்

பூசையென்ன மனோன்மணியைப் பூசைபண்ண
 பூரணமாய் நின்றபரி பூரணமேயாகும்
 வாசமுள்ள பூரணமேமனோன் மணியாய்நிற்கு
 மகத்தான பூரணமே யகாரதீட்சை
 நேசமுள்ள தீட்சையிலே தசதீட்சைபெற்று
 நின்றதினாற் சித்தரென்ற பேரேயாச்சு
 தேசமெங்குங் கொண்டாடப் பேர்தான்பெற்ற
 சித்தனென்ற வகப்பையெனுஞ் சித்தனாச்சே. 232

அழகண்ணிச்சித்தர் கற்பம்

ஆச்சப்பா வழகண்ணிச் சித்தர்மார்க்க
 மாச்சரிய மாச்சரியஞ் சொல்லப்போமோ
 நீச்சப்பா வெகுநீச்சு வாதியந்த
 நிலையான வந்தமடா பிரமவல்லி
 காச்சப்பா தேங்காய்போற் கொடியிற்றொங்குங்
 கருணையுட னக்காயை வெதுப்பிக்கொண்டு
 பாச்சப்பா கல்லிலிட்டி வுடைத்துப்பாரு
 பலாச்சுளைபோ வதிலிருக்கும் வழக்கைதானே. 233

தானான வழர்தரச்ச் சுளையமைந்தா
 தன்மையுடன் றானெடுத்துப் பீங்கானில்வைத்து
 தேனான வழர்தரசத் தேனைவார்த்துத்
 திறமான ரவியில்வைக்க மைந்தாகேளு
 ஊனான சுளையும்ரச தேனுமொன்றா
 யுடன்சேர்த்து மெழுகதுபோ லுறுதியாச்சு
 கோனான குருவருளாற் றொழுதுபோற்றிக்
 குறிப்பாக மேருவினிற் பதனம்பண்ணே. 234

பதனம்மிகு பதனமதாய்ப் பதனம்பண்ணி
 பரமான குருபதத்திற் பணிந்துகொண்டு
 மிதமாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 விசையாகக் கும்பகத்தில் மனதைவைத்து
 சதமான மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து
 சாதகமாய்க் குன்றியிடை கொண்டால்மைந்தா
 பதமான தேகமது சித்தியாச்சு
 பராபரத்தோ டொப்பாச்சு பருவந்தானே. 235

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

60

பருவமுடன் பருவமதிற் பருவங்கண்டு
 பக்குவமாய்த் தசதீட்சை பணிந்துகேட்டு
 ஒருமையுடன் புருவநடு வொளியைப்போற்றி
 யூடாடும் வாசியைநீ யறுதிகொண்டு
 துருவமுடன் பூரகரே சகமும்பண்ணிச்
 கடரொளியாங் கும்பகத்திற் பணிந்துநின்றால்
 தருவான சர்வாங்க மெல்லாஞ்சித்தி
 தன்மையுள்ள பூரணமுஞ் சித்தியாச்சே.

236

சிவவாக்கியர் கற்பம்

சித்தியுள்ள சிவவாக்கியர் செய்தமார்க்கஞ்
 சிவசிவா வென்னசொல்வேன் சித்திமுத்தி
 பத்திகொண்ட முத்தியுதாற் சிவவாக்கியரானார்
 பரமான சிவவாக்கியர்செய்த மகிமைகேளு
 முத்திகொண்ட பத்தியினால் மூலங்கண்டு
 முனையான கழினையிலே தாண்டியேறி
 சுத்தியென்ற சிவசத்தி யிரண்டுங்கண்டு
 தன்மையுடன் பூரணத்தை வாங்கினாரே.

237

வாங்கினதோர் பூரணத்தைப் பீங்கான்றன்னில்
 வளமையுள்ள பூரணத்தை வைத்துமைந்தா
 பாங்குபெறப் பூரணத்துக் கரைவாசிதானும்
 பார்த்துமா வெனும்ரவி பீங்கூட
 சாங்கமா ரெண்டுமொன்றாய்ப் பிசைந்துமைந்தா
 சங்கையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
 தீங்கில்லா ரசமதனைப் பத்துக்கொன்று
 சேர்த்துரவி முகத்தில்வைக்கச் சேர்ந்துபோமே.

238

சேர்ந்துநின்ற ரசமுன்ற மொன்றாய்ச்சேர்ந்து
 திறமான மெழுகாகு மென்னசொல்வேன்
 பாந்தமா யம்மெழுகு நாமங்கேளு
 பக்குவமாய்த் திரிமூர்த்தி யென்றும்பேரு
 காந்தமாய்க் கருநீல வர்னமென்றும்
 கருதினார் பெரியோர்கள் ரிஷிகள்தானும்
 சார்ந்தமாய் மூன்றுரசஞ் சேர்ந்ததாலே
 தயவான மும்மூர்த்தி யானார்பாரே.

239

இயாக்கோபென்னும்

பாரப்பா வம்மெழுகை மேருக்கேற்றிப்
 பக்குவமாய்ச் சற்குருவின் பதத்தைப்போற்றி
 நேரப்பா நின்றநிலை தவராமற்றா
 னினைவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 வீரப்பா செய்யாமற் கும்பகத்தினின்று
 விசையான மெழுகிலொரு பணவிடைதானெடுத்து
 காரப்பா குருபதத்தைக் கருத்துள்வைத்து
 கருவான வம்மெழுகைப் பொசித்திடாயே. 240

பொசித்திடுநீ மண்டலத்தில் மைந்தாகேளு
 புதுமையுடன் சடத்திலொரு சட்டைபோகும்
 பசித்ததொரு தூலமது கரைந்துநல்ல
 பக்குவம தாயிருந்து விருகுந்தேகம்
 விசித்தமே லாக்கினையிற் றீபந்தோன்றும்
 வேதாந்த ரூபமதாய் விளங்கும்பாரு
 கதித்ததொரு வாககையது வருபமான
 ககமதனாற் சிவவாக்கியரெனும் பேரானாரே. 241

பேரான பெருமையினாற் சிவவாக்கியர்தானும்
 பேருலகில் மாந்தருக்குக் குருவானார்கேள்
 கூரான சிவவாக்கியர்போ லார்தான்மைந்தா
 கூர்மையுடன் கருபமதா யிருந்தாரப்பா
 தூரான வடிமூல மாராதாரஞ்
 சுற்றிவந்த திறமதனைச் சொல்லப்போமோ
 ஆரான வாறுதல மவனைப்போலே
 யடங்கினவ ராருமில்லை யருளைப்போற்றே. 242

போற்றுவது வின்னுலைப் போற்றவேணும்
 புகழ்பெரிய கும்பமுனி வரத்தாற்சொன்ன
 தேற்றியதோ ராயிரத்து விருநூற்தன்னை
 திறமான மனதறிவாற் பார்க்கவேண்டும்
 தோற்றியதோ ரன்னுலைக் கண்டோரையா
 துருவமுள்ள துருவமதிற் றுலங்குவார்கள்
 சாற்றியமா யின்னுலை வெளிவிட்டோர்கள்
 சண்டாள தத்துவமா யானவாரே. 243

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

62

சூரியானந்தர் கற்பம்

வாறான சூரியா னந்தர்தானும்

வகையுடனே யவர்முறையை வழுத்தக்கேளு

கூறான காந்தியிலே யனந்தமுண்டு

குறிப்பான காந்தியடா வன்னிவன்னி

நீறான வன்னியடா செம்மைசெம்மை

நிறைந்துநின்ற செம்மையடா சத்தியாச்சு

பேறான சத்தியடா நாதமப்பா

பெருமையுள்ள நாதமது காரமாமே.

244

ஆமப்பா வதனிதொரு விபரமுண்டு

அவையடக்கஞ் சொல்லுகிறே னறிந்துகேளு

காமப்பாற் கலவியுள்ள நாதமாகா

கன்னியிலே முதலுமிரு வகையுமாகுந்

தாமப்பா சத்தியைநீ பூசைபண்ணித்

தன்மையுடன் பீங்கானில் நாதம்வாங்கி

நாமப்பா சொல்லுகிறோந் தண்ணீருப்பு

நன்மையுள்ள நாதமது பத்துக்கொன்றே.

245

ஒன்றான நாதமதில் விந்துசேர்க்க

வுரிமையுட னாதவிந்து மொன்றாய்ச்சேர்ந்து

நன்றான மெழுகதுபோ லிறங்கிநிற்கும்

நாதவிந்து செயலதனை நவிலப்போமோ

குன்றான மெழுகதுனைச் சிமிழில்வைக்கக்

கூறான சிமிழுதுதா னென்னவென்றால்

பன்றான தங்கமதாற் சிமிழ்தான்செய்து

பத்தியுடன் மெழுகுவைத்துப் பதனம்பண்ணே.

246

பதனமுட னீசானம் பூசைப்பண்ணிப்

பக்குவமாய்ச் சற்குருவைப் பணிந்துபோற்றி

சதமாக மெழுகிலொரு பணவிடைதானெடுத்து

சாதகமாய்ச் சடமதற்குத் தனதாயுட்டு

விதனமதைத் தானொடுக்கி மண்டலமேகொண்டால்

வேதாந்த சடலமது சட்டைபோகும்

நிதமாக வளவிடையாய்ச் செலுத்தினாக்கா

னேர்மையுள்ள தேகவச்சிர காயமாமே.

247

இயாக்கோபென்னும் பாம்பாட்டிசித்தர் கற்பம்

ஆம்பா சித்தரிலே பாம்புசித்த

ரவருடைய மார்க்கமதை யறியப்போமோ
தாம்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு
தானவனாய் நின்றுதவம் பெற்றாரையா
நாம்பா சொல்லுகிறோ மவர்தான்செய்த
நன்மைகுணஞ் சொல்லுகிறோ நன்மையாக
காம்பா கருவிருந்த கருவைக்கேளு
கருவான மயேந்திரமலை சார்பிற்றானே.

248

தானான மலைச்சார்பிற் றான்றானென்று
சாதகமா யம்மலையில் வாழும்போது
கோனான குருவருளாற் பாம்புசித்தர்
கொடிதான நாகமடா ராகுகேது
ஆனான ராகுடனே கேதுசேர்ந்து
வருமையுடன் வெண்சாரை யொருமையாக
தேனான வெண்சாரை யருமையாகுந்
திடமான சாரைவெகு மாயமாமே.

249

மாயமாய்ப் போனதுதா னென்னவென்றால்
மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
நேயமுள்ள வெண்சாரை மலைமேனின்று
நிசமாகக் கீழ்நோக்கிப் பாயும்பாரு
தாயகமாய்க் கண்டவுடன் றம்பித்தேதான்
றான்பிடித்துத் தயவாகப் பூசைபண்ணி
காயமெனப் பிடித்தவிடங் கையிற்றங்குங்
கருவாக விருபுறமு மொன்றாய்ப்போமே.

250

ஒன்றாகக் கூட்டியல்லோ மைந்தாகேளு
வொருமையுடன் பிருதிவியி லொன்றாய்ப்போகு
நன்றாக வதைக்காண வேண்டுமென்றால்
நம்மாலு மவனாலு முடியாதப்பா
நின்றாடு மச்சாரை சித்தர்காண்பார்
நிச்சயமாய்ச் சாரைதனை வாங்கிமைந்தா
குன்றாக வைந்தெழுத்தைச் குறியாயெண்ணி
குணமாக மனதறிவாற் பொசித்திடாயே.

251

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

64

பொசித்தவுடன் வாசியைநீ வணங்கிமைந்தா
 பூரணமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 விசித்தமேற் கும்பகத்தைக் குருவைப்போற்றி
 வெற்றிபெற மெய்யெனவே புத்திகொண்டு
 பசித்துமன மலையாதே தினமுங்கொண்டாற்
 பாலனாய் வயதுபதி னாறதாகுங்
 கசித்தமன துறுதியினாற் பொசித்ததாலே
 கரும்பாம்பு சித்தனென்ற பேர்தானாச்சே.

252

ஆச்சப்பா சித்தரிலே பாம்புசித்த
 ரவர்போலே பேருபெற்றா ராருமில்லை
 மூச்சப்பா தாளடங்கும் வாசுகியினாலே
 மூதண்டங் கைலாய மறிந்தாரையா
 பேச்சப்பா வவர்பேச்சு பேசுவென்றால்
 பேருலகிற் சித்தருண்டோ வென்னசொல்வேன்
 காச்சப்பா கருஞ்சாரை வெண்சாரைரெண்டுங்
 கருத்துறவே கொண்டுகரை யேறினாரே.

253

கமலமுனி கற்பம்

கரைகண்ட கமலமுனி கற்பங்கேளு
 கமலமென்ற வாயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றி
 வரைகடந்து மேல்வரையில் மனதைநாட்டி
 மந்திரபஞ் சாக்ஷரத்தை மனதிற்கொண்டு
 திரைகடந்து கமலமல ரமுர்தம்வாங்கித்
 திறமான பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
 நிரையறிந்து முப்பூவை பத்துக்கொன்று
 நீட்டிநன்றாய் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே.

254

பார்க்கையிலே யமுர்தரச வாதந்தனைப்
 பரமான முப்பூவாற் படிந்துபோகும்
 ஏர்க்கையுடன் முப்பூவு மமுர்தம்ரெண்டு
 மிணங்கிரச மெழுகதுபோ லிருக்குமப்பா
 மார்க்கமுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி
 மந்திரபஞ் சாக்ஷரத்தை மனதினாட்டி
 சேர்க்கையுடன் கழிமுனையில் வாசிநாட்டித்
 திறமாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே.

255

இயாக்கோபென்னும்

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் குருவைப்போற்றி
 பத்தியுடன் மெழுகதிலே பணவிடைதானெடுத்து
 விண்ணப்பா தானோக்கிப் பொசித்தால்மைந்தா
 விபரமுள்ள போதையைநா நென்னசொல்வேன்
 கண்ணப்பா மனக்கண்ணாற் சுழினைபார்த்துக்
 கருணையுள்ள சுழினையினாற் தீபமேற்றி
 உண்ணப்பா தீபமதாற் பரதிற்சென்று
 வொருமையுடன் கமலரசம் பொசித்திடாயே. 256

பொசித்தமன துறுதியினால் மைந்தாகேளு
 பொருளான கமலமுனி யானாரப்பா
 கசித்துமனக் கசிவதனாற் கமலனாயன்
 காயசித்தி யோகமதாற் கருணைசேர்ந்து
 பசித்துபரி பூரணத்தாற் பதவியான
 பங்கயத்தின் றரிசனத்தாற் பாரின்மீதே
 வசித்தபஞ்சா க்ஷரமகிமை வலுமைபெற்று
 வாசிமல ராற்றீபம் வணங்கினாரே. 257

சூதமுனி கற்பம்

வணக்கமுள்ள சூதமுனி மகிமைகேளு
 வரிசையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
 இணக்கமுள்ள சூதமடாமந்திரவாலை
 யேகாந்த வாலைரச மென்னசொல்வேன்
 மனக்கமல வாலைரச மென்னசொல்வேன்
 வாலையுட மதியமுர்த மகத்தாம்போதந்
 தனக்குமதி யமுர்தமது சூதமாகந்
 தனதான சூதமது சூதகற்பம். 258

சூதமென்ற பற்பமது கத்தவெள்ளைத்
 துலங்குகின்ற வெள்ளையடா மதிதானாச்சு
 நீதமென்ற மதிதானும் விந்துவிந்து
 நிசமான விந்ததுவுஞ் சூதமாகும்
 பாதமென்ற சூதமது பாலாம்விந்து
 பக்குவமாய் விந்துநிலை பருவங்கண்டு
 போதமுள்ள விந்துரச நிலையைக்கண்டு
 புத்தியுடன் வாங்குதற்கு வரிசைகேளே. 259

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

66

கேள்பாவரிசையென்ன வென்றுகேட்டால்
 கெணிதமுடன் பூர்வமாம் பசுநாளில்
 நாளப்பா குருவாரந் தன்னிலேதா
 னடுவான மதியமுர்தக் காலையூணு
 கோளப்பா யில்லாமல் விந்துரசம்வீழுங்
 குறிப்பாகப் பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
 நீளப்பா விந்துரச மென்னசொல்வே
 னிலையான ரசமதிலே சொல்லக்கேளே.

260

சொல்லக்கேள் விந்துரசந் தன்னிலேதான்
 சுகமாகச் செயவீரம் பத்துக்கொன்று
 விள்ளக்கேள் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து
 விசையான பூரமுட னமுர்தஞ்சேர்த்து
 அல்லக்கேள் நாகரச மதனிற்சேர்த்து
 வன்பாக விரலாலே யமர்த்தியமர்த்தி
 சொல்லக்கேள் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
 சோதனையாய் ரசநாக மாண்டுபோமே.

261

போமப்பா ரசமஞ்சு மாண்டுநல்ல
 பொன்னிறம்போல் மெழுகாகு மென்னசொல்வேன்
 தாமப்பா தன்னருளாற் றன்னாற்கண்ட
 தனித்தரச மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி
 நாமப்பா சொல்லுகிறோங் குருவைப்போற்றி
 நலமாக வின்னம்வெகு பூசைபணி
 வாமப்பா வமுர்தசரம் பணவிடைதான்கொண்டால்
 வரிசையுள்ள போதைவெகு போதமாமே.

262

ஆமப்பாபோத மாயமென்ன சொல்வே
 னாதியந்தப் பருவமதைக் கண்ணிற்காண
 போமப்பா வாசிமல ரதனிற்செல்லும்
 புகழான தீபசுட ரதிலேசெல்லும்
 நாமப்பா விதனைத்தானாடி நீதா
 னலமாக வாலையுட பதத்தைக்கண்டால்
 தாமப்பா தன்னிலையைத் தானேகாட்டுந்
 தனதான சடத்திலொரு சட்டைபோமே.

263

இயாக்கோபென்னும்

சட்டையொன்று கருப்பாக வுரிந்துபோகுஞ்
 சடாட்சரமே மென்மேலும் வலுத்துப்போகு
 நிட்டையிலே வாசியது கழினைக்கேறும்
 நேரான கழினையிலே தீபந்தோன்றுந்
 திட்டமுட னத்தீப வொளியிற்சென்று
 சிவசிவா கமலமூல வழுதார்தங்கொண்டு
 அட்டாங்க யோகமுதற் சித்தும்பெற்று
 வனுக்கிரக சூதமுனி யானார்பாரே.

264

பாரப்பா சூதமுனி பெற்றபேறு
 பாருலகிற் சித்தர்களோ காணப்போறார்
 பேரப்பா பேறுபெற்ற பெருமையென்ன
 பெரிதான விந்துநிலை பெருமையாலே
 வீரப்பா தானடங்கி விசையங்கொண்டு
 வீரியததை வீரியத்தால் வீனாவிப்போற்றி
 காரப்பா கருத்தறிந்து கார்த்தாயானார்
 கைலாயப் பதவிதனைக் காட்டும்பாரே.

265

நந்தீசர் கற்பம்

பாரப்பா நந்தீசர் கற்பக்கூறு
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 நேரப்பா வடிமூலமே லாதாரம்
 நின்றபதி யோங்கார மூலாதாரங்
 காரப்பா மூலமென்றால் நந்திநந்தி
 கருவான நந்தியடா சத்தியாச்சு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் நந்திதண்ணீர்
 ரரிதான நந்தியடா நாதமாமே.

266

நாதமடா நந்தியென்ற தண்ணீர்வாங்கி
 நலமான விந்து நீர்சாயவிட்டு
 பேதமடா வினையாம லப்புஷ்பும்
 பிரியமுடன் றான்கரைக்கும் போதுமைந்தா
 நீதமுடன் கற்பூரம் பத்துக்கொன்று
 நிறுத்துநன்றாய் ரவியில்வைக்க நிசமேயாகும்
 நாதமென்ற நந்தியடா மெழுகாய்ப்போகும்
 நலமான மெழுகுதனைப் பதனம்பண்ணே.

267

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

68

பண்ணுவது பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி

பக்குவமாய்ச் சற்குருவின் பாதம்போற்றி

நண்ணுவது கழினையிலே நாட்டமுற்று

நாதாந்த கமலமல நமுர்தங்கொண்டு

தண்ணுறவா லதன்மூலக் கனலைத்தூண்டித்

தப்பாமல் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி

விண்ணுதய மானகும் பகத்திற்சென்று

மெய்த்தீபச் சுடரதனை மேவிப்போற்றே,

268

போற்றுவது பூரணமே யென்றுபோற்றிப்

புனிதமுடன் மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து

பார்த்திபனே குன்றியிடை கொண்டாயானாற்

பக்குவமாய் நந்தியொளி பிரகாசிக்குங்

கார்த்துநீ யப்பிரயைக் கண்ணிற்கண்டாற்

கற்பூர தீபமது போலேதேகம்

நாற்றிசையி லுள்ளசித்தர் மெச்சுவார்கள்

நாதாந்த நந்தீசர் முறைதப்பாதே.

269

பிரமமுனி கற்பம்

முரைதவறாப் பிரமமுனிதவம் நான்சொல்ல

முடியாது முடிந்ததொரு முடிவைச்சொல்வேன்

நிரைதவறா நிறையினின்ற நிரஞ்சனமாமண்டம்

: நேரான வண்டமடா பிரமகற்பம்

உரைதவறா வாசியது வுறைந்துநின்ற

வூமையென்ற மௌனமடா யகாரபீடம்

மறைமுதலாய்ச் சொன்னதொரு மைந்தாமைந்தா

மதிசிறந்த வழர்தமடா பூரணமுமாமே.

270

ஆமப்பா பூரணமா மமுர்தமண்ட

மமுர்தரச வண்டமடா ஞானமார்க்கந்

தாமப்பா தன்னருளா னிளையைப்பெற்றுத்

தனதான நிலையிதுவென் றறிந்துகொண்டு

நாமப்பா சொல்லுகிறோ முறுதிபெற்று

நடுவான பூரணத்தை வாங்கிமைந்தா

காமப்பா விட்டவொரு பீங்கான்றன்னிற்

கருத்துறவே மத்தித்து ரவியில்வையே.

271

இயாக்கோபென்னும்

வையப்பா ரவிதனிலே வைக்கும்போது
 மார்க்கமுள்ள பூரமுடன் வீரம்கொண்டு
 நையப்பா நறுக்கியதிற் சேர்த்துக்கொண்டு
 நன்மையுடன் ரவிமுகத்தில் நவநாள்தானும்
 பையப்பா வைத்தெடுப்பாய்ப் பதனமாக
 பக்குவமாய் நவநாட்போய் பத்தாநாளில்
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறே னென்னசொல்வேன்
 வேதாந்த வண்டமது மெழுகாய்ப்போமே.

272

மெழுகான வண்டமதின் மெழுகைமைந்தா
 மெய்யான பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
 நமுகாமல் நடுவணையைப் போற்றியேறி
 நடுவான பூரணத்தில் மனதைநாட்டி
 வழுவாமல் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி,
 வணக்கமுடன் கும்பகத்தில் மருவிநின்ற
 சுழுக்கான கடரொளியைத் தாண்டிமைந்தா
 சோதியென்னுஞ் செகச்சோதி தன்னைக்காரே.

273

தன்னைத்தான் கார்த்து நீதனதாய் மைந்தா
 தன்மையுள்ள பூரணமே யென்றுசொல்லி
 உன்னைத்தா னான்கார்த்தே னென்னைநீயும்
 முகந்துமை கொண்டுமன துறுதியாக
 என்னைத்தா னிரகஷிக்குந் தாயேயென்று
 விற்பமுட னண்டமதின் மெழுகுவாங்கி
 விண்ணைத்தா னோக்கிமனக் கசடுபோக்கி
 வேதாந்த மெழுகிற் பணவிடைதான் கொள்ளே.

274

கொள்ளப்பா மெழுகிலொரு பணவிடைதானெடுத்து
 கொண்டபின்பு சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 மெள்ளப்பா வந்திசந்தி யிருநேரந்தான்
 விரும்பிய யம்மெழுகை மெய்யிலூட்டி
 செல்லப்பா நடுமனையில் ரவியின்வீட்டிற்
 செம்மையுடன் கற்பூர தீப்பாரு
 உள்ளப்பா வானந்த வழர்தம்பாயு
 முத்தமனே யந்தமுர்த மதியமுர்தமாமே.

275

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

70

ஆமப்பா வழுந்தரசங் கொண்டான்மைந்தா
 வாதிமுதலந்தவரை மூலந்தோற்றுந்
 தாமப்பா வம்மூலங் கண்டபோதே
 தன்மையுள்ள தேவவச்சிர காயமாகும்
 நாமப்பா வவ்வமுர்தங் கொண்டபோது
 நாடிநின்ற போதையென்ன சொல்லப்போறேன்
 வாமப்பா லகிரியடா மைந்தாமைந்தா
 மகத்தான லகிரியடா மார்க்கங்கேளே.

276

மார்க்கமென்ன சொல்லுகிறே னண்டந்தோற்று
 மகத்தான வண்டமடா மூளையாச்சு
 ஏர்க்கையுடன் கழிமுனையின் வாசியென்று
 விற்பமுள்ள வாசியதற் கிடமேதென்றார்
 சேர்க்கையுடன் கற்பூர தீபந்தன்னிற்
 சிறந்தந்தச் கடரொளியின் செம்மையாக
 மார்க்கமுள்ள மூலமதிற் சேர்ந்துஅந்த
 மகாமுத்தி யுள்ளதேக வச்சிரமாச்சே.

277

கும்பமுனி நூலிற்சொல்லிய கருக்கள்

ஆச்சப்பா தேகவச்சிர காயமான
 வருள்பெருகுங் கும்பமுனியை யார்தாமும்
 பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவோயில்லை
 பேரின்ப சிற்றின்ப மிரண்டுங்கண்டார்
 மாச்சப்பா யில்லாத கருவின்போக்கு
 மகத்தான மாரணமு மையும்போக்கு
 காச்சப்பா வாயிரத் திருநூறுக்குள்
 கருணையுள்ள வட்டசித்து மெட்டுமாமே.

278

ஆமப்பா வட்டசித்துத் திலதப்போக்கு
 மாச்சரிய மானகரு வழலைப்போக்கு
 தாமப்பா வஞ்சனமு மறைப்புப்போக்கு
 சாலமென்ற வகைகளிலே யனந்தம்போக்கு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோஞ் செயநீர்ப்போக்கு
 நலமான செந்தூரப் பற்பப்போக்குங்
 காமப்பாற் கலவியிலே குளிகைப்போக்கு
 கட்டுவுகை சரக்குவைப்பு மின்னங்கேளே.

279

இயாக்கோபென்னும்

கேள்பா சொல்லுகிறோந் தைலப்போக்கு
 கிருபையுள்ள சவர்க்கார வழலைப்போக்கு
 வாளப்பா முப்புவின் குருவின்போக்கு
 வரிசையுள்ள வேதையிலே யனந்தப்போக்கு
 கோளப்பா வில்லாத சத்தகோடி
 குறிப்பாக மந்திரத்தின் சத்தப்போக்கு
 நாளப்பா மோடியிலே மறைப்புப்போக்கு
 நன்மையுள்ள வித்தைகள்தான் சொல்லப்போமோ. 280

கும்பமுனி கலைக்ஞானம் இந்த ஆயிரமும் பார்க்கவும்

சொல்லவென்றாற் பொருள்களெல்ல மைந்தாகேளு
 சொல்லுகி றேனாயித் திருநூறுக்குள்
 விள்ளாத பொருள்களெல்லாம் வெளியாய்த்தோன்ற
 விளம்பினார் கும்பமுனி யையர்தானுங்
 கல்லாத கற்பனைகள் காணச்சொன்ன
 கருவான வாயிரத் திருநூற்தன்னை
 எல்லார்க்கு மேககுரு வாகிநின்ற
 வேதாந்த புலத்தியர்தா னெனக்கிய்ந்தாரே. 281

எனக்கிய்ந் தாராயிரத் திருநூற்தன்னை
 யீய்ந்துமிகக் கருக்கடை களெல்லாந்தோன்ற
 கணக்காகக் கைமுறைகள் கருவுருஞ்சொல்லி
 கற்பனையும் பிறப்பினையுங் காணச்சொல்லி
 வணக்கமுள்ள வணிமுறைகள் வண்மைசொல்லி
 வரிசையுடன் வாராம தேவாவென்றார்
 இணக்கமுட னவர்பதத்தைக் கொண்டுநானு
 மிருந்தனடா கோடிவரை யோகத்தானே. 282

தானான யோகமதிற் றானேதானாய்த்
 தன்மையுட னின்றனடா வுண்மையாக
 கோனான குருவருளாற் குருவைப்போற்றி
 குருசொல்ல வின்னூலைக் குணமாய்ப்பாடி
 தேனான கமலமல ரமுர்தங்கொண்டு
 திறமாக வாயிரமாய்ப் பாடினேன்யான்
 வீணான பொருள்களொன்றுஞ் சொல்லவில்லை
 வேதாந்த வாயிரத்தை விரும்பிப்பாரே. 283

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

72

பார்ப்பா வாயிரத் திருநூற்றானும்

பருவமுட னின்னு லாயிரமுட்பாரு

நேரப்பா நின்றபொருட் டானேதோன்றும்

நிச்சயமா யாதியந்த நிலைமைகாட்டுந்

தேரப்பா மனந்தேறு மறிவுஞ்சேருந்

திறமாக வாசியுட கருவுந்தோற்றுஞ்

சாரப்பா யோகமுடன் ஞானம்ரெண்டுங்

கருணையுடன் றோன்றுமடா கருவாய்ப்பாரே.

284

கருவான கருக்குருவா மின்னுல்மைந்தா

காட்டாதே யொருவருக்குங் காட்டினாக்கால்

உருவான தேகமப்பா வழிந்துபோகு

மொருவரிடங் காட்டாதே யுண்மையுண்மை

தருவான வைந்துருவா மிந்தநூலைத்

தானவனாய் நின்றநிலை தானேகாட்டுங்

குருவான சற்குருவின் பாதம்போற்றிக்

கூர்மையுட னின்னுலைப் பதனம்பண்ணே.

285

பதனமுட னேயெடுத்துப் பதனமாகப்

பக்குவமாய்ப் பார்க்கையிலே மெளனம்பூண்டு

விதனமெல்லாந் தானகற்றி யறிவிற்சேர்ந்து

விபரமுட னூல்பார்த்துக் குகைக்குள்வைத்து

நிதமாக மலரெடுத்து வர்ச்சனைகள்செய்து

நீமகனே பூசித்தா லெல்லாஞ்சித்தி

சதமாக கருக்களெல்லாந் தானேதோற்றுந்

தானவனாய் நின்றபொருள் தன்மைதானே.

286

தானென்ற கும்பமுனி புலத்தியமாரிஷியுந்

தனதாக யிவர்களுட முறைதானப்பா

தேனென்ற வாயிரத் திருநூற்பார்த்தாற்

றேறாத சிந்தையெல்லாந் தேறுந்தேறும்

ஊனென்ற கற்பாதி கற்பந்தோன்று

முறுதியுடன் வாசியது வுண்மையாகுங்

கோனென்ற ஞானமுடன் யோகமெய்துங்

குறிப்பான தீபவொளி குணமாம்பாரே.

287

இயாக்கோபென்னும்

பாரப்பா சித்தாதி கற்பமுறையெல்லாம்
 பாடினே னனுபோகம் பலநாள்மைந்தா
 நேரப்பா யானறிந்து பரமானாப்போல்
 நீழ்புவியி லாரறியப் போறாரப்பா
 நேரப்பா நூலறிந்து நூலைப் பார்த்தாற்
 சிவசிவா சிவகளையுந் தானேதோற்றுஞ்
 சீரப்பா லவரவர்கள் கற்பமுறைசொன்னேன்
 செம்மையுடன் வாதமுறை செய்யக்கேளே.

288

வாகதேவர் வாத அரிதாரக் குரு

கேளப்பா தேவர்களில் வாகதேவர்
 கிருபையுட னவர்களுட தெரிசனத்தைக்கேளு
 வேளப்பா வெரித்தநெற்றிக் கண்ணால்மைந்தா
 விசையான முச்சுடரின் சுண்ணத்தாலே
 ஆளப்பா நவலோகம் வேதையாகும்
 அரனாரு முமையவட்கு முரைத்தாரப்பா
 கோளப்பா பொருளெல்லா முப்புவாங்கி
 சுகமாக விடைக்கிடையாய்த் துரிகசேரே.
 சேர்த்துமிகக் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 திறமாக வைங்கோலத் தைலத்தாலே
 கார்த்துமிகச் சாமவரை நன்றாயாட்டிக்
 கரிதான தூள்கற்றுக் கவசம்பூட்டி
 பார்த்திபனே ரவியில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு
 பக்குவமாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 போற்றியே வெயிலில் வைப்பாய் மூன்றுநாள்தான்
 புண்ணியனே தானெடுத்துப் புடத்தைக்கேளே.

289

290

அரிதாரக்குரு

கேளப்பா நிலத்திலொரு குழிதான்வெட்டி
 கிருபைபுடன் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 ஆளப்பா வரிதார மென்னசொல்வே
 னப்பனே புகையடங்கிக் கட்டிப்போகும்
 வாளப்பா சற்குவைத் தொழுதுபோற்றி
 வரிசையுட னீசானம் பூசைபண்ணி
 நாளப்பா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 நன்மையுடன் றன்னிறமாய்க் கட்டிப்போமே.

291

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

74

கட்டிநின்ற தாரமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 கணக்காக விடைக்கிடைதான் றங்கஞ்சேர்த்து
 திட்டமுட னுருக்கிடவே மணியாய்நிற்குஞ்
 செம்மையுட னிறையதுவுங் குறையாதய்யா
 சட்டமதாய் வெள்ளிசெம்பு வெட்டுரெண்டுந்
 தன்மையுடன் குகைதனிலே யுருகும்போது
 மட்டாகக் கலங்கமதிற் குன்றியீய
 மார்க்கமுள்ள வயதுவீ ராறுமாமே.

292

ஈராறு பனிரெண்டு சுத்தவெள்ளை
 யென்மகனே விராகனிடை குகையிலிட்டு
 நீராக வருக்குமுகந் தன்னிலேதா
 னிசமாகக் களங்கதிலே குன்றியீய
 கூராக வெடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன்
 குருவான தங்கத்துக் கதிகமாகும்
 பேரான தங்கமதை யார்தான்காண்பார்
 பெருமையுள்ள தங்கமது அங்கந்தானே.

293

அங்கமதாய்க் குடவனிலே பத்துக்கொன்று
 வப்பனே களங்கதனைக் குன்றியீய
 பங்கமின்றி யீரேழு வ்யதேகாணும்
 பக்குவமாய்ப் புடம்போடத் தங்கமாகும்
 வங்கமதிற் பதினாறுக் கொண்றேயீய
 வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தாமைந்தா
 தங்கநின்ற சரக்கதுதான் றாரமாகுந்
 தன்மையுடன் றன்னிறத்தைக் காட்டும்பாரே.

294

பார்ப்பதற் கின்னூலைப் பார்க்கவேண்டும்
 பக்குவமாய்ப் பூரணத்தைப் பணியவேண்டும்
 ஆர்ப்பணத்துக் கழிவில்லா திருக்கவேண்டு
 மாதியந்தப் பதவியிலே யடுக்கவேண்டுங்
 கூர்ப்பதற்குக் குண்டலியின் குறியைக்காண
 குருவான தேகமடா சித்தியாக
 கார்ப்பதற்குக் காயாதி கற்பந்தன்னைக்
 கருத்துறவே யுண்டுடுத்திக் காணுவாயே.

295

இயாக்கோபென்னும்

திருமூலர் முறை

காணுதற்குத் திருமூல ரையர்செய்து

கருணைபெற்ற தரிசனத்தைக் கருதக்கேளு

பேணுதற்குக் கருவங்கக் கட்டிவாங்கிப்

பெருமையுள்ள சருகுடனே முப்பூச்சேர்த்து

பூணுதற்குக் கல்வமதி விட்டுக்கொண்டு

புதுமையுடன் கட்டினதோர் தாரந்தானுந்

வேணுதற்காய் விராகனிலை சேர்த்துக்கொண்டு

விபரமுடன் றன்சாற்றி லரைத்திடாயே.

296

அரைத்ததொரு மருந்ததனை வங்கத்திற்கு

வப்பிநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து

வரைக்கடங்கா ரவிதனிலே காயப்போட்டு

வளமாக நீர்வற்றக் காய்ந்ததானாற்

றிரைக்கடங்காப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு

சிவசிவா கருவங்கமென்ன சொல்வேன்

றிரைக்கடங்கா நீர்வற்றிக் கட்டிப்போகும்

நீர்வற்றிக் கட்டினதை யுடைத்துப்பாரே.

297

உடைத்து மிகப்பார்க்கையிலே நாகம்போலே

யொளியான கண்விழுந்து தெறிக்குங்கட்டி

புடைத்ததொரு வங்கத்தை யுருக்கிப்பாரு

புதுமையுள்ள காரமாங் கண்விட்டாடுந்

திடத்துடனே யுறுகினதோர் வங்கமப்பா

செம்மையுள்ள வெள்ளிபோலிக்கும்பாரு

படைத்ததொரு வங்கமதற் கிடைதான்றங்கம்

பக்குவமாய்ச் சேர்த்துருக்கிப் பரிகபாரே.

298

பாரப்பா சுத்திசெய்த செம்புதன்னிற்

பக்குவமாய்ப் பத்துக்கு லொன்றுதாக்கி

நேரப்பா யுருக்கிப்பார் வயதெட்டாகும்

நீமகனே தகடுதட்டிப் புடத்தைப்போடு

வீரப்பா தான்விலகி யிறக்கமாகும்

விபரமுட னிறங்கியது தங்கமாகும்

ஆரப்பா வறிவார்கள் தங்கப்போக்கு

வப்பனே வங்கமென்றால் வங்கமாகவே.

299

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

76

சட்டநாதர் முறை

தங்கமென்ற நாதரிலே சட்டநாதர்

தன்மையுடன் செய்ததொரு வாதப்போக்கு

அங்கமுடன் சொல்லுகிறே னையாகேளு

வாச்சரியமாச்சரி மயத்தின் மார்க்கம்

சங்கையுட னாதியந்த வடிமுடியுமாச்சு

சதுரான வடிமுடியு மொன்றாய்க்கூட்டி

பங்கமில்லாக் கல்வமதி லாட்டிப்பார்க்கப்

பருவமுடன் மெழுகாகு மதனிற்கேளே.

300

கேளப்பா மெழுகிடைதா னரைப்பொடியாய்ச்சேர்த்துக்

கிருபைபெறப் பிசைந்துருட்டிக் குகைக்குள்வைத்து

கோளப்பா வாராம லுயையில்வைத்து

குமுறவே குகையழுக வுதிப்பாரு

தாளப்பா திரைபுரைதா னடங்கிமைந்தா

தன்மையுட னுருகியது மணிபோலாடும்

வாளப்பா வம்மணியை யுடைத்துப்பார்க்க

வளமாகச் சுக்கதுபோற் றெறிக்கும்பாரே.

301

தெறித்ததொரு வயமணியை வாங்கிமைந்தா

செம்மையுடன் குடகரியிற் காரமுட்டி

கருத்துடனே யுருக்கிப்பார் கண்விட்டாடும்

கறுப்பில்லா வெண்மையென்ன சொல்லப்போறேன்

றிருத்தமுட னுருக்கியதோ ரயத்தைவாங்கித்

திறமாகக் களங்குவகை செபுகிறேன்கேள்

குறித்தகரு வயத்தினிடை தங்கஞ்சேர்த்துக்

சுடர்மையுடன் குகைதனிலே யுருக்குவாயே.

302

உருக்கமுட னுருக்கையிலே நாகஞ்சேரு

முத்தமனே முக்கருவு முடனேசேர்த்து

வருக்கமுள்ள களங்கதனை யென்னசொல்வேன்

மகத்தான களங்கமதைப் பதனம்பண்ணி

கருக்கள் வெள்ளி தனிலேதா நூற்றுக்கொன்று

காட்டினால் வயதுபதி னாறதாகும்

அருக்கான வெள்ளிபுணர் பூசத்தாற்கண்ட

வாச்சரிய மாயிரத்தை யழுத்திப்பாரே.

303

இயாக்கோபன்னும்

அழுத்திமுனை பார்க்கையிலே கமலபீட
 மதில்விளங்குங் கற்பூர தீபம்போலே
 நெளித்தவிருள் வெளியொளியை யென்னசொல்வே
 னேர்மையுள்ள பரிதிமதி கழல்முன்றப்பால்
 துளிர்ந்ததுளிர் சோதியென்ன சொல்லப்போறேன்
 சொற்பெரிய பூரணத்தை யார்தாண்காண்பார்
 பளித்தபளிங்கது போலே யிருக்குமைந்தா
 பங்கயத்தின் றெரிசனத்தைப் பாருபாரே.

304

போகர் - கருவூரார் - கொங்கணர்முறை

பாரப்பா போகருடன் கருவூராரும்
 பத்தியுள்ள கொங்கணரு மூன்றுபேரும்
 பேரப்பா பெற்றபேர் சொல்லக்கேளு
 பேருலகில் சித்தர்களு முனிதானப்பா
 ஆரப்பா யிவர்போலே பெற்றார்பேரு
 அருமையுள்ள துருகுவெகு பெருமையாகும்
 நேரப்பா வத்துரிக சுத்தப்பச்சை
 நிகரான பச்சையொன்று மில்லைதானே.

305

தானென்ற பச்சையுள்ள துருகவாங்கித்
 தன்மையுள்ள நாதநீர் சுருக்கத்தாக்கி
 ஊனென்ற உப்பதனாற் கவசம்பண்ணி
 யுத்தமனே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 தேனென்ற ரெண்டருவிற் புடத்தைப்போடு
 செம்மையுடன் றுரிசதுவுங் கட்டிப்போகுங்
 கோனென்ற குருவளா லெடுத்துக்கொண்டு
 குருவான ரசமதனை வாங்கிக்கொள்ளே.

306

வாங்கியந்த ரசமதனைக் கல்வத்திட்டு
 வளமான துரிசதனைப் பத்துக்கொன்று
 தாங்கியே வாய்நீராற் சாமமாட்டுத்
 தன்மைபெறச் சாமமாம் பழச்சாந்தன்னாற்
 நீங்கில்லா முலைப்பாலாற் சாமமாட்டு
 செம்மையுள்ள தேனதனாற் சாமமாட்டு
 பாங்குபெறச் சாமனா லாட்டித்தீர்ந்தார்
 பக்குவமா புருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே.

307

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

78

பண்ணியதோர் வட்டதனை ரவியில்வைத்துப்
 பசுமையறக் காய்ந்தபின்பு மைந்தாகேளு
 புண்ணியனே செப்போடு தன்னில்வைத்துப்
 புத்தியுடன் மேலோடு பதியமுடித்
 தன்மையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 தானொரு குழிவெட்டிக் குழிக்குள்மைந்தா
 நன்மையா யொருமுழுத்திற் புடந்தான்போடு
 நாடிநின்ற அப்புவுப்புங் கட்டிப்போமே.

308

கட்டிநின்ற பக்குவந்தா னென்னவென்றாற்
 சுறுப்பில்லாப் படிகமது போலேகட்டுந்
 திட்டமுடன் கட்டினதோ ரசத்தைவாங்கிச்
 சிவசிவா யிடைக்கிடைதான் றங்கஞ்சேர்த்து
 சட்டமுடன் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
 சமர்த்தான களங்காகுந் திறந்தான்மெத்த
 பட்டமரம் பாலூருங் களங்கைக்கண்டாற்
 பத்தியுடன் களங்கதனைப் பதனஞ்செய்யே.

309

பதனமதாய் ரசக்களங்கை வைத்துக்கொண்டு
 பரமான குருபரத்திற் பணிந்துமைந்தா
 விதமான நவலோகந் தன்னிலேதான்
 விபரமுட னினமறிந்து விரைவதாக
 சுதமான செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று
 சுருக்கான வெள்ளியது நூற்றுக்கொன்று
 மதமான குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று
 மகத்தான காரீயம் வகையைக்கேளே.

310

வகையான வீயமதில் நூற்றுக்கொன்று
 மார்க்கமுடன் மற்றதிலே யன்பதுக்கொன்று
 பகையான வினமறிந்து பாச்சினாக்கால்
 பக்குவமாய் நானூறு மாற்றுக்காணும்
 நகையாதே யிவ்வேதை கண்டால்மைந்தா
 நடுவான பூரணத்தி னாட்டிப்பாரு
 தகையாமல் றேசகபூ ரகமும்பண்ணித்
 தன்மையுடன் கும்பகத்தின் யோகம்பாரே.

311

இயாக்கோபென்னும் சுந்தரானந்தர் முறை

பாரப்பர் சுந்தரா னந்தர்செய்த

பக்குவத்தை யென்ன செல்வேன் பண்பாய்க்கேளு

நேர்ப்பா நின்றதொரு நாதம்வாங்கி

நேர்மையுள்ள கட்டுவகை செயநீர்தன்னில்

வாரப்பா நாகமதை யுருக்கிச்சாய்க்க

வரிசையுட னைந்துமுறை சாய்த்தாயானால்

வீரப்பா தானொடுங்கி நாகந்தானும்

விசையாகக் கட்டுமடா விசையைப்பாரே.

312

விசையாகக் கட்டினதோ ரசத்தைவாங்கி

விபரமுட னாகமதிற் பத்துக்கொன்று

கசக்கவே வருக்கியதில் ரசத்தைவாரு

கருவான நாகரச மொன்றாய்ச்சேர்த்து

பிசகாமற் கட்டியது மணிபோலாடும்

பிரியமுடன் றானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

சுகமாகக் கட்டினதோர் சாரந்தன்னிற்

சமர்த்தாகக் காரமிட்டுக் கல்வத்தாட்டே .

313

ஆட்டுவது பழச்சாற்றா லாட்டிக்கொண்டு

வழகாக நாகரச மணிக்குப்பூசி

பூட்டுவது வம்மணிக்கு நாலிலொன்று

புதுமையுட னப்பிமேல் மண்ணுஞ்செய்து

நாட்டிய யொருமுழுத்திற் புடத்தைப்போடு

நன்றாகப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு

தாட்டிகமாய்ப் படிகம்போற் கட்டிப்போகுந்

தனதாக நாகமணிப் பதனம்பண்ணே.

314

பண்ணியதோர் நாகரச மணியைத்தூக்கி

பக்குவமா யிடைக்குவரை யயமுஞ்சேர்த்து

உண்ணியே குகைதனிலே யுருக்கிப்பார்க்க

வுத்தமனே யயநாக மொன்றாய்க்குடி

திண்ணியனே ரவியேழு மதிமூன்றாகும்

திறமான குருவதுதா னொன்றேயாகும்

பண்ணியனே யம்மணிக்குச் சரியிடைதான்றங்கம்

பூட்டியது குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரே.

315

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

80

பார்க்கவே நாகரச மயமுமொன்றாய்ப்

பக்குவமா யுருக்கியதோர் மணியினஞ்சொல்வேன்
சேர்க்கையுடன் மணியெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

சிவசிவா மணிக்குநிகர் தங்கங்கூட்டி

மார்க்கமுடன் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு

மகத்தான களங்கதனை யென்னசொல்வேன்

வாக்குமன தொன்றாக மனதுகூர்ந்து

மார்க்கமுடன் களங்கதனை வைத்துப்போற்றே. 316

போற்றுவது மனோன்மணியென் றதனைப்போற்று

புகழாக மணியினுட விபரங்கேளு

பார்த்திபனே செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று

பக்குவமாய் வெள்ளிதனி லிருநூறுக்கொன்று

நேர்த்தியாய் வெள்ளிசெம்பு யெட்டுக்கொன்று

நேர்மையுடன் கணக்குடனே நூற்றுக்கொன்று

வார்த்துமே யுருக்கிப்பா ரென்னசொல்வேன்

வரிசையுள்ள களங்கதனைச் சொல்லொண்ணாதே.317

செந்தூரம்

சொல்லவொண்ணா வங்கமடா தங்கவங்கஞ்

சோதியடா செகசோதி சொல்லப்போமோ

நல்லதொரு களங்கதனைச் செந்தூரிக்க

நாவடங்கா வேதையென்ன சொல்லப்போமோ

வல்லதொரு களங்கதனைச் செந்தூரிக்க

வகைசொல்வேன் நன்றாக வரிசைகேளு

சில்லான களங்கதனை நொறுக்கிக்கொண்டு

சிவசிவா யவ்விடைக்கு வீரஞ்சேரே.

318

சேரப்பா வவ்விடைக்கு கெந்திகூட்டி

செம்மையுடன் கல்வமதிற் பொடித்துக்கொண்டு

வாரப்பா செந்தூரச் செயநீர்விட்டு

வரிசையுடன் கிண்டிநன்றாய் ரவியிற்போட்டு

காரப்பா நீர்வற்றிக் காய்ந்ததானாற்

கட்டியில்லா தேபொடித்துக் கருவைக்கேளு

ஆரப்பா வறிவார்கள் காசிகுப்பி

அந்தமுள்ள குப்பிதனை வாங்குவாயே.

319

இயாக்கோபென்னும்

வாங்கியந்தக் குப்பிக்கு யரைமட்டிட்டு
 மகத்தான குப்பிக்கு வலுவாய்மைந்தா
 பாங்குபெற மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
 பக்குவமாய் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
 சாங்கமா யுப்புநன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு
 சமுசயமில் லாப்பாண்டத் தரைமட்டிட்டு
 தூக்கியே குப்பியதன் மேலேவைத்து
 துடையறவே குப்பிவாய் தணியக்கேளே.

320

தணியவே யுப்பிட்டு வரைத்துநன்றாய்ச்
 சற்ுருவைத் தியானித்துத் தனதாய்நின்று
 பணியவே யீசானம் பூசைபண்ணி
 பரபூசை விஷ்ணுபூசை பாங்காய்ச்செய்து
 புனிதமுட னடுப்பேற்றிச் சொல்லக்கேளு
 புத்தியுடன் சருகுகம்பு விறகால்மைந்தா
 கனியவே சொன்னமுறை தவறாமற்றான்
 கருத்துறவே யனல்முட்டிக் காருகாரே.

321

கார்த்துமிக வனல்முட்டி வகையைக்கேளு
 கற்பூரத் தீபம்போற் சருகால்மைந்தா
 பார்த்துமிகச் சாமமது வெரித்துத் தீர்ந்தாற்
 பதனமாய்க் கம்புநாற் கமலம்போலே
 நார்த்துமிகப் போகாமல் நன்றாய்நீயும்
 நன்மையுடன் சாமமது வெரித்துத்தீரு
 நேர்த்தியா யெரித்தபின்பு விறகால்மைந்தா
 நேர்மையுடன் வனல்முட்டி நினைவாய்நிலே.

322

நினைவாக நீயிருந்து வகோரமாக
 நிச்சயமா யனல்முட்டிச் சாமமட்டு
 மனதாகச் சாமமட்டு மெரித்துத்தீர்ந்தால்
 மைந்தனே தீப்பிறிந்த வளலிற்றானுந்
 தனதாகச் சாமமட்டும் பண்பிலேதான்
 றண்மை யுடனிருந்தபின்பு விறக்கியேதான்
 சினமாறுந் தன்மையது போலேமைந்தா
 சலம்போலே குளிரவைத்துத் திறந்துபாரே.

323

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

82

பார்ப்பா பதனமதாய்த் திறந்துகொண்டு
 பக்குவமாய்க் குப்பிதனைப் பதனமாக
 வீர்ப்பா செய்யாமற் குப்பிவாங்கி
 வினையமாய்க் கவசத்தை யகலத்தள்ளி
 நேர்ப்பா குப்பிதனை நினைவாய்வாங்கி
 நேர்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 கார்ப்பா குப்பிதனைக் கலைத்துப்பாரு
 கருவான செந்தூர மதிகந்தானே.

324

அதிகமுள்ள செந்தூர மென்னசொல்வே
 னரகரா விதற்கு நிகரேதுசொல்வேன்
 கெதிமோட்ச மிதுவென்று மனதிலெண்ணிக்
 கிருபையுள்ள செந்தூர மதனைமைந்தா
 மதியான படிகமுள்ள குப்பிதன்னில்
 மார்க்கமுட னேயடைத்து மைந்தாகேளு
 சதிரான கழிமுனையில் வாசியூட்டி
 சமரசமாய்ச் சிவசத்தி பூசைபண்ணே.

325

பண்ணப்பா சிவசத்தி பூசைபண்ணி
 பரமான சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 விண்ணப்பா தானோக்கி மைந்தாகேளு
 விசையான செந்தூரந் தன்னைவாங்கி
 நண்ணப்பா செம்பதனைக் குகையிலிட்டு
 நலமாக வருக்கியதிற் சொல்லக்கேளு
 பொன்னப்பா பொன்விலையுஞ் செந்தூரத்தைப்
 போற்றியே பணவிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளே.

326

எடுத்துநீ சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 யிதமாக வருக்கியதோர் செம்பிலேதான்
 விடுத்துமிகக் கொடுத்திடவே வாங்கிக்கொண்டு
 விபரமுள்ள செம்பதனை யென்னசொல்வேன்
 தொடுத்ததொரு மாற்றென்ன சொல்லப்போமோ
 துருவமுள்ள மாற்றதிகந் தங்கமாகும்
 அடுத்ததொரு தங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு
 அப்பனே வெள்ளிதனிற் பத்துக்கொன்றே.

327

இயாக்கோபென்னும்

ஒன்றான தங்கமதை வெள்ளிதன்னி
 லுரிமையுட னைம்பதுக்கு வொன்றேதாக்கி
 நன்றாக வருக்கிப்பார் மாற்றுப்பத்தாய்
 நாடிநின்ற தீபமது போலேகாணுங்
 குன்றாத தங்கமடா குறைதானில்லை
 குறைவில்லாச் செந்தூரங் குணந்தானப்பா
 பன்றான பரப்பிரம வஸ்துவென்று
 பாச்சினால் நவலோகம் பலிக்கும்பாரே.

328

மச்சமுனி முறை

பாரப்பா மச்சமுனி மெழுகுநேர்மை
 பாருலகிற் சித்தர்களோ காணப்போறார்
 நேரப்பா நின்றநிலை பூரணமாகும்
 நிலையான பூரணத்தை மைந்தாகேளு
 வாரப்பா பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
 வண்மையுடன் கண்ணமடா பூரச்கண்ணஞ்
 சேரப்பா வக்கருவிற் பத்துக்கொன்று
 சேர்த்துமிக மத்தித்து ரவியில்வையே.

329

வைத்ததோர் மூன்றாநாள் மெழுகாய்ப்போகும்
 மார்க்கமுள்ள மெழுகுக்கு ரெட்டிதானுஞ்
 சுத்தமுள்ள ரசமதனை வார்த்துக்கொண்டு
 சோதியென்ற கெந்தகத்தின் றயிலம்வார்த்து
 மத்தித்து ரவிதனிலே நவநாள்வைக்க
 மகத்தான மெழுகாகு மென்னசொல்வேன்
 பத்தியுடன் சுழிமுனையி லங்கென்றுரணிப்
 பரமான பராபரத்தைப் பணிந்துபோற்றே.

330

பணிந்துமிகப் பூரணத்தில் மெழுகைமைந்தா
 பக்குவமாய்ப் பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
 கனிந்துமிக வெள்ளியது தகட்டிலேதான்
 கருவான மெழுகதிலே தடவிமைந்தா
 தணிந்துமிக வோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 தாயான தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
 அணிந்ததொரு செம்பதனிற் பத்துமாற்று
 வழக்கான குடவனிலே யாறேழாமே.

331

கமலமுனி முறை

ஆமப்பா கமலமுனி நாதர்சேதி

யருள்பெருகுந் தயிலமதை யன்பாய்க்கேளு
தாமப்பாற் கமலமல ரமுர்தம்வாங்கித்

தப்பாமற் பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
நாமப்பா சொல்லுகிறோ நினைவாய்க்கேளு

நன்றான சாதியடா லிங்கம்வாங்கி
வாமப்பா லமுர்தமதிற் றோய்த்துத்தோய்த்து

வரிசையுட னிப்படியே பத்துமுறைவாட்டே. 332

வாட்டுவது விளக்கொளியில் வாட்டினாக்கால்

மகத்தான ரசஞ்சேர்ந்து கட்டிப்போகுந்
தாட்டிமையாய்க் கட்டினதோர் லிங்கத்துக்குச்

சரியிடையாய் ரேக்கதிலே சுத்திக்கொண்டு
மாட்டுவாய் காரமதில் வாய்நீர்விட்டு

மத்தித்து ரேக்கதிலே வளமாய்ப்பூசி
நாட்டியே மண்சீலை வலுவாய்ச்சொய்து

நன்றாகக் காயவைத்துச் சொல்லக்கேளே. 333

கேளப்பா நாலெருவிற் புடத்தைப்போடு

கெட்டியா யெடுத்துவைத்து ஆறப்பாரு
காளப்பா வலுத்ததுவும் மணிபோனிற்குங்

கனகமணி சாதிலிங்க மணியைவாங்கி
ஆளப்பா செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று

வன்பாகக் கொடுத்துருக்கி யெடுத்துப்பார்த்தால்
கோளப்பா யில்லாத தங்கம்வாங்கி

குமுறவே தகடுதட்டிப் புடத்தைப்போடே. 334

போடப்பா புடந்தன்னில் வேகந்தான்மீறி

புத்தியுள்ள தங்கத்தின் வயதைக்கேளு
கோடப்பா வக்கோடி லொளிதானென்ன

குருவான தங்கமதி லதிகமாகும்
வீடப்பா பிலத்தகுறி யார்தான்காண்பார்

விசையான முப்பூவின் விபரங்காணார்
நாடப்பா நாடறிந்து நாட்டினாலோ

நாலான பூரணத்தை யறிவார்பாரே. 335

இயாக்கோபென்னும்

பஞ்ச பூதச் சரக்கு

பாரான பிருதிவியு ம்ப்புந்தேய்வும்
 பதிவான வாய்வேடு வாகாயமைந்து
 நேரான வைந்துமடா பஞ்சபூதம்
 நேர்மையுள்ள பூதமைந்து மார்தான்காண்பார்
 கூரான வைந்துபஞ்ச பூதங்கண்டாற்
 கோடான கோடிவித்தை கைக்குள்ளாகும்
 பேரான சித்தர்கள்தான் பஞ்சபூதம்
 பெருமையுள்ள சரக்குகளாய்ப் பாடினாரே. 336
 பாடினார் சரக்குவிதிப் பருவங்காணார்
 பாருலகிற் சித்தர்கள்தான் செய்யுமார்க்கம்
 நாடிநின்ற பக்குவங்கள் தெரியாமற்றா
 னாட்டிலுள்ள சரக்குகளை வாங்கிக்கொண்டு
 கூடிநின்ற வினஞ்சேர்க்க வறியாமற்றான்
 குணங்கெடவே புடம்போட்டுத் தியங்குவார்கள்
 பேசுகளாற் செய்ததனா லென்னவாகும்
 பெருமையுட னின்மறிந்து பேசுவாயே. 337

சத்துரு மித்துரு

பேசுவது பிருதிவுக்கு சத்துருவப்பு
 பேரான வப்பதற்கு சத்துருதேய்வு
 நேசமுள்ள தேயுடிக்கு சத்துருவுவாய்வு
 நெறியான வாய்க்கு சத்துருவாகாயம்
 பாசமுட னினமறிந்து பாச்சுவதால் மைந்தா
 பக்குவமாய்ச் சரக்குகளைக் கட்டுவதுதுரிதம்
 வாசமுள்ள பூரணமா மதியமுர்தமிரண்டு
 மனங்குவலிந்து கொண்டவனே மகாசித்தனாமே. 338

இடைக்காடர் முறை

சித்தமுள்ள விடைக்காடர் செய்தபாகஞ்
 செயமான வீரத்தின் மெழுகுநேர்மை
 சுத்தமுள்ள செயவீரம் வாங்கிமைந்தா
 துருவமுள்ள வைங்கோலத் தயிலம்வார்த்து
 பத்தியுடன் றீபமதிற் பதமாய்வாட்டு
 பக்குவமா யிப்படியே பத்துமுறைதீர்ந்தால்
 முத்தியுள்ள வீரமது மெழுகாம்பாரு
 முர்க்கமுள்ள மெழுகெடுத்துப் பீங்கான் வையே. 339

வையப்பா பீங்கானில் மெழுகைவைத்து
 வரிசையுள்ள தங்கத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
 நையப்பா அவல்போலே நறுக்கிமைந்தா
 நலமான மெழுகிலே விரவிக்கொண்டு
 பையப்பா ரவியில்வைக்க வென்னசொல்வேன்
 பரிவான தங்கத்தை வீரந்தின்னும்
 மையப்பா போலவுமே தங்கவீரம்
 மார்க்கமுட மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே.

340

பண்ணியதோர் மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி
 பக்குவமாய் வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்னு
 புண்ணியனே மெழுகதனை யீய்ந்தாயாகிற்
 பொருளான தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
 வன்னியென நின்றிலங்கும் வீரராசன்
 மார்க்கம்வெகு மார்க்கம்விட்டு சொல்லுறேன்கேள்
 உண்ணியே செம்பதனிற் றடவிநல்ல
 வச்சிதமாய்ப் புடம்போடத் தங்கமாமே.

341

தங்கமதைத் துட்டதுபோற் றட்டிக்கொண்டு
 தன்மையுட னரைவாசி மெழுகைப்பூசி
 அங்கமுடன் புடம்போடத் தங்கம்நீறு
 மப்பனே வெள்ளிமுத லோகம்நீறும்
 பங்கமில்லா மண்ணீறு மலையினீறும்
 பருவமுள்ள கற்காடு வயிரநீறுஞ்
 சங்கையுடன் சாரசரங்க னெல்லநீறுஞ்
 சார்பான பூரணத்தின் றன்மைதானே.

342

புத்தி

தன்மையுட பூரணத்தைச் சாரவேண்டுஞ்
 சதாகால மதியமுர்தங் கொள்ளவேண்டும்
 உண்மையுள்ள சதாசிவத்தின் பூசைவேண்டு
 முறுதியுடன் வாசியினில் நிலைக்கவேண்டும்
 நன்மையுடன் குருபதத்தைப் பணியவேண்டும்
 நடுவான பூரணமே கமலபூடம்
 விண்ணிமையாய்க் கற்பூர தீபந்தன்னில்
 விபரமுடன் வாசியைநீ விரும்பிப்பூட்டே.

343

இயாக்கோபென்னும்

பூட்டுதற்குத் திறவுகோற் கன்னக்கோற்போற்
 பூரணமாம் வாதமுறை திறவுகோல்தான்
 தேட்டுதற்கத் திறவுகோலின் னூல்மைந்தா
 சிவசிவா வாயிரமே சாஸ்திரபீடம்
 நாட்டுக்கு நற்பீடங் கமலபீடம்
 நலமான மதியமுர்தஞ் சொலிக்கும்பீடம்
 வீட்டுக்குப் பிலமான மூலபீடம்
 மெஞ்ஞான பீடமடா சாஸ்திரமாமே.

344

ஆமப்பா சாஸ்திரமா மலருக்குள்ளே
 யானந்த போதமுள்ள வழர்தமுண்டு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோ முர்தங்கொள்ள
 நலமான யின்னு லாயிரத்தைப்பாரு
 காமப்பாற் கசிந்து மதி யமுர்தத்தோடே
 கலந்துரவி மதியான பூரணமுமாச்சு
 வாமப்பாற் பூரணமே மகத்தாம்பேதை
 மக்களே யப்போதை வண்மைபாரே.

345

சூதமுனி முறை

பாரப்பா சூதமுனி யையர்தானும்
 பாடுபட்ட வாதமுறை பகரக்கேளு
 நேரப்பா நின்றநிலை வழர்தமாகும்
 நிலையான வழர்தரச சூதமுனிபாகுங்
 காரப்பா சூதமுனி யேதென்றாக்காற்
 கருவான லிங்கமடா சாதிலிங்கம்
 ஆரப்பா வறிவார்க ளந்தலிங்க
 மப்பனே யதற்குநிர் சவ்வீரம்வாங்கே.

346

வாங்கப்பா வீரநிகர் வெள்ளைசேரு
 வரிசையுள்ள வெள்ளை தாரஞ்சேரு
 பாங்குபெறத் தாரநிகர் காரசாரம்
 பக்குவமாய்ச் சரக்கெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 பூங்கமலக் கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
 புண்ணியனே கலசத்தரை பொடிதானிட்டு
 சாங்கமாய் மேலோடு பதியமுடித்
 தளமாக மனச்சீலை வலுவாய்செய்யே.

347

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

88

செய்யப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 சிவசிவா சத்திசிவ பூசைபண்ணி
 வையப்பா குழிவெட்டிக் குழிக்குள்மைந்தா
 மார்க்கமுட நிகரான வெருவைக்கொட்டி
 பையப்பா வளற்சேருந் திரணைபோட்டு
 பக்குவமாய்த் திரணையின் மேலேநீட்டும்
 மெய்யப்பா சுத்தியா சனமும்போட்டு
 மேன்மைபெற ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே.

348

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதியநின்று
 பராபரமாஞ் சற்குருவைப் பணிந்துபோற்றி
 விண்ணப்பா தானோக்கி வாசிகூட்டி
 மேலான வாசியைநீ தீபத்தேற்றி
 உண்ணப்பா வத்தீபச் கடர்தானப்பா
 வூக்கமுள்ள வாசியைநீ யுடனேசேர்த்து
 கண்ணப்பா கடைக்கண்ணை யார்தான்காண்பார்
 காணரிது கடைக்கண்தான் நந்தியாமே.

349

நந்தியென்ற மூலமதில் மனதைவைத்து
 நாள்தவறா மண்டலமே தவமேசெய்து
 அந்திசந்தி யிருவேளை தியானஞ்செய்து
 வன்புடனே யீசானம் பூசைபண்ணி
 சிந்தைமன தொன்றாகி நின்றுகொண்டு
 சிக்கெனவே சமாதிவைத்துக் கலசம்வாங்கி
 தந்திரமாய்க் கவசமதை யெடுத்துப்பாரு
 தங்கநிற மானமெழு காகும்பாரே.

350

பாரப்பா மெழுகெடுத்துப் பதனமாகப்
 பக்குவமாய்ப் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி
 காரப்பா வம்மெழுகி லைங்கோலத்தைலங்
 கட்டாக ரவியில்வைக்க மெழுகுமாகுஞ்
 சாரப்பா மெழுகுடனே தைலஞ்சேர்த்து
 சங்கையுள்ள மெழுகதனை யென்னசொல்வேன்
 வீரப்பா வம்மெழுகை வைத்துக்கொண்டு
 வேணுமென்ற ரசமதனை விட்டுக்கிண்டே.

351

இயாக்கோபென்னும்

கிண்டினால் ரவியில்வைக்க வென்னசொல்வேன்
 கெம்பீர மானரச மழிந்துபோச்சு
 கண்டிமிக ரசமடிந்த தென்னசொல்வேன்
 சுகமான மெழுகினுட சுருக்காமப்பா
 கண்டிதமாய் நின்றதொரு மெழுகிலேதான்
 கணக்காகப் பணவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
 அண்டர்தொழுஞ் செம்பதிலே யன்னுற்றுக்கொன்று
 வணைத்திடமாற் றென்னசொல்வே னாயிரமாமே.352

ஆமப்பா வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணி
 அரிபூசை சிவபூசை குருவின்பூசை
 நாமப்பா மனதுரிமை யாகச்செய்து
 நல்லோர்க்கு மெளியோர்க்கும் நாட்டினேன்பார்
 தாமப்பா யிவ்வேதை பூரணத்தின்வேதை
 சங்கையில்லா வேதையைநீ தானேகண்டால்
 காமப்பாற் கொண்டவெறி யெடுத்தாப்போலே
 கண்டதோ ராயிரத்தைச் சொல்லிடாதே. 353

சொல்லவொண்ணா வந்தரங்க மின்னூல்மைந்தா
 துருவமுள்ள வாயிரமே பிரமபீடம்
 நல்லதோ ரின்னூலா யிரமுமையா
 நடுவான கும்பமுனி நாயன்சொன்ன
 பல்லர்தொழு மாயிரத் திருநூறுந்தான்
 பார்த்தவற்குப் பரமகை லாயந்தோற்றுங்
 கல்லாத மாணிடர்கள் கண்டாலுந்தான்
 காலறிந்து ஞானவழி கருதுவானே. 354

கருவான சரியையொடு கிரியைமார்க்கங்
 கைகண்ட யோர்கமொடு ஞானமார்க்கம்
 உறுதியுடன் றானெடுத்துப் பேசுவான்கே
 ஞண்மையென்ற ஞானமெல்லா முறுதியாகும்
 பரிதிமதி தனையறிந்து சுடரைப்போற்றி
 பக்குவமாய்ப் பூரணத்தி லமுர்தங் கொண்டு
 துரிதமுட னண்டர்கோன் பதியினின்றால்
 தூண்டாத மணிவிளக்கின் சுடர்காண்பாயே. 355

கமலமுனி முறை

காணுதற்கு கமலமுனி முறையெக்கேளு
 கமலமென்ற பிரமமடா கல்லுப்பாச்சு
 பேணுகிற கல்லுப்பை யென்னசொல்வேன்
 பேசாத மௌனமடா விந்துவிந்து
 தோணுகிற விந்துவென்ன வாகாயந்தான்
 சுடரான தீபமடா சுத்தவெள்ளை
 பானுவினிற் போட்டாலுங் கரையுமோதான்
 பச்சையொன்று மிச்சமடா கல்லுப்பாமே.

356

உப்பான கல்லுப்பை வாங்கிமைந்தா
 யறுதியுடன் கட்டுவகை செயநீர்தன்னில்
 தப்பாமல் துவைத்துரவி முகத்திற்போடு
 தயங்காமற் பத்துமுறை ரவியிற்போட்டால்
 அப்பாகேள் கசடற்றுச் சுற்றியாச்சு
 வரகரா சுத்திசெய்த வுப்பைவாங்கி
 செப்பாத வுப்பினிட துரிசுகூட்டிச்
 செம்மையுடன் துரிசுனிடை கெந்திகூட்டே.

357

கூட்டியெல்லா மோரிடையாய்க் கல்வத்திட்டு
 குருவான கட்டுவகை செயநீராலே
 நாட்டினன்றா யரைத்துமெழு கானபோது
 நன்மையுள்ள ரசம்வாங்கிச் சுத்திசெய்து
 பூட்டியந்த ரசத்தினிடை நாகஞ்சேர்த்து
 பொடியாக்கி முன்மெழுகிற் போட்டுமைந்தா
 தாட்டிகமாய்க் கட்டுவகை செயநீர்விட்டுத்
 தயங்காம லறுசாம மரைத்திடாயே.

358

அரைத்துநன்றாய் வழித்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
 யனலேற ரவிமுகத்தி லாறப்போட்டு
 விரைத்து நன்றாய்க் காய்ந்த பின்பு வரைத்தெடுத்து
 விபரமுட னோட்டில்வைத்து மேலோடிட்டு
 திறத்துடனே மண்சீலை வலுவாய்ப்பத்து
 செம்மையுடன் காயவைத்துச் சொல்லக்கேளு
 தரைக்குளொரு குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு
 சற்குருவைத் தொழுதுவனல் மூட்டுவாயே.

359

இயாக்கோபென்னும்

மூட்டியன லேற்றிமன தொன்றாய்நின்று
 மூன்றுதரஞ் சுற்றிவந்து முன்னேநின்று
 தாட்டிகமா யெனைக்காக்குந் தாயேயென்று
 தன்மையுடன் றாந்தொழுது தனதாய்நின்று
 மாட்டினதோர் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 மகத்தான வழர்தரசங் கட்டிப்போகுந்
 தேட்டமென்ன விதனைவிட்ட தேட்டமுண்டோ
 சிவசிவா தங்கமாய்க் களங்கம்பாரே.

360

பாரப்பா கட்டினதோ ரசத்தைவாங்கி
 பக்குவமாய்க் குகைதனிலே யுருக்கும்போது
 வாரப்பா தங்கமதை நாலுக்கொன்று
 மாட்டிநன்றா யுருக்கிப்பார் மணிபோலாகுங்
 காரப்பா வம்மணியைக் கருவைப்போலே
 கருவான வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
 சேரப்பா சேர்த்துநன்றா யுருக்கிப்பாரு
 சிவசிவா வெள்ளியெல்லாங் குருவாய்ப்போச்சே.

361

குருவான வெள்ளியைநீ யெடுத்துமைந்தா
 குணமாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 கருவான செம்பெடுத்து வுருக்கிக்கொண்டு
 காட்டுவாய் செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று
 தருகாமற் றான்கொடுத்து வுருக்கிப்பாரு
 தயவான செம்பதுவை யென்னசொல்வேன்
 திருவான லட்குமிப்பெண் வயதைச்சொல்ல
 செகத்திலே யாரறியப் போறார்தானே.

362

தானவனாய் நின்றபொருள் தானேயாகுந்
 தானாகு மென்றதுதா னேதென்றாக்கால்
 ஊனவனா முறுதியுள்ள காயங்காய்
 முண்மையென்ற காயமடா வைங்காயந்தான்
 நானவனாய் நின்றதோ ருப்பேயாச்சு
 நன்மையுட னுப்பறிந்து வுப்பைக்கொண்டால்
 கோனவனாய் நீயாகி யுலகுக்கெல்லாங்
 குருவான சற்குருவா யாவாய்பாரே.

363

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

92

பாரப்பா பரப்பிரம கமலபீடம்

பாருலகிற் பீடமதை யார்தான்காண்பார்
தேரப்பா வப்பீடஞ் சாஸ்திரமாகுந்

திறமான சாஸ்திரமா மாயிரத்தைக்
காரப்பா வாயிரத்தை வெளிவிடாதே
கருத்துறவே மனதறிவால் வைத்துப்பாரு
பேரப்பா யிப்பேரின் பெருமைகண்டால்
பெருமையுட னண்டவரை காணாலாமே.

364

காணவே யின்னமொரு கருவைச்சொல்வேன்
கைலாச நந்தீசர் கருத்தானப்பா
தோணவே நந்தியென்ற மூலந்தன்னைத்
தொடுகுறிபோ லாரறியப் போறாரப்பா
பேணவே சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேரு
பெருமையுள்ள நாதவிந்து காரசாரம்
பூணவே காரமுடன் சாரம்ரெண்டும்
போக்கான வப்பாச்சு வப்புமாச்சே.

365

ஆச்சப்பா வப்புமுப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
வருமையுள்ள ரவிபீசந் தன்னிற்கூட்டி
பேச்சப்பா பேசாதே மூன்றுமொன்றாய்ப்
பெருமையுடன் றான்கரைத்துக் கலசத்துட்டி
பாச்சப்பா மேலோடு பதியமூடி
பக்குவமாய் ரவிமுகத்தில் நவநாட்போடு
காச்சப்பா தசைநாள்தா னெடுத்துக்கொண்டு
கருவான கட்டுவகை செயநீர்வாரே.

366

வார்த்துநீ குழம்பாகக் கரைத்துக்கொண்டு
வகையாக ரசமதிலே வார்த்துநீயும்
பார்த்திபனே மேல்மூடி சீலைசெய்து
பக்குவமாய்க் குழிவெட்டிப் புதைக்கும்போது
கார்த்துநீ யானையுட கத்தம்போட்டுக்
கவசமதைப் பதியவைத்துக் கருத்தாய்மூடி
போற்றியே மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து
பூரணமென் றேநீயுங் காருகாரே.

367

இயக்கோபென்னும்

கார்த்துமிக மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
 கருவான கலசமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 போற்றியே மேல்முடிக் கவசமெடுத்துப்பாரு
 பொல்லாத ரசமதுவும் வாலையாகும்
 பார்த்திபனே யக்கவசந் தன்னிலேதான்
 பருவமுடன் கட்டுவகை செயநீர்விட்டு
 தேற்றியே முப்பூவும் கூடச்சேர்த்து
 சிவசிவா முன்போலக் கவசம்பண்ணே.

368

கவசமது வலுவாகச் செய்துகொண்டு
 கருவான கழுதையுட கத்தம்போட்டு
 நவரசமாய்க் கவசமதை நடுவேவைத்து
 நன்றாக மணல்பரப்பி நடுவணையப்போற்றி
 தவரசநீர் கருணையதால் விளங்குஞ்சோதி
 தானவனாய் நின்றதவந் தானேதோற்றும்
 பவரசநீர் பொருளதனா லெண்ணைக்கார்க்கப்
 பரப்பிரம வஸ்துவெனப் பணிந்துபோற்றே.

369

போற்றியே மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு
 பொன்னிறம்போல் வெண்ணையதாய்த் திரண்டு
 பார்த்திபனே யமுரிவிட்டுப் பதனமாகப் [நிற்கும்
 பக்குவமாய்க் கழுவிரவி முகத்தில்வைக்க
 தோற்றியதோர் வெண்ணைதனில் நின்றநீரை
 செம்மையுடன் வைத்தவெண்ணை திறமாய்க்காணும்
 தோற்றியந்த ரசவெள்ளை சுத்தவாலை
 கருபமுள்ள வாலையைநீ வணங்கிக்கொள்ளே.

370

வணங்குவது யமுர்தரச வாலைதன்னை
 வரிசையுள்ள பரணிதனில் வைத்துக்கொண்டு
 இணங்கிவிளை யாடுவது தேகமான
 வெனதுடைய மாதாவே யென்றுபோற்றி
 தனங்கள்விலை வித்தரச நவந்தத்தில்
 தான்செய்யுந் தொழிலதனைச் சாற்றக்கேளு
 குணங்களொரு மனதாகக் குருவைப்போற்றி
 குருவான வெள்ளிசெம்பி லெட்டிரண்டே.

371

எட்டிரண்டுமாய்ச் சேர்த்துத் தகடுதட்டி
 யென்மகனே யத்தகட்டில் வெண்ணைபூசி
 சட்டமுட் னோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 சார்பாகப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 கட்டான தங்கமடா மகத்தானதங்கங்
 கருவான தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
 திட்டமுடன் வாலையையா ரறியப்போறார்
 சிவசிவா வயதுபதி னாறுகளைதானே.

372

களைதவறா தின்னமொரு கருவைக்கேளு
 கருத்தாகும் வெள்ளிசெம்பு பொன்மூன்றொன்றாய்
 வளைதவறாக் குகைதனிலே யுருக்கிக்கொண்டு
 மாழ்த்துமுடன் தகடுதட்டி வைத்துக்கொண்டு
 கிளைதவறாத் தகட்டில்நவ நீதம்பூசி
 கிருபையுடன் புடம்போட வென்னசொல்வேன்
 அளைதவறா வகண்டபரிபூரணமேயாகு
 மரகரா வமர்ந்ததொரு வாதியந்தமாமே.

373

ஆதியந்தம் பொருளறிந்தா ளெல்லாஞ்சித்தி
 யரகரா ஞானமொடு வாதமெய்தும்
 நீதியுள்ள காயாதி கற்பந்தோன்று
 நிலைதவறா மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
 சோதியெனும் ஞானவெளி தீபஞ்சித்தி
 சுருபமுள்ள தேகமடா வலுவேயாகும்
 சாதியெனுஞ் சமரசங்க ளெல்லாந்தானாய்த்
 தனதுள்ளே தானவனாய்த் தானாவாயே.

374

வாயாற மந்திரத்தை வழுத்தவேண்டும்
 மனதாகக் கற்பமுறை கொள்ளவேண்டும்
 நேயமுள்ள வாசிதனை யறியவேண்டும்
 நினைவாக யவ்வாசி பற்றவேண்டும்
 தாயகமாய் வாசியிலே மனதைநாட்டித்
 தனதான சுழினையிலே சாரவேண்டும்
 மாயமென்ற சுழினைவழிக் குள்ளேபுக்கி
 மகத்தான பூரணத்தில் மருவிச்சாரே.

375

இயாக்கோபென்னும்

சார்பறிந்து சாராத மடையர்மெத்த
தன்சார்பு நிலையறிந்து சாராமாண்பர்
கூறறிந்து குறியறிந்து குறியிற்சாரான்
குறிப்பறிந்து வக்குறியிற் கூடான்பாவி
வேரறிந்து நடுவறிந்து முடியினில்லான்
வேதாந்த மின்னதென்று விளம்பமாட்டான்
பாரறிந்து நிகரறிந்து பருகமாட்டான்
பக்குவங்க ளறியாத பாசாசர்தானே.

376

பாம்புச் சித்தர் வாதமுறை

தானென்ற சித்தரிலே பாம்புசித்தர்
தனதான வாதமுறை தன்னைக்கேளு
ஊனென்ற காயமடா சித்தியான
வறுதியுள்ள சித்தனவன் செய்யுமார்க்கம்
தேனென்ற வழர்தமடா தண்ணீர்ப்பா
தெளிவான தண்ணீரிற் பூச்சுண்ணம்
நானென்ற சுண்ணமதிற் கலக்கிக்கொண்டு
நடுவான விந்துவடா வெள்ளைபாரே

377

பாஷாணக்கட்டு

வெள்ளையென்ற பாஷாணக் கட்டிவாங்கி
விபரமுள்ள தண்ணீரைப் பாண்டத்துட்டி
நல்லதொரு பாஷாணக் கட்டிதன்னை
நடுவாகத் தோளேந்திர மாகக்கட்டி
களளையென்ற வடுப்பேற்றி யனலைழுட்டிச்
சுருக்காக நீர்வற்ற யெரிப்பாயப்பா
வல்லமையாய் நீர்வற்ற யெரித்துத்தீர்ந்தால்
மகத்தான பாஷாணங் கட்டிப்போமே.

378

கட்டினதோர் பாஷாணக் கட்டிவாங்கிக்
கருவான முப்பூவும் வீரஞ்சேர்த்து
திட்டமுடன் வாய்நீரா லரைத்துமைந்தா
திறமான பாஷாணக் கட்டிக்கப்பி
சட்டமுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
சாதகமாய்ப் பூப்புடத்தில் முழுக்கட்டாகும்
முட்டடங்கக் கட்டினதோர் பாஷாணத்தை
முக்கியமாய்க் கல்வத்திற் பொடித்துக்கொள்ளே.

379

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 96

பொடித்ததொரு பொடிக்குரெட்டி ரசத்தைவார்த்துப்
 புகழான கட்டுவகைச் செயநீராலே
 விடுத்துமிக விருசாம மரைக்கும்போது
 விசையான பாஷாணம் ரசத்தைக்கொல்லும்
 தடுத்துமிக ரசமிரண்டும் மெழுகாய்ப்போகுந்
 தனதான மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி
 கனத்ததொரு வெள்ளீயக் கட்டிவாங்கிக்
 கருங்குகையி லுருக்கையிலே மெழுகைப்போடே. 380

போடப்பா யிம்மெழுகைப் பத்துக்கொன்று
 பூட்டிமிக வருக்கியதைக் குகைக்குள்மைந்தா
 நாடப்பா குகையாறி யெடுத்துப்பாரு
 நலமான வெள்ளீயங் கட்டிப்போகும்
 ஆடப்பா வெள்ளீயக் கட்டிதன்னை
 யப்பனே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 தேடப்பா குகைதனிலே வெள்ளிபோட்டுச்
 செம்மையுட னுருக்கையிலே கட்டுசேரே. 381

சேர்ப்பதுதான் வகையென்ன சொல்லக்கேளு
 திறமான ரெண்டுக்கட்டு ரெண்டுவெள்ளி
 கூர்ப்புடனே ரெண்டுமொன்றா யுருகிப்போனார்ல்
 குருவான வெள்ளியுடன் கட்டுச்சேர்த்து
 நேர்ப்புடனே யுருகியது மணிபோலாகும்
 நிச்சயமா யம்மணியை யுடைத்துக்கொண்டு
 பார்ப்பதுதான் செம்புருக்கிப் பத்துக்கொன்று
 பக்குவமாய்த் தான்கொடுத்து வருக்கிப்பாரே. 382

உருக்கிமிகப் பார்க்கையிலே வெள்ளிமாற்று
 வுயர்த்திமிக மாற்றதிக மென்னசொல்வேன்
 கருக்கான வெள்ளிதனி னூற்றுக்கொன்று
 காட்டினால் மாற்றுபதி னாறாமப்பா
 திருக்கான வெள்ளிவித்தை யாதிவித்தை
 திருவான லட்சுமிப்பெண் ணிருக்கும்பீடம்
 அருக்கான வெள்ளிபுண ரறிந்தோர்க்கெல்லா
 மதிவித்தை வெள்ளிவித்தை யறிவான்பாரே. 383

இயாக்கோபென்னும்

பு த் தி

அறிவான போதமடா வழர்தபோத
 மந்தமிர்த போதமதை யார்தான்காண்பார்
 நெறியான வழர்தநிலை யறிந்தோர்க்கெல்லாம்
 நேரான மதியமுர்த பூரணமுமாகும்
 குறியான பூரணமே தெய்வமென்று
 கும்பமுனி யெந்தனுக்குக் குறியுங்காட்டி
 சரியான நிலைகாட்டி சாஸ்திரமுமீய்ந்து
 தன்மையுள்ள தேவர்களோ டொப்பென்றாரே. 384

ஒப்பென்று சொன்னவுடன் தேவரெல்லா
 முறுதியுடன் றான்மகிழ்ந்து வுண்மையாக
 செப்பமுடன் வீரராம தேவாவென்று
 திறமான தசதீட்சை வைத்தாரப்பா
 அப்பென்று விந்துவுட னாதமைந்து
 அருளான காயாதி காயமீய்ந்து
 உப்பென்று வுன்னீருக் குருதிசொல்லி
 யுறுதியுடன் யோகமதி லிருவென்றாரே. 385

இருவென்று சொன்னவுடன் பொதியைமேவி
 யிருந்தனடா கும்பமுனி தஞ்சமென்று
 அருமையுடன் மதியமுர்தத் தங்கங்கொண்டு
 அடங்கிமன தடங்கிமனக் குகையைக்கார்த்தேன்
 வருமையென்ற மனதுள்வைத்து வதட்டுதற்கு
 வந்தாரே புலத்தியரு மகனையென்று
 உருமையுட னெனையழைத்தா ரப்போதானும்
 உளமகிழ்ந்து மலரடியி லொடுங்கினேனே. 386

ஒடிங்கிநிலை தனையறிந்து யருட்பாலீய்ந்து
 வுபதேச வாக்கிய முடனேசொல்லி
 அடங்கிநிலை யாடுதற்கு யஷ்டசித்து
 அடைவாக யறுபத்து நான்குஞ்சொல்லி
 திடங்கொண்ட வாதமுறை தீட்சைசொல்லித்
 திடமாக காயாதி கற்பஞ்சொல்லி
 நடங்கொண்ட நாதவொளி நாட்டங்காட்டி
 நன்மையுட னெனையாண்டு கொண்டார்பாரே. 387

வாதிகள் பிரட்டு

பாரப்பா யின்னமொரு சேதிகேளு

பாருலகில் வாதிகள்தான் செய்யுமார்க்கம்

நேரப்பா நின்றநிலை தவறவிட்டு

நிச்சயமாகப் பிலத்திற் சரக்கைக்கட்டி

சாரப்பா வச்சரக்கில் காரஞ்சேர்ந்து

சணத்திலே வாதமுறை நாவைந்தாகும்

வீரப்பா தான்கொண்டு செய்யும்வேதை

விபரமுடன் மாற்றதிகங் காணாதென்னே.

388

காணாமல் கலங்கிமிக அலைவார்மெத்த

காசினியிற் கன்மவினை தீராதப்பா

தோணாமல் கருவெடுத்து வாடப்போவான்

துருத்திவைத்துச் சரக்குகளை யூதிப்பார்ப்பான்

பூணாமற் சரக்குவெகு புகையாய்ப்போகும்

புகைந்தவகை யென்னவகை யென்பான்பின்பு

கோணாத சாஸ்திரங்கள் பொய்யென்றெண்ணிக்

குவலயத்திற் சண்டிதான் கூறுவாரே.

389

கூர்வசனம் தவறாத குருவைக்கண்டு

குணமாக வவர்பதத்திற் பணிந்துகொண்டு

நேர்வசன நிசவசன மாகப்பெற்று

நின்றதனாற் சகலசித்து நேரதாகும்

ஆர்வசனம் சொன்னாலுங் கேட்டுக்கொண்டு

அலைவார்க ளுலகமதி லசட்டுவாதி

பேர்வசனப் பெருமையினாற் பேரண்டத்தைப்

பேணியே பெற்றவனே சித்தனாமே.

390

சித்தரிலே கும்பமுனி புலத்தியமாமுனியுஞ்

செய்பாகங் கைபாகந் தீட்சையாக

பெத்ததிலே யவர்களைப்போ லார்தான்பெற்றார்

பேர்பெற்ற வகைவிபரம் பணிப்பாராச்சு

சித்தமுள்ள வாயிரத் திருநூறுக்குந்

தோன்றாத பொருளையெல்லா தோற்றிவைத்தார்

பத்தியுட னன்னுலைத் தேடிப்பார்த்து

பகருவாய் கண்டவர்கள் பரமம்பாரே.

391

இயாக்கோபென்னும்

பரமான பராபரத்தி னருளைப்போற்றிப்
 பரமகுரு புலத்தியர்தன் பதமேற்கொண்டு
 சிரமான வமிர்தநிலை பெற்றுநானுஞ்
 சிவசத்தி சத்திசிவ பூசைசெய்து
 திரமாகச் சிதம்பரத்தின் பூசைசெய்தேன்
 தீர்க்கமாய்ப் பூசைசத்தி திறத்தைக்கேளு
 வரமான பூசையைநான் சொல்லப்போமோ
 வஞ்சமற்ற சீஷனென்றே சொல்வேன்பாரே, 392

சிதம்பர சக்கர தீட்சை

பாரப்பா சிதம்பரத்தின் தீட்சைகேளு
 பக்குவமா யாறுவரை நேரேகீறி
 சேரப்பா வாறுவரை குறுக்கேகீறிச்
 செம்மையுடன் கீறியதோ வாயைக்கேளு
 நேரப்பா யிருபத்தைந் தரையுமாகும்
 நேர்மையுட னந்தரையி லெழுத்தைக்கேளு
 காரப்பா வைந்தெழுத்தும் பஞ்சபூதங்
 கருவான பூதமடா ந-ம-சி-வ-ய-மென்னே. 393

என்னவே ந-ம-சி-வ-ய மென்றுபோட்டு
 ஏறடா நடுவெழுத்தைப் பிடித்துமாற
 சொன்னதோர் சக்கரத்தைச் சூழமுன்று
 துருவமுடன் விந்திட்டு விந்துக்குள்ளே
 நன்னவே முதற்கற்றில் மூன்றிதழைப்போடு
 நடுச்சுற்றி லிதழீ ரெட்டும்போடு
 முன்னான மேற்கற்றில் முப்பத்திரண்டு
 மூன்றுசுற்றி லைம்பத்தோ ரிதழுமாச்சே. 394

ஆச்சப்பா ரேகைமேற் கோட்டைவசியம்போட்டு
 அக்கோட்டை தனக்குநால் வாசல்விட்டு
 காச்சப்பா கீழ்வாசல் கணபதியின்பீசங்
 கருணைபெற வட்சரத்தைக் கருவாப்போட்டு
 மூச்சப்பா தானொடுங்கு மேல்வாசல்தன்னில்
 முக்கியமாய் வடுகனுட பீசம்போட்டு
 பாச்சப்பா தென்வாசல் வடக்குவாசல்
 புத்தியுடன் ரவிமதியின் பீசம்போடே. 395

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் : 100

போடப்பா வறிந்துவகை பீடம்போட்டுப்
 புத்தியுடன் தேவதைக்குப் புகலக்கேளு
 நாடப்பா வந்தந்தத் தேவதைகள்தனக்கு
 நன்மைபெறப் பூசைநை வேத்தியமுஞ்செய்து
 கோடப்பா மறவாமற் கோட்டில்நின்று
 குறிப்பாக ந-ம-சி-வ-ய மென்றுமாறி
 சூடப்பா வாசியின்மே லேறிக்கொண்டு
 துருவமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 396

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் பரவிந்தேறிப்
 பக்குவமாய் நங்கென்று செபித்தாயானால்
 முண்ணப்பா செபித்ததெல்லாம் வசிகரமேயாகு
 மூவுலகி லுனதுசொல் மேலாய்நிற்கும்
 நண்ணப்பா பசிக்காது யிதுவேகுட்சம்
 நாட்டிலுள்ளோர்க் கிச்சூட்சம் நவிலவேண்டாம்
 பொன்னப்பா குவித்தாலும் புகலாற்குட்சம்
 புத்தியுடன் மோகனத்தைப் புகலக்கேளே. 397

மோகனம்

கேளப்பா மோகனத்தைச் சொல்லக்கேளு
 கெணிதமுடன் சிதம்பரசக் கரத்தைக்கீறி
 நாளப்பா சி-வ-ய-ந-ம வென்றுபோட்டு
 நன்மையுடன் நடுவெழுத்தை நன்றாய்மாறி
 கோளப்பா வாராமற் சக்கரத்தைச்சுற்றிக்
 குறிப்பாக மூன்றுசுற்று விருத்தம்போட்டு
 சூளப்பா விருத்தமதி லிதழ்தான்போட்டு
 சுகமாக முன்கோட்டைக் கட்டுகட்டே. 398

கட்டியதோ ரக்கோட்டை வாசல்தன்னிற்
 கருத்துடனே முன்போலே தேவதைகளிட்டு
 திட்டமுட னவரவர்க்கற் பணையேசெய்து
 செம்மையுடன் தானிருந்து சிங்-வங்கென்று
 சட்டமுட னுருவேற்றி வாசிதனில்நின்று
 சமரசமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 இட்டமுடன் கும்பகத்தில் மேவிச்சென்று
 இருளறுக்கு மெஞ்ஞான தீபம்பாரே. 399

இயாக்கோபென்னும்

பாரப்பா தூபமுடன் தீபம்ரெண்டு
 பக்குவமா யற்புதமே பணிந்துசெய்து
 நேரப்பா விபூதிதனை நெற்றிக்கிட்டு
 நேமமுடன் ஸீயிருக்க வுலகமெல்லாம்
 வீரப்பா தானொடுங்கி மோகமேசெய்வார்
 விசையான மந்திரத்தின் சித்துமார்க்கம்
 ஆரப்பா யறிவார்கள் சிதம்பரத்தினேர்மை
 யரகரா நடுவணையின் னாமந்தானே.

400

தம்பனம்

தானென்ற மோகனத்தின் கிரியைசொன்னேன்
 றன்மையுடன் தம்பனத்தின் மார்க்கங்கேளு
 ஊனென்ற சக்கரத்தில் ய-ந-ம-சி-வ வென்றே
 யுண்மையுடன் றானெழுதி நடுவணையையாறு
 மானென்ற நடுவணையைய மாறியபின்மைந்தா
 மார்க்கமுடன் முன்போலே வரிசையுடனெழுதி
 கோனென்ற தேவதைகள் குணமறிந்துபூசி
 குறிப்புடனே செய்துவந்தங் கூறுவகைகளே.

401

கேளப்பா அங்கென்று திருவுருவைச்செய்து
 கிருபையுடன் வாசியைநீ திறமாய்க்கூவி
 நாளப்பா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
 நன்மையுடன் கும்பகத்தில் மருவிச்சார்ந்து
 ஆளப்பா தூபமொடு தீபஞ்செய்து
 அணைத்திடுவாய் விபூதிதனை யன்பாய்மைந்தா
 கேளப்பா செய்துமன துரிமையில்லான்
 குணமாக மோகமதாய் வணங்குவானே.

402

வணங்குமடா லோகமதில் மாமோகமாகி
 மார்க்கமுட னுன்னடியைப் பணிவேனையா
 இணங்கிவினை யாடுவதற் கதிகமோக
 மிக்கருதான் மந்திரத்தி னின்பமின்பங்
 குணங்களுொரு மனதானா னொன்றுமில்லை
 கூர்மையுட னொருமனதாய்க் குறித்துப்போற்றி
 மனங்குவிந்து வைந்தெழுத்தை யறிந்துமாறி
 மகத்தான வஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாமே.

403

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 102

ஆமப்பா மோகமதாய்த் தம்பனமேயாகு
 மம்பரத்தி லோடுகிற வருமையப்பா
 நாமப்பா தம்பனத்தை நன்றாய்ச்சொன்னோ
 நன்மையுள்ள வைந்தெழுத்தி னாட்டமப்பா
 காமப்பாற் கலவியினா லொன்றுமில்லை
 கருவான வகாரமடா சிவத்தின்கூறு
 வாமப்பா லகிரியினாற் சிவனைப்போற்றி
 வரிசையுடன் சத்தியைநீ வணங்குவாயே. 404

வாயாற மந்திரத்தை வழுத்தவேணும்
 மனதாகப் பூரணத்தை வணங்கவேணும்
 ஓயாமல் வாசியைநீ வணங்கிக்கொண்டு
 உறுதியுடன் யோகமதி லிருக்கவேண்டும்
 நேயமுட னுலகமதி-லிருந்தாலுந்தான்
 நிருதிகற்பச் சமாதியிலே நிலைக்கவேண்டுந்
 தாயகமாய்ச் சமாதியிலே நிலைத்தாலுந்தான்
 தனதாகத் தானவனாய்த் தன்னைப்பாரே. 405

உச்சாடனம்

பாரப்பா தம்பனத்தைப் பகுந்துசொன்னேன்
 பயனறிந்து கதியறிந்து பண்பாய்ப்பாரு
 வீரப்பா செய்யாம லுச்சாடனத்தைச்சொல்வேன்
 விபரமுடன் சிதம்பரத்தை விரும்பிக்கீறி
 நேரப்பாமேல்வரையில் ந-ம-சி-வ-ய வென்று
 நினைவாகத் தானெழுதி நடுவணையமாறி
 சேரப்பா விருபத்தைந் தரையுமாறிச்
 செம்மையுள்ள சக்கரம்போல் விறுத்தம்போடே. 406

போடப்பா விறுத்தமதி லிதழ்முன்போட்டுப்
 புத்தியுடன் கோட்டையினால் வாசல்விட்டு
 நாடப்பா வாசலிலே தேவதைகள்பீசம்
 நன்றாகச் சமர்ப்பித்து வவரவர்க்கோ
 வீடப்பா சுத்திசெய்து வழுந்தகறிவர்க்கம்
 விபரமுள்ள பரமானம் பால்பழங்களுடனே
 குடப்பா தான்படைத்துத் தூபதீபஞ்
 சுகமாகத் தான்செய்து சுருதிபாரே. 407

இயாக்கோபென்னும்

சுருதியென்றா லாரறியப் போறார்ப்பா
 கருபமுள்ள சுருதியடா முன்பின்னைந்து
 வருதியினாற் சுருதிமுறை யறிந்துகொண்டு
 மார்க்கமுள்ள வாசியிலே மனதைவைத்து
 சரியையொடு கிரியையோ கத்தில்நின்று
 சண்முகமா மைந்துலகில் ஞானதீபம்
 உரிமையுடன் தீபங்கள் காணவேண்டி
 யொருமனதாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 408

பண்ணியதோர் கும்பகத்தில் அம்-உம்-என்று
 பக்குவமாய்ப் பதினாறு வருவேசெய்து
 நண்ணியதோர் விபூதிதனை நெற்றியிலிட்டு
 நானினைத்த காரியமுச் சாடாவென்று
 வன்னியிலே யனலேற்ற வுலகமெல்லாம்
 வாய்மனவுச் சாடனமா மைந்தாமைந்தா
 சென்னியிலே கண்டிறந்து நெற்றிக்கண்ணில்
 தீக்கொளுத்தி வாசியினா லூதிப்போடே. 409

போடப்பா வுச்சாடனத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 புண்ணியனே மனதறிந்து புகழ்ந்துபாரு
 நாடப்பா வாகிருஷ்ணத்தி னாட்டங்கேளு
 நாடறிந்து சிதம்பரத்தில் வ-ய-ந-ம-சி-என்று
 வீடப்பா தானறிந்து வெழுத்தைநாட்டி
 மெஞ்ஞான நடுவணையிற் பிடித்துமாறு
 கூடப்பா சக்கரத்தில் மாறித்தானுங்
 குறிப்பாக முன்விருத்த மிட்டுப்போடே. 410

போடப்பா விதழிருந்த சமயத்தோறும்
 புத்தியுடன் கோட்டையு நால்வாசலிட்டு
 நாடப்பா வாசலிலே தேவதைகள்பீசம்
 நடுவறிந்து வப்பீச நாட்டிப்பின்பு
 கூடப்பா யவரவர்க ளமுதுகறிவர்க்கங்
 கூர்மையுடன் பால்பழமுங் குணமாய்ச்செய்து
 வீடப்பா பிலப்பதாகும் வாசிபூட்டி
 விபரமுடன் ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 411

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 104

செய்தபின்பு கும்பகத்திற் றிறீமாய்நின்று
 செம்மையுடன் ஐயுங்-கிலியும்-சவ்வென்றோதி
 உய்தமுட னேயிருந்து விபூதிசாற்றி
 உரிமையுட னினைத்ததெல்லாங் கைவசமாகுந்
 தொய்தமுள்ள வாகிருஷ்ணத்தின் துடுக்குமெத்த
 துருவமுடன் கண்டதெல்லா நினைக்கச்சித்தி
 பைதலர்கள் தனக்குமிதைப் புகலாதையா
 பஞ்சா கூரத்தின் பயங்கள்தானே. 412

தானவனாய்த் தன்னருளைத் தானேகண்டு
 தனதான காயமடா வைங்காயந்தான்
 ஊனான காயமடா வறுதிமெத்த
 வறுதியுள்ள வாக்கையைநீ யறிந்துகொண்டால்
 காணாத காட்சியெல்லாங் காணலாகும்
 கருக்களெல்லா முடிக்கலா மறிவிற்சேர்வான்
 பூணாத பொருள்முடிக்க வின்னுல்தன்னைப்
 புத்தியுட னாதிதொடுத் தந்தம்பாரே. 413

அந்தமென்றா லாரறியப் போறாரையா
 வழர்தரச மதியமுர்த மருளைக்கண்டோன்
 சொந்தமென்ற நிலையறியான் சுருதிகண்டான்
 சுருதியுள்ள வாயிரமா மலரைக்காண்பான்
 பந்தமென்ற மலரினுட பாலைக்கொள்வான்
 பக்குவமாய்க் கேசரத்தின் பதத்தைக்காண்பான்
 சிந்தைமன தொன்றாகி யறிவிற்சேர்வான்
 சிவசிவா கைலாச சித்தனாமே. 414

வித்துவேஷணம்

சித்தமுட னாகிருஷ்ணஞ் சொன்னேன்மைந்தா
 செம்மையுடன் வேஷணத்தைச் செப்பக்கேளு
 முத்தியுள்ள சிதம்பரத்தின் வரைகள்தன்னில்
 முக்கியமாம் வ-சி-ய-ந-ம-வென்றுதாக்கி
 பத்தியுடன் வேஷணையில் நின்றுமாறி
 பக்குவமாய் மாறினபின் விருத்தம்போடு
 சுத்தமுள்ள விருத்தமிட்டு விதழ்முன்போட்டு
 துருவமுடன் கோட்டையும் நால்வாசற்போடே. 415

இயாக்கோபென்னும்

வாசலிட்டுத் தேவதைகள் பீசம்போடு
 மகத்தான சக்கரத்தை வைத்துமைந்தா
 பாசமுட னமுதுகறி பரிமானங்கள்
 பத்தியுடன் றான்படைத்துத் தூபதீபம்
 நேசமுட னர்ச்சனைகள் செய்துகொண்டு
 நினைவாக ஐயுங்-கிலியுஞ் சவ்வுமென்றேதான்
 வாசமுடன் பதினாறு வருவேசெய்து
 வணக்கமுட னீறெடுத்துப் பூசிக்கொள்ளே. 416

கொள்ளடா விபூதிதனை நெற்றிக்கிட்டுக்
 கொண்டபின்பு ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 செல்லடா கும்பகத்தைச் சென்றுதங்கே
 சிவசிவா கற்பூர தீபம்பாரு
 நல்லடா நினைத்ததெல்லாம் வேஷணமேயாகும்
 நலமான வித்துவே ஷணமாம்வித்தை
 மல்லடா விந்தநூற் புதனம்பண்ண
 மந்திரத்தை யுனக்காக வருட்செய்தேனே. 417

மாரணம்

அருளான வித்துவே ஷணத்தைச்சொன்னே
 னருளடுக்கும் புலத்தியர்தன் றவத்தினாலே
 இருளான மாரணத்தை யியம்பக்கேளு
 யேகாந்த சிதம்பரச்சக் கரத்தைக்கீறி
 பொருளான சி-ய-ம-வ-ந வென்றுபோட்டு
 புத்தியுட னடுவணையைப் பிடித்துமாறி
 மருளான மாறினபின் விறுத்தம்போட்டு
 மைந்தனே யிதழ்போட்டுக் கோட்டைகட்டே. 418

கட்டியதோர் கோட்டையுடன் வாசனாலிற்
 கருத்தாகத் தேவதைகள் பீசம்போட்டுத்
 திட்டமுடன் சக்கரத்தைச் சுத்திபண்ணிச்
 செம்மையுடன் றானிருத்தி செப்பக்கேளு
 சட்ரசத்தோ டமுதுபல காரவர்க்கு
 சங்கையுடன் றான்படைத்துத் தூபதீபம்
 இட்டமுடன் செய்தபின்பு நீறெடுத்துமைந்தா
 யேகமன தாய்த்தொழுது வுதிப்போடே. 419

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 106

ஊதிமிகப் போடுவது வென்னவகையென்று
 உண்மையுடன் றான் பேசி வஞ்சகமேசெய்தோர்
 சாதியிலே யெச்சாதி யானாலென்ன
 சங்கையுட னவன்பேரைச் சுழித்தியிலேநின்று
 வீதியிலே யவ்வாசி மேலெழுப்பிமைந்தா
 மேலான தீபமதி லபூதிதனையுதி
 சோதியுள்ள தேகமடா தழன்றுமிகநொந்து
 சுடுகாட்டுக் கதியாகச்சுழன்று தவிப்பானே. 420

தவித்துமிக வீரைந்திலவனுயிர் மரணமாதல்
 சந்தேக மில்லையடா சங்கையுடன்பார்த்தால்
 குவித்துவரும் பகைஞருக்கு மிப்படியேசெய்தால்
 குலைகுலைந்து யவர்களுயிர் மரணமேயாகுஞ்
 செவிக்குமவர் சாபமது யிச்சாபந்தீரா
 தேவதைக ளானாலுஞ் சிதம்பரத்திற்கெதிரோ
 அவிக்குயிர் பிழைக்குமென்று வாரறியப்போறா
 ரதிகமப்பா மாரணத்துக் கதிகந்தானே. 421

தானேதான் றனதாகத் தன்னருளைப்போற்றித்
 தானிருக்கும் வாசியடா தன்னுயிரேயாகும்
 ஊனேதா னுயிரான வாசிதனைமைந்தா
 உண்மையுடன் றானறிந்து வாசிதனைப்பார்க்க
 கோனேதான் தானவனாய்க் குறிகாட்டவேண்டுங்
 குறிப்பான யக்குறியில் விந்துமனதொன்றாய்
 நானேதா னென்றவக நடுச்சுழியிலேற்றி
 நன்மைபெற வாசியைநீ நாட்டிப்பாரே. 422

பேதனம்

பாரப்பா மாரணத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 பத்திகொண்ட பத்தியினாற் பலிக்குசித்தி
 ஆரப்பா யறிவார்கள் பேதனத்தின்போக்கை
 அப்பனே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 நேரப்பா சிதம்பரசக் கரத்தைக்கீறி
 நிட்சயமாம் ந-வ-ம-ய-சி யென்றுபோட்டு
 காரப்பா நடுவணையைப் பிடித்துநீயுங்
 கணக்காக மாறினபின் கருவைக்கேளே. 423

இயாக்கோபென்னும்

கேளப்பா சக்கரத்தைச் சுற்றிமுன்று

கெணிதமுடன் விறுத்தமிட்டு யிதழ்தான்போட்டு
குளப்பா கோட்டையுநால் வாசலிட்டுத்

துலங்கவே யவ்வாசல் தேவதைகள்பீசம்
வாளப்பா வட்சரங்கள் பிசகாமற்றான்

வணக்கமுடன் றானெழுதி மைந்தாகேளு
ஆளப்பா சக்கரத்தைச் சுத்திபண்ணி

அதற்குமேல் பிராணப்பிற திட்டைசெய்யே. 424

செய்யப்பா வழர்தரச வர்க்கத்தோடே

செம்மையுடன் முப்பழங்கள் பரமானங்கள்
வையப்பா வஸ்துவுடன் சுத்திகாணும்

வரிசையுடன் றான்படைத்து வணக்கமாக
பையப்பா தூபமொடு தீபங்காட்டு

பத்திமன தொன்றாகிப் பரத்திற்செல்ல
மெய்யப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி

மேன்மைபெறக் கும்பகத்தில் வாசியூட்டே. 425

பூட்டியந்த வாசியைநீ தீபத்தேற்றிப்

பூரணமா மதியமுர்தம் புகழ்ந்துகொண்டு
தாட்டிகமாய்ச் சர்க்கரை விபூதிவாங்கித்

தன்மையுட னீறணிந்து தனதாய்நின்றால்
நாட்டினிலே நினைத்ததெல்லாம் பேதமேயாகும்

நன்மையுள்ள பேதனந்தா னென்னவென்றால்
காட்டியதோர் கருக்களைநீ கருத்தாய்ப்பார்த்தால்

கருவாகக் கண்டபொருள் பேதனமாம்பாரே. 426

பாரப்பா வட்டகர்ம் மெட்டுந்தானும்

பக்குவமாய் மந்திரபாடனமாய்ச் சொன்னேன்
ஆரப்பா யறிவார்கள் மந்திரபாட

மாதியந்த நடுவணையா லானமந்திரங்
காரப்பா மந்திரங்க ளென்னவென்று

கசடர்கள்தான் பேசியே கண்ணிற்காணார்
பேரப்பா வப்போதான் மந்திரமாகும்

பெருமையுள்ள மந்திரத்துக் குயிர்தான்கேளே. 427

உயிரான வுயிர் றியு முயிரைக்கேளு

உறுதியுள்ள வாதியடா வேகமாகும்

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 108

பயிரான யோகமடா பிரமமாச்சு

பாலகனே பிரமமென்றா லண்டமாச்சு

வயிரான வண்டமடா சிற்றேரண்டம்

வாய்நிறைந்த வண்டமதி கருவைவாங்கி

தயிரான கருவிலொரு விபரங்கேளு

தன்மையுட னைங்கோலத் தையிலம்வாங்கே. 428

வாங்கியந்தத் தயிரோடே தைலஞ்சேர்த்து

வன்மையுடன் றான்டழைத்து ரவியில்வைத்து

பாங்குபெற ரவிதனிலே டாய்ந்ததானால்

பக்குவமாய்க் கருப்பேறி மெழுகாய்ப்போகும்

சாங்கமாய் ரவிதனிலே நவநாள்வைக்கத்

தன்மையுள்ள மெழுகதுவை யென்னசொல்வேன்

ஆங்கதுகொண். டேமெழுகைப் பரணிதன்னி

லவையடக்க மாகவுந் பதனம்பண்ணே. 429

அஷ்ட தர்ம மெழுகு

பதனமுள்ள மெழுகதிலே விபரங்கேளு

பக்குவமா யஷ்டகர்மம் பண்பாய்நடும்

மதனமுள்ள மெழுகதிலே முலைப்பால்விட்டு

மத்தித்துச் சக்கரத்தில் வள்மாய்ப்பூசி

விதனமெல்லாந் தானகற்றிப் பூசைசெய்ய

விரும்பியந்த வசிகரத்துக் குயிரேயாச்சு

சதமான வசிகரந்தா னிலைநின்றாடுஞ்

சந்தேக மில்லையிடா தன்மைபாரே. 430

மோகனம்

தன்மையுடன் மோகனத்துக் குயிரைக்கேளு

தருவான மெழுகதிலே தேனைவிட்டு

உண்மையுடன் மத்தித்துச் சக்கரத்திற்பூசி

உறுதியுடன் பூசையிலே யுகந்துநின்றால்

நன்மையுள்ள மோகனந்தான் நன்மையாகும்

நாட்டிலுள்ளோர்க் கிக்கருவை நவிலாதையா

தன்மையுள்ள மனதகற்றித் திருவைநோக்கித்

திறமாகும் யஷ்டாங்கந் திறந்தான்பாரே. 431

இயாக்கோபென்னும்

தம்பனம்

பாரப்பா தம்பனத்துக் குயிரைக்கேளு
 பதிவான விந்துவுட னமுரிதன்னால்
 நேரப்பா மையதனை நன்றாயாட்டி
 நிச்சயமாய்ச் சக்கரத்தில் வளமாய்ப்பூசி
 காரப்பா மனோன்மணியைக் கருத்தில்வைத்து
 கசடறவே சக்கரத்தைக் கருத்தாய்ப்போற்றி
 கூரப்பா தம்பனமே ஓமென்றுசொல்லி
 குறிப்பாக வெத்தொழிலுந் தம்பனமுமாமே.

432

உச்சாடனம்

ஆமப்பா வுச்சாடனத்துக் குயிரைக்கேளு
 வாதியென்ற மெழுகதிலே நாதம்விட்டு
 தாமப்பா மத்திக்க ரெண்டுமொன்றாய்த்
 தடையறவே ரேகித்துச் சக்கரத்திற்பூசி
 நாமப்பா சொல்லுகிறோ மானதமாய்ப்பூசை
 நன்மையுடன் செய்துந் தணிந்தால் மைந்தா
 காமப்பா வுச்சாடனத்தை யென்னசொல்வேன்
 கைகண்ட வித்தையடா கருவிற்பாரே.

433

ஆக்கிருஷ்ணம்

பார்க்கவே யாக்கிருஷ்ணத் தாதிகேளு
 பத்தியுடன் மெழுகதிலே வாய்நீர்விட்டு
 சோர்க்கையுடன் மத்தித்துச் சக்கரத்திற்பூசி
 செம்மையுடன் றானிருந்து பூசித்தாக்கால்
 மார்க்கமுள்ள ஆக்கிருஷ்ணந்தா னதிகமாகும்
 மகத்தான சித்தியடா வித்தையாகும்
 ஆர்க்குமிந்தக் கருவதனைச் சொல்லப்போகா
 அவையடக்க மூனதொரு வதீதந்தானே.
 வித்துவேஷ ணத்தைக்கேளு
 தாணென்ற வித்துவேஷ ணத்தைக்கேளு
 தண்மையுள்ள கருவெடுத்து விந்துவிட்டு
 கோணென்ற குருவருளால் மத்தித்தேதான்
 குறிப்பான சக்கரத்திற் பூசிமைந்தா
 நானென்ற வகம்போக்கித் தியானஞ்செய்து
 நமுகாமல் வித்துவே ஷணநின்றாடும்

434

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 110

மானென்ற மௌனமடா மகத்தாம்வித்தை
மக்களே மனதடங்கி யறிவாற்பாரே. 435

மாரணம்

பாரப்பா மாரணத்திற் கருவைக்கேளு
பசுமையுள்ள கருவெடுத்துப் பகருகின்றேன்
காரப்பா கருநாக விடத்தைவாங்கிக்
கருவோடே மத்தித்துச் சக்கரத்திற்பூசி
வீரப்பா செய்யாமல் லக்கினியில்மாட்ட
வெகுசுறுக்கு மாரணத்தையென்ன சொல்வேன்
ஆரப்பா வறிவார்களட்ட கருவித்தை
யவையடக்க மாகநீ யறிந்துசெய்யே. 436

பேதனம்

செய்யப்பா பேதனத்திற் கருவைக்கேளு
செம்மையுடன் மெழுகுடனே புழுகுசேர்த்து
பையப்பா கருவுடனே மத்தித்தேதான்
பக்குவமாய்ச் சக்கரத்திற் பதிவாய்ப்பூசி
உய்யவே மனதிலெண்ணிச் செபித்தாயாகி
லுருக்கமுள்ள பேதனந்தா னுருமெத்த
ஐயனே வட்டகர்ம மாடவென்றா
லடக்கமுடன் கருவெடுத்து ஆடுவாயே. 437

அஷ்டகர்மச் சிலை

ஆடுவா யஷ்டகர்ம மெட்டெட்டுக்கு
மாதியந்த மானதொரு சிலையைக்கேளு
நாடுவாய் நமதுருப்போற் சிலையாம்பூடு
நன்றான பொற்சிலையா மாண்டொன்றப்பா
தேடுவாய் சிலையைத்தான் கண்டால்மைந்தா
செம்மையுடன் றனித்தேதான் வாங்கிப்போடு
பூடுவா லவ்வேரி லைங்காயத்தைப்
பூரணத்தி னாலரைத்து மேலேபூசே. 438
பூசிநன்றாய் ரவிதனிலே நவநாள்வைத்துப்
புத்தியுடன் றன்னருகே பதனமாக
கூசிமனந் தளராமல் நிதானத்தாலே
குறிப்புடனே பதனமதாய்க் காருகாரு

இயாக்கோபென்னும்

- வாசிமன தொன்றாகக் காத்தால்மைந்தா
வகையான வஷ்டகர்மச் சிலைக்கத்தானும்
மாசிலா ரவியொளிதா னதிலேசென்று
மகத்தான சிலையதுவும் பொம்மையாச்சே. 439
- பொம்மையென்ற வச்சிலையை வாங்கிமைந்தா
பூட்டுதற்கு வின்னமொரு விபரங்கேளு
நன்மையுள்ள சந்தனத்தைப் பன்னீராலே
நன்றாகக் கரைத்ததிலே புழுகுசேர்த்து
தன்மையுடன் களபகஸ் தூரிசேர்த்துச்
சந்தனத்தைத் தானரைத்துத் தயவாய்மைந்தா
உண்மையுள்ள சிலையதுவை தோய்த்துநீயும்
உறுதியுடன் ரவிதனிலே தசைநாட்போடே. 440
- போட்டுநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு வெடுத்துப்பாரு
பொம்மையென்ற சிலையதுவே யென்னசொல்வேன்
தாட்டிகமா யச்சிலையைப் பதனம்பண்ணித்
தன்மையுட நீயிருக்கு மொடுக்கந் தன்னில்
நாட்டிநன்றாய்ச் சிலைதனக்குத் தூபதீபம்
நாலுபுறந் தான்போட்டு வேகமாக
வாட்டமில்லா தீபமது நன்றாய்வைத்து
வரிசையுடன் தூபத்தை நன்றாப்போடே. 441
- போடுவது ரெண்டுதிங்க ளானபின்பு
பத்தியுடன் மறுநாள்தான் சிலையைப்பாரு
நாடுவது முன்னேதா நடக்கும்பாரு
நடந்தாலும் யாரறியப் போறார்பா
மூடுவது வச்சிலைதான் மாயாருப
முன்னேறிப் பாயுதற்கு சுருக்குமெத்த
கூடுவது யிச்சிலைக்குப் பேரைக்கேளு
குட்டியென்ற சாதிகுட்டி சாதியாச்சே. 442
- ஆச்சப்பா சாதியென்ற குட்டித்தன்னை
அன்பாக முன்னிருத்தி யதிகதூபம்
பாச்சப்பா வதனருகே யிருந்துகொண்டு
பத்தியுடன் சரமெடுத்துப் பானஞ்செய்து
பேச்சப்பா பேசாமற் சரத்தைப்பூட்டு
பெருமையுள்ள குட்டிவெகு யறிவாய்நிற்குங்

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 112

காச்சப்பா சரமெடுத்துக் காய்ச்சக்காய்ச்ச
கருவேறி யுருவேறிக் களங்கம்போச்சே. 443

களங்கமென்ற பேர்போன குட்டிச்சாத்தான்
காட்டுமுன்னே பாயுமடா கால்தான்செம்மை
உளங்கனிய மகிழ்தேற்றிப் பூசைசெய்ய
உறுதியுட னின்றாடு வன்முன்னப்பா
குளங்களென்ற சாதிக்குட்டிச் சாதினேர்மைக்
கூறுகிறே னன்றாகக் கூர்ந்துகேளு
விளங்கதிக சித்தில்வெகு சித்துக்கொல்லாம்
வேணுமடா வஷ்டகர்மச் சிலையைப்பாரே. 444

பாரப்பா விச்சிலையைப் பதனமாகப்
பக்குவமாய் நீயிருக்கும் பதியில்மைந்தா
ஆரப்பா யறியாம லடக்கம்பண்ணி
அவையடக்கம் வெகுபதன மையாவையா
வீரப்பா சொன்னதொரு புத்தியாலே
மெய்மறந்து வெகுளியினால் விளக்கஞ்செய்தால்
நீரப்பா நிர்மலமாய் நீறிப்போவாய்
நிட்சயமாய்த் தலதெறிக்கும் நினைவாய்க்கானே. 445

காணவே வசீகரமோ கனமாந்தம்பனக்
கருவான வுச்சர்டன மாகிருஷ்ணமாகும்
பேணவே வேசனமா மாரணமாம்பேதம்
பெருமையுள்ள வெட்டுவித்தைத் தொழிலுக்கையா
தோணவே யஷ்டகர்மச் சிலையைநாட்டித்
தொழுதுகர்மஞ் செய்திடவே யெட்டுமாடும்
பூணவே யெட்டுவிதஞ் சித்தியானாற்
பொன்னுலகில் நீயுமொரு சித்தனாமே. 446

சித்தனாய் நீயிருந்து வுலகந்தன்னிற்
செம்மையுட னஷ்டகர்மச் சித்தைநன்றாய்
உத்துணர்ந்து கருக்குருவா லாடுமைந்தா
உருதிவெகு யுருதியடா சிலையின்மார்க்கம்
புத்தியுள்ள சீஷனென்றாற் சிலையைநாட்டிப்
பூலோக மெய்க்கவெகு சித்துவிளையாடும்
பத்தியுடன் சற்குருவின் பாதமலர்காணப்
பங்கபமா மாயிரத்தி னிதளமுர்தமுண்ணே. 447

இயாக்கோபென்னும்

உண்ணவே யின்னமொரு சேதிசேளு
 உறுதிபெற வார்தியந்த முகந்துசொல்வேன்
 நண்ணவே குருவினுட வுபதேசம் பெற்று
 நடுவாமே காட்சுரத்தை நயந்துபோற்றி
 தன்னிமையாய் விந்துநிலை தன்னிலேதான்
 சார்ந்துமன தொன்றாகித் தனதாய் மைந்தா
 முன்னிலையைத் தான்பிடித்து நடுவணையில்நின்று
 முத்தியுள்ள வகாரமதைத் தினந்தான் போற்றே. 448

அகார - உகார - தீட்சை

போற்றியதோர் அகாரமது வென்னசொல்வேன்
 பூரணமாங் கண்மணியை புகலக்கேளு
 பார்த்திபனே வகாரமடா விந்துவிந்து
 பதிவான விந்துவடா சாரமாகுஞ்
 சாற்றியதோர் சரசமது வப்புமுப்புஞ்
 சங்கையில்லா வப்புதுவுந் தண்ணீர்தண்ணீர்
 தோற்றியதோர் தண்ணீரே வெண்சாரையாகுந்
 தெவிட்டாத சாரையடா வழரிதானே. 449

தானென்ற யமுரிபஞ்சா ஸ்ஹரத்தைமைந்தா
 தன்மையுடன் சரமாரி யேற்றினாக்கால்
 ஊனென்ற சரமாரி யாண்டிற்றானும்
 உத்தமனே சயிலமென்ற பேரேயாச்சு
 கோனென்ற குருவருளால் யிரண்டாண்டிற்றான்
 கூர்மையுள்ள யுதகமென்ற பேரேயாச்சு
 தேனென்ற சயிலமது வுதகந்தன்னைச்
 செம்மையுடன் மாறினதால் தேகஞ்சித்தே. 450

சித்தான தேகமதற் குறுதியென்ன
 சிவசிவா சட்டையொன்று வெளுப்பாத்தள்ளும்
 சத்தான சற்மமது வுரிந்துபோனால்
 சந்திரன்போற் பிரகாசந் தானேதோன்றும்
 வித்தான வித்துவினாற் சித்தியான
 விசையான தேகமதற் கசைவோயில்லை
 முத்தான அகாரமதை யந்திசந்தி
 முறையறிந்து கொண்டபின்பு யின்னங்கேளே. 451

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

114

இன்னங்கேள் முன்னமே மகாரதீட்சை
 யின்பமுட னாண்டொன்றிற் செய்ததன்பு
 சொன்னமொழி தவறாமற் செய்துகொண்டு
 சுக்காம லடிமூலம் உகாரமாகும்
 திண்ணமுடன் உகாரமதைச் செபித்துப்பார்க்கச்
 செபுகிறேன் கண்மணியே நன்றாய்க்கேளு
 உண்ணுவது உகாரமதை யறுதியாக
 உத்தமனே மனதுறுதி யாகப்போற்றே.

452

போற்றியோ யுருச்செயிப்பா யந்திசந்தி
 பூரணமாய் மனதுறுதி யாகிநீயுந்
 தேற்றியே செபிப்பதற்கு உகாரபீடந்
 திறமையுடன் சொல்லுகிறே னன்றாய்மைந்தா
 தோற்றியதோர் உகாரமடா ரூபமாச்சு
 துருவமுள்ள உகாரமது வுப்புமுப்பும்
 பார்த்திபனே வுப்பென்றா லார்தான்காண்பார்
 பருவமுள்ள துருசியடா புளியுமாச்சே.

453

ஆச்சப்பா புளியுறைந்த சஞ்சீவிவாங்கி
 அப்பனே நசி-மசியென் றருளைநோக்கி
 பேச்சப்பா பேசாமல் ந-ம-சியென்றோதப்
 பெருமையுள்ள சருகுப்புக் கட்டிப்போகும்
 பாச்சப்பா கட்டினதோர் வுப்பைநீயும்
 பக்குவமாய்ச் சடமறிந்து பாய்ச்கபாய்ச்சு
 மாச்சப்பா போகாமற் றினமுநோக்க
 மருவிநின்ற தேகமது வறுதியாச்சே.

454

உறுதியுடன் மனதுறுதி யாகநீயு
 முத்தமனே மூலமதில் மனதைநாட்டி
 உருமையென்ற காரமடா சத்திதன்னை
 உண்மையுட னந்திசந்தி பூசித்தோன்சித்தன்
 வறுமைதனைத் தானகற்றி யுரிமைவைத்து
 மார்க்கமுடன் சத்தியைநீ வருந்தினாக்கால்
 சுருதியுள்ள தேகமதின் சட்டைப்போக்கிச்
 சுடரொளிபோல் தேகவச்சிர காயமாமே.

455

இயாக்கோபென்னும்

ஆமப்பா வச்சிரமிட்ட காயந்தானும்

அணலுக்கும் நீருக்கும் அசையாதப்பா
தாமப்பா தன்னுடனே தன்னில்நின்றால்
தன்மையுள்ள பூரணமாய் நின்றுதையா
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பூரணமேதெய்வம்
நாட்டி நின்ற பூரணத்தை நயந்துபாரு
காமப்பாற் றுணற்பா விரண்டுங்கூட்டிக்
கலந்துநின்ற பூரணத்தின் கருவைக்கேளே.

456

கருவென்ன வென்றதினாற் சொல்லக்கேளு
கண்மணியே யென்மகனே கருவைச்சொல்வேன்
தருவென்ன வகாரமடா சிவந்தானாச்சு
தனித்துநின்ற உகாரமது சத்தியாச்சு
உருவென்ன சத்திசிவ மிரண்டுந்தன்னை
உண்மையுட னொருமனதா யுகந்துகொண்டு
திருவென்ன வுதயாதி தன்னிலேதான்
தீர்க்கமுள்ள அகாரமதைச் செபித்துப்பாரே.

457

பாரப்பா வுதயாதி யகாரதிட்சை
பணிந்தபின்பு மாலையிலே உகாரந்தன்னை
காரப்பா உகாரத்தைச் செபித்தாகுங்
கருத்துறவே செபிப்பதனாற் காலன்மாண்டான்
ஆரப்பா யறிவார்கள் சத்திசிவமிரண்டும்
அறிந்துமன துறுதியினா லன்புபூண்டு
நேரப்பா நின்றதோ ரருளைப்போற்றி
நேர்மையுடன் சத்திசிவம் ரெண்டுங்காணே.

458

ரெண்டறிந்து வொன்றறிந்தால் ரெண்டுமொன்று
நேர்மையுடன் காலமதில் நினைவாய்க்கண்டு
வொன்றறிந்து வொன்றுவிடந் தன்னைக்காரு
வொருமையுடன் மனதுகந்து கார்த்தால்மைந்தா
அண்டர்பிரான் தொண்டர்தனக் கடுமையாகி
ஆதியந்தப் பதவியிலே அருளைச்சேர்வான்
கண்டதேயான காலைசிவ மாலைச்சத்தி
கலைதவறா நின்றவனே கருத்துள்ளோனே.

459

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 116

கருத்துறவே முதல்தீட்சை அகாரமாகும்
காத்துமிக ஆண்டொன்று செபித்தபின்பு
திருத்தமுட னுகாரமது ரெண்டாந்தீட்சை
திருவேற வருவேறச் செய்தபின்பு
பொருத்தமதா யகாரமுடன் உகாரங்கூட்டி
பூரணமாய் மதியமுர்தங் கொண்டால்மைந்தா
வருத்தமென்ன வருத்தமெல்லா மகன்றுபோகும்
வாசிநின்ற தீபமதை வணங்குந்தானே. 460

ரவிமதிக்குறி

கற்சிப்பி கைபாகம்

வணங்கிநின்ற வாசியது சுடறிற்சென்று
மகத்தான சுடரதுவு மூலத்தேகும்
இணங்கியந்த மூலமதிற் கனல்தான்கொண்டு
எழும்புமடா வண்டம்வரை யாவிதானுங்
குணங்கமழு மாவியது வாசியாச்சு
கூர்மையுள்ள வாசியதற் கொடுக்கங்கேளு
மணங்கமழு மாதியடா வாகாயந்தான்
மகத்தான வாகாயம் தன்னிற்கேளே. 461

கேளப்பா வாகாயந் தன்னிலேதான்
கிருபையுள்ள மேகமதாய்த் திரண்டுதையா
வாளப்பா புகையெழும்பி மேகமாகி
மார்க்கமுள்ள மேகமது சாகரத்திற்சென்று
நீளப்பா வாங்கி மிசவுயரத்துாக்கி
நின்றதடா ரவியினுட வன்னீர்தானுங்
காளப்பா வோங்கிநின்ற தலத்தினாலே
கசடான வுவர்வாங்கிச் சுத்தமாச்சே. 462

சுத்தமுள்ள நல்லதண்ணீ ரென்னசொல்வேன்
சுகமாக வப்பூமி தன்னில்வீழ்ந்து
பத்தமுள்ள வுயிர்ப்பயிருக் குதவியாகி
பார்தனிலே நன்மையதாய்ப் பணிந்துநின்று
சித்தமுள்ளே தெளிவாகித் தெளிந்துநின்று
சிவசிவா வத்தெளிவை யென்னசொல்வேன்
வித்தெனவும் விந்தெனவும் பேருண்டாகி
மேதினிபெல் லாம்படைத்து விளங்குந்தானே. 463

இயாக்கோபென்னும்

தானென்ற விந்துநீர்த் தைலமாச்சு
 தன்மையுள்ள ரவிசேர உகாரமாச்சு
 கோனென்ற உகாரமது தண்ணீருப்பு
 கூர்மையுள்ள வுப்பதுவும் ரவியின்பிள்ளை
 மானென்ற மதிவிந்து ரவிதானாச்சு
 மார்க்கமுள்ள ரவிமதியங் காரமாச்சு
 ஊனென்ற காரமுடன் சாரம்ரெண்டு
 முண்மையுடன் கண்டுகொண்டு தெளிந்திடாயே.464

தெளிந்துநீ சத்திசிவந் தன்னைப் போற்றித்
 திறமாக மனதுறுதி யானபின்பு
 அளிந்துமன தொருமையினால் யகாரதீடசை
 அவையடக்கஞ் சொல்லுகிறோ மறிந்துகேளு
 நெளிந்தமன தானாக்கா லகலநீல்லு
 நேர்மையுள்ள நினைவாக நின்றுகேளு
 குளிர்ந்தமனங் குளிராத கல்லுகல்லு
 கூர்மையென்ற கல்லுன்றி மவுனமாமே. 465

ஆமப்பா மௌனமென்ற சிப்பித்தோடு
 அவையடக்க மாகநீ கொண்டுவந்து
 நாமப்பா தெளிந்ததண்ணீர் தன்னிற்காய்ச்சி
 நன்மையுடன் சுத்திசெய் தெடுத்துக்கொண்டு
 தாமப்பா யதற்குநிகர் சருகுகூட்டித்
 தன்மையுட னமுரியினா லரைத்துமைந்தா
 காமப்பாற் கருவியினா லரைத்துவில்லைக்
 கடுரவியிலுலர்த்திடுவாய்க் கடுகத்தானே. 466

தானென்ற வில்லைதனை யோட்டில்வைத்துத்
 தன்மையுடன் மேலோடு பதியமுடி
 வீணென்று நினையாமல் மனதாய்ச்செய்து
 விபரமுடன் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 நானென்ற குருவருளால் மலர்ந்துன்ற
 நலமான பற்பமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 கோனென்ற யமுரியினாற் கொண்டால்மைந்தா
 குணமாகும் யாக்கைவெகு திறந்தான்பாரே. 467

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 118

பாரப்பா வண்டபற்ப யமுரிதன்னிற்
 பக்குவமாய் மண்டலமே கொண்டால்மைந்தா
 நேரப்பா நின்றசடந் தன்னிலேதான்
 நிட்சயமாய்ச் சட்டைதள்ளும் நினைவாய்ப்பாரு
 காரப்பா ஆண்டொன்றிற் கசடுபோக்கும்
 கன்மவினை தான்றொலையுங் கனகமாகும்
 ஆரப்பா யறிவார்க ளண்டக்கூறு
 ஆதியென்ற வண்டமடா மௌனமாமே.

468

மௌனமென்ற வடிநடுவு முடிவுஞ்சொல்லி
 மார்க்கமுடன் செய்பாக வகையுஞ்சொல்லி
 கவனமுடன் காலவர்த்த மானஞ்சொல்லி
 கருவேற யுருவேறக் கருத்துஞ்சொல்லி
 கெவுனமுடன் கேசரத்தின் கிருபைசொல்லி
 கிருபையுட நீயிருக்கத் தலமுஞ்சொல்லி
 தவனமில்லாச் சங்கைகளை யெடுத்துக்காட்டித்
 தன்மையுட னுண்மையெல்லாஞ் சாற்றினேனே.

469

சாற்றியதோர் கும்பமுனி தவத்தாற்சொன்னேன்
 சங்கையுள்ள வாயிரத் திருநூறுக்குள்
 தேற்றியதோர் கற்பமுறை நன்றாய்ச்சொன்னார்
 செய்பாகங் கைபாகஞ் செம்மையாகப்
 பார்த்திபனே பக்குவமாய்ச் சொன்னாரையா
 பக்குவத்தை யானறிந்து பத்தியாகப்
 நாற்றிசையு முள்ளசித்தர் மெச்சிக்கொள்ள
 நலமாக வாயிரமாய்ப் பாடினேனே.

470

பாடினே னின்னுலின் பலத்தையெல்லாம்
 பத்தியுட னூலெடுத்து நீயும்நன்றாய்
 நாடினதோர் கருவெடுத்து நன்றாயாடு
 நாட்டிலுள்ளோ ரறியாமல் நயந்துபார்த்தால்
 கூடினதோர் குறிப்பெல்லாங் குணமாய்த்தோற்றுங்
 குறிப்பாக வின்னமொரு விபரங்கேளு
 ஆடினதோர் திருநடனத் தாதியான
 வரகரா குருவருளா லறிந்துபாரே.

471

இயாக்கோபென்னும்

நவக்கிரகம்-ரவிமதி

பாரப்பா வின்னமொரு கருவைக்கேளு
 பரிவான நவக்கிரகக் தன்னிலேதான்
 நேரப்பா ரவியுடனே திங்கள்ரெண்டும்
 நேர்மையுள்ள கண்கள்ரெண்டும் நேத்திரமாச்சு
 காரப்பா நேத்திரமென்ற யிரண்டுசண்கள்
 கருவான ரவிமதியு மானவாறு
 ஆரப்பா ரவிமதியு யறியப்போறார்
 அறிந்தவனே மெஞ்ஞானி யருள்தான்பாரே. 472

அருள்காண யதனிலொரு விபரங்கேளு
 அப்பனே கண்ணறிந்து கருவைவாங்கி
 மருளாமற் கல்வமதில் வைத்துக்கொண்டு
 மார்க்கமொடு கோசமுடன் பீசஞ்சேர்த்து
 சுருளான வைங்கோலத் தைலத்தாலே
 சுழற்றிமிகத் தானரைத்து வழித்துமைந்தா
 உருளாமல் மனத்திறமாய் நின்றுகொண்டு
 ஓமெனவே சிமிழ்தனிலே வைத்துப்போற்றே. 473

போற்றுவது தன்மையதாய் வைத்துப்போற்றி
 பொருளான பூரணத்தைப் பூசித்தேதான்
 கார்த்துநீ ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிக்
 கமலமலர்க் கும்பகத்திற் கருத்தைவைத்து
 நாற்றிசையு மெய்க்கவே திலதம்போடு
 நாடுநதர் தனில்வாழும் நாதாக்களெல்லாந்
 தோத்திரமா யுனதுபதம் பணிவார்மைந்தா
 சுகமாக யின்னமொரு கருவைக்கேளே. 474

மெய்க்குறி யஞ்சனம்

கேள்பா மங்களமும் புதனிரண்டு
 கெந்தவகை யனுசரிக்கும் மூக்கேயாகும்
 நாளப்பா மூக்குமேற் கண்ணுகீழே
 நலமான மஞ்சனிறக் கருவேதோன்றும்
 ஆளப்பா யக்கருவை புத்திகொண்டு
 அவையடக்க மாகநீ யறிந்துவாங்கி
 கோளப்பா வாராமற் கல்வத்திட்டுக்
 கூர்மையுட னைங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 475

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 120

வார்த்துநன்றாய் மத்திக்கம் போதிலையா
 வரிசையுடன் புழுகுரசஞ் சேர்த்துநீதான்
 போற்றியே பதனமதா யரைக்கும்போதிற்
 பூரணத்தின் கிருபையினால் மையாய்ப்போகும்
 சாற்றியதோர் மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்துச்
 சங்கையில்லாப் பரமகுரு தானைப்போற்றி
 பார்த்திபனே யொருமனதாய் நின்றுகொண்டு
 பக்குவமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 476

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று
 பக்குவமாய் மையெடுத்துக் கருவைத்தீத்து
 கண்ணப்பா மேல்நோக்கிப் பார்க்கும்போது
 கருத்தாகத் தோற்றுமடா காட்சியெல்லாம்
 விண்ணப்பா தானோக்கிப் பார்த்தாயானால்
 மேலேழு லோகமெல்லாம் மெய்யாய்க்காணுந்
 தண்ணப்பா தன்னொளியிற் சகலசித்துந்
 தன்மயமே யல்லாது தன்னைப்பாரே. 477

காதுநஞ்சுக் கரு

பாரப்பா வின்னமொரு கருவைக்கேளு
 பத்தியுள்ள குருவெள்ளி காதுகாது
 காரப்பா காதுநஞ்சுக் கருவைச்சொல்வேன்
 களிபோலே திரண்டுநிற்குஞ் சிவப்பாய்க்காணும்
 ஆரப்பா யறிவார்கள் செவியில்நஞ்சு
 அந்தநஞ்சு துஞ்சுவகை யறிந்துவாங்கி
 சேரப்பா வைங்கோலத் தைலஞ்சேர்த்துச்
 செம்மையுட னரைக் கையிலே புழுகுசேரே. 478

சேர்த்துமிகத் தானரைத்து வழித்துவாங்கித்
 திறமாகச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணி
 போற்றிமிகத் தான்வணங்கிக் குருவைப்போற்றி
 புத்தியினால் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 பார்த்திபனே கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று
 பத்தியுடன் மையெடுத்துத் திலதம்போட்டு
 கார்த்துநீ நாலுதிக்கம் பார்த்தாயானால்
 கண்சிமிட்டும் போதில்பா தாளந்தோற்றம். 479

இயாக்கோபென்னும்

தோற்றியதோர் பாதாளந் துலைதானோடுந்
 துருவமுடன் தன்னில்வெகு நிதிகள்காணுந்
 தோற்றியதோ ரன்னிதியைப் பார்க்கவேண்டாந்
 திறமாக மைவழித்துச் சிமிழில்வைத்து
 ஆற்றியதோ ரருபசித்து யின்னங்கேளு
 அரகரா வாயிரத்தி னருமைதானும்
 பூத்தமலர் வாசனைபோற் கிரகசித்து
 புகழுகின்றோம் புத்தியினாற் கேளுகேளே.

480

கிரகசித்து

கேள்பா சனியினுட கிரகமேது
 கேசரத்தி னுச்சியாம் வாக்குவாக்கு
 நாளப்பா யவரவர்க்கு நாக்கிலேதான்
 நலமான சரஸ்வதியு மிருந்தால்பாரு
 தேம்பா யவளிருந்த வீட்டைப்பாரு
 செம்மையடா வெண்மையுள்ள விதழிலேதான்
 குளப்பா யமுந்தரசந் துஞ்சிநிற்குஞ்
 சத்தியுட னந்தரசம் வழித்துவாங்கே.

481

திலத லிங்கம்

வாங்கியதோர் ரசத்தோடே தயிலஞ்சேர்த்து
 வண்மையுள்ள புகழ்கிட்டு மத்தித்தேதான்
 பாங்குபெற ரவிதனிலே யொருநாள் வைத்துப்
 பத்தியுடன் மறுநாள்தா னெடுத்துப்பாரு
 சாங்கமாய் மைபோலே திரண்டுநிற்குஞ்
 சாதகமாய்ச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணி
 பூங்கமல மாதுசகச் சோதியென்று
 புத்தியுடன் திலதமிட்டு வணங்கிநில்லே.

482

வணங்கியே நிற்கையிலே மாதுசரச்சோதி
 வாலையை தாமுனது மனதிடமேநிற்பான்
 இணங்கியவன் பாதமதைத் தொழுதுகொண்டா
 லிருதயத்திற் சகலகருப் பொருள்கடோன்றாங்
 குணங்களொரு மனதாகிக் குவிந்துநின்றால்
 கூறுவாள் வேதமொடு சாத்திரங்களெல்லாம்
 மணங்கமழு மாதுசரச் சோதிநின்று
 வசனிப்பா ளவ்வசன மேலதாமே.

483

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 122

ஆமப்பா சரச்சோதி நிருத்தத்தாலே
 அடங்காத வாரிதிபோ லமுர்தமுறும்
 தாமப்பா தன்னருளா லமுர்தங்கொண்டால்
 தலைவனையுந் தலைவியையுங் காட்டிவிப்பாள்
 நாமப்பா நவக்கிரகக் குறிப்பைநன்றாய்
 நலமாகப் பார்த்தவனே சீவன்முத்தன்
 காமப்பால் வேகத்தாற் கிரகந்தன்னைக்
 காராட்டாற் கருத்தழிந்த கழுதைமாதே. 484

மாடான பகவுக்குப் பதிதான்பாச
 மார்க்கமுடன் பாசபதி பகவுக்காகும்
 நாடான பகபதியாம் பாசமூன்றும்
 நல்லோர்கள் தானறிந்து நாட்டம்பார்ப்பார்
 வாடாதமுப்பொருளு மூன்றேயுப்பு
 வாசமுள்ள முப்பூவை யார்தான் காண்பார்
 சோடான சிவசத்தி பூசையோர்கள்
 சுழிமுனையின் சுடரொளியிற் காண்பான்பாரே. 485

இராகுவின்பதி

பாரப்பா இராகுவின் பதியைக்கேளு
 பதிவான கிரகமடா லிங்கலிங்கம்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் சுயம்புலிங்கம்
 அந்தரத்தில் நடுவான வாதிலிங்கம்
 நீரப்பா நிறைந்துவரு மமுர்தலிங்கம்
 நீள்புவியிற் சாராசரங்க ளடைத்தலிங்கஞ்
 சாரப்பா லிங்கமென்ற அங்கந்தன்னைச்
 சதாகாலந் தொழுதுநின்று அறிவாய்நிலே. 486

அறிவான தலமிதுதான் யார்தான் காண்பார்
 அப்பனே யத்தலத்தில் ராகுவாழ்வார்
 குறியான ராகுவின் னமுர்தம் வாங்கிக்
 குணமாகக் கொள்வதற்கு விபரங்கேளு
 நெறியான தலமறிந்து வாசிபூட்டி
 நினைவாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செப்தால்
 பறியான கும்பகத்தி லமுர்தம்நின்று
 பாயுமடா லிங்கமதின் சிறிசிறுநானே. 487

இயாக்கோபென்னும்

சிரசான வழுர்தமதைக் கொண்டால்மைந்தா
 சிக்கெனவே யமுர்தரசம் ரவியிற்சேரும்
 உரமறிந்து ரவியினுட யமுர்தஞ்சேர்ந்தால்
 உத்தமனே யுன்னுடம்பு குளிர்ச்சிகாணும்
 நிறமறிந்து யக்குளிர்ச்சி கண்டபோதே
 நீமகனே யட்சரத்தை நினைவாயோது
 சரமறிந்து வோதினா லாகாயந்தான்
 சாய்கைநிழ லத்துவச்சிர தேகமாகும்.

488

அமாவாசி

ஆமப்பா சதுர்த்தசி விரதமாகி
 அப்பனே மறுநாள்தான் யம்மாவாசி
 தாமப்பா யமாவாசி தன்னிலேதான்
 தருவான யமுர்தமதைத் தணிந்துகொள்ளு
 நாமப்பா சொன்னபடி யம்மாவாசி
 நலமான நாள்தனிலே யமுர்தங்கொண்டால்
 காமப்பா தன்னருளாற் கவுனசித்துக்
 கைகண்ட சித்திதுதான் கருதிப்பாரே.

489

கருத்தறியாக் காமியற்குக் கருவங்கேது
 காலறியா மூடருக்குக் கண்ணங்கேது
 உருத்தறிந்து வெப்பனையா யறியார்மூடர்
 உலகமதில் வாசமதா யுருண்டுபோவார்
 திருத்தமுட னின்னூலா யிரத்தைக்காணார்
 சிவசிவா சிவவேட மறியாமாந்தர்
 வருத்தமுட னுலகமதிற் றிரிந்தலைந்து
 வணக்கமில்லா திணக்கமதில் மாளுவானே.

490

கேதுகிரகம்

வானான கேதுவின் கிரகந்தன்னை
 வரிசையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 ஊனான மூலமடா வபானந்தன்னி
 லோங்கின்ற வண்டமடா கீதமாச்சு
 தேனான கீதமடா கேதுவுடவித்து
 தெவிட்டாத கேதுவின் வித்தைவாங்கி
 கோனான ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்துக்
 கூர்மையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே.

491

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 124

பார்க்கவே கேதுவுட வித்துதானும்
 பக்குவமாய் ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து
 ஏர்க்கவே மெழுகாகு மைந்தாகேளு
 யின்பமுடன் அம்மெழுகைத் தினமுங்கொண்டால்
 மார்க்கமுள்ள தேகமதிற் காந்தியீறி
 மகத்தான போதையைனா னென்னசொல்வேன்
 தீர்க்கமுள்ள போதையிலே நின்றுதேர்ந்தால்
 திவ்வியமுள்ள கயிலாயத் தேகமாமே. 492

தேகமென்ற வகமதனை யறிந்துகொண்டு
 தீர்க்கமுள்ள வறுசுவையிற் பாகங்கண்டு
 பாகமென்ற வறுசுவையை யகற்றிநீயும்
 பக்குவமாய்ச் சுவையறிந்து பணிந்தாயானால்
 தாகமென்ற பசிதாகந் தானேதானாய்த்
 தன்னுள்ளே யடங்குமடா விண்ணைப்பாரு
 ஆகமென்ற நவக்கிரகம் நன்றாய்த்தோன்றும்
 அரகரா கிரகமதி லமர்ந்துநிலே. 493

அமர்ந்ததொரு நவக்கிரகந் தனக்குமேலே
 ஆதியென்ற யனுக்கிரகம் யார்தான்காண்பார்
 கமந்தபிணம் போல்திரிவார் கிரகங்காணார்
 சுருதியுள்ள கிரகமதைச் சொல்வேன்மைந்தா
 நமர்ந்தமன மாய் கையைந் யகலத்தள்ளி
 நலமாக புத்தியைத்தா னாட்டங்கண்டு
 சமர்ந்தமர்ந்த மனுக்கிரகந் தன்னிலேதான்
 சதாசிவ மனோன்மணியைத் தான்காண்பானே. 494

காண்பா மனோன்மணியைக் கண்ணாற்கண்டு
 கருணைபெற யவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணி
 பேண்பா யனுக்கிரகந் தன்னில்நின்ற
 பெருமையுள்ள நாதமதை வாங்கிமைந்தா
 தோண்பா வண்டரண்டத் தயிலஞ்சேர்த்துச்
 சுருக்காக ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
 தோண்பா தன்னிறம்போல் மெழுகாய்ப்போகுந்
 தெவிட்டாத மெழுகைவைத்துப் பூசைபண்ணே. 495

இயாக்கோபென்னும்

பூசையென்ன தூபமுடன் தீபங்காட்டிப்
 புகழுடனே மனதுகந்து புத்தியாக
 ஆசைவைத்து மெழுகுபண விடைதான்கொண்டால்
 அரகரா வாக்கையதற் கழிவோயில்லை
 நேசமுடன் சதாகாலங் கொண்டால்மைந்தா
 நீடுலகில் நீடு முகாலம் வாழ்வாய்
 வாசமுள்ள யனுக்கிரக மகிமைதன்னை
 வசனிக்க நாவுமுண்டோ மனதாய்க்காரே. 496

சாரப்பா வின்னுலா யிரத்தைமைந்தா
 கருத்தினாற் சகலகலை காணலாகும்
 ஆரப்பா யாயிரத்தி னமுர்தங்கொண்டால்
 அவ்வமுர்தங் கொண்டவனே யாதிவஸ்து
 பேரப்பா பெற்றவனும் யுலகிலேதான்
 பெருமையுள்ள சித்தனென்று பேசுவார்கள்
 நேரப்பா நவக்கிரக மனுக்கிரகந்தன்னை
 நிட்சயமாய்க் காட்டிவிக்கு மின்னுல்பாரே. 497

பார்க்கவே நவக்கிரகப் பதியுஞ்சொன்னேன்
 பரமான யனுக்கிரக நிலையுஞ்சொன்னேன்
 ஏர்க்கவே யதனுடைய நிலையுஞ்சொன்னேன்
 யேகாந்த மானகுரு வறியச்சொன்னேன்
 கார்க்கவே கைபாக முறையுஞ்சொன்னேன்
 கருணையா யதனில்விளை யாட்டுச்சொன்னேன்
 சேர்க்கையுட னினமறியத் தன்னைக்காட்டித்
 திறமாக நீயிருக்க வகைசொன்னேனே. 498

சொன்னவகை தனையறிந்து கருவைப்பாரு
 துருவமுள்ள மேருவைநீ தொண்டுபண்ணி
 இன்னவகை சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
 இன்பமுற்றுக் கேளாட்டாற் சவமேயென்பான்
 சின்னவய தானாலும் புத்தியுண்டு
 திறமாக வயதுமுற்றிக் கிழமேயானால்
 என்னவகை யாகுமடா மாணாக்காகேள்
 எட்டிரண்டு மெத்தநன்று பத்தைப்பாரே. 499

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 126

பத்தான அகாரமடா வண்டமேறு

பகருதற்கு நாவுண்டோ பாரின்மீதே

வித்தான பொருளாகும் வேதமாகும்

வினையான வைந்துருவுக் காணியாகுஞ்

சித்தான சித்துவினை யாடுதற்குத்

திறமான தலமாகு மெளனமாகும்

முத்தாகச் சிப்பியடா முனையுமாகும்

மூதண்ட நிறைந்தமதி முத்திதானே.

அண்டமெழுகு

தானென்ற முத்தியுட தலமைகண்டு

தப்பாம லத்தலமை தான்றானென்று

கோனென்ற குருவருளால் நானீயென்று

குருவான வண்டமடா ஞானியண்டம்

ஊனென்ற ஞானியண்டம் வாங்கிநல்ல

உறுதியுள்ள மெழுகுவகை யுரைப்பேனையா

தேனென்ற வண்டமதின் சவ்வுப்போக்கித்

தீங்கில்லாத் திராவகத்தாற் சுத்திபண்ணே.

501

சுத்திபண்ணும் வகையேது சொல்லக்கேளு

சுகமானவெடியுப்பு திராவகத்தைவாங்கி

பத்தியுட னண்டமதைத் தோய்த்துத்தோய்த்துப்

பதிவான ரவிமுகத்தில் நவநாட்போடு

அத்தியுட நீர்கள்வற்றிச் சுத்தியாச்சு

வருமையுள்ள வண்டமது வெற்றியாச்சு

முத்தியுள்ள வண்டமது வெற்றியினால்

மூர்க்கமுள்ள மெழுகுவகைக் குறுதிகேளே.

502

உறுதியுள்ள வீரமது பலந்தானெந்து

உண்மையுள்ள யவ்வீரந் தன்னெவாங்கி

பரிதியென்று நாதமதில் தன்னாலாட்டிப்

பரமான வண்டமது கவசஞ்செய்து

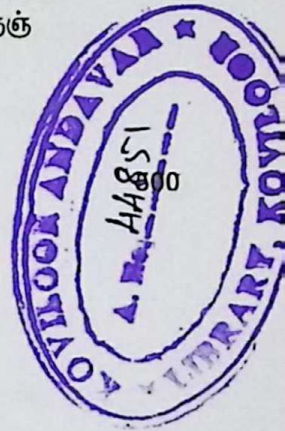
கருதுவது வைந்தெழுத்தை யுச்சரித்துக்

கருணையுடன் ரவிமுகத்திற் காயப்பாடு

சுருதியுள்ள வண்டமது நன்றாய்க்காய்ந்தாற்

சுகமான யதன்மேலோர் கவசங்கேளே.

503

இயாக்கோபென்னும்

கேள்பா கவசமது சொல்லக்கேளு
 கேடில்லாப் பூரமடா காரங்காரம்
 ஆள்பா காரமுள்ள பூர்மவாங்கி
 அக்கருவாற் றானாட்டி யதன்மேற்பூச
 கோள்பா வாராமற் பூசிநன்றாய்க்
 கொடிதான ரவிமுகத்தில் நவநாட்மோடு
 வேள்பா வெரித்த நெற்றிக் கண்ணினாலே
 விசையான யண்டமது விஞ்சையாச்சே.

504

நிலப்பூரக் கவசம்

விஞ்ஞையெனும் பொருளான வண்டந்தன்மேல்
 மேற்கவச மதன்மேலோர் கவசங்கேளு
 நஞ்சையெனும் நஞ்சறுப்பா னார்தான்காண்பார்
 நவிலுகிறோ மதன்பெருமை நன்றாய்க்கேளு
 பஞ்சையென்ற பஞ்சையடா நிலப்பூசந்தான்
 பக்குவமா யதன் சென்னம் பரிதியாலே
 ஐஞ்சரை மேலாரைக்கு மேலதாக
 வருணநிற மானநிலப் பூரந்தானே.

505

தானான நிலப்பூரம் பலந்தானெந்து
 தன்மையுடன் கட்டுவகை சயநீர்தன்னால்
 கோனான குருவருளாற் கல்வத்தாட்டிக்
 கூர்மையுடன் கவசமது குணமாய்ச்செய்து
 நானான நாதன்பதம் நன்றாய்ப்போற்றி
 நலங்காமல் ரவிமுகத்திற் காயப்போடு
 தேனான கமலமதி லமுர்தந்தானுஞ்
 செம்மையுடன் கசிந்துருகித் திறமதாமே.

506

திறமாக வதன்மேலோர் கவசங்கேளு
 சிவசிவா பாண்டமென்ற புதுப்பாண்டத்தில்
 உறமான சல்லியைத்தான் நீற்றிக்கொண்டு
 உரிசையுள்ள வுப்புநீ ரொன்றாய்ச்சேர்த்து
 கறமான பாண்டமதி லரைமட்டிட்டுக்
 கருணையுள்ள கவசமதை யதன்மேல்வைத்து
 சிரமான கவசமதில் முன்பொடியைத்தூவி
 திறமாக மேல்முடிக் கவசஞ்செய்யே.

507

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

128

செய்ததொரு கவசமதை வலுவாய்ச்செய்து
 தீர்க்கமுட னின்னமொரு வகையைக்கேளு
 கொய்ததொரு பூமியிலே குகைபோல்வெட்டிக்
 குகையான குகைதனிலே யானைக்கஷ்டம்
 உய்தமுடன் குகையிலரை வாசிபோட்டு
 உண்மையுள்ள கவசமதை யதன்மேல்வைத்து
 கைதவறா மற்கஷ்ட மதன்மேல்போட்டுக்
 கருத்துறவே மணல்போட்டு மூட்டாயே.

508

மூடியே யதன்மேலே திரணைபோட்டு
 மூர்க்கமுடன் சிதம்பரச்சக் கரத்தைக்கீறி
 நாடியே நீயிருந்து தபகபண்ணு
 நடுவான பூரணத்தை மனதிற்கொண்டு
 வாடிமனந் தளராமற் கும்பகத்தினின்று
 வாசியுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 கூடியே குருபதத்தில் மனதைநாட்டிக்
 குணமாக நீயிருந்து தபகபண்ணே.

509

பண்ணப்பா தபகபஞ்சாக் கினியில்நின்று
 பாலகனே மண்டலமோ ரெண்டுசென்றால்
 விண்ணப்பா தனோக்கீ வைரவாப்பூசை
 மேலான குருபூசை யஷ்டசித்தி
 நண்ணப்பா யஷ்டகஜ யஷ்டநாகம்
 நாடிநின்ற துவாரபால கார்க்கும்பூசை
 கண்ணப்பா கருவடையந் தவறாமற்செய்து
 கருணையுடன் சரணமென்று தண்டஞ்செய்யே.

510

தெண்டமது பதினாறு கோணந்தன்னில்
 தீர்க்கமுடன் செய்துகொண்டு தூபதீபம்
 கொண்டுநடுத் தீபமதைக் குறிப்பாய்ப்பண்ணி
 குறியான சமாதிதனைத் திறந்துமைந்தா
 கண்டதொரு மண்டலத்தைப் பையவாங்கிக்
 கருவான கவசமதைக் கழற்றிநீயுஞ்
 சண்டமா ருதமான வண்டந்தன்னைச்
 சாந்தமுடன் றானெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே.

511

இயாக்கோபென்னும்

வைத்ததொரு வண்டத்திற் கவசந்தன்னை
 வரிசையாய் நீயெடுத்து மைந்தாகேளு
 முத்தியுள்ள வீரமதின் கவசந்தானு
 மூதண்ட வண்டவோ டதனிற்சென்று
 கைத்ததொரு பூரணத்தோ டுட்கலந்து
 கருவான முத்திசிவ மொன்றாய்க்கூடி
 மெய்த்ததொரு மெழுகுதுபோற் நிரண்டுநிற்கு
 மேலான வண்டர்பிரா னருளாற்பாரே. 512

பார்ப்பா திரண்டுநின்ற மெழுகெடுத்து
 பத்தியுடன் பரணிதனிற் பதனம்பண்ணி
 நேர்ப்பா நின்றதொரு பூரணத்தை
 நேர்மையுடன் பூசைசெய்து பூசித்தாக்கால்
 ஆர்ப்பா அறிவார்கள் பூசைநேர்மை
 அன்பான பூசையைநா னருளக்கேளு
 வீர்ப்பா செய்யாமல் சதாசிவத்தை
 வீறடங்க ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 513

பண்ணுவது கும்பகமென் றருளென்றெண்ணிப்
 பணிந்துமிகப் பராபரனைத் தொழுதுபோற்றி
 உண்ணுவதற் கமுர்தரச கற்பமென்று
 உறுதியுடன் சடத்தினுட வறுதிகண்டு
 நண்ணுவது மெழுகிலொரு பணவிடைதானெடுத்து
 நாவதனில் வைக்கரச மருவிப்பாயும்
 புண்ணியனே யந்தரசங் கொண்டாயானால்
 புதுமைவெகு புதுமைதனைச் சொல்லக்கேளே. 514

சொல்லக்கே ளமுர்தரச கற்பந்தன்னைச்
 கருதியுடன் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 தீல்லக்கே ளென்மகனே யாக்கைதன்னில்
 அழுத்தமதாய்ச் சட்டையொன்று வெழுத்துத்தளளும்
 விள்ளக்கேள் மேலான சட்டைபோனால்
 விசையான வாதநீ ரற்றுப்போச்சு
 சொல்லக்கேள் வாதநீர் சட்டைபோனால்
 கிருமண பிரமகுலத் தேகமாச்சே. 515

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 130

ஆச்சப்பா வந்தரச மமுரியோடே

யருமையுடன் றானெடுத்து மனதுட்கொண்டு

பேச்சப்பா மற்றதொரு மௌனநோக்கிப்

பிசகாமல் மூன்றுமண் டலமேகொண்டால்

காச்சப்பா வைம்பொறியின் றழலினாலே

கசடறவே மனதுருதி யாகநின்றால்

போச்சப்பா திரோதகையின் பாசம்பாசம்

போக்கறிந்தா லதன்மேலோர் சட்டைபோமே. 516

லிங்கமெழுகு

சட்டையென்ற தேகமதிற் சட்டைபோனால்

சங்கையில்லா ரவிகாந்தி யென்னசொல்வேன்

இட்டமுட னிதனிலொரு விபரங்கேளு

மென்மக்காள் முன்மெழுகிற் கழஞ்சுவாங்கி

கட்டான லிங்கமதிற் கவசஞ்செய்து

கருணையுள்ள தீபமதில் வாட்டினாக்கால்

முட்டையுடன் மெழுகுதுதான் லிங்கத்தேறி

முழுதுமது மெழுகாகும் லிங்கந்தானே. 517

தானென்ற லிங்கமதின் மெழுகைவாங்கி

சமரசமாய் மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று

கோனென்ற குருவருளாற் கொடுத்துப்பாரு

குருவான தங்கமடா வென்னசொல்வேன்

தேனென்ற யமுர்தரச கற்பத்தாலே

செயமான தங்கமதைப் பணவிடை தான்வாங்கி

நானென்ற வானுவத்தால் வெள்ளிசெம்பில்

நன்மையுடன் பத்துக்கு வொன்றுதாக்கே.

ஒன்றான தங்கமதைத் தாக்கினாக்கால்

ஓகோகோ வென்னசொல்வே னாத்தாள்ரூபங்

குன்றாத குழந்தையடா வயதோவெட்டு

குறையாத செல்வமடா வாதியாதி

கன்றாட வந்தாதி யனாதியாகுங்

கசடற்ற தங்கமடா அங்கமங்கம்

பன்றான வங்கமடா வாதிகற்பம்

பாலகனே நீயறிந்தால் பயமும்பேரூச்சே. 519

இயாக்கோபென்னும்

அரிதாரம்

போச்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு
 பொருளான யமுர்தரச மெழுகின்றானும்
 பேச்சொன்றும் பேசாமல் மௌனமாகிப்
 பேணியே யம்மெழுகிற் கழஞ்சுவாங்கி
 பூச்சென்ற வரிதாரக் கட்டிதன்னில்
 போதரவா யிடைக்கிடைதான் கவசம்பண்ணி
 மூச்சென்ற மண்சீலை யைந்துசெய்து
 மூர்க்கமுள்ள ரவிதனிலே காயப்போடே.

520

போடப்பா ரவிதனிலே நன்றாய்க்காய்ந்தால்
 பூரணமாஞ் செகசோதி பாதம்போற்றி
 நாடப்பா நிதானமதாய்ப் புடத்தைப்போடு
 நன்மையுடன் புடமாறி யெடுத்துப்பார்த்தால்
 வீடப்பா பிலத்ததொரு தாரந்தானும்
 வீறடங்கிக் கட்டியது மணிபோலாடும்
 ஆடப்பா அம்மணியை யெடுத்துக்கொண்டு
 அருளான தங்கமதற் கிடையேசேரே.

521

சேரப்பா தங்கமது குகையிலிட்டத்
 திறமாக வருக்கையிலே தாரந்தாக்கு
 சீரப்பா தானடங்கித் தாரந்தன்னைச்
 செம்மையுடன் வாங்குமடா தங்கந்தானுந்
 நேரப்பா நின்றதங்கம் யென்னசொல்வேன்
 நேர்மையுட னதனிறத்தை யார்தான்காண்பார்
 பாரப்பா யதனுடைய பேரைக்கேளு
 பிரபலமா மரிதார மென்றும்பேரே.

522

பேரான அரிதாரத்தின் தன்மைகேளு
 பெரிதான செம்பிலே நூற்றுக்கொன்று
 நேராகக் கொடுத்துடனே யென்னசொல்வேன்
 நிசமான தங்கமது பத்தேகாணும்
 தூரான வெள்ளியிலே யைந்நூற்றுக்கொன்று
 குட்டினார் வயததனைச் சொல்லப்போமோ
 சீரான யரிதாரத் தன்மைசொல்லச்
 சிவசிவா நாவடங்காச் சித்துதானே.

523

பாஷாணக்கட்டு

சித்தான சித்தியொன்று சொல்லக்கேளு
 சிவசிவா கைலாய மென்னசொல்வேன்
 சுத்தமுள்ள வெள்ளியடா மதிதானென்ன
 சுருதியுள்ள மதிகோடி யிதற்கொவ்வாது
 பத்தான வெள்ளையடா பரப்பிரமரூபம்
 பார்க்கரிது பார்க்கரிது கண்ணோகூசும்
 வித்தான வித்துதா னார்தான்காண்பார்
 வேரான வித்துமதி வெள்ளிதானே.

524

வெள்ளிமதிக் கதிரொளியை யார்தான்காண்பார்
 வேரான கதிர்மதிதான் வீரம்வெள்ளை
 உள்ளியென்ற தைலமதா லிரண்டுஞ் சேர்த்து
 உரிமையுடன் கல்வமதி லாட்டிமைந்தா
 தெள்ளிமையாய் வழித்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
 செங்கதிரோன் தன்முகத்தி லுலரவைத்து
 வள்ளியெனுங் கிழங்கதனை ரெண்டாய்க்கீறி
 வைத்திடுநீ யுலந்தவட்டை வைத்துமூடே.

525

மூடிநன்றாய்க் கிழங்கதனை மண்ணுஞ்செய்து
 முக்கியமாய் நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு
 வாடிநின்று மலையாதே வீரவெள்ளை
 மகிழ்ந்திரண்டு முறவாகக் கட்டிப்போகும்
 நாடிநின்ற சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 நலமான வைரவர்க்குப் பூசைபண்ணி
 கூடிநின்ற புடமதனை யெடுத்துப்பார்த்தால்
 குருவான வெள்ளையடா வீரந்தானே.

526

வீரமென்ற வெள்ளைதனைப் பிறர்தான்காணார்
 விபரமுடன் சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு
 காரமென்ன தங்கமதில் நாலுக்கொன்று
 களங்கமுற்று வருக்கிடுவாய் கண்விட்டாடும்
 சாரமென்ற சாரமடா தங்கப்போக்கு
 சற்குருவாய் நின்றதொரு தங்கந்தன்னை
 பாரமென்று வெண்ணிபதை வெள்ளிசெம்பில்
 பத்துக்கு வொன்றுவிடப் பழுக்கும்பாரே.

527

இயாக்கோபென்னும்

பழுக்குமென்று சொன்னபொரு ளென்னவென்றாற்
 பரமான வண்டமடா செயவீரந்தான்
 செழிக்குமன மம்பரத்தின் செயல்தானாகுந்
 திருவான வாலையடா செம்மைசெம்மை
 களிக்குமனங் களிக்காமற் கருத்தைக்காரு
 கமலமலர் பூமாதைக் கருத்திற்சேரு
 சுழிக்குமனஞ் சொக்காமற் கருதிபாரு
 கருதிமுடிந் தந்தமடா சோதிதானே.

528

வெடியுப்புச் சுண்ணம்

தானென்ற வெடியுப்புச் சுண்ணஞ்சொல்வேன்
 தன்மையுட னேகேளு மாணாக்காநீ
 தேனென்ற வெடியுப்பு பலமோரெண்டு
 திறமான கல்லுப்புப் பலமும்ரெண்டு
 ஊனென்ற சீனமது பலமிரண்டு
 உத்தமனே மூன்றுமென்றாய்க் கல்வத்திட்டு
 நானென்ற செயநீரா லரைத்துவில்லை
 நன்றாகக் காயவைத்துப் புடத்தைப்போடே.

529

வெடியுப்புச் செயநீர்

போட்டதொரு புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 புண்ணியனே சுண்ணாம்பாய்க் கட்டிநிற்கு.
 வாட்டமென்ன சுண்ணாம்பைக் கண்டபோதே
 மகத்தான சாரஞ்சேர் நாலுக்கொன்று
 ஒட்டமென்ற நீர்ப்பா செயநீராகு
 முத்தமனே யன்னீரில் வீரம்பூரம்
 நாட்டமுடன் செயநீரில் சேர்த்தாயானால்
 நன்மையுள்ள செயநீரு முறுதியாச்சே.

530

உறுதியுள்ள செயநீரில் சரக்கெல்லாந்தா
 னுகமடிந்து போகுமடா ந்ரின்வேகஞ்
 கருதியுட னினமறிந்து வேதைபார்த்தால்
 சொர்க்கமென்ற சொர்க்கமடா சோதிதோன்றும்
 பரிதிமதி ரெண்டினுட பலமேகாணும்
 பாலகனே பயனறிந்து பலனைக் கண்டால்
 கருதுமன மொன்றாகுங் கவலைநீங்குங்
 காரணமும் பூரணமுங் கைக்குள்ளாமே.

531

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

154

அண்டத் தயிலம்

ஆமப்பா தைலமொன்று சொல்லக்கேளு
 அருளான வண்டமது பலம்பத்தாகும்
 ஒமப்பா சருகதுவும் பலம்பத்தாகு
 முண்மையுள்ள பூநீரு பலமொன்றாகும்
 நாமப்பா வெடியுப்பு பலமொன்றாகும்
 நன்றான சீனமது பலமொன்றாகும்
 ஒமப்பா விந்துப்பு பலமொன்றாகு
 முண்மையுள்ள சாரமது பலமொன்றாமே. 532

பலமான பொரிகாரம் பலமொன்றப்பா
 பண்பான வளையலுப்பு பலமொன்றப்பா
 குலமான கல்லுப்பு பலமொன்றப்பா
 கூர்மையுள்ள சூடனரைப் பலமேபோடு
 வலமான கெந்தியது பலமொன்றப்பா
 வகையான சரக்குவகை பத்துங்கூட்டி
 பிலமாக விடித்ததனைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 பேரண்ட சருகதுவுங் கூடச்சேரே. 533

வீரமெழுகு

கூட்டியெல்லா மொன்றாக்கி பாண்டத்திட்டுக்
 குலமான நீர்விட்டுப் பிசறிநன்றாய்
 நாட்டியே மேற்சட்டி கவித்துமுடி
 நன்றாக மண்செய்து தமர்தான்போட்டு
 தேட்டமுடன் தைலமதை யிறக்கிக்கொண்டு
 சிவசிவா பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
 வாட்டமில்லா வீரமதிற் சுருக்குத்தாக்க
 மைந்தனே யவ்வீர மெழுகாய்ப்போமே. 534

மெழுகான வீரமொடு துருசுகாரம்
 மேன்மையுள்ள பூரமுடன் கெந்திகூட்டி
 நமுகாம லைந்துமொரு விடையாய்க்கூட்டி
 நன்மையுள்ள கல்வமதில் நாட்டிக்கொண்டு
 உழுகான வாய்நீரா லரைத்துக்கொண்டு
 வுண்மையுடன் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 சுரங்காகக் காய்ந்தபின்பு சீலைசெய்து
 சத்தியுடன் காயையென்ற புடத்தைபோடே. 535

இயாக்கோபென்னும்

போட்டபுட மாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 பொற்குருவாஞ் சற்குருவாம் போற்றிக்காரு
 நாட்டமுடன் குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 நன்மையுள்ள தங்கமது கழஞ்சிரெண்டு
 தேட்டமுடன் முன்குருவிற் பணவிடைதானெடுத்து
 திருவான தங்கத்தில் வாய்நீராற்பூசி
 வாட்டமில்லா வோட்டில்வைத்து மண்சீலைசெய்து
 மக்களே புடம்போடக் குருவாம்பாரே.

536

பாரப்பா பொற்குருவில் பணவிடைதானெடுத்து
 பாய்ச்சடா காரியம் பத்துக்கொன்று
 நீரப்பா தான்வற்றிக் காரியந்தான்
 நிமிஷத்திற் பழுக்குமடா யென்னசொல்வேன்
 காரப்பா சற்குருவின் பாதந்தன்னைக்
 கருணைபெறப் பூசித்துக் கருணைகூர்ந்து
 தேரப்பா மனதைமிகத் தேர்ந்துகொண்டு
 திறமாகப்-பூரணத்தைத் தினமுநோக்கே.

537

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேண்டும்
 நொடியான திருவடியைக் காக்கவேண்டும்
 தாக்குவது கும்பகத்தில் வாசிபூட்டித்
 தனலான வக்கினியாற் றன்னைத்தாண்டி
 நீக்குமலர் வாசனையாற் சகஸ்திரபீடம்
 நேரான பிரமபதத் தருளைநோக்கி
 வாக்குமன தறிவுடைய மனதினாலே
 மானதமாம் பூசைதனை மனதிற்காணே.

538

காணவென்றால் ராமனுட வாக்கியத்தில்
 கருணையுள்ள வாயிரத்தைக் காணவேண்டும்
 பூணவென்றால் மனதுருகி யாலேமைந்தா
 பொற்குருவாஞ் சற்குருவைப் பூணவேண்டும்
 நாணவென்றால் நாணுகிற தாருக்கென்றால்
 நன்மையில்லா துஷ்டரிடம் நாணவேண்டாம்
 ஆணுவங்கள் மிகப்பேசி யழிந்திடாம
 லண்டசரா சரங்களைத்தான் வசமாயெண்ணே.

539

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 136

எண்ணுவது வைந்தெழுத்தை யெண்ணியெண்ணி
 யெட்டிரண்டு பறியாத விடும்பர்தானும்
 அன்னமது சுவைதனையே காணமாட்டான்
 அதனுடைய சாரமதை யறியான்மட்டி
 பெண்ணுடைய பெருமைதனைப் பேணிப்பார்த்து
 பேய்கூத்தாய்த் திரிவார்கள் கோடாகோடி
 தன்னுலைத் தானறிந்து வழுந்தங்கொண்டாற்
 றலைவனையுந் தன்னையுந்தான் காணலாமே. 540

காணவொரு கருவைப்பு சொல்லக்கேளு
 கைலாய புலத்தியர்தன் கடாட்சத்தாலே
 தோணுகிற வருப்பேதங் கோடாகோடி
 சொற்பேதம் பொருட்பேதம் கோடாகோடி
 பூணுகிற பொற்குறிபோற் சித்தர்கோடி
 பூவுலகில் யானறிந்து புனிதமாக
 வாணுலகிற் சென்று கை லாசம்புக்கி
 மகிழ்ந்திருந்தே னந்தியுட மரபிற்றானே. 541

நந்தியுட மரபில்வெகு நாளிருந்து
 நான்பணிந்தே னவர்பதத்தைத் தெண்டம்பண்ணி
 யுந்தியுயிர் சபைநிலை யகாரபீட
 மோங்கார மானதோ ருகாரபீட்டு
 சிந்தைதனிற் றெளிவான மூலந்தன்னைச்
 செப்புகிறே னவர்பதத்தைத் தெண்டம்பண்ணி
 தந்தைதா யானதோ ரேகமூலந்
 தயவான மூலமது மகாரமாமே. 542

மகாரமென்ற மௌனமதை யார்தான்காண்பார்
 மக்களே யுங்களுக்காய்ப் பிரித்துச்சொல்வேன்
 அகாரமென்ற வட்சரமே சிவமாமூல
 மப்பனே சிவத்துக்குச் சத்திகேளு
 உகாரமென்ற வட்சரமே சத்தியாகு
 முறுதியுட னிருவருமே யொன்றாம்போது
 அகாரமா யெட்டிரண்டும் பத்துமாச்ச
 வாதியந்த மொன்றான வறிவைக்கேளே. 543

இயாக்கோபென்னும்

கேள்பா வறிவான அகாரபீடங்
 கிருபையுட னோங்காரக் கம்பமாகி
 மேலப்பா வளர்ந்துவா காயப்புக்கி
 மேன்மையுள்ள வட்டமதாய் விந்துவாச்சு
 வாளப்பா விந்தென்றுங் காரமென்று
 மகத்தான மௌனமென்றும் போகமென்றும்
 ஆளப்பா போகமென்ற வஸ்துதன்னை
 யாரறியப் போறார்க ளப்புப்பாமே.

544

உப்பான வுப்பதுதான் பூமிநாத
 முரிமையுடன் மண்பிறப்பு மதளைநாதம்
 அப்பான வழர்தமுண்ணும் பசளைநாதம்
 அடங்காத சிந்தையுற்ற வருமைநாதஞ்
 செப்பாத நாதமடா பச்சைநாதஞ்
 செகத்தோரை மயக்குகின்ற செகநாதந்தான்
 கொப்பான குருவிருந்த குருநாதந்தான்
 குழந்தையென்ற மதளைபச்சை மண்தான்பாரே.

545

பாரப்பா செனித்தமுதற் பத்துநாள்மட்டும்
 பாலகனே யமைத்தவிதி யெழுத்துமாறில்
 சீரப்பா பிருதுவியில் பிருதுவியைச்சேரப்பா
 செனித்தவிதி யெழுத்தெனவே திகைத்துநிற்பார்
 காரப்பா வப்பதியைக் காருகாரு
 காத்துமிகக் கருவெடுத்துக் கருத்தாய்நீயும்
 ஊரப்பா வந்துவிடு முலகத்தோர்க
 ளொருவ ரறியாமல்நீ பதனம்பண்ணே.

546

பதனமுள்ள கருவைமிகக் கண்டமாக்கிப்
 பாலகனே யிதற்குரெட்டி யுப்பைவாங்கி
 விதனமதைத் தானகற்றி ரவிபீசந்தான்
 விருப்பமுடன் பலம்பத்து பொடிதான்செய்து
 வதனமுள்ள குப்பிக்கு ளடக்கஞ்செய்து
 வாகுபெற மண்சீலை வலுவாய்ப்பூட்டி
 மதனமுள்ள மௌனமதைத் தொழுதுபோற்றி
 மகத்தான வப்புமுப்பு மொன்றாய்ச்சேரே.

547

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

138

சேர்த்துமிகச் சட்டிகொண்டு நன்றாய்முடித்
 திறமாகச் சீலைசுத்தி மண்தான்பூசி
 பார்த்திபனே குழிவெட்டிப் பாண்டம் வைத்து
 பத்தியுடன் மண்பரப்பித் திரணைபோட்டு
 கார்த்திருந்து வாறாநா ளெடுத்துப்பாரு
 கனலேறிக் கற்பூர வாசம்வீகம்
 போற்றிமிகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 பூரணமே யாதியந்தப் பொருள்தானென்னே.

54E

சவர்க்காரம்

தானென்ற சவர்க்கார வுப்புதன்னைச்
 சங்கையுடன் கல்வமதி லாட்டிமைந்தா
 கோனென்ற குருவருளால் நன்றாயாட்டிக்
 குருபரனைத் தியானித்துப் பாண்டத்திட்டு
 தேனென்ற மொழிமாதைத் தியானம்பண்ணிச்
 சிவசிவா முன்போலே சமாதிவைத்து
 நானென்ற வாணுவத்தை நன்றாய்ப்போக்கி
 நன்மைபெற மண்டலந்தான் காருகாரே.

54!

காரப்பா மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
 கருவான கருவெடுத்து முன்போலாட்டி
 சேரப்பா வாயகண்ட தாழிதன்னில்
 செம்மையுடன் றான்சேர்த்துத் திருவைநோக்கி
 காரப்பா மனதறிவா லடுப்பிலேற்றிக்
 கனலேறத் தீயெரிப்பாய் மெதுவாய் மைந்தா
 தேறப்பா மனந்தேறி மெதுவாய்மைந்தா
 தீயெரிக்கம் போதிவது பொங்குந்தானே.

55C

பொங்காமற் றீயெரித்துப் பதத்தைப்பாரு
 புஷ்டியெல்லாம் தான்கரைந்து நீராய்நிற்கும்
 ஏங்காமல் நீயெடுத்துப் பாண்டத்தூற்றி
 யென்மகனே வேடுகட்டி ரவியில்வைத்து
 தூங்காமற் கார்த்திருந்து வெட்டுநாள்தான்
 துயர்தீரக் காய்ந்தபின்பு மைந்தாகேளு
 பாங்கான வுவர்ப்பூவுஞ் சீனக்காரம்
 பத்தியுடன் வகைக்கைந்து பணமும்வாங்கே.

551

இயாக்கோபென்னும்

வாங்கிநன்றாய்ப் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு
 வளமான களியுப்பிற் சேர்த்துக்கிண்டி
 தீங்கில்லா ரவிமுகத்தில் மூன்றுநாள்தான்
 றிறமாகத் தானெடுத்து வைத்துமைந்தா
 தாங்காமல் வீரமுடன் பூரம்ரெண்டுந்
 தப்பாமல் வகைக்கிரு பலமும்வாங்கி
 ஆங்கதிகொண் டேபிடித்துப் பாகிற்சேர்த்து
 அப்பனே கிண்டிரவி முகத்தில்வையே.

552

ஞானியண்டம்

வைத்தபின்பு மறுநாள்தா னையாகேளு
 மகத்தான சவர்க்காரங் காரமேற
 ஏய்த்துவிட்டுத் திரியாதே ஞானியண்ட
 மின்பமுட னறுபதுதான் வாங்கிநீயு
 மைத்துவிட்டு விருகருவு மொன்றிற்சேரு
 மார்க்கமுடன் றுரிசைந்து பலமும்வாங்கி
 நைத்துவிட்டுப் பொடியாக்கிக் கருவிற்சேர்த்து
 நன்றாக மத்தித்து வுப்பிலுற்றே.

553

சுண்ணப்பெருமை

ஊற்றிநன்றாய் மத்தித்துக் கிண்டுகிண்டு
 வுரிமையுடன் ரவியில்வைத்து நன்றாய்க்கிண்டு
 பார்த்திபனே தினந்தோறும் ரவியில்வைத்து
 பாலகனே நீர்வற்று மட்டுங்கிண்டி
 கார்ந்திருந்து கிண்டினதா லுப்புக்காரங்
 கடுங்கார மேரியல்லோ சுண்ணம்வீசும்
 பூத்தமலர் வாசனைபோற் சுண்ணமாகும்
 பூரணமாய்ச் சுண்ணமெல்லாம் வெளுத்துப்போமே.554

வெளுத்தமலர்ச் சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன்
 வேதாந்த மனோன்மணித்தாய் விளம்பும்வார்த்தை
 அழுத்தமுள்ள சுண்ணமடா வம்பரத்தின்கண்ண
 மருள்பெருகும் பூரணத்தி னதிககண்ணம்
 வழுத்துதற் கரிதான வழலைகண்ண
 மங்களமா யெங்குநிறைந்த திருக்குஞ்சுண்ணம்
 பழுத்தகை லாயகிரி யானமேரு
 பருவதம்போ லெங்குநிறை சுண்ணமாமே.

555

கண்ணமதின் பெருமைதனைச் சொல்லக்கேளு
 சூட்சமாய்ச் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 வண்ணமென்ற சண்ணமது வாடுங்கூத்து
 வரிசையுடன் சொல்லுகிறோ மகிழ்ந்துகேளு
 எண்ணவொண்ணா தறுபத்து நான்குபேரு
 மின்பமுடன் வழலைதனைக் கண்டதாலே
 நண்ணயமா யவர்தேகங் கட்டிப்போச்சு
 நன்குபெருஞ் சொற்கபத மேவலாச்சே.

556

ஆச்சப்பா சொர்க்கபத மென்னவென்று
 வருள்பெருகுந் தேவரிஷி முனிவரோடு
 பேச்சப்பா பேசாத மௌனத்தேகிப்
 பெருமையுட னிருந்தார்க ளனேகங்கோடி
 நீச்சப்பா பிரளயம்வந் துற்றபோது
 நீணிலத்திற் கெதியில்லை யென்றுசொல்லி
 மூச்சப்பா முடித்தவிடத் தெய்தினார்கள்
 முடிந்தவிடத் தெய்திசொற்கங் கண்டிலாரே.

557

சொற்கபதற் கண்டவர்கள் கோடிக்கொன்று
 துருவமுள்ள மேருவதை யவனேகாண்பான்
 வற்கமுள்ள சிவயோகி வற்கமாகும்
 வகையுடனே யட்டமா சித்துமாடும்
 நற்கமல மாதுபரி பூரணமாய்நிற்பாள்
 நன்மையுட னாயிரத்தி னுப்புச்சுண்ணந்
 தற்கபத மில்லாத வழலைச்சுண்ணந்
 தற்பரத்தி னருள்பெருகுஞ் சுண்ணந்தானே.

558

சாரக்கட்டு

கண்ணமது வாடுகிற தொழிலைக்கேளு
 துணையான மனோன்மணிதன் றவத்தினாலே
 எண்ணமுள்ள சுண்ணமது கழஞ்சுபத்து
 வெடுத்துந் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 வண்ணமுள்ள கருவாலே யாட்டிமைந்தா
 வரிசையுடன் சாரத்துக் கங்கிபூட்டி
 நண்ணயமாய்ச் சட்டிதனில் மண்மீதில்வைத்து
 நன்றாக மேல்மண்ணைப் பரத்திவையே.

559

இயாக்கோபென்னும்

வையப்பா சட்டிதனை யடுப்பில்வைத்து
 வரிசையுடன் தீயெரிக்க யனலுமீறி
 பொய்யப்பா போகாமல் சாரந்தானும்
 புனிதமுடன் கட்டிநன்றா யிறுகிநிற்கும்
 நையப்பா சல்வமதிற் கவசத்தோடே
 நன்றாகத் தானரைப்பா யமுர்தம்விட்டு
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறோங் கெந்திபலம்வாங்கி
 மேன்மையுடன் கவசமது வலுவாய்ச்செய்யே. 560

வலுவாகச் செய்ததொரு கவசந்தன்னை
 மார்க்கமுடன் முன்போல்மண் மரபில்வைத்து
 நலுகாமல் தீயெரிப்பாய் மைந்தாநீயும்
 நன்மைபெறத் தீயாறி யெடுத்துப்பாரு
 ஒழுகாமல் கெந்தியது நீராய்நின்று
 வுண்மையுடன் கவசத்தோ டொத்துப்போகும்
 அழுகாமற் கவசமது கல்வத்திட்டு
 அப்பனே வாய்நீரா லரைத்திடாயே 561

நாகக்கட்டு

அரைத்ததொரு கவசமதை நன்றாயாட்டி
 அப்பனே மெழுகுபோ லாட்டிமைந்தா
 புரைத்ததொரு நாகத்துக் கையாவையா
 புண்ணியனே யதற்க ரெட்டி கவசம்பண்ணி
 விரைத்துமிகக் காயநன்றாய் ரவியிற்போடு
 வீறடங்க நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு
 நிரைத்துடனே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 நீர்வற்ற நன்றாகக் காயப்போடே. 562

காய்ந்ததொரு கவசத்தை யெடுத்துமைந்தா
 கணபதிக்கும் வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
 பாய்ந்தோடிப் போகாமற் கெஜபுடத்திற்
 பத்தியுடன் வைத்துநன்றாய்ப் பூசைபண்ணி
 சாய்ந்துமனங் கோணாமல் நிலையில்நின்று
 தன்மையுடன் றானுருகி யாடுநாகம்
 மாய்ந்துநின் றாடுகிற நாகந்தன்னை
 மக்களே புடமாறி யெடுத்துப்பாரே. 563

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

142

பாரப்பா புடமாறி யெடுத்துநல்ல

பக்குவமாய்க் கவசமதை யுடைத்துப்பாரு

வீரப்பா தானடங்கி நாகந்தானும்

விபரமுடன் கட்டியது மணியாய்நிற்கும்

ஆரப்பா வறிவார்கள் நாதமணிதன்னை

யாயிரமாஞ் சிரசுடைய வாதிசேடன்

நேரப்பா நின்றல்லோ பூமிதாங்கி

நின்றதினாற் பூலோக மானவாரே.

564

லோகமென்றா லோகமல்ல நாகலோகம்

நுண்ணிமையாய்ப் பெருந்தீவாய் நின்றதப்பா

ஆகமென்ற கருவறிந்தோ னவனேவாதி

யம்பரத்தின் குறிப்பறிந்தோ னவனேஞானி

பாகமென்ற ருசியறிந்தோ னவனேயோகி

பலகலையுந் தெரிந்துகற்று மவனேசித்தன்

தேகமென்ற நாகமதை யடக்குமந்த

சிவஞான கவசமதைப் பதனம்பண்ணே.

565

பதனம்பா கவசமதைப் பதனம்பண்ணிப்

பாலகனே கவசமதிற் சாரஞ்சேர்த்து

விதனம்பா தானகலக் கல்வத்தாட்டி

மேலான நாகத்துக்குக் கங்கிபூட்டி

அதனம்பா வெண்ணிரெண்டு புடத்திற்போடு

அப்பனே யன்னாகங் கட்டிப்போகும்

மதனமுட னிப்படியே நூறுதொந்தங்கட்டு

மகத்தான கவசமதை வைத்துப்போற்றே.

566

நூற்றொகை

போற்றுவது வாயிரத்தைப் போற்றவேண்டும்

பூரணமா மைந்நூறு பலதிரட்டு

மார்க்கமெத்த வுள்ளவிரு நூறுயோக

மகத்தான வினோதவகை நூறுஞ்சொன்னேன்

பார்த்திபனே யெண்பதிலே வைத்தியஞ்சொன்னே

பரிபாஷை யறிவதற்குப் பதினெட்டும்பார்

தோற்றுமுடன் சோசியத்தைப் பத்திற்சொன்னேன்

சுருட் கமுள்ள வைம்பதுவும் பாருபாரே.

567

இயாக்கோபென்னும்

பார்க்கவென்றால் ராமனுட வாக்கியந்தேடி
 பாடுபட்டுக் கோர்வைநூல் நன்றாய்ப்பாரு
 சேர்க்கையுடன் பத்துமுத லாயிரத்தோடையா
 செம்மையுட னொருகோர்வை யாகச்சேர்த்து
 மார்க்கமுடன் பார்ப்பவருக் கெல்லாஞ்சித்தி
 மாநிலத்தி லவர்கள்சிவ யோகியாகும்
 தீர்க்கமுள்ள சிவயோகி யாகிப்பின்னுஞ்
 சிவசிவா மதியமுர்த தேகமாமே. 568

ஆமப்பா கட்டினதோர் நாகந்தன்னை
 அன்பாக யிடைக்கிடைதான் பரியைக்கூட்டி
 தாமப்பா சொல்லுகிறோ மிரண்டுமொன்றாய்த்
 தடையறவே யொன்றாகி மணியாய்நிற்கும்
 வாமப்பால் மதியமுர்தம் பூசைபண்ணி
 மார்க்கமுடன் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
 நாமப்பா கண்டபடி வெள்ளிபோலே
 நன்றாகக் கட்டுமடா களங்கமாச்சே. 569

களங்கமென்ற நாகமணி யெடுத்துக்கொண்டு
 கணக்காக வெள்ளிசெம்பை நன்றாய்ச்சேர்த்து
 உளங்கனியப் பத்துக்கு வொன்றுதாக்கு
 வுத்தமனே யுருக்கிப்பார் மாற்றெட்டாகத்
 துலங்கமடா வதையெடுத்துத் தகடுதட்டித்
 துப்புறவாய்ப் புடம்போடத் தங்கமாகும்
 நலங்கமழும் நாதாந்த சோதிபாதம்
 நாதாந்தம் பெற்றவற்கே நண்ணும்பாரே. 570

நாகசெந்தூரம்

பாரப்பா வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று
 பாய்ச்சினால் பத்தரைக்கு மேலேகாணும்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் நாகக்கட்டு
 அப்பனே யாதியந்த மறிந்தோன்செய்வான்
 நேரப்பா பரிசேர்ந்த தங்கந்தன்னை
 நீமகனே கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
 சேரப்பா அய்மொன்று ரசமுமொன்று
 செம்மையுள்ள லிங்கமொன்று கெந்தியென்றே. 571

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

144

ஒன்றாகத் தான் பொடித்துக் குமரிச்சாற்றால்
 உத்தமனே யீராறு சாமமாட்டி
 நன்றப்பா வயற்சட்டி தன்னில்வைத்து
 நமுகாமல் மேற்சட்டி கொண்டுமூடி
 குன்றாமல் மண்சீலை வழுவாய்ச்செய்து
 குறிப்பாகப் பக்குவமாய்ப் புடத்தைப்போடு
 அண்டரனார் பதம்போற்றி யெடுத்துப்பாரு
 அப்பனே சிவந்துசெந் தூராமாமே.

572

ஆமப்பா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி
 அப்பனே பணவிடைதான் பாலிலுண்ணு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மண்டலமேகொண்டால்
 நாதாந்தத் தேகமதிற் சட்டைபோகும்
 தாமப்பா விருகண்ணுந் துலக்கமாகுந்
 தவறாமல் வாசியது நிலையில்நிற்குஞ்
 சாமப்பா நரைதிரையுந் தானேபோகுஞ்
 சகலகலையா னமெல்லாந் தங்கந்தானே.

573

தானென்ற செந்தூரந் தன்னைவாங்கித்
 தன்மையுடன் வெள்ளியத் தகடுதட்டி
 வீணென்ற தகடுபலம் பத்துக்கேதான்
 மேலான செந்தூரங் கழஞ்சுபத்து
 தேனென்ற வழர்தமதாற் குழப்பிக்கொண்டு
 செம்மையுடன் வெள்ளியத் தகட்டிற்பூசி
 நானென்ற வானுவத்தை நீக்கிமைந்தா
 நலமாக வோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடே.

574

போடப்பா கெஜபுடமாய்ப் போட்டுமைந்தா
 பூரணமா யாறினபின் னெடுத்துப்பாரு
 நாடப்பா வெள்ளிய முருகிக்கட்டி
 நன்மையுடன் றானிருக்கும் பொன்போல்மைந்தா
 கூடப்பா தான் பிலக்கத் தகடுதட்டிக்
 குருபரனைத் தானோக்கிப் புடத்திற்போடு
 ஆடப்பா லொருபுடத்தி லிறங்கித்தங்கம்
 அப்பனே பதினாறுக் கதிகமாச்சே.

575

இயாக்கோபென்னும்

ஆச்சப்பா காரீயத் தகட்டில்முன்போ
 லப்பனே செந்தூர மணிந்துகொண்டு
 மூச்சப்பா போகாம லோட்டில்வைத்து
 முத்திபெறச் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 பாச்சப்பா கெசபுடத்தில் வைத்துமைந்தா
 பதமாகப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 பேச்சப்பா காரீய முருகிக்காட்டிப்
 பெலமான தங்கமதா யிருக்குங்காரே.

576

காரப்பா காரீயத் தங்கந்தன்னைக்
 கருணைபெறத் தகட்டித்துப் புடத்தைப்போடு
 வீரப்பா தானொடுக்கி யிறங்குந்தங்கம்
 மேலான தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் தங்கமாற்று
 அருமையுள்ள மாற்றதுதா னைம்பத்தொன்று
 பேரப்பா பெற்றதொரு தங்கந்தன்னைப்
 பெருமையுடன் றானெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே. 577

திருவுருத் தயிலம்

கொள்ளுதற்கு வின்னமொரு கருவைக்கேளு
 குருவானதிருவுருவாம் வாமப்பூடு
 நள்ளுறவாய் நிறைந்தாண்டு கொண்டபூடு
 நலமான பூடதனை யெடுத்துவந்து
 தெள்ளிமையாய்க் கசடதனை நீக்கிமைந்தா
 சிறுகதனைக் கண்டமதாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு
 உள்ளுறவாய் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
 உண்டையுடன் தானெடுத்துப் பதனம்பண்ணே. 578

பண்ணியதோர் கருவுக்கு நிகராய்நீயும்
 பாய்ச்சடா சருகுடனே வண்டஞ்சேர்த்து
 உண்ணியதோர் குடனது நாலுக்கொன்று
 உத்தமனே யொன்றாக்கிப் பாண்டத்திட்டு
 தண்ணிமையாய்க் குழித்தயில் மிறக்கிமைந்தா
 சாதகமாய்க் குப்பிதனி லடைத்துக்கொண்டு
 விண்ணிறைந்த பதிநோக்கித் தியானஞ்செய்து
 மேலான குருபதத்தை மேவிப்பூணே.

579

சிப்பிபற்பம்

பூணுவதற் கின்னமொரு கருவைக்கேளு
 புகழான வருள்பெருகுஞ் சிப்பிவாங்கி
 தோணுவதற் கிதற்குநிகர் தாரஞ்சேர்த்து
 சுத்தமுள்ள சருகதுவும் பாதிக்கட்டி
 பாணியெனுந் தண்ணீரா லரைத்துமைந்தா
 பருவமுடன் றானுருட்டி வட்டுப்பண்ணி
 பேணியே ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 பெருமையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே. 580

செய்ததொரு கவசமதை நிதானங்கண்டு
 திருவருளை நோக்கியொரு புடத்தைப்போடு
 உய்தமுடன் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 வுத்தமனே நீறியது நீராய்நிற்கும்
 தொய்தமுள்ள பற்பதைப் பதனம்பண்ணி
 துணையான சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 சைதன்ய மானதொரு தைலந்தன்னில்
 தருவான பற்பமது பணவிடை தான்கொள்ளே. 581

கொள்ளுதற்கு விதமென்ன வென்றுகேட்டால்
 கொடிதான எண்ணையொடு புளியுந்தள்ளி
 துள்ளுகிற மீனிறைச்சி நாலுந்தள்ளி
 சொற்கபத மேவுதற்கு வழியைக்கேளு
 கள்ளமனக் கசடகற்றிக் கருணைநோக்கி
 கனியான சிவமதனைப் பூசைபண்ணு
 உள்ளுறவா யந்திசந்தி பூசைசெய்தா
 லுற்றதொரு தேகமதி லக்கிபோமே. 582

சத்திசிவ பூசை

அக்கியது தேகமது கழண்டுதானா
 லாயிதிரோ மாய்கையது வகன்றுபோகும்
 சிக்குமடா சிவவித்து தன்னாலந்த
 திருவான சத்தியைநீ பூசித்தாக்கால்
 தக்குமடா காயாதி கற்பங்கொண்டால்
 சதாசிவன்போல் தேகவச்சிர காயமாகும்
 கைக்குள்ளவெகு சித்துவிளையாடலாகுங்
 கருணைபெறச் சத்திசிவ பூசைபண்ணே. 583

இயாக்கோபென்னும்

சத்திசிவ பூசையைத்தான் செய்யவேண்டித்
 தாரணியில் மானிடர்கள் மாயைகேளு
 உற்றதொரு சிவமதுதான் தண்ணீர்தண்ணீர்
 ருரிமையுட னன்னீர்கொண் டறிந்தோர்தாமும்
 அத்தியுட தேகமதில் வாய்வுமீறு
 மதையகற்ற மாட்டாம லையோவையோ
 புத்தியுட நன்னீரைத் தள்ளிப்போட்டு
 போக்கறியா மடையர்கள்தான் போற்றுவாரே. 584

வாறான சத்திதனை யறியாமற்றான்
 மாதர்கள் மாதவிடை சத்தியென்று
 வீரான மானிடர்கள் பெண்ணைக்கூடி
 மெய்யாக மாதாந்தங் கொள்வாரப்பா
 கூறான மாதவிடை கொண்டிப்பேர்கள்
 கொடிதான தேகமதி லனலோமீறி
 தீராத விருமலொடு யீளைகாசஞ்
 சிக்கியே தேகமது மழிந்துபோமே. 585

அழியாது வுண்டரச முண்டோதேக
 மனலுக்கு நீருக்கு மசையாதப்பா
 வழியான மூலமடா புளியும்கும்
 மகத்தான வமுரியடா வப்புமாகுந்
 தெளிவான புளியுடனே யுப்புங்கொண்டாற்
 றேகவச்சிர காயமடா சிவன்தான்சாட்சி
 பழியாம லிப்பொருளைக் கண்டுகொண்டாற்
 பத்தியுள்ள கற்பமதற் குறுதியாமே. 586

உறுதியுள்ள புளியுப்பு சத்திசிவமாச்சு
 வோகோகோ வில்விரண்டு முடலுயிருமாச்சு
 பருதிமதி யிவைதானே மைந்தாமைந்தா
 பதிலான கடரதுதா னெங்கேயென்றால்
 கருதுகிறோங் குருவருளாற் கேளுகேளு
 கருவான கொடிமுடிதா னீர்தானாச்சு
 திருவான கொடிமுடியா யண்டந்தன்னிற்
 சிறந்திருந்த கடரதுதான் பூரணமுமாமே. 587

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 148

பரிதிமதி கடர்கற்பம்

பூரணந்தா னாவதுவும் பிரத்தியாகாரம்
 யுத்தியுட னாண்டொன்றி லமைப்பேயானால்
 காரணமாக் குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 கமலமென்ற பீங்கானில் களையைக்கொட்டி
 மாரணமாய்ச் செய்வதற்குச் சரியாய்ப்பூர
 மாட்டிநன்றாய்ப் பிசைந்துரவி முகத்தில்வைப்பாய்
 தாரணையாய்த் தினந்தோறும் ரவியில்வைத்தாற்
 நன்மையுள்ள ரவியதனால் நஞ்சுபோச்சே. 588

போச்சடா நஞ்சுநீ ரவிதன்னாலே
 புத்தியுட னதற்குநிகர் பூரங்கூட்டி
 பாச்சடா நாலிலொன்று சாமந்தானும்
 பதிவாகக் கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி
 காச்சடா ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
 கருவான கடரதுதான் மெழுகாய்ப்போகும்
 பேச்சடா பேசுதற்கு நாவுமுண்டோ
 பேரான பரிதிமதி கடரைப்பாரே. 589

பாரப்பா தன்னகத்தி லிரண்டுதன்னைப்
 பரிவான வெளிதனிலே யொன்றைப்பாரு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் வீட்டில்ரெண்டு
 வமைத்தகரு வெளியிலொன்று வழுத்திப்பார்க்க
 வீரப்பா செய்யாது வீட்டில்ரெண்டு
 வெளியிலொன்று கூட்டிடவே குருவாய்ப்போகும்
 பேரப்பா முப்பொருளு மிதுவேயாகும்
 பெலமான புத்திகொண்டு வறிவில்நில்லே. 590

அறிவான சரியைவழி சிவத்தின்கூறு
 அடங்காத சத்தியடா கிரியையாச்சு
 குறியான யோகவழி யென்னவென்றால்
 குணமான சத்திசிவ பூசைமார்க்கம்
 நெறியான ஞானவழி யென்னவென்றால்
 நேரான கமலமலர் பூரணமேயாகுந்
 துரியமுடன் பூரணமா மௌனந்தன்னைத்
 தென்னுஞ்செய்து கொண்டவனே சுகிர்தவானே. 591

இயாக்கோபென்னும்

விந்தின் மகிமை

வானான வாகாச வழர்தந்தன்னில்
 வழிதுறையா யணுவளவு கொண்டாயானால்
 வீணான தேகமது வலுத்துப்போச்சு
 மெய்யான வவமிர்த்து விலகிப்போச்சு
 கோனான வாசியது நிலைத்துதையா
 குண்டலியி னந்தியொளி கூர்மையாலே
 தேனான வழர்தமடா தேகமாச்சு
 தேவாதி தேவனெனப் பேருமாச்சே.

592

ஆச்சப்பா வின்னமொரு முறைமைகேளு
 வசைந்தாடு மண்டமடா பீசம்பீசம்
 நீச்சப்பா பீசமென்ற சக்கரமாம்வித்து
 நிசமான வித்துவாம் விதைதான்மைந்தா
 மூச்சப்பா நின்றிலங்கு முனையாம்வித்து
 மூதண்ட மானதொரு வித்துதன்னை
 பேச்சப்பா வென்னசொல்வேன் வித்தின்நேர்மை
 பெருமையுட னெடுக்கும்வகை சொல்லுவேனே. 593
 சொல்லுவேன் கருவமைப்பு வெள்ளைதன்னில்
 சொக்கியந்த விதைகளரெண்டு மேலேயேறி
 நல்லுறவாய் மணிவீட்டிற் சென்றுநிற்கும்
 நாடியந்த விதையெடுத்து மைந்தாகேளு
 தெள்ளிமையா யிடதுவலங் கண்டெடுத்துத்
 திறமாக மஞ்சளுடனுப்புங் கூட்டி
 கல்லான கல்வமதி லாட்டிமைந்தா
 கருவான விதைகளுக்குக் கவசம்பண்ணே. 594

வித்துக்குக் கவசம்

பண்ணியந்தக் கவசமதை யுலரப்போட்டு
 பாலகனே தண்ணீரில் வித்துகொண்டு
 உண்ணியதோ ரிந்தவிதம் பத்துமுறைசெய்தா
 லுரிமையுள்ள விதையதுவுங் கட்டிப்போகுந்
 தண்ணிமையாய்க் கவசமதை யெடுத்துப்போட்டுத்
 தாக்கிநின்ற ரவிதனிலே காயப்போடு
 புண்ணியனே நன்றாகக் காய்ந்ததானால்
 புதுக்கலசப் பாலிலதை யூறப்போடே.

595

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 150

போட்டவிதை யூறிநன்றாய்ச் சுண்டிற்றானால்
 புத்தியுட னதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 தாட்டியமையாய்க் கயலநெய்யில் வறுத்துமைந்தா
 தனதாக வலதுவிதை பொடித்துக்கொண்டு
 பூட்டியந்த நல்லெண்ணை யிடதுவிதைதன்னைப்
 பொருந்ததனை வறுத்துமிகப் பொடித்துநன்றாய்
 நாட்டியந்தப் பொடியதனை வைத்துக்கொண்டு
 நன்றாக விரும்பொடியுஞ் சிமிழில்வையே. 596

வைத்ததொரு வலதுவிதைப் பொடியதன்னை
 மைந்தனே பணவிடைதான் தேனிற்கொள்ளு
 உய்த்ததொரு மண்டலமே கொண்டுதேறி
 உறுதியுடன் பூரணத்தி லுகந்துநில்லு
 பெற்றதோ ரிடதுவிதைப் பொடியதன்னைப்
 பேணியே மண்டலமே முன்போற்கொள்ளு
 பத்தியுடன் மண்டலமே கொண்டுதேறிற்
 பாலகனா முன்னுடைய தேகந்தானே. 597

முன் விதைகொள்ள அனுப்பானம்

உன்னுடைய தேகமதைக் கண்டால்மைந்தா
 வொருவேளைக் கோர்நிறமா யுறுதிதோன்றும்
 பின்னமுகு முன்னமுகு மென்னசொல்வேன்
 பேரான தேகமது வலுத்துப்போச்சு
 நன்னயமாய் விதையருந்தப் பிறவிபோச்சு
 நாதாந்த வாசியது வுரைத்துதையா
 தன்னிமையாய் வெகு கோடி யூழிகாலம்
 தளராது தேகவச்சிர காயமாமே. 598

ஆமப்பா விருபொடியு மொன்றாய்க்கூட்டி
 அருளான குருபரனைத் தியானஞ்செய்து
 தாமப்பா தன்னிலையில் மனதைநாட்டிச்
 சாதகமாய்ப் பொடியதனை முலைப்பால்தன்னில்
 ஓம்பா பணவிடைகால் கொண்டுதேறி
 வருதியுடன் மண்டலமே கொண்டுதீர்ந்தால்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோ மிறுகுந்தேகம்
 நாடிநரம் பத்தனையும் வலுத்துப்போச்சே. 599

இயாக்கோபெனனும

போச்சென்ற விடுகாதே தினமுங்கொண்டு
 புத்தியுடன் சத்திசிவ பூசைசெய்தால்
 நீச்சென்ற நரைதிரையு மகன்றுபோச்சு
 நிலையாத வாசியது நிலைத்துப்போச்சு
 போச்சென்ற பூரணமும் பெருகலாச்சு
 பேரான மண்டலமுந் தோணலாச்சு
 ஆச்சென்ற வடிப்படையும் வலுத்துப்போச்சு
 வசையாத தேகமென்ற பேருமாச்சே.

600

பேராச்சு தூரதிஷ்டி நடத்தையெல்லாம்
 பெருமையுடன் சொல்லுதற்குப் பூரணமேசொல்லும்
 வேராச்சு வித்தினுட மகிமைதன்னால்
 விளையாட வெகுகால மிருக்கலாகும்
 நீராச்சு பிறவியெல்லா மற்றுப்போச்சு
 நேரான பூரணமுஞ் சொலிக்கலாச்சு
 ஆராச்சு வஷ்டசித்து மடங்கிப்போச்சு
 அரகரா யின்னமொரு கருவைக்கேளே.

601

வெள்ளாட்டரல் கற்பம்

கருவான வெள்ளாட்டு வீரல்வாங்கிக்
 கடுகுமஞ்ச ளுப்புநன்றா யரைத்துப்பூசி
 உருவான தண்ணீரால் வித்தெடுத்த
 உண்மையுடன் பொடியாக்கி யுலர்த்திமைந்தா
 தருவாக வுலர்த்தினதை யெடுத்துக்கொண்டு
 சாதகமாய் நெய்தனிலே வறுத்துநீயுங்
 குருவான பதினோக்கி யுதையகால்தான்
 கொண்டுவிடு பொடியென்று குணமாய்த்தானே.

602

குணமான விப்பொடியை மண்டலமேகொண்டால்
 குழைந்துநின்ற நரம்புகள்தா னிருகிநிற்குங்
 கனமான தேகமடா வச்சிரகாயங்
 காயமதிற் காயாதி கற்பஞ்சென்றால்
 இனமான தத்துவங்க ளொடுங்கிமைந்தா
 விருக்கலா மெந்தநா ளாகிலுந்தான்
 மனமான கெவுனமென்ற கெவுனந்தங்கு
 மாதாந்தச் சேர்வையுடன் வண்மைகேளே.

603

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

152

கேளடா தன்னுடைய மண்டலமேகொண்டால்
 கெணிதமுடன் மாதாந்த வரிசைவாங்கு
 வாளடா வால்மிளகு பூரம்ரெண்டும்
 வண்மையுடன் காசிடைதான் பொடித்துப்போடு
 நீளடா கலக்கிநன்றாய் வைத்துச்சற்றே
 நேரமதிற் றான்பொசித்தால் மைந்தாகேளு
 வேளடா வெறித்தநெற்றிக் கண்ணுதானு
 மெய்யாகச் சிவந்துரவி போலாம்பாரே.

604

பார்க்கரெண்டு கண்களுமே சிவந்துநல்ல
 பரிதிமதி சுடரொளியை யென்னசொல்வேன்
 தீர்க்கமுட னின்னமொரு விபரங்கேளு
 திருவான மாதாந்தத் திறத்தைமைந்தா
 மார்க்கமுடன் பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
 மகத்தான தண்ணீருங் கூடச்சேர்த்து
 தாக்கிநன்றாய் விரலைவிட்டுக் குழப்பிமைந்தா
 தாகமது தீரந் பொசித்திடாயே.

605

பொசித்திடவே கண்சிவப்பு வாங்கிப்போகும்
 பொன்னொளிபோற் கண்கள்ரண்டுந் தெளிவாமைந்தா
 கசித்ததொரு கண்ணெரிவு மோடிப்போகுங்
 கபாலவிடி பீனிசமுங் காணாதோடும்
 நசித்தமன வறுதியினா லறிவுதங்கும்
 நாதாந்த தேகமதிற் காந்திமீறும்
 விசித்தியின்மே லரக்கினையி லமுர்தஞ்சிந்தும்
 மேன்மையுள்ள தேகமது விசிதமாமே.

606

ஆமப்பா வின்னமொரு விபரஞ்சொல்வே
 னரகரா வவையடக்க மாகநில்லு
 தாமப்பா தன்னருளால் நாதாந்தத்தில்
 தருவான முப்பூவில் காசிடைதான்போட்டு
 ஓமப்பா வென்றுசொல்லிச் சுழற்றிமைந்தா
 வுரிமையுடன் மனதுறுதியாகக்கொண்டால்
 காமப்பா கருணையினா லனலேமீறி
 கைலாய போதைவெகு போதையாமே.

607

இயாக்கோபென்னும்

போதையிலே மனதுருகி யறிவில்நின்றாற்
 பூரணமாய்ச் சகலகலைக் கியானந்தோற்றும்
 பாதையிலே வாசியது நடக்கும் போதில்
 பக்குவமாய்த் தீபமதிற் புக்கும்பாரு
 போதையிலே பெதும்பைதள்ளி மங்கைமேலே
 பெருமைவிட்டு வுரிமையிலே பேணிநில்லு
 வாதையென்ற வருத்தமெல்லா மகன்றுபோகு
 மார்க்கமுட னின்னமொரு வகையைக்கேளே. 608

வகையான மாதாந்த வருவிதன்னில்
 மார்க்கமுடன் பூரணத்தில் மைந்தாமைந்தா
 துகையாகப் பணவிடைதா னதறிசேர்த்துத்
 துருவமுடன் றான்கலக்கிக் கொண்டாலையா
 தகையான தகையொடுங்கு மனலோமீறி
 சதாபோதை டார்க்கமதை யென்னசொல்வேன்
 பகையான சத்துருக்க ளொன்றுமில்லை
 பார்த்திபனே நீயுமொரு முனியாவாயே. 609

முனியாகி மூதண்டச் சித்துமாகி
 மூவுலகில் நீயுமொரு தேவனாகி
 பிணியான தில்லறமும் பிலத்துப்போகும்
 பேரண்டச் சுத்திபெறக் கெவுனமாகுங்
 கனியாலே கருநெல்லிக் கருணையாலே
 கருவான மாதாந்தங் கருணையாகு
 மணியான மனோன்மணியாங் சுத்திபூசை
 வகையறியான் கொண்டதினால் மாளுவானே. 610

மாளுவான் தேகமதிற் செந்தீப்பட்டு
 மைந்தனே நீறியவன் மாண்டுபோவான்
 ஆளுவான் சத்திசிவ பூசையாலே
 யானந்த மானந்த மடங்குமமையா
 வாழுவான் வாசியது வருளைநோக்கு
 மகத்தான தீபவொளி மயங்காதையா
 தாழ்வதில்லை யிரண்டுமொன்றா யதனில்நின்று
 சதாசிவன்போல் நீயிருந்து தன்னைப்போரே. 611

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

154

பாரப்பா விடிந்தமனை தன்னில்மைந்தா
 பக்குவமா யதற்குமொரு முட்டுக்கால்தான்
 நேரப்பா கொடுத்துவிட்டா லசையாதில்லம்
 நேர்மையுள்ள பூரணமே தேகமாகும்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் வழிதுறையின்மார்க்கம்
 ஆரகரா வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணு
 பேரப்பா பெற்றதொரு வாயிரத்தைநீயும்
 பேருலகி லறிவுடையோர்க் கறிந்துபேசே.

612

பேச்சறிந்து பேசுவதே யுண்மையாகும்
 பேருலகில் மானிடரோ சாத்திரங்கள்பார்த்து
 வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிடுவா னறிவான்போல
 மனநிலைக்க மாட்டாத மாடுமாடு
 கூச்சமற்றுக் குறியோடே பேசமாட்டான்
 கூறுவான் முன்பின்னாய்க் குலைநாய்போலே
 மாச்சல்கொண் டலைவாரை யடுக்கவேண்டா
 மகத்தான காயாதி கற்பந்தின்னே.

613

செந்தூரக் கற்பம்

கற்பமதற் கின்னமொரு முறையைக்கேளு
 கைலாய புலத்தியாதங் கருணையாலே
 சிற்பமென்ற செந்துவடா மைந்தாகேளு
 செனித்தவுடன் மறித்ததனைத் தேடிப்பார்த்து
 உற்பனமாய்க் கொண்டுவந்து கோரைபோக்கி
 யொடுக்கமுடன் றானறிந்து யுலரப்போட்டு
 விற்பனமா யுப்புடனே மஞ்சள்கூட்டி
 விபரமுடன் றானரைத்துப் பிசறிப்போடே.

614

போடப்பா பிசறிநன்றாய்க் காயப்போட்டு
 புண்ணியனே தானிடித்து மாவதாக்கி
 நாடப்பா பாண்டமதிற் காடிவிட்டு
 நன்றாகத் தான்பிசைந்து யிறுத்துப்போடு
 தேடப்பா யிப்படியே பத்துமுறைசெய்து
 சிவசிவா ரவிதனிலே யுலர்த்திமைந்தா
 வீடப்பா பிலப்பதற்கு நன்றாய்க்கூட்டி
 விபரமுடன் வடிகட்டிப் பதனம்பண்ணே.

615

இயாக்கோபென்னும்

பண்ணினதோர் சூரணத்துக் கரைதானுப்பு
 பண்பான மிளகுடனே சீரகமுங்கூட்டி
 தண்ணிமையாய்ப் பொடிபண்ணிச் சூரணத்திற்சேர்த்து
 தயவாக ரேகித்து வொன்றாய்க்கூட்டி
 புண்ணியனே பீங்கான்றன் மேலேவைத்து
 புத்தியுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 வண்ணியென்ற கடுக்காய்க்கு ரணத்தில்மைந்தா
 மார்க்கமுடன் காசிடைதா னிருபோதுண்ணே. 616

உண்ணையிலே மலசலங்கள் கழிந்துபோகு
 முறுதியுள்ள தேகமாதா யிருக்குமப்பா
 விண்ணிறைந்த காட்சியடா கடுக்காய்மூல
 மேலானமூலமதை விரும்பிக்கொண்டால்
 புண்ணியமாம் தேகமதற் கழிவோயில்லை
 புத்தியுள்ள கற்பமது வீரங்கற்பந்
 தண்ணிமையாய்ப் பெருமீனாக் கிதைதான்குஞ்சு
 தானறிந்து வுலகமது தயங்கும்பாரே. 617

பாரப்பா சாஸ்திரத்தை யெடுத்துப்பார்த்து
 பத்தியுடன் கருக்குருவை யறிந்துகொண்டு
 வீரப்பா செய்யாமல் மனமடக்கிநல்ல
 விருப்பமுடன் சூரணத்திற் பணவிடைதானெடுத்து
 காரப்பா வுதயாதி யமுர்தமதைக்கொண்டு
 கருவான சூரணத்தை மனதறிவாற்கொண்டு
 பேரப்பா பெற்றதொரு தேகமதற்குறுதி
 பிலமான வுறுதியடா பேணிமிகக்கொள்ளே. 618

கொள்ளுவதற் கின்னமொரு வுறுதிகேளு
 குருவான சூரணத்திற் பணவிடைதானெடுத்து
 தெள்ளிமையாய் வழரிதன்னிற் கலக்கிக்கொண்டாற்
 சிவசிவா தேகமதற் குறுதியுண்டாம்
 நள்ளுறவாய் மண்டலம்நால் பொசித்தாயாகில்
 நாடிநின்ற நரைதிரையு முதிர்ந்துபோகுந்
 துள்ளிநின்ற விந்ததுவுங் கட்டிப்போகுஞ்
 சுகமாகுந் தேகமது சுத்தமாமே. 619

சவர்க்காரம்

சுத்தமுள்ள சவர்க்காரஞ் சொல்லக்கேளு
 சுகமான வாதியந்த மண்டபிண்டம்
 வித்தான பிண்டமதை யெடுத்துமைந்தா
 விசையான கோரையைநீ யகற்றிப்போட்டு
 பத்தாசை கொள்வதற்கு நொறுக்கியந்தப்
 பதிவாக்கக் கல்லுரலி லிடித்துமைந்தா
 வற்றாத காடிதன்னில் தோண்டிப்போட்டு
 மார்க்கமுட னடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

620

எரித்துநன்றாய்க் கிண்டிவரில் மைந்தாகேளு
 இதமான புஷ்டியெல்லாங் கரைந்துபோகும்
 குறித்ததோ ரஸ்தியெல்லாம் பொறுக்கிநன்றாய்க்
 கூர்மையுடன் தவிடதுபோ லிடித்துக்கொண்டு
 தரித்ததொரு முன்மாவிற் சேர்த்துமைந்தா
 தன்மையுடன் மறுபடியங் காடிவிட்டு
 திருத்தமுடன் துடுப்பதனாற் கிண்டிக்கிண்டிச்
 சிவந்தபதக் குழம்பான பாகிற்கேளே.

621

கேளடா வெடியுப்புச் சீனக்காரங்
 கிருபையுள்ள நவச்சாரஞ் குடனுப்பு
 நாளடா விந்துப்பு வைந்துமொன்றுய்
 நன்மையுடன் வகைவகைக்குப் பலம்பத்தாகச்
 குளடா வைந்துப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்துத்
 துருவமுடன் மாவாக்கிப் பாகிற்சேர்த்து
 கேளடா வாராமல் நன்றாய்க்கிண்டி
 குணமான பதங்கண்டு யிறக்கிடாயே.

622

இறக்கியந்தச் சூட்டுடனே விளாங்காய்போல
 இதமாக வருட்டிவிடு விறுகிப்போகுந்
 திறக்குமிந்தச் சவர்க்கார வுண்டைமைந்தா
 சிவசிவா வென்னசொல்வேன் வழலைப்போக்கு
 அரக்குமணி மாளிகையாஞ் சவர்க்காரந்தான்
 ஆரறிந்து செய்வார்க ளையாவையா
 சரக்கில்வெகு சரக்கிதுதான் சவர்க்காரந்தான்
 தன்மையுட னின்னமொரு வகையைகேளே.

623

இயாக்கோபென்னும்

கேளடா யேரியிலே வளர்ந்தபிண்டங்

கெணிதமுட னைந்துதிங்க ளானபின்பு

நாளடா பகீரதிக்கு வெல்லத்தோடே

நடுவான ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து

தாளடா வவள்தனக்கு யிந்தால்மைந்தா

தன்மையுடன் விதனமின்றி வருகும்பாரு

பாளடா யமுரிதனி லெடுத்துப்போட்டு

பக்குவமா யடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

624

எரித்தபத மென்னவென்றா லழுத்திப்பாரு

விதமான மெதுவாக விருந்ததானால்

தரித்ததோ உரல்தனிலே யிடித்துமைந்தா

தன்மையுள்ள காடிதனில் கலக்கிக்கொண்டு

குறித்ததோர் பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றிக்

குழம்பாகம் பருவமட்டுங் காய்ச்சிநன்றாய்

நெறித்தபதம் வருமளவும் நன்றாய்க்காய்ச்சி

நீமகனே பருவமதில் நன்றாய்க்காய்ச்சே.

625

காய்ச்சிநன்றா யிருக்குமந்தப் பாகுதன்னில்

கருவான வுப்புவகை சொல்லக்கேளு

பாய்ச்சிடுவாய் கறியுப்பு வளையலுப்பு

பாங்கான கல்லுப்புப் படிகஞ்சூடன்

மாய்ச்சலுடன் செய்யாமல் வகைக்குந்தான்

மார்க்கமுட னைந்துபலம் வாங்கிக்கொண்டு

தாட்சியென்றும் வாராமற் பொடித்துமந்தத்

தழலான பாகுதனிற் போட்டுக்கிண்டே.

626

கிண்டியந்தப் பதந்தனிலே யிறக்கிக்கொண்டு

கிருபையுட னுருட்டிடுவாய் விளாங்காய்போலக்

கண்டிதமா யுருட்டிவிடு விறுகிப்போகுங்

கருவான சவர்க்காரங் காரங்காரந்

துண்டிதமாய்க் கண்டிக்குஞ் சரக்கைமைந்தா

துடியான சவர்க்காரம் வழலைப்பாம்பு

எண்டிசையுங் காக்குமடா வழலைக்கார

மேகாந்த மென்குருவும் பாடினாரே.

627

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

158

பாடினா ராயிரத் திருநாறுக்குள்

பண்பான சவர்க்காரம் வழலைப்போக்கு

ஆடினார் வெகுபோக்கு சவர்க்காரத்தை

ஆதியந்தப் பொருளதிலே யடங்கிப்போச்சு

நாடினார் போதகிரி தன்னிலேதா

னாதாந்தச் சின்மயனா ரறிந்துகொண்டு

கூடினா ரட்டமா சித்துதன்னைக்

குவிந்துமன தொன்றாக்கிக் குருவைக்காரே. 628

தென்னங்காய்ச் சவர்க்காரம்

கார்க்கவே யின்னமொரு காரங்கேளு

கருவான தென்னங்கா யெடுத்துவந்து

முர்க்கமுடன் றானுடைத்து வழக்கைதோண்டி

வரிசையுள்ள சிப்பிதனைப் பொடித்துச்சேர்த்து

தீர்க்கமுள்ள வழரிதனிற் கலக்கிமைந்தா

சிவசிவா யடுப்பேற்றி யெரிப்பாயப்பா

பார்க்குமன தறிவாலே யெறிக்கும்போதில்

பக்குவமாய் நீர்வற்றிக் குழம்பாம்பாரே. 629

குழம்பான பருவமதிற் சூடன்காரந்

துரிசான லிங்கமொடு வீரம்வெள்ளை

தளம்பாமற் சரக்காறு பலமேவாங்கித்

தன்மையுடன் தான்பொடித்து வைத்துக்கொண்டு

வளம்பெறவே தூவியதை நன்றாய்க்கிண்டி

மார்க்கமுட னுருட்டிவிடு விளாங்காய்போல

நலம்பெறவே சூடாறி யிறுகிப்போகும்

நாதாந்தந்தச் சவர்க்கார வுண்டையாமே. 630

துருச சவர்க்காரம்

ஆமப்பா யிக்கார மதிககார

மாரறிவா ரிந்தமுறை பொருவர்காணார்

தாமப்பா தன்னருளா லறிந்துகொண்டு

தயவாக வின்னமொரு காரங்கேளு

நாமப்பா சொல்லுகிறோந் துருசசவர்க்காரம்

நன்றாகப் பன்றியுட கொழுப்பைவாங்கி

ஓமப்பா மனதறிவா லயக்கிண்ணத்தி

லொடுக்கியடுப் பேற்றியன லெரித்திடாயே. 631

இயாக்கோபென்னும்

எரித்திடவே நெய்யதுவு முருகிநிற்கு
 மின்பமுட னெய்யிலிட மருந்துகேளு
 குறித்ததொரு துருசதுவும் பலமேவாங்கி
 குருவான லிங்கமொடு வீரம்வெள்ளை
 விரித்ததொரு நாகரசந் தாரங்கார
 மேலான வெழுசரக்குங் காலேகூட்டி
 நெரித்ததொரு துரிசதுவை வொன்றாச்சேர்த்து
 நேர்மையுடன் பொடித்ததனை நெய்யிற்றாவே. 632

தூவிநன்றாய்க் கிண்டியதை யிறக்கிக்கொண்டு
 சூடாறு முன்பாக வருட்டிமைந்தா
 ஆவியென்ற சூடதுவு மாற்றிற்றானா
 லசையாத கல்லுபோ லிறுகிநிற்கும்
 நாவியென்ற துருகசவர்க் காரமாச்சு
 நல்லசவர்க் காரமது பதனம்பண்ணி
 காவியென்ற காரமதில் முறையோகோடி
 கருவறிந்து செய்வோர்க்குக் கடாட்சந்தானே. 633

லிங்கச் சவர்க்காரம்

தானென்ற துருகசவர்க் காரஞ்சொன்னேன்
 தன்மையுடன் லிங்கசவர்க் காரங்கேளு
 ஊனெ ன்ற லிங்கமடா பலந்தானொன்று
 வொருமையுள்ள வீரமுடன் பூரம்வெள்ளை
 கோனென்ற தாரமொடு காரமைந்து
 குணமாகக் காற்பலமா யெடுத்துக்கொண்டு
 தேனென்ற லிங்கமுட னொன்றாய்க்கூட்டிச்
 செம்மையுடன் ருன்பொடித்து வைத்துக்கொள்ளே. 634

கொள்ளடா கத்தபத்தின் கொழுப்பைவாங்கிக்
 கூர்மையுட னெய்யுருக்கி வைத்துக்கொண்டு
 சொல்லடா வப்பொடியைத் தூவித்தூவி
 செலுத்திமிகக் கிண்டியதை யிறக்கிமைந்தா
 நல்லதொரு குடுடனே யுருட்டிப்போடு
 நலமாக யாறினபின் னீறிபோகுஞ்
 சொல்லடா லிங்கசவர்க் காரமென்று
 சுகமாக யிதனில்வெகு வேதையாமே. 635

வீர சவர்க்காரம்

வேதையென்ற லிங்கசவர்க் காரஞ்சொன்னேன்
 விபரமுள்ள வீரசவர்க்-காரங்கேளு
 கோதையென் வீரமடா பலந்தானொன்று
 குருலிங்க தாரமொடு காரசாரம்
 நீதமென்ற வெள்ளையுடன் காலேபூட்டி
 நிசமாக வீரமுடன் பொடித்துக்கொண்டு
 பாதமென்ற முடியான பூரணத்தைவாங்கி
 பருவமுடன் கொழுப்பெடுத்து நெய்யாய்காய்ச்சே. 636
 காய்ச்சிந்த நெய்தனிலே பொடியைத்தூவி
 கருத்துறவே கிண்டியதை யிறக்கிமைந்தா
 பாய்ச்சியது யெடுத்துநன்றா யுருட்டிப்போடு
 பருவமுடன் சூடாறி யிறுகிநிற்கும்
 தாய்ச்சியில்லாக் காரமது வீரசவர்க்காரந்
 தன்மையுள்ள காரமதை யாரறியப்போறார்
 நீய்ச்சியந்தக் காரமதில் வெகுபோக்குண்டு
 நிலையறிந்து கலையறிந்து நேர்ந்துபாரே. 637

கௌரி சவர்க்காரம்

பாரப்பா கெவுரிசவர்க் காரஞ்சொல்வேன்
 பரிவான கெவுரியது பலந்தானொன்று
 நேரப்பா வீரமொடு தாரங்காரம்
 நிலையான நிலையுடனே லிங்கமைந்தும்
 சேரப்பா கைக்குக்காற் பலமேசொல்வேன்
 செம்மையுள்ள கௌரியுடன் பொடித்துக்கொண்டு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் ஞானியண்டம்
 அன்பான வண்டமதிற் றயிலம்வாங்கே. 638
 வாங்கியந்தத் தயிலத்திற் பொடியைத்தூவி
 மார்க்கமுடன் கிண்டியதை யுருட்டிமைந்தா
 தாங்கியதை வைத்துப்பார் யிறுகிப்போகுந்
 தன்மையுள்ள காரமது கௌரிசவர்க்காரந்
 தீங்கில்லாக் காரமதை யாரறிந்துசெய்வார்
 திருவான பூரணத்திற் சேர்ந்தோன்செய்வான்
 காங்கையுள்ள கௌரிசவர்க் காரமதில்மைந்தா
 கனவேதை சூணவேதை கண்டுபாரே. 639

இயாக்கோபென்னும்

கெந்தி சவர்க்காரம்

பாரடா கெந்திசவர்க் காரஞ்சொல்வேன்
 பத்தியுடன் கெந்தியது பலமோவாங்கி
 சேரடா துரிகடனே தாரங்காரந்
 திறமான லிங்கமொடு வெள்ளையைந்தும்
 நேரடா வகைக்குக்காற் பலமேவாங்கி
 நேர்மையுள்ள கெந்தியுடன் பொடித்துக்கொண்டு
 ஆரடா யறிவார்கள் வெள்ளாட்டுண்மை
 அதன்கொழுப்பை வாங்கிமிக நெய்யாய்க்காய்ச்சே.640

நெய்யாகக் காய்ச்சினதிற் பொடியைத்தூவி
 நெருக்கிநன்றாய்க் கிண்டியதை யுருட்டிமைந்தா
 கையாற வருட்டினதை யெடுத்துப்பாரு
 கனலாறி யிறுகியது கல்லுபோலாம்
 மெய்யாக வருட்டினதோர் காரந்தானும்
 மேன்மையுள்ள கெந்திசவர்க் காரமாகும்
 துய்யனவே யிதன்வேதை கோடாகோடி
 தூரறிந்து துறையறிந்து பருவம்பாரே. 641

பாரான பிருதிவியை யறிந்துகொண்டு
 பக்குவமா யாயிரத்தைப் பார்த்துமைந்தா
 நேரான வாசியிற்சென் றேறியந்த
 நிலைத்ததொரு தீபமதை நினைவாற்கண்டு
 பேரான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணி
 பெருமையுள்ள மௌனமதிற் பேணிநில்லு
 கூரான சிவயோகக் குறிகண்ணாட்டு
 குறியறிந்து நெறியறிந்து குருவைக்காரே. 642

காரப்பா கருக்குருவாய்ச் சொன்னதிந்தக்
 கருவான வாயிரத்தைக் கசடரோடு
 சாரப்பா விருந்ததனைப் பேசவேண்டாந்
 தன்மையுள்ள பொருளதனைக் கூறவேண்டாம்
 நேரப்பா நின்றபொருள் விள்ளவேண்டாம்
 நிட்டுற மானமன முடியயோர்கோடி
 சீரப்பா யவர்களுக்குண மறிந்துதள்ளு
 சிவயோக மானகற்பந் தின்றுதேறே. 643

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 162

தேறுதற்கு வழிமுறையை நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 தெளிவான சவர்க்கார முறையைச்சொன்னேன்
 கூறுதற்கு மந்திரத்தின் குறியுஞ்சொன்னேன்
 குறியான வாலையுட பூசைசொன்னேன்
 ஏறுதற்கு சித்தருட வழியுஞ்சொன்னேன்
 இதமான காயாதி கற்பஞ்சொன்னேன்
 வீறுபெற்ற நன்மைதுன்மை விபரஞ்சொன்னேன்
 வேதாந்த சாரமதின் வெளிசொன்னோமே.

644

சுரபாண்டத் தயிலம்

சொன்னமொழி துலங்கவொரு விபரங்கேளு
 சுத்தமுள்ள தைலமதின் றுடைகடன்னை
 வின்னமில்லாப் பாண்டமடா சுரபாண்டந்தான்
 மேன்மையுடன் றான்வறுத்துப் பாண்டத்திட்டு
 நன்னயமாய்ச் சத்தியுட வெடியுங்கூட்டி
 நலமான சாரமுடன் குடஞ்சேர்த்து
 நுண்ணிமையாய் வகைக்கைந்து பலமேவாங்கி
 நொறுக்கிநன்றாய்ப் பொடித்ததனைப் பாண்டத்தாக்கே.

தாக்கிநன்றாய்க் காடியதைப் பாண்டந்தன்னில்
 தன்மையுடன் நீரைவிட்டு யடுப்பிலேற்றி
 பாக்கியமென் றேமகனே யனலைத்தாக்கு
 பக்குவமாய் நீர்வற்றப் பதமாய்க்கிண்டு
 நோக்கியதைக் கிண்டிவரில் நீர்கள்வற்றி
 நுண்மையுள்ள தைலமது மேலேநிற்குந்
 தூக்கியதோர் தைலமதை வடித்துக்கொண்டு
 துப்புறவாய் மேருதனி லடைத்திடாயே.

646

அடைத்ததொரு தயிலமதைப் பணவிடைதானெடுத்து
 அருளான குருபதத்தைத் தியானம்பண்ணி
 திடத்துடனே கொண்டுவிடு மண்டலந்தானப்பா
 தீர்க்கமுடன் வாசியது திறந்துபோகும்
 கடத்திலோர் சட்டைநன்றா யுரிந்துபோகும்
 கன்மவினை நானோடிக் கழன்றுபோகும்
 மடத்தனமாய்த் திரியாமற் குருவைக்கார்த்து
 மார்க்கமுடன் சத்திசிவ பூசைபண்ணே.

647

இயாக்கோபென்னும்

பண்ணப்பா சத்திசிவ பூசையாலே
 பலபலவாங் கற்பமெல்லா முறுதியாகும்
 எண்ணப்பா வென்றுசிவ சத்திபூசை
 இகழ்ந்துவிட்டாற் கற்பமதால் தேகம்போகும்
 மண்ணப்பா வென்றுசடம் போனானாகில்
 மானிலத்தி லவன்றவசு வீணையாச்சு
 பொண்ணப்பா பொன்னதுபோற் சடத்தைபேணிற்
 பூவுலகில் ந்யுமொரு சித்தனாமே.

648

சித்தனாய்ப் பிறந்திருந்தும் புத்திதன்னில்
 செம்மையுட னறியாட்டா லென்னசொல்வேன்
 கத்தமுள்ள தேகமடா தேவரூப
 சுருபமுள்ள தேகமதை யறியாமற்றான்
 பத்தாசை கொண்டு பலருசியைத்தின்று
 பாழ்நரகிற் போவார்க்குப் பலனுண்டாமோ
 சத்தமாய் நின்றசிவ சத்திதன்னைச்
 சாதகமாய்ப் பூசையனுஷ் டானஞ்செய்யே.

649

வஞ்சிக்கொடி குழித்தயிலம்

செய்யவே யின்னமொரு தயிலங்கேளு
 சிவசிவா குழித்தயிலஞ் செய்யவண்மை
 தொய்யவே வஞ்சியென்ற கொடியிற்றானுஞ்
 சுத்தமுட னிரண்டுமூன் றாண்டுபார்த்து
 பையவே தானறுத்துப் பாலைவாங்கிப்
 பக்குவமா யடுப்பேற்றி யவிக்கும்போது
 நையவே யுப்புடனே முளகுங்க்கூட்டி
 நன்றாகப் பொடித்தந்தப் பாலிற்சேரே.

650

சேர்த்துநன்றாக கிண்டிவரிற் பிட்டுப்போலாந்
 திறமான பிட்டதனை வைத்துக்கொண்டு
 பார்த்திபனே காசிடைதான் கொண்டாயானால்
 பகுந்துநின்ற நரைதிரைகள் பாழாய்ப்போகும்
 ஏற்றிநின்ற வாசியது விறுகுந்தேக
 மெந்தநா ளாகிலுந்தா னழியாதப்பா
 சாற்றியதோர் வஞ்சியென்ற கொடியைமைந்தா
 தான் கரைத்து ரவிதனிலே காயப்போடே.

651

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

164

போட்டதொரு கொடிக்குநிகர் சருகுசேர்த்துப்
 புத்தியுட னாலிலொன்று பூரஞ்சேர்த்து
 தாட்டிமையாய்ப் பாண்டமதி லடக்கம்பண்ணிச்
 சட்டிகொண்டு மூடிமண் சாந்துசெய்து
 நாட்டியதோர் சட்டியின்மேல் தருமம்போட்டு
 நன்மையுடன் குழிவெட்டிக் கலசம்வைத்து
 பூட்டியதோர் கலசமதில் தமர்நிறுத்திப்
 புத்தியுடன் மணலிட்டுப் புடத்தைப்போடே.

652

போட்டபுட மாறினபின் பதனமாகப்

புத்தியுடன் ஞானெடுப்பாய்க் கலசந்தன்னை
 தாட்டிகமாய்க் கலசமதில் தயிலந்தானுந்
 தன்மையுடன் ஞானிறங்கி யிருக்குமைந்தா
 தேட்டிமையாய்த் தயிலமதை மோரில்விட்டு
 சிவசிவா பதனமதாய் வைத்துக்கொண்டு
 கூட்டியதோர் தைலத்திற் பணவிடைதானெடுத்துக்
 குருவான பதிநோக்கிப் பொசித்துநில்லே.

653

நில்லடா வந்தநிலை யதனிலேதான்

நினைவுகொண்டு வாசியதில் நிறுத்திப்பாரு
 கல்லடா வுன்றேகங் கசியாதப்பா
 கருவான வாசியது கழருதப்பா
 அல்லடா தேகமதிற் சட்டைபோகும்
 ஆண்டுமொரு கோடிவரை யிறுத்துமப்பா
 செல்லடா மதியமுர்த மொன்றுகேளு
 செம்மையுட னண்டமைந்திற் கருவைவாங்கே.

654

மதியமுர்த மெழுகு

கருவான கருவதனில் முப்பூச்சேர்த்துக்

கையாறப் பிசைந்துவிடு பலமைந்தப்பா
 திருவான கற்பூரம் பலமைந்தைநீ
 செம்மையுடன் ஞான்பொடித்துக் கூடச்சேர்த்து
 உருவான பூரணத்தை ரவியிற்போடு
 உண்மையுள்ள ரவியதனாற் காய்ந்துநல்ல
 தருவான மெழுகதுபோ லிருக்குமப்பா
 சங்கையுள்ள மதியமுர்த விந்துபாரே.

655

இயாக்கோபென்னும்

பேரான மதியமுர்தந் தன்னைவாங்கி
 பெருமையுடன் பரணிதனி லடக்கம்பண்ணி
 ஊரான நடுவரைக் கண்டுதேறி
 உறுதியுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 நேரான கும்பகத்தில் வாசியூட்டி
 நின்றிலங்குந் தீபமதை நோக்கிக்கொண்டு
 கூரான மதியமுர்தந் தன்னிலேதான்
 குவிந்தெடுகாற் பணவிடையுங் குணமாய்த்தானே. 656

தானான மதியமுர்தந் தன்னைவாங்கி
 சமரசமாய் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 வீனான தேகவச்சிர காயமாகி
 மேன்மைபெற்ற யமுர்தரச தேகமாகுங்
 தோனான யமுர்தசரங் கொண்டோர்தம்மை
 குவலயத்திற் காண்பதறி தாகுமையா
 வானன வாகாய மதிதன்னாலே
 மகத்தான சித்தருட மார்க்கங்கேளே. 657

ஞானக் கூறு

மார்க்கமென்ன சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
 மகத்தான வுலகிலில்லத் தோடிருந்து
 தீர்க்கமுட னறுகவையைத் தள்ளிப்போட்டுச்
 செம்மையுடன் வறுமையொத் திருப்பானையா
 ஆர்க்குமெவகு நோய்கள்வந்து வவரைக்கண்டால்
 அப்போதே விலகிவிடு மமுர்தக்கூறு
 வாக்குமனந் தவறாத மகத்தாஞ்சித்தன்
 வணக்கமுட லுலகதனில் திரிவான்பாரே. 658

திரிந்திடுவான் சிறுவனைப்போல் பேதையாகத்
 திரிந்தாலுஞ் சதாயோக நிஷ்டையாவான்
 அறிந்திடுவான் லோகமதி லவரவர்கள்மனதை
 அறிந்துமவன் மனதோடே பேசிக்கொள்வான்
 விரிந்துமனந் தனைநிறுத்தி மௌனவான்
 மெய்யான குருபதத்தில் மேவிநிற்பான்
 சொரிந்துநீ ரனலுக்குங் கனலுக்குந்தான்
 சோர்வனடி பராபரத்திற் சொக்குவானே. 659

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

166

சொக்கிமன வாசியினா லாராதாரந்

தொடர்ந்தேறி மேல்வரையா மேலாதாரம்

புக்கியந்தச் சிலம்பொலியைக் கண்டுதேறி

பூரணமாங் கீழ்வரையிற் புத்தியாலே

நிற்குநிலை தனையறிந்து திரும்புவான்பார்

நேரான கொங்கணவ ராடுங்கூத்து

திக்குவிசை யஞ்செலுத்தி வந்ததாலே

சிங்கமவன் கொங்கணவன் திறந்தான்பாரே.

660

அமுரி கற்பம்

பார்ப்பா கொங்கணவர் பற்பந்தன்னைப்

பக்குவமாய்க் கொண்டதினா லாராதாரம்

நேர்ப்பா நிலையறிந்து சென்றுதாவி

நேரான வாறுவரை கடந்தப்பாலே

மேர்ப்பா தனில்வாசி கொண்டுபுக்கி

மேலான தீபமதில் மேவிச்சென்று

சீர்ப்பா சிந்தைமன தொன்றதாகிச்

சிவகற்ப காலம்வரை செலுத்தினாரே.

661

செலுத்துதற் கின்னமொரு முறையைச்சொல்வேன்

செப்புமுறை தனைமறந்தா லேதுசெய்வோம்

பழுத்துவிடுந் தேகமது வானாலென்ன

பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பணிந்துகேளு

கொழுத்தமீ னிறைச்சியெண்ணை புளிதாம்பூலம்

குருவருளால் தள்ளிவிடு மண்டலந்தானப்பா

அழுத்தமன துறுதியினால் தள்ளிப்போட்டு

அப்பனே தன்னமுரி யிறக்குவாயே.

662

இறக்குவாய் பீங்கானி லிறக்கிக்கொண்டு

இன்பமுள்ள ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து

சிறக்கவதை மூடிவைத்து மறுநாள்தானுஞ்

செம்மையுட னோரளவாய்ச் செலுத்திமைந்தா

மறக்கமதி யில்லாமல் தினமுங்கொண்டு

மார்க்கமுட னமுதெடுத்து வரையில்நில்லு

உறக்கமதைச் சாதகமா யகற்றிநீயு

உண்மையுடன் சதாகாலங் கொண்டுநில்லே.

663

இயாக்கோபென்னும்

கொண்டதினால் வாய்வகலுஞ் சூடேறாது
 குடிலமென்ற நோய்களெல்லாங் குணமாய்த்தீரும்
 அண்டபிரா னருளதுவு மகத்தில்தங்கும்
 ஆயிதிரோ தாயியுட மாய்கைநீங்குஞ்
 சண்டனவன் றுன்விலகி மாண்டுபோவான்
 சமரசமாய்த் தன்னமுர்தங் கொண்டதாலே
 மண்டலமா மண்டமதில் வாசிதங்கும்
 வாசியென்ற மூலமதின் வரிசைகேளே.

664

சத்திசிவ மெழுகு கற்பம்

வரிசையென்ன சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 வண்மையுள்ள வழரிதனிற் புளியைச்சேர்த்து
 பரிகடனே தான்கரைத்து யிறுத்துநல்ல
 பக்குவமாய் ரவிமுகத்தி லுலரப்போடு
 புரிசமுடன் றுனுலர்ந்தா லதுமேற்பின்னும்
 புத்தியுடன் முன்போல கரைத்திறுத்து
 உரிசையுட னிப்படியே பத்துமுறைசெய்தால்
 உண்மையுடன் சத்திசிவ மெழுகாய்ப்போமே.

665

மெழுகாகி நின்றசிவ சத்திதன்னை
 மெய்யாக மாலையிலே பணவிடைதான்கொள்ளு
 நெழுகான சதாகாலங் கொண்டுதேறு
 நேர்மையுள்ள திசைவாய்வு நிலையில்திற்கும்
 ஒழுகான மூலமுதலா ராதார
 முறுதியுடன் றுன்றிலைக்கு முண்மையுண்மை
 கழுகான தேகமதிற் சட்டைதள்ளுஞ்
 சோதியென்ற ரவிபோலே காந்தியாமே.

666

காந்தியென்ற மூலமதில் வாசிநின்று
 கருவான தீபமதிற் புக்கம்பாரு
 சாந்தியென்ற வாய்வதிலே தீபம்புக்குந்
 தன்மையுடன் றுன்றிங்கி மூலஞ்சேர்ந்தால்
 பாந்திபமாய்த் தீபமது மூலஞ்சேர்ந்தால்
 பதியான பதியதுவும் பதியாய்க்காணுஞ்
 சேர்ந்ததொரு பகபாசந் தீர்ந்துபோகுஞ்
 சிவசிவா பிரமாதி தேகமாமே.

667

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

168

ஆமப்பா வுலுயிரு நிலைத்த தானால்
 அருளான யருள்பெறுகப் பூரணத்தைக்கொள்ளு
 தாமப்பா பூரணமும் பிரத்தியாகாரந்
 தருவான காரமடா வாதியந்தங்
 காமப்பாற் கசிந்தொழுகிக் கருவாய்நிற்குங்
 கருவான மூலமடா வண்டமாச்சு
 நாமப்பா வண்டமென்ற ஞானியண்டம்
 நலமான வண்டமதின் வளமைகேளே.

668

இளநீர் வழக்கை மெழுகு

வளமையென்ற வண்டமடா சிற்றேரண்ட
 மார்க்கமென்ற வண்டமதை யார்தான்தாண்பார்
 இளமையென்ற பருவமதா யிருக்குமண்ட
 மேகாந்த வண்டமென்ற யிளநீர்வாங்கி
 தலைமைபெறத் தானுடைத்து வழக்கைதோண்டித்
 தன்மையுள்ள பீங்கான்றன் ருலத்திட்டு
 குலம்பெறவே காடியென்ற யமுரிவிட்டுக்
 கூர்மையுடன் கரைத்துநன்றா யிறுத்துப்போடே.

669

இறுத்துநன்றாய் ரவிதனிலே காயப்போடு
 ஈரம்வற்றிச் சுண்டினபின் யின்னங்கேளு
 கருத்துறவே கின்னமதிற் கரைத்துவாரு
 கருவாக யிப்படியே பத்துமுறைசெய்து
 திருத்தமுடன் பத்துமுறை செய்தபின்பு
 சிவசிவா ரவிதனிலே காயப்போடு
 கிருத்துவமா யிருக்காம லுரித்தாய்ப்பாரு
 கிருபையுடன் சிவந்தமெழு காகும்பாரே.

670

பாரான மெழுகெடுத்து மைந்தாநீயும்
 பதிவான ரவிபீசஞ் சரியாய்ச்சேர்த்து
 கூராகச் சேர்த்தனைக் கல்வத்திட்டுக்
 குருவான பொருளைநீ மனதிலெண்ணி
 நேராக நின்றகுரு தன்னைப் போற்றி
 நினைவாக மத்தித்து மைந்தாமைந்தா
 பேரான பீங்கான் றன்பேரில்வைத்துப்
 பிலமாகத் தான்மூடி வைத்துக்கொள்ளே.

671

இயாக்கோபென்னும்

மேற்றோட்டின் பற்பம்

கொள்ளுகிற விதமென்ன வென்றாயகிற்
 குணமாக மேற்றோட்டைச் சுத்திசெய்து
 நல்லுறவா யிடைக்கிடைதான் மாலாம்பீசம்
 நன்மையுடன் றான்சேர்த்துப் பழச்சார்விட்டு
 கல்லுறவாய்த் தானறரத்து வட்டுப்பண்ணிக்
 கடிதான ரவிதனிலே யுலரவைத்து
 புல்லுறவாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 புடமதுவு நிதானமதாய்ப் பொருந்தச்செய்யே.

672

பொருந்திநின்ற புடமதனை யெடுத்துப்பாரு
 புட்பமலர் போலவுந்தான் நீறிநிற்கும்
 வருந்தியந்தப் பற்பமதை வைத்துக்கொண்டு
 மார்க்கமுடன் பணவிடைதா னிருபோதுண்ணு
 திருந்தியந்தப் படிதானே மண்டலமேகொண்டு
 திறமாகச் சத்திசிவ பூசைபண்ணு
 தெரிந்துகொள்ளு பூரணத்தை யெடுத்துமைந்தா
 திறமாகக் கடுகளவு யெடுத்திடாயே.

673

எடுத்ததோர் பூரணத்தைத் தியானஞ்செய்து
 இன்பமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 நடுச்சுதரமாய்க் கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி
 நடுவான பூரணத்தைப் பூசைபண்ணு
 தொடுத்ததொரு பூரணத்தின் பூசையாலே
 சுகமாகத் தேகமது தளராதையா
 முடித்ததொரு பூரணத்தின் மகிமையாலே
 மூவுலகுந் தெரிசனையாய் முத்தியாமே.

674

முத்திகொண்டு மண்டலமே கொண்டாயானால்
 மீறிநின்ற தேகமதிற் சட்டைபோகும்
 பத்தியுட னாண்டதுமேற் கொண்டுநின்றால்
 பதிவான பூரணமாந் தேகமாகுஞ்
 சித்தியுள்ள வாசியது வகலாதையா
 தீபமதில் தானொடுங்கித் திறமாய்நிற்கும்
 புத்தியுடன் சதாகாலங் கொண்டுதேறிப்
 பூவுலகில் பிரமரிஷி யாவாய்பாரே.

675

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

170

பாரப்பா வாதிதொடுத்தத்தஞ்சேரிற்

பரமகை லாயமென்ற தேகமாகும்

நேரப்பா கைலாய தேகமானால்

நேர்ந்துகொண்ட கற்பமெல்லாஞ் சித்தியாகும்

பேரப்பா பெற்றதொரு கற்பதேகம்

பெருமையுள்ள தேகமதை யென்னசொல்வேன்

காரப்பா குருவருளைக் கண்டுதேறிக்

கருவான கற்பமெல்லாங் கண்டுதேறே.

676

வசியவிபூதி

தேறுதற்கு பூரணமே தெய்வந்தெய்வஞ்

சிவாலயத்தில் தெய்வமெல்லா மாசவாகுங்

கூறுதற் கின்னமொரு புத்திசொல்வேன்

குஞ்சரம்போல் நின்றபொரு டன்னைவாங்கி

ஏறுதற்கு வெருவடுக்கிக் கண்டுபோட்டு

வேகாந்த மாகநீ புடத்தைப்போடு

நீறுதற்கு மேலுமந்தக் கண்டுபோட்டு

நிச்சயமாய் நீறினபின் னெடுத்துப்பாரே.

677

பாரப்பா நன்றாக நீறாவிட்டால்

பதிவான வெருவுடனே கருவுங்கூட்டி

நேரப்பா தண்ணீரால் பிசைந்துருட்டி

நீமகனே ரவிதனிலே காயப்போடு

வீரப்பா தானொடுங்கிக் காய்ந்ததானால்

மேன்மைபெற முன்போலே புடத்தைப்போடு

காரப்பா புடமாறியெ டுத்துப்பார்க்கக்

கருவான பூதிநன்றாய் நீறிப்போமே.

678

நீறிப்போய் நின்றதொரு பூதிதன்னை

நீயெடுத்து வடிகட்டி வைத்துக்கொண்டு

பேறுபெற்ற பூதிதன்னை யெடுத்துமைந்தா

பெருமையுள்ள மௌனமதைத் தியானம்பண்ணி

வீறுபெற்ற தேகமதில் தளமாய்ப்பூசி

விஞ்சையென்ற பொருளதனை மேவிக்கொண்டு

நேருபெற்ற சின்மயத்தி னினைவாய்நின்றால்

நின்சமுகம் வசியமென்ற சமுகமாமே.

679

இயாக்கோபென்னும்

வல்லாரை லேகியம்

ஆமப்பா வல்லாரை லேகியஞ்சொல்வேன்
 ஆறுதிங்க ளானசத்துத் தன்னைவாங்கி
 காமப்பா கொண்டதொரு காடிவாங்கிக்
 கருவான கருவிட்டு யவித்துமைந்தா
 ஓமப்பா கருவெடுத்துக் கல்வத்தாட்டி
 உண்மையுடன் காடிதனைக் கலக்கிகொண்டு
 தாமப்பா நன்றாகக் காய்ச்சிக்கிண்டித்
 தன்மையுடன் குழம்பான பருவம்பாரே.

680

பருவமுடன் பார்த்துநன்றாய்ப் பாகிற்சேர்க்கப்
 பதிவான சரக்குவகை சொல்லக்கேளு
 கருவான வால்மிளகு பூரங்கூட்டிக்
 கனமாகப் பொடித்ததனைப் பாகிற்சேரு
 உருவான கருவுடனே சேர்த்துகிண்டி
 யுண்மையுடன் ரூனெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 திருவான பதிநோக்கிக் குன்றியுண்ணத்
 தேகவச்சிர காயமதா யிருக்கும்பாரே.

681

பாரப்பா மண்டலமே கொண்டாயானால்
 பதிவான தேகமதிற் சட்டைபோகும்
 நேரப்பா நின்றதொரு வாசிதானும்
 நினைவாகத் தன்னகத்தி லடங்கும்பாரு
 தேரப்பா யாண்டுவரை கொண்டுதேர்ந்தாற்
 செம்மையுள்ள தேகமதாய்ச் சிவந்துகாணுங்
 கூரப்பா சதாகாலங் கொண்டுதேர்ந்தால்
 கோடான கோடிவரை யிருக்கலாமே.

682

கடுக்காய் லேகியம்

இருக்கவே கடுக்காய்லேகி யத்தைகேளு
 யிருளகன்று வெளியில்வந்த மப்பேயானால்
 திருக்கறவே கொண்டுவந்து சகடுபோக்கி
 சிறுகதனைப் பொடியாக்கிக் கண்டித்தேதான்
 உருக்கமுடன் வெடியுப்பு சூடன்கூட்டி
 யுண்மையுடன் பொடித்தனைப் பிசறிவைத்து
 பெருக்கமுடன் மூடிநன்றாய் மூன்றாநாளில்
 பெருமையுடன் ரவிதனிலே யுலரப்போடே.

683

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

172

உலர்ந்ததொரு பொடியதனை யிடித்துமைந்தா
 உண்மையுள்ள காடிதனில் பிசைந்துகொண்டு
 கலந்ததொரு ரவிதனிலே காயப்போடு
 கருவெடுத்து முன்போல யிடித்துக்கொண்டு
 விளைந்ததொரு காடிதனில் விரவிமைந்தா
 விபரமுடன் பத்துமுறை செய்தாயாகில்
 நலந்தரு நற்குரணத்தின் மருந்துசொல்வேன்
 நன்மையுள்ள சாரமுடன் பூரம்வாங்கே.

684

வாங்கப்பா காரமொடு மூன்றுங்கேளு
 வணக்கமுடன் வகைக்குநாற் பலமேவாங்கி
 பாங்காகப் பொடித்துக்கு ரணத்திற்சேர்த்துத்
 பதிவாக யிடித்துநன்றாய் வடித்துக்கொண்டு
 சாங்கமாய்ப் பீங்கான்றன் மேரிற்சேர்த்துத்
 தன்மையுடன் குருபதத்தைத் தியானம்பண்ணி
 ஏங்காம லந்திசந்தி பணவிடைதான்கொண்டால்
 ஏகாந்த தேகமதிற் சட்டைபோமே.

685

சட்டையென்ற தேகமதிற் சட்டைதானுஞ்
 சதிரான வீரூள்ளிச் சருகுபோலே
 இட்டமுடன் ருனுவியும் வெளுப்பாய் மைந்தா
 யிரவிமதி கடரதுபோ லிருக்குந்தேகம்
 முட்டையென்ற மூலமதிற் கெட்டியாகு
 முனையான சுழிமுனையுந் துலங்கும்பாரு
 சட்டமுடன் தேகமது தயங்காதையா
 சதுராகக் கோடிவரை யிருத்தும்பாரே.

686

இருத்துகின்ற வாசியது வகலாதையா
 இன்பமுள்ள வாசியது விருதயத்தில்
 திருத்தமுட னின்றிலங்கு மசபைதன்னை
 சிவசிவா வந்தசபை நிறுத்திப்பாரு
 விருத்தமுள்ள சக்கரமு மசையாதையா
 வேதாந்த குத்திரத்தின் விபரத்தாலே
 கருத்துறவே கருவான கடுக்காய்தன்னாற்
 காலனவன் மாண்டிடுவான் கருவாய்ப்பாரே.

687

இயாக்கோபென்னும்

பாரான கடுக்காய்தான் தினமுங்கொண்டாற்
 பதினாறு வயதுசென்ற மதன்போலாவாய்
 வாரான சிறுத்தொண்ட னடத்தைதன்னை
 வசனிப்பா ருலகமதிற் கேட்டுக்கொள்ளு
 கூரான சஞ்சீவி மலையிற்றானுங்
 குறுஞ்சித்தர் நடத்தைதன்னைக் கூறுங்காவியம்
 பேரான கஞ்சமலை சித்தர்செய்த
 பெருமைபரி பூரண நூற்பேணிப்பாரே.

688

நூல்வகை

பாரடா காவியநூல் தன்னைப்பாரு
 பரிபூர ணந்தனையேப் பற்றிப்பாரு
 வீரடா கொண்டதோரு சித்தர்மார்க்கம்
 விபரமுடன் கற்பமுறை நன்றாய்ச்சொல்லும்
 நேரடா விருநூற்கு மன்னூல்மிச்ச
 நிசமான வாயிரம்போ லொருநூற்பேசார்
 காரமுட னுயிரத்தைக் கருவையெண்ணிக்
 கைமுறையின் பாகமதைக் கருத்தாய்ப்பாரே.

கருத்தறிந்து கருவறிந்து கருவைக்கொண்டாற்
 காரணமும் பூரணமுங் கலங்காதயை
 உருத்துடனே யுருபாகங் குருவின்பாக
 முரிமையுடன் செய்பாக முறைமையெல்லாந்
 திறத்துடனே பாடினதோ ரின்னூல்மைந்தா
 திருவான வாயிரத்தைச் செகத்தோர்கண்டால்
 உறத்துடனே மலையேறி யொடுங்கிநிற்பா
 ருகமுடிந்த கைலாய மிடங்கொள்ளாதே.

689

690

அசட்டு வாதி

கொள்ளாத மனத்தோர்க்குக் கண்ணங்கேது
 குருவறியா மாந்தருக்குமனமகது
 தள்ளாத கோபியர்க்குத் தனமங்கேது
 தன்மைமதி யில்லார்க்கு வறிவங்கேது
 கல்லாத மூடருக்குக் கருத்தங்கேது
 காமவிடாய் கொண்டவர்க்கு வாமமேது
 துள்ளுவது வாசிதனை நிறுத்துவேர்கள்
 துருவமென்ற வுலகதனிற் றுலங்குவாரே.

691

வெள்ளாட்டின் பூமால்

துலங்குகின்ற முறைமையொன்று சொல்லக்கேளு
 துள்ளுகின்ற வெள்ளாட்டின் கொழப்பினோடே
 களங்கமற யீரலுடன் மூளைமூன்றுங்

கண்டிடைக்கு கெந்திரசங் கூடச்சேர்த்து
 விளங்கநன்ற யிடித்துவொரு பாண்டத்திட்டு
 விபரமுட னமுரிகொஞ்சம் விட்டுக்கிண்டி
 மலங்காமல் மேற்சட்டி கொண்டுமடி

வரிசையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

692

செய்ததொரு சட்டிநடுத் தமருபோட்டுச்

செம்மையுடன் குழிவெட்டிப் பாண்டம்வைத்து
 தொய்துமணற் கொட்டிநடுத்தமர் மேல்வைத்து
 துப்புறவாய்த் தான்மெழுகி வைத்துக்கொண்டு
 கொய்துவந்த மலராலே யர்ச்சனைசெய்து

கூர்மையுடன் வலஞ்கற்றிக் குருவைப்போற்றி
 மெய்தவறாப் பூரணமே கமலவல்லி

வேதாந்த மனோன்மணியே யென்றுகற்றே.

693

புஷ்பம்

கற்றிவந்து நிற்கையிலே மனோன்மணியான்தானுஞ்

கழன்றுநின்று தமர்வாசற் குள்ளேபுக்கி

பத்தியுடன் பூரணத்திற் பதிவாய்நின்று

பரிவாக வாசிகொண்டு வாழும்போதில்

சித்தியுள்ள மனோன்மணியாள் கடாட்சத்ததாலே

செம்மையுள்ள கடகமதிலே சிலபூவுண்டாம்

முத்தியுடன் பூவினைந்து வாழுநாளில்

மூர்க்கமுள்ள பதினாறுநாள் தமரைப்பாரே.

694

தமர்பார்த்து வெளியொளியிற் பார்க்கும்போது

சங்கையில்லாப் பூமலர்கள் தானேநின்று

நிமிரவழி தெரியாமல் தமர்மேற்கொள்ளும்

நேர்மையுட னந்தவழி கொண்டபோது

குமுதமென்ற பாண்டமதைத் திறந்துகொண்டு

கூர்மையுட னம்மலரை யெடுத்துமைந்தா

திமிரநன்ற காசியுட குப்பிக்கேற்றித்

திறமாகச் சில்லிட்டு மண்ணுஞ்செய்யே.

695

இயாக்கோபென்னும்

மண்செய்து ரவிதனிலே காயவைத்து
 மார்க்கமுடன் நன்றாகக் காய்ந்ததானால்
 கண்குவிந்த பாண்டமதில் நெற்குள் வைத்துக்
 கருவான குப்பிவைத்து மேலேமூடி
 குணங்களொரு மனதாகத் தீயைமூட்டிக்
 குழைந்தநெல்லு வவித்தபதந் தன்னைப்பார்த்து
 இணங்கநன்று யிறக்கியதை மேரைப்பார்க்க
 ஏகாந்த மலரதுவுங் குழைந்துபோமே.

696

குழைத்துநின்ற மேருவதில் வீரம்பூரங்
 கூடநன்றாய்ப் பொடித்திட்டுக் குச்சியாலே
 வளைந்துமிக மத்தித்து ரவியிற்போடு
 மகத்தான பூவதுவுங் கரைந்துநல்ல
 கலந்துநின்ற மேகசலம் போலேமைந்தா
 கருவானபூவமுர்த மென்னசொல்வேன்
 உலைந்துநின்ற தேகமதிற் பணவிடைதான்கொண்டா
 லுறுதியுள்ள தேகமதாய் நிற்குந்தானே.

697

தானென்ற பூவமுர்தத் தன்மைதன்னைத்
 தாரணியி லாரறிந்து செய்வாரப்பா
 கோனென்ற குருவருளா ளருளேதங்கிக்
 குவிந்ததொரு சாஸ்திரமா யிரத்தைப்பாரு
 தேனென்ற மதியமுர்தம் பூவமுர்தமிரண்டுஞ்
 செம்மையுட னதன்விபரந் தெளிவாய்த்தோற்றும்
 மானென்ற மதியமுர்தந் தன்னுலந்த
 மகத்தான பூவமுர்த வரிசையாமே.

698

வரிசையுட னாதிதொடுத்த நந்தமாக
 வழிதுரையாய்க் கற்பமதை மார்க்கமாக
 உரிசையுடன் கொண்டதினா லந்தவாசி
 யோடாது கடமதிலே யொடுங்குமைந்தா
 பரிகடைய மனோன்மணியும் வார்த்தைசொல்வாள்
 பக்குவமா யஷ்டசித்தும் பதிவாய்த்தோற்றும்
 தெரிசனமாய்த் சொன்னதிந்தப் பொருள்கடன்னைச்
 சின்மயத்தி னருளாலே தெரிசித்தாயே.

699

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

176

தெரிசித்தாய் மூலமுத லாராதாரந்
 திருவான நடுமூல மேலாதாரம்
 பரிசித்தாய் நின்றதொரு மூலாதாரம்
 பருவமா யதிலிருந்து பதியைப்பாரு
 குருசித்த மானபரி பூரணமுங்காணுங்
 கொள்ளுநீ வாசியதிற் குறியுங்காணும்
 அரிசுத்த மானபர மாத்மாவாலே
 யதீதமுள்ள நாதவிந்தை யறியலாமே.

700

ஆமப்பா வாதியென்ற வறிவால்மைந்தா
 அந்தரங்க மானதொரு வழர்தந்தன்னை
 தாமப்பா பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
 தன்மையுடன் சரக்குகளிற் சுறுக்குதாக்க
 ஓமப்பா வெச்சரக்குங் கட்டிப்போகு
 முரிமையுட னதில்வேதை கோடாகோடி
 காமப்பால் கானற்பால் கொண்டார்தாமுங்
 கருவான கருவறிந்து கரைகாண்பானே.

701

அறுவகைச் செயநீர்

கரைகான வின்னமொரு கருவைக்கேளு
 கருவான வறுவகைநீர் கருவைத்தானுந்
 துரையாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தா மைந்தா
 சுகமான பொட்டிலுடன் புகங்கூட்டித்
 திரையான காரமுடன் சாரம்பூச
 திருவான கண்டருட னறுங்கூட்டி
 நிறையாகத் தானெடுத்து வழரிவிட்டு
 நேரமுடன் கல்வமதி லாட்டுவாயே.

702

ஆட்டிநன்றாய் வழித்திட்டே மைந்தாகேளு
 அடவான பீங்கான்றன் ருழிதன்னில்
 போட்டுநன்றாய்ப் பனியில்வைக்க வென்னசொல்வேன்
 பூரணமாய் நீரதுவும் பொங்கும்பாரு
 தாட்டிகமாய்ப் பொங்கிநின்ற செயநீர்தன்னைச்
 சாதகமா யெச்சரக்குங் கட்டும்பாரு
 தேட்டமுட னின்னீரில் வேதைகோடி
 தெவிட்டா வேதைமுகஞ் செப்புவேனே.

703

இயாக்கோபென்னும்

அரிதார ஈயம்

செப்புகிறே னரிதார யீயந்தன்னைச்
 சிவசிவா திருவருளாற் றிறமாய்க்கேளு
 உப்பான வெடியுப்புக் காசுகட்டி
 யுண்மையுள்ள தாரமது மூன்றுமொன்றாய்த்
 தப்பாமற் சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு
 தருவான வாய்நீரா லரைத்துருட்டி
 மெய்ப்பான குகையில்வைத்துச் சில்லுமூடி
 மேலான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

704

செய்ததொரு குகையதனைப் புடத்திற்போடு
 சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய் யுருகிநிற்குங்
 கைதவறா தேயுருகி நின்றயீயங்
 கருவான தாரமென்ற யீயமாகும்
 உய்தமென்ற யீயமதைவைத் துக்கொண்டு
 வுண்மையென்ற நாகமதை யுருக்கிநன்றாய்த்
 தொய்தமென்ற தாரமதி லீயந்தன்னைச்
 சுகமாக விடைக்கிடைதான் தாக்குவாயே.

705

நாககுரு

தாக்கிநன்ற யுருக்கிடவே நாகந்தானுந்
 தட்டழிந்து கட்டுமடா வெள்ளிபோலே
 நோக்கியந்த நாகமதை வைத்துக்கொண்டு
 நுண்மையுட னதற்குநிகற் பரியைக்கூட்டி
 பாக்கியமென் றேநினைத்து வருக்கிப்பாரு
 பருதிமதிச் சுடரதுவங் குருவாய்ப்போகுந்
 தூக்கிடுவாய்க் குருவான களங்கந்தன்னைச்
 சுகமான வெள்ளிசெம்பிற் றுக்கநன்றே.

706

நன்றாகத் தூக்குவது வென்னவென்றால்
 நாலுவெள்ளி யாறுசெம்பு பத்துங்கூட்டி
 நின்றாடி யுருகுமதிற் களங்குதன்னை
 நேராக வொன்றிய வயதெட்டாகுங்
 குன்றாத பொன்னதனைத் தகடுதட்டிக்
 கூர்மையுடன் புடத்தில்வைக்க வயதுபத்தாம்
 மன்றுதனில் நின்றுவிளை யாடும்பெண்ணை
 மார்க்கமுடன் கண்டதனை மகிழ்ந்திடாதே.

707

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 178

மகிழ்ந்திடாக் குடவனிலே பத்துக்கொன்று
 மார்க்கமுடன் கொடுத்துருக்க வயதாருகும்
 இகழ்ந்திட்ட செம்பதிலே யெட்டுக்கொன்று
 வேற்கையுடன் கொடுத்துருக்க வெட்டேகாலம்
 நிகழ்ந்திட்ட வெள்ளியிலே பத்துமாற்று
 நேர்மையுடன் புடத்தில்வைக்கப் பதினாருகும்
 உகந்திட்ட தாரமதின் களங்குதன்னு
 லுண்மை யாஞ்செந்தூர முகந்துகேளே.

708

அரிதாரக் களங்குச் செந்தூரம்

கேளப்பா வரிதார களங்குதன்னிற்
 கிருபையுள்ள கெந்தியதில் நேராய்க்கூட்டி
 மேலப்பா நாலிலொன்று வீரஞ்சேர்த்து
 விபரமுள்ள வறுவகையி னீராலாட்டி
 கோளப்பா வாராமல் நன்றயாட்டிக்
 குண்டலம்போல் வட்டதனைப் பிழிந்துமைந்தா
 நீளப்பா தான்கவர ரவியில்வைத்து
 நேர்மையுட னோட்டில்வைத்து மண்ணுஞ்செய்யே. 709

செய்ததொரு கவசமதை நிதானங்கொண்டு
 செம்மையுடன் புடத்தில்வைத்துச் சிவனைநோக்க
 கொய்ததொரு செந்தூரம் என்னசொல்வேன்
 குணமாகப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 உய்தமுள்ள வருணனிற மிதற்கொவ்வாது
 வுத்தமனே செந்தூரம் பதனபண்ணித்
 தொய்தமுள்ளச் சடந்தனக்குப் பணவிடைசெந்தூரந்
 தோன்றவொரு மண்டலந்தான் கொண்டுதேறே. 710

தேறுவதாற் றேகவச்சிர காயமாகுஞ்
 செம்மையதாய்ச் சட்டையொன்று திரைந்துபோகுங்
 கூறுகின்றகுண்டலியில் வாசிநின்று
 குறுகாம லவ்வீட்டிற் குடிகொண்டாடும்
 வீறுபெற்ற செந்தூர விசையினாலே
 மேலான வேதைமுகங் கோடாகோடி
 சீறுகின்ற நாகரச மகிமைதன்னைச்
 செப்புகிறேன் கருக்குருவைச் செப்புறேனே.

711

இயாக்கோபென்னும்

செப்புகிறே னாகரசஞ் சுத்திசெய்து
 செம்மைபுட னென்றாகத் தொந்தம்பண்ணித்
 துப்புரவாய் கெந்திதனைச் சுத்திசெய்துச்
 சுருக்காக ரசநாகக் கிணையேசேர்த்து
 தப்பாம லறுவகைநீர் தன்னுலாட்டிச்
 சாதகமாய் வழித்துருட்டி ரவியிற்போடு
 மெய்ப்பாகக் காய்ந்தவில்லை யோட்டில்வைத்து
 மேலாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

712

வலுவாகச் செய்ததொரு கவசந்தன்னை
 வலுமைகண்டு புடத்தில்வைக்கக் கட்டிப்போகுந்
 எழுமையுடன் கட்டினதோர் பற்பமாகி
 யிருக்குமடா நன்றாக வெடுத்துக்கொண்டு
 செழுமையுள்ள தங்கமதிற் பற்பம்பூசித்
 தீர்க்கமுடன் புடத்தில்வைக்க நீறிப்போகும்
 குளுமையுள்ள நீரதனை வைத்துக்கொண்டு
 கூசாமற் பணிவிடைதா பொசித்திடாயே.

713

பொசித்துவிடு மண்டலத்திற் றேகஞ்சித்தி
 பூரணமாய்ச் சதாகாலங் கொண்டுநின்றாற்
 பசித்துநின்ற பசுமையென்ன சொல்வேன்றேகம்
 பாலனடா வயதாகும் பாருபாரு
 கசிந்தமன துறுதியிலே வாசிநின்று
 சுருணைபெறப் பூரணமாய்க் கருத்தோடொத்து
 விசித்திமே லாக்கினையு மூலாதார
 மேவிநின் றுவிளையாடும் வாசிதானே.

714

பரிச்சுண்ணம்

வாசியென்ற பரிச்சுண்ணந் தன்னைவாங்கி
 மார்க்கமுடன் பணிவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
 நேசமுடன் கஞ்சமலர் தகடுதட்டி
 நிச்சயமாய் வாய்நீராற் குழைத்துப்பூசி
 பாசமுட னோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போட்டாற்
 பக்குவமாய்த் தான்பழுத்துப் பதினாறுகுந்
 தேசமெங்குந் திரிந்ததினாற் பதினாறுமோ
 திருவான லட்குமியைக் காண்கிலேனே.

715

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

180

காண்கிலார்க் கென்னபலன் வந்தாலென்ன

கருவான சிவயோகத் திருந்தாலென்ன

பாங்குபெற வட்டசித்து மாடிலென்னப்

பக்குவமாய்க் காயவரை யிருந்தாலென்ன

பூங்கமல மாதுதிரு வொளிகாணட்டாற்

புத்தியென்ன சித்தியென்ன புகழ்தானென்ன

சாங்கமாய்த் தீபமில்லா மனையோடொக்குஞ்

சந்ததி யில்லாத மலடாகும்பாரே.

716

பாரப்பா வாதிமுத லந்தந்தொட்டுப்

பச்சையுடன் கெந்திலிங்கந் தாரங்காரம்

வீரப்பா கொண்டதொரு வெடியுப்புங்கூட்டி

மேன்மைபெற வோரிடையா யெடுத்துக்கொண்டு

நேரப்பா வந்திடைக்கு வலியான்கூட்டி

நினைவாகப் பழச்சாற்றா லாட்டிக்கொண்டு

சாரப்பா வாட்டியதை வழித்துருட்டிச்

சங்கையுடன் புடம்போடு சிவயோகப்படியே.

717

சிவயோகப் படியறிந்து புடத்தைப்போடு

சேர்த்துநன்றா யுருகியது கட்டிப்போகுஞ்

சிவயோக மிதுவாகு மைந்தாமைந்தா

சிறப்புடனே குகையில்வைத்து வருக்கிப்பார்க்க

அவயோக மில்லாமற் சிவயோகமாகி

யம்பரத்தின் குருவருளா லுருகிப்போகும்

நவமான வகையுடனே யுருகிநின்ற

நாதமணிப் பெருமைதனை நவிலொண்ணாதே. 718

நாதமணி

ஒண்ணாகி நின்றமணி தன்னைவாங்கி

யுரிமையுட னதற்கு நிகர் பரியைச்சேர்த்துக்

கண்ணான குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு

கருவான குருவிரண்டு மொன்றாய்க்கூடி

தன்மையா யுருகியது களங்கதாகுந்

தாரணியிற் களங்குவகை யனந்தமுண்டு

பொண்ணான பொன்விளையுங் களங்குதன்னைப்

புத்திகொண்டு செம்பதனை நூற்றுக்கொன்றே. 719

இயாக்கோபென்னும்

ஒன்றான களங்குதனை நூத்துக்கொன்றுதாக்க
 வுண்மையுள்ள பசுமைதனை யென்னசொல்வேன்
 பன்றான பரப்பிரம வாலையென்று
 பக்குவமாய்த் தானுருக்கி வைத்துக்கொண்டு
 நன்றான மலராலே யர்ச்சனைசெய்து
 நன்மையுடன் றுபதீபங் கள்செய்து
 மன்றான மனதில் நடமாடுகின்ற
 மகத்தான சோதித்தா யென்று போற்றே.

720

போற்றியே கைதொழுது தங்கத்தாயை
 பூரணமாய் நின்றபரி பூரணியேயென்று
 வாழ்த்தியே வணக்கமுடன் பணிந்துநின்று
 வரிசையுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிப்
 பார்த்திபனே கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று
 பரஞான கேசரியே பாக்கியசாலி
 சோத்தியங்கள் வாராம லென்னைக்காத்து
 தொண்டுகொண்ட தொண்டனெனத் துணைகொய்வாயே

கௌரிமணிக் களங்கு

துணையாக வின்னமொரு சேதிகேளு
 சோதியென்ற கௌரியுட மகிமைதன்னை
 வினையமன்றிச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 மேன்மையுள்ள கைலாய கிரியைத்தானும்
 இணையான சத்தியிலோர் கௌரிதானு
 மிருந்துதவஞ் செய்மகிமை யென்னசொல்வேன்
 மனையான நடுமனையில் நின்றுகொண்டு
 மகத்தான வல்லபங்கள் மகிழ்ந்திட்டாரே.

722

மகிழ்ந்திட்ட கௌரியுட வல்லபங்கேள்
 வாய்துணிந்து சொல்வதற்கு நாவுமுண்டோ
 நெகிழ்ந்திட்ட கௌரியொடு மணியாய்வாங்கி
 நேர்மையுள்ள வல்லபமா நாதந்தன்னில்
 சுகதிட்ட மாகவேதான் சுருக்குத்தாக்க
 சோதியென்ற வல்லபத்தாற் சுத்தியாச்சு
 அருந்திட்ட மானதொரு கௌரித்தாய்தா
 னன்பான வல்லபத்தா லருள்கண்டாளே.

723

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 182

அருளான வல்லபங்கள் சொல்லக்கேளு
வாதியென்ற ரசமுடனே நாகலிங்கம்
உருவான காரமுடன் காரம்பச்சை
யுண்மையென்ற வறுசரக்கு மொன்றக்கூட்டி
கருவான வாய்நீரா லரைத்துருட்டிக்
கனமான குகைதனிலே வைத்துமூடி
குருவான பதிநோக்கிக் கவசஞ்செய்து
கூர்மையுடன் ருனெடுத்துப் புடத்தைப்போடே. 724

போட்பா புடமதுவு நிதானங்கண்டு
பொருந்தநன்றாய் போற்றிமிகப் புடத்தைப்போடு
நாட்பா வப்புடத்திற் சென்றுநீயும்
நன்மையுள்ள குகையதனை யெடுத்துப்பாரு
வீட்பா பெலத்ததொரு கௌரிதானும்
விபரமுள்ள வல்லபத்தா லுருகிநிற்குந்
தேட்பா தேடவொன்றற் கவுரிசத்து
திறமான சத்துநிகர் தங்கஞ்சேரே. 725

கௌரிகளங்குச் செந்தூரம்

தங்கமதைக் குகையில்வைத்து வருக்கிக்கொண்டு
தாயான கௌரியதிற் தாக்குமைந்தா
அங்கமுள்ள தங்கமதின் வல்லபத்தா
லருளான கௌவரியது வொன்றாய்க்கூடி
மங்களமா யுருகிநின்ற தெளிவையிந்த
வையகத்தி லாரறிந்து வணங்கப்போறார்
சங்கையுட னுருகினதோர் மணியைவாங்கிச்
சதாசிவனார் பதிநோக வைத்துப்போற்றி. 726

போற்றியந்த மணியெடுத்து மைந்தாகேளு
பூரணமாய் மதிதனிலே நூற்றுக்கொன்று
பார்த்திபனே குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
பங்கயத்தின் தெரிசனத்தை யென்னசொல்வேன்
சாற்றியதோர் வயததுவும் பதினாருகித்
தன்மையுடன் வாலையதான பெண்தான்
நேத்திரத்தின் பேரொளியாய் நின்றமது
நிரஞ்சனமா யெங்குநிறைந் திருந்தாள்பாரே. 727

இயாக்கோபென்னும

பாரப்பா கௌரியுட களங்குதன்னைப்
 பக்குவமாக கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
 நேரப்பா சுத்திசெய்த கெந்திசூட்டி
 நேர்மையுள்ள தாரமுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து
 காரப்பா லிரண்டுமொன்றாய்க் கூட்டிநல்ல
 கருவான வறுவகைநீர் தன்னுலாட்டிச்
 சேரப்பா வழித்துருட்டி வட்டுப்பண்ணித்
 திருவான ரவியொளியிற் காயப்போடே.

728

போடப்பா நீர்வற்றி நன்றாய்க்காய்ந்தால்
 புத்தோட்டில் வைத்ததன்மே லோடுமுடி
 வீடப்பா பிலப்பதற்குச் சந்துபேணி
 விபரமுட னிதானமதை விரும்பிப்பார்த்து
 நாடப்பா புடம்போடக் குருவைப்போற்றி
 நன்மையுள்ள வெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 கூடப்பா மனோன்மணிநயத் தொழுதுநின்று
 குவிந்த புடமாறினபின் னெடுத்துக்கொள்ளே.

729

கொள்ளந்தக் கவசமதை விடுத்துப்பாரு
 கூர்மையுள்ள செந்தூர மென்னசொல்வேன்
 சொல்லந்த மானதொரு செந்தூரந்தன்னை
 துப்பறவாய் நின்றவெள்ளி செம்பில்வைத்து
 நில்லந்த நிலைதனிலே குருவைப்போற்றி
 நிச்சயமாய்ப் பணவிடை செந்தூரங்கொள்ளு
 உள்ளந்த மானதொரு தேகந்தானுந்
 ஓம்-ந-ம-சி-வா-ய-மதாய் நிற்குந்தானே.

730

லிங்கக்களங்குச் செந்தூரம்

தானென்ற தயவாய்த்தான் குணத்தைக்கேளு
 சங்கையுடன் சொல்லுகிறே னங்கமாக
 கோனென்ற குருவருளா லிங்கம்வாங்கிக்
 குவிந்தமல ரமுர்தமதிற் குணமாய்ச்சேர்த்து
 வானென்ற ரவிதனிலே சுண்டிற்றூனல்
 மகத்தான வக்கசடு நீங்கிப்போகும்
 வீணென்ற கசடதுதா நீங்கிநின்ற
 மேலான லிங்கமதை யெடுத்துக்கொள்ளே.

731

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

184

எடுத்தந்தக் கட்டிதனை மைந்தாகேளு
 வேகாந்த மாதாந்தந் தன்னிற்சேர்த்து
 அடுத்துரவி கிண்ணமதிற் சேர்த்துமைந்தா
 வருளான தீபமதில் வைத்துக்காரு
 தொடுத்ததொரு தீபமதாய் னுதநின்று
 துலங்கினதோர் லிங்கமதிற் கவரும்பாரு
 கடுத்துநன்றாய்ச் கவரினதோர் லிங்கந்தானுங்
 கண்ணடங்கிக் கட்டினது திண்ணந்தானே.

732

திண்ணமுடன் கட்டினதற் கையாகேளு
 திருவான பச்சையுடன் றேவியூட்டி
 நண்ணயமாப் முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து
 நாதம்விட் டாட்டியது கவசம்பூசி
 தன்மையாய் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
 தளராமல் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 வண்ணியென்ற லிங்கமதைப் புடத்தில்வைத்தால்
 வரிசையுட னுருகியது மணியுமாமே.

733

மணியான லிங்கமணி தன்னைவாங்கி
 மார்க்கமுட னதற்குநிகர் மைந்தாகேளு
 கனியான கனிபொருந்துந் தங்கந்தன்னைக்
 கனியநன்ற யுருக்கியதில் மணியைச்சேரு
 தனியாத தங்கமுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து
 தன்மையுட னுருகியது வுண்மையாகும்
 பணியான லிங்கமது பணிந்துநின்ற
 பத்தியுள்ள களங்கமது முத்தியாச்சே.

734

ஆச்சப்பா முத்தியுள்ள களங்குதன்னை
 யாதியந்த வெள்ளிசெம்பு நூற்றுக்கொன்று
 பாச்சப்பா விக்களங்கி லொன்றுசேர்க்கப்
 பதிவான சோதியைநா னென்னசொல்வேன்
 நீச்சப்பா வெகுநீச்ச லிங்கத்தாய்தா
 னேர்மையினுற் றங்கத்தா யங்கமானுள்
 மூச்சப்பா வடங்கிநின்ற களங்குதன்னை
 முறையாகச் செந்தூர முகிவைக்கேளே.

735

இயாக்கோபென்னும்

செந்தூரம்

முகிவென்ன வென்றாக்கால் மைந்தாகேளு
 முறையாகக் களங்குநிகர் கெந்திகூட்டி
 சகியாத வீரமுடன் காரஞ்சேர்த்துச்
 சமரசமா யொன்றாகப் பொடித்துமைந்தா
 சுகிதமுட னறுவகைநீர் தன்னுலாட்டித்
 துப்பறவாய் வழித்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
 மகிமையுள்ள ரவிதனிலே யுலரப்போடு
 மார்க்கமுட னுலர்ந்த பின்பு வரிசைகேளே.

736

வரிசையுள்ள வோட்டில்வைத்து மண்தான்செய்து
 மார்க்கமுட னிதானமதாய்ப் புடத்தைப்போட்டு
 கரிசனமாய் நீயிருந்து குருவைப்போற்றி
 காங்கைநன்ற யாறினபின் னெடுத்துப்பாரு
 உரிசையுள்ள செந்தூர மென்னசொல்வே
 னுரிமையுடன் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணி
 தெரிசனமாய்ப் பணவிடைதா னுள்ளேகொண்டாற்
 நேகவச்சிர காயமதாய்த் திறக்கும்பாளே.

737

சவ்வீர மணிக்களங்குச் செந்தூரம்

பாரப்பா சவ்வீர முறைபைக்கேளு
 பக்குவமாய்க் சொல்கிறேன் பழுக்குமார்க்கம்
 ஆரப்பா வறிவார்கள் வீரந்தன்னை
 யந்தரச வீரமதை யடக்கக்கேளு
 நேரப்பா நின்றமா தாந்தந்தன்னில்
 நிச்சயமாய் முப்பூவிற்பண விடைதான்சேர்த்து
 நீரப்பா முறிந்ததுவுந் தண்ணீராகும்
 நிறமான தண்ணீரில் வீரம்போடே.

738

போட்டதனை யனலில்வைத்துச் சுண்டிற்றூறற்
 பொன்னிறம்போல் வீரமது தட்டிப்போகும்
 நாட்டமுடன் கட்டினதை யெடுத்துமைந்தா
 நன்மையுள்ள பச்சையுடன் தாரங்கூட்டி
 தேட்டமுடன் காரமது மூன்றுமொன்றுய்ச்
 செம்மையுடன் லாய்நீரால ரைத்துக்கொண்டு
 வாட்டமில்லா வீரமதற் கங்கியூட்டி
 வரிசையுடன் காயவைத்து மண்தான்செய்யே.

739

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

186

செய்ததொரு கவசமதை யுலரவைத்துச்

செம்மையுட னிதாமதாய்ப் புடத்தைப்போடு

சைதன்னிய மானகுரு தன்னைப்போற்றிச்

சங்கையுடன் றணலாறி யெடுத்துப்பாரு

கொய்ததொரு கவசமதில் வீரராசன்

கொடிதான வக்கினியிற் குணமாய்நின்று

மெய்தவருச் சங்கையுட னுருகிநின்று

மேலான ஞானமணி யாகும்பாரே.

740

பாரப்பா பாராளும் வீரராசன்

பதிவான மணியதனை யெடுத்துக்கொண்டு

சேரப்பா வதற்குநிகர் தங்கங்கூட்டி

சின்மயத்தின் குருவருளா லுருக்கிப்பாரு

வீரப்பா கொண்டபரி வீரம்ரெண்டு

மெய்யாக வருகியொரு மணியாய்ப்போகும்

ஆரப்பா வறிவார்கள் வீரப்போக்கு

வமர்ந்தரச வீரமணிக் களங்கைவாங்கே.

741

வாங்கியந்தக் களங்கதனை வைத்துக்கொண்டு

மதியான் வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொண்டு

பாங்குபெறத் தான்கொடுத்து யுருக்கிப்பாரு

பரஞ்சோதி யானதொரு தங்கமாகும்

பூங்கமல மாதுதிரு வுதயமானாற்

புத்தியுட னம்மாதைப் பூசைபண்ணு

தீங்ககலுஞ் சுயமான புத்தியுண்டாந்

திருவான களங்கமதின் திறத்தைக்கேளே.

742

செந்தூரம்

திறமான களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு

செம்மையுள்ள கெந்தகமும் லிங்கங்காரம்

உறமான விடைக்கிடைதான் வைத்துநல்ல

வுறுதியுள்ள வறுவகைநீர் தன்னாலந்த

நிறமான நால்வகையும் நன்றாய்ச்சேர

நிறுத்திநன்றா யரைத்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி

மறவாக நிழலில்வைத்து வுலர்த்திநல்ல

மார்க்கமுட னோட்டிவைத்து மண்தான்செய்யே.

743

இயக்கோபென்னும்

செய்ததொரு கவசமதை நன்றாய்வாட்டிச்
 செம்மையுட னிதானமதாய்ப் புடத்தைப்போட்டு
 மெய்தவறா மனோன்மணியைத் தொழுதுநில்லு
 மேன்மையுள்ள புடமதுவுங் குளிர்ந்தால்மைந்தா
 உய்தமுள்ள கவசமதைத் திறந்துபார்த்தா
 லுண்மையுள்ள செந்தூர மென்னசொல்வேன்
 சைதன்னிய மானசெந் தூரமென்று
 தன்மையுள்ள சிப்பிதனி லடக்கம்பண்ணே. 744

அடக்கமுள்ள செந்தூரம் பணவிடைதான்மைந்தா
 யனுதினமு மந்திசந்தி கொண்டாயானால்
 முடக்கமுள்ள தேகவச்சிர காயமாகு
 முத்திநின்ற நரைதிரைக ளகன்றுபோகுந்
 தடைக்கவச மானதிரை விலகிநல்லச்
 சச்சிதா நந்தமென்ற வுண்மைகாட்டும்
 விடைக்கெடுத்த நாய்போலே மருவிநின்றால்
 மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு தெரியாதென்னே. 745

அரியெழுத்து மகிமை

தெரியாமல் மதிமயங்கி நூலைப்பார்த்து
 செம்மையில்லா வழிதுறைகள் செய்துகொண்டு
 குறியான நெறியதனை யறியாமற்றான்
 குருடராய் வாய்மதங்கள் மெத்தப்பேசி
 அரியான வட்சரத்தி லடுக்காமற்றா
 னறுகவையில் மாண்டிறந்தார் கோடாகோடி
 சரியான பதினெட்டு வெழுத்துக்குத்தான்
 தாயான முதலெழுத்தை யழுத்திப்பாரே. 746

அழுத்திமுனை பாராம லுத்தமாண்ப
 ராதியந்த நாதவிந்தை யறிந்தோமென்று
 வழித்தியவ னுயிர்நிலையில் வணங்காமற்றான்
 மார்க்கமுள்ள தபோதனர்போற் பூசைசெய்வான்
 நெளித்தமனந் தனைநிறுத்தி வாசிபூட்டி
 நேர்மையுடன் சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
 சுழித்தியென்ற வவத்தைகளைத் துரத்திமைந்தா
 சுபஞானத் தீபமதிற் றுலங்கிநில்லே. 747

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 188

பாஷாணக்கட்டுப் பற்பம்

துலங்கிநின்ற பாஷாணத் தெரழிலைக்கேளு
சோதியென்ற மனோன்மணியாள் சொன்னவார்த்தை
விளங்குகின்ற வெள்ளையடா மாயாரூபம்
விரும்பியந்த வேளையிலோர் கட்டிவாங்கி
கலங்காமற் பாண்டமதிற் பழச்சார்விட்டுக்
கருவான வெள்ளைதனைக் கட்டித்தூக்கி
அலங்காம லடுப்பில்வைத்துத் தீயைமூட்டி
அப்பனே சார்வற்றிக் கட்டும்பாரே. 748

கட்டிநின்ற பாஷாணந் தன்னைவாங்கிக்
கணக்காக வதற்கிடைதான் முப்புச்சேர்த்து
திட்டமுட னதற்கிடைதான் ரசத்தைவார்த்துத்
திருவான வறுவகைநீர் தன்னாலாட்டி
நெட்டடங்க வரைத்ததனை வழித்துருட்டி
நேர்மையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து
சட்டமுடன் காயந்தவில்லை யோடுசேர்த்துச்
சந்துவாய்ச் சீலைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே. 749

வைத்ததொரு கவசமதை மைந்தாகேளு
மார்க்கமுட னிதானமாய்ப் புடத்தைப்போட்டு
சுத்தமுடன் சற்குருவைத் தியானஞ்செய்து
சூளைநன்றா யாறினபின் கவசந்தன்னை
பத்தியுடன் றானெடுத்துப் பரிவாய்ப்பாரு
பரமகுரு வானதொரு பற்பமாகும்
புத்தியுடன் பற்பமதைப் பதனம்பண்ணிப்
பூரணியே காரணியே யென்றுபோற்றே. 750

போற்றிநின்ற பற்பமதிற் பணவிடைதானெடுத்துப்
பொருளான பரித்தகடு கழுஞ்சுவாங்கிப்
பார்த்திபனே பற்பமதை வாய்நீராலே
பரிவாகத் தான்குழைத்துத் தகட்டிற்பூசி
நேர்த்தியா யோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
நிசமான பரியதுவும் நீறிப்போகும்
சாற்றியதோர் நீரெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
தன்மையுட னல்லவெள்ளித் தகட்டிற்பூசே. 751

இயாக்கோபென்னும

பூசியதோர் தகடதனைப் புடத்திற்போடு
 பொருளான வெள்ளியது தங்கமாகும்
 நேசமுள்ள தங்கமதை வைத்துப்பூசி
 நேர்மையென்ற சிவயோக முத்தியாகும்
 பாசமுள்ள பொருளதன்மே லாசைகொண்டாற்
 பரமான மாய்கைவந்து மூடிக்கொள்ளும்
 வாசமுள்ள பொருளதனைக் கண்டாயானால்
 மனவெறுப்பாய் நீயிருந்து மனதைக்காரே. 752

ஞானம்

காரப்பா மனமான வாசிதன்னைக்
 கருணையுள்ள வாசியினால் யோகம்பாரு
 நேரப்பா நின்றபூ ரணத்தைப்பாரு
 நின்றிலங்குந் தீபமதை நினைவாய்ப்பாரு
 வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரிபாரு
 மெய்யான காயாதி கற்பம்பாரு
 தூரப்பா வடிமுடியு மொன்றாய்ப்பாரு
 கந்தரம்போ லாயிரத்தைக் ககமாய்ப்பாரே. 753

பார்க்கையிலே யறுசமயம் நன்றாய்த்தோன்றும்
 , பரமகுரு பதிதனிலே தீபந்தோன்றும்
 தீர்க்கமுடன் மதிதானுந் தேய்ந்துமெள்ளச்
 செங்கதிரான் தன்னிடத்திற் சேர்வையாகும்
 மார்க்கமுடன் மதிதேய்ந்து கதிரைக்கண்டால்
 மதிமறைந்த சோதிதனை யறியாமுடர்
 வாக்குமன தொன்றாகிக் கதிரைப்பார்த்தால்
 மதிவழங்கந் தன்மைதனை வகுக்கலாமே. 754

ஆமப்பா விப்படியே ரவிமதியைக்காண
 அடங்காத சிவயோக மதுதானுண்மை
 காமப்பால் கானற்பா லகன்றுதேர்ந்த
 கருணையுள்ள சித்தர்தமக் கடுத்தவாறு
 நாம்பா வென்றமதந் தன்னைக்கொண்டு
 நாட்டா வாசியென்ற கம்பந்தனை
 வாமப்பால் கொண்டுரை யேறிக்கொண்டால்
 வரிசையுள்ள வாசியிற்சென் றேறலாமே. 755

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

190

ஏறலா மெந்தவகை யாலுமைந்தா

வேதாந்தப் பெருவெளியி லேறிக்கொண்டு

கூறலாஞ் சதலகலைக் கியானந்தன்னைக்

கூர்மையுட னக்கலையைக் கூர்ந்துபார்த்து

மாறலா மதிகலைந்து ரவியிலேற

வாசியென்ற புரவிதனை மார்க்கமாகப்

பாரெலாஞ் சுற்றிவர கேறிக்கொண்டு

பதிவான விடந்தனிலே பாய்ச்சலாமே.

756

பாய்ச்சந்தப் பதிதனிலே வாசியூட்டிப்

பணிந்துநின்று ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி

நீச்சந்த மலையாத கும்பகத்தில்நின்று

நேரோட்டந் தானறிந்து நிலையைக்கண்டு

பேச்சந்த மானதொரு சத்தந்தன்னிற்

பேரண்ட மானகுரு தன்னைப்போற்றிக்

காய்ச்சந்தக் கனலாலே சுட்டுப்போடு

கருவிதா னுதியந்தக் கசடைத்தானே.

757

தானென்ற கசடகன்றூற் சத்தமாகுந்

தரணிதனி லுயிர்ப்பயிர்கள் தயங்காதையா

ஊனென்ற வுடம்பெடுத்தாற் சாகாக் கல்வி

உண்மையுடன் சுற்பதற்கு வுன்னைப்பாரு

தேனென்ற வழர்தகலை மீதிலேறி

தீயென்ற நெறுப்பாறு மயிர்ப்பாலத்தில்

வீணென்ற வாசையைநீ யகற்றியேறி

வேகாது மயிர்ப்பாலம் வெற்றியாமே.

8

வெற்றியென்ற மயிர்ப்பால மீதிலேறி

வெகுகறுக்காய் நாதாந்த வீட்டைத்தாண்டி

பத்தியுடன் விதியதனால் மதியைநீக்கிப்

பானுவெனும் ரவியினிடம் பதிவாய்நின்று

முத்தியெனு மத்தியாஞ் சோதிவீட்டில்

முன்முகப்பில் நீயிருந்து முழித்துப்பாரு

சத்தமதாய் நின்றிலங்குஞ் சோதியான

சுயஞ்சோதி யானதொரு தீபம்பாரே.

759

இயாக்கோபென்னும்

பாரப்பா பரஞ்சோதி யானதீபம்
 பதிவாகிப் பூரணமாய் நின்றதீபம்
 மேரப்பா மேருநடு வானதீபம்
 மேல்கீழாய் நின்றிலங்கு மேலாந்தீபம்
 காரப்பா வாலைபதம் பணிந்திட்டாக்கால்
 கனமான வட்டமா சித்தியெய்தும்
 ஆரப்பா வறிவார்க ளாதிதீபம்
 மரகரா வறிவான தீபந்தானே.

760

அறிவான தீபமடா அகாரதீபம்
 மந்தரங்க மானதிது வாமதீபம்
 நெறியான தீபத்தைக் குறியாய்க்கண்டால்
 நீச்சில்லை பேச்சில்லை நிலையுமில்லை
 குறியான குறியோடே காலாலேறிக்
 குடியிருந்து மடிந்தவிடங் குணத்தைப்பாரு
 சரியான மூலமடா முப்பாழாகுஞ்
 சல்லையற்ற விடமதுதான் நாய்வீடாமே.

761

தாயான மூலமடா உகாரரூபி
 சங்கையில்லா வாசமுள்ள சலிகைக்காரி
 மாயான மாயமுள்ள மார்க்கந்தானு
 மகத்தான போதையுள்ள வாமரூபி
 பேயான மதிமயக்கிப் பேசாசித்தம்
 பேச்சறியாள் மூச்சறியாள் பிணம்போல்நிற்பாள்
 வாயார மதியமுர்தங் கொள்ளாப்பேதை
 வலிமையுள்ள பூரணியை வணங்கிநில்லே.

762

வணங்கிமன மகிழ்ந்தடிமை யாகிநின்றால்
 மார்க்கமுள்ள சத்தியவள் வலுமையாகி
 இணங்கிவினை யாடியுன திடத்தேநின்று
 ஈரெழுத்து மோரெழுத்து மிணக்கிவிப்பாள்
 குணங்குவிந்த நலமான குருவைப்போற்றிக்
 கூறுடனே வாழாமற் குறிப்பேகொண்டு
 கணங்கனைப்போற் றிரிந்ததனா லாவதென்ன
 சுழிமுனையும் வழிதுறையுந் திறந்துபாரே.

763

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 192

மச்சமுனி சரக்குவைப்பு எண்ணூரில் பார்க்கவும்

பாரான சரக்கினிட வைப்புதானும்

பாடினார் மச்சமுனி யெண்ணூற்றிற்றா

னேராக வெண்ணூறு பாடல்பார்த்து

நிச்சயமாய்க் கொங்கணவர் சரக்குவைத்தார்

பேரான பேர்க்குமோர் பாடுநூலிற்

பெருமையுடன் சரக்குகளைக் கொஞ்சஞ்சொன்னார்

பூராய மாகவேதான் சட்டைநாதர்

போக்குடனே பேர்வழிகள் பொருள்சொன்னாரே. 764

சொன்னாரே யகத்தியருஞ் சரக்குநேர்மை

சுகமான காவியத்தில் நன்றாய்ப்பாரு

கண்ணார சித்தாதி நூல்கடன்னைக்

கருத்துறவே பாரதிலே கசடுநீங்கும்

விண்ணான பதிதுலங்கும் விபரமாகும்

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் விபரந்தோன்றும்

பண்ணான பலபாஷை பயனுங்காணும்

பருவமுட னாயிரத்திற் பணிந்துநிலே. 765

கற்பூரவைப்பு

பணிந்துநின்றாற் சொல்லுகிறோஞ் சரக்குநேர்மை

பத்தியுடன் வைக்குவா லாறுதன்னைக்

கனிந்துமன துறுதியினாற் பாருபாரு

கருவான வீரத்தின் வைப்புதன்னை

அணிந்தவெடி யுப்புடனே சீனக்கார

மன்பான நவச்சார மன்னபேதி

தணிந்ததொரு இந்துப்பு துரிசுவெள்ளை

தப்பாமலெழு சரக்குஞ் சரியாய்வேண்டே. 766

வேண்டியதோர் சரக்குநிறை ரசமுங்கூட்டி

மேலான தாயதுவும் பத்துக்கொன்று

பூண்டதோர் சரக்கெல்லாங் கல்வத்திட்டு

பொடித்துநன்றா யறுவகையாய்ப் பிரட்டிக்கொண்டு

ஆண்டபதி யானதொரு காசிக்குப்பி

யளவாக மருந்திட்டு மண்ணும்பூசி

பாண்டமென்ற பதிதனிலே மணலுமிட்டுப்

பதிவான குப்பிவைத்து மேலும்போடே. 767

இயாக்கோபென்னும்

போட்டுநன்றா யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிப்
 புத்தியுடன் தீயெரிக்கும் போதிலையா
 நாட்டினின்ற குப்பிதனிற் சிலாகைப்போட்டு
 நன்மையுடன் பதனமதாய்க் கிண்டிப்பாரு
 பூட்டிநின்ற சரக்கதுதா னுருகுங்காலம்
 புத்தியுடன் றீயாற்றிக்கு ளிரவைத்து
 தாட்டிகமாய்க் குப்பிதனை யுடைத்துப்பாரு
 சந்தனம்போ லொளியாகிக் கட்டுந்தானே. 768

வீரவைப்பு

கட்டிநின்ற வீரத்தைப் பொடித்துமைந்தா
 கருவான செயநீராற் பிசறிக்கொண்டு
 திட்டமுடன் முன்போலே குப்பிக்கேற்றித்
 தீர்க்கமாய்ப் பாண்டமதிற் செலுத்திமைந்தா
 சட்டமதாய் முன்போலே யெரித்துவாங்கத்
 தயவான சவ்வீர மென்னசொல்வேன்
 மட்டில்லா வேதைய தற்கானவீர
 மாசற்ற வீரமதை வணங்கிநில்லே. 769

வணக்கமுள்ள கற்பூரஞ் சொல்லக்கேளு
 வாணவெடி சீனமொடு காரங்கூட்டி
 இணக்கமுள்ள குந்துருக்கஞ் சரியாய்க்கூட்டி
 யெட்டிலொன்று வால்மிளகு விசைந்துநல்ல
 கணக்குடனே சரக்கையொரு கலவத்திட்டுக்
 கதிக்கநன்றாய்த் தான்பொடித்து வைத்துக்கொண்டு
 பிணக்கில்லாக் கற்பூரம் பத்துக்கொன்று
 பேணிநன்றாய்ச் சேர்த்ததிலே பின்னுங்கேளே. 770

கேளப்பா வப்பொடியிற் பாணம்பூட்டிக்
 கிருபையுடன் தான்குழப்பி தாழிக்கேற்றி
 நாளப்பா மண்டலமே சமாதிவைத்து
 நன்மையுடன் தானெடுத்து மைந்தாகேளு
 நீளப்பா தான்வற்றி பிட்டுப்போலே
 நிசமாக விருக்குமடா பூரம்பூரம்
 ஆளப்பா வப்பூர மதிகபூர
 மரகரா கற்பத்திற் காதியாமே. 771

ஆதியந்த கற்பூர மார்தான்காண்பா
 ரருளான பூரணத்தை யறிந்தோன்காண்பான்
 சோதியென்ற கற்பூரத் தன்மைதன்னாற்
 றொல்லுலகி னாதாக்கட்டு றுவமேறி
 நீதியென்ற காயாதி கற்பங்கொண்டு
 நிலைத்தார்கள் கற்பவகை நிமிஷமாகச்
 சாதியென்ற சங்கற்பவி கற்பந்தன்னிற்
 சத்திசிவமந் திரத்திற் றானாய்நிலே.

772

தானாகத் தனித்திருந்து கற்பங்கொள்ளு
 தன்மையுள்ள பூரணத்தி னோக்கிநில்லு
 கோளான சற்குருவை வணங்கிக்கொள்ளுக்
 குருவான பதியறிந்த கூர்ந்துபாரு
 தேனான மதியமுர்தங் கொண்டுதேறி
 சின்மயத்தி னருள்பெருகத் தியானம்பண்ணு
 ஊனான காயமடா வலுத்துப்போகு
 முற்றிசிவ யோகமதி லுகந்துநிலே.

773

துரிகுவைப்பு

உகந்துநன்றா யின்னமொரு சரக்குச்சொல்வே
 னுரிமையென்ற பச்சையடா துரிகப்போக்கு
 வருந்திநன்றாச் சொல்லுகிறோஞ் சீனக்கார
 மார்க்கமுட னகாரமதை வாங்கிவந்து
 உகந்துசெய்யு பாத்திரத்தி லிட்டுமைந்தா
 வுண்மையுடன் பழச்சாறுந் தயிரும்வார்த்து
 அகந்தனிலே குழிவெட்டி சமாதிவைப்பாய்
 யப்பனே மண்டலந்தான் சென்றுவாங்கே.

774

வாங்கிநன்றாய் கிண்டியதிற் பின்னுமக்காள்
 வளமான பழச்சாறுந் தயிரும்வார்த்து
 தாங்கிநன்றாய் குழிவெட்டி முன்போலப்பா
 சமரசமாய் சமாதிதனில் வைத்துப்பாரு
 பாங்குபெறத் துரிகநிற்கு மென்னசொல்வேன்
 பச்சையென்ற பச்சைநிற மிதற்கொவ்வாது
 சாங்கமுள்ள சரக்குகளுக் கிதுதானப்பா
 தன்மையுள்ளத் துரிகவெகு துரிசாம்பாரே.

775

இயாக்கோபென்னும்

நவச்சாரவைப்பு

துரிசான நவச்சாரஞ் சொல்லக்கேளு
 தூர்கனத்த தானியடா பீங்கான்றாழி
 பரிசாகக் கொண்டுவந்து மைந்தாகேளு
 பந்தியுட னமுரிமாட் டமுரிதானும்
 பெரிசான யானை பரியொட்டைதட்டு
 பெருமையுட னமுரியொன்றாய் சமனாய்க்கூட்டித்
 துரிசான பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா
 சொல்லுகிறேன் சீனமுடன் காரஞ்சேரே. 776

சேர்த்துநன்றாய்க் கரைத்துவடுப் பேற்றிநீயுஞ்
 செம்மையுடன் றீயெரித்து வற்றக்காய்ச்சி
 பார்த்திபனே குழம்பான பருவந்தன்னிற்
 பற்றிக்கொண்டு பழந்தயிரை புறையக்குத்தி
 போற்றிநன்றாய் மேற்சட்டி கொண்டுமூடி
 பூமிதனில் மண்டலமே சாமதிவைத்து
 கார்த்திருந்து தானெடுக்க சாரமொன்றாய்க்
 கட்டியது நவாசாரங் கருணையாச்சே. 777

ஆச்சப்பா நவச்சார மதிகசார
 மடங்காத சரக்குகளை யடக்குஞ்சார
 மூச்சப்பா முன்னிலையா யிறுத்துஞ்சாரம்
 மூதண்ட காயத்துக் கானசாரம்
 வீச்சப்பா வியாதிகளை விலக்குஞ்சாரம்
 வேதாந்த சிரோன்மணியாய் நின்றசாரம்
 பேச்சப்பா பேசாத நவமாய்நின்று
 பெருமைகொண்ட சாரமடாப் பேணிப்பாரே. 778

பாரப்பா துரிசபா ஷாணஞ்சொல்வேன்
 பத்திகொண்டு நாகரச மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 நேரப்பா கெந்தகமுந் தாரம்பச்சை
 நிசமான லிங்கமுடன் வீரங்கூட்டி
 காரப்பா கல்வமதிற் பொடித்துக்கொண்டு
 காசியென்ற குப்பியிலே சேர்த்துமைந்தா
 நேரப்பா மூடிநன்றாய் மண்ணுஞ்செய்து
 நேரடங்கத் தாழியொன்று விரும்பிவாங்கே. 779

வாங்கியந்தத் தாழியரை மண்ணுமிட்டு
 மணல்மறபிற் குப்பிவைத்து வரிசையாகத்
 தாங்கியந்த வடுப்பில்வைத்துத் தீயைமூட்டு
 சமரசமா யுருகுபதந் தன்னைக்காண
 பாங்குபெறச் சிலாகையிட்டுக் கிண்டிப்பாரு
 பருவமுள்ள சரக்கெல்லா முருகிநிற்கந்
 தூங்காம லப்பதத்தி லிறக்குமைந்தா
 சுறுங்கநன்றா யாரவைத்து யெடுத்துப்பாரே. 780

எடுத்துமிக மேருவைநீ யுடைத்துப்பாரு
 வென்னசொல்வேன் றுரிகபா ஷாணந்தன்னை
 அடுத்தசரக் கறுபத்து நான்குமைந்தா
 வன்பான துரிகபா ஷாணங்கண்டார்
 றொடுத்தமன தடங்கியவர் கட்டிப்போவார்
 நீற்றினமுங் கட்டிவிடுஞ் சுகமாமைந்தா
 நடுத்தரமாய்ச் சொன்னதொரு பாஷாணத்தை
 நலமான குருமுறையாய் நாட்டிப்பாரே. 781

தாளகபாஷாணம்

நாடிநின்ற தாளகபா ஷாணஞ்சொல்வே
 னயமான நாகமுடன் ரசத்தைக்கூட்டி
 கூடியொன்றாய்த் தான்கூட்டிப் பொடித்துக்கொண்டு
 குணமாக விதற்கிடைதா ரண்டுஞ்சேர்த்து
 தேடிநன்றாய்ப் பச்சையுடன் வெடியுங்காரஞ்
 சேரவே யொன்றுக்கு நிறுத்துக்கொண்டு
 சூடியதோர் கல்வமதில் பொடித்துமைந்தா
 சுகமான வறுவகைநீர் பிசறிக்கொள்ளே. 782

பிசறினதோர் மருந்ததுதான் ரவியிற்போட்டு
 பிரியமுடன் பொடித்துநன்றாய்க் குப்பிக்கேற்றி
 கசகாமல் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 கருத்துறவே முன்போலே தானிக்கேற்றி
 நிசமாக வடுப்பேற்றி யனலைமூட்டி
 நீமகனே யுருகுபதந் தனிலிறக்க
 மசகாமற் குளிரவைத்துக் குருவைப்போற்றி
 மார்க்கமுட மேருவைநீ யுடைத்துப்பாரே. 783

இயாக்கோபென்னும்

உடைத்துமிகப் பார்க்கையிலே சரக்கெல்லாந்தா
 னுகமுடிந்து வொன்றாகி யுருகிநிற்கும்
 படைத்தகுரு புரம்னருளாற் கட்டிநின்ற
 பாஷணாப் போதுவை பகரக்கேளு
 கிடைத்துடைய தாரபா ஷாணமப்பா
 திருத்தமுடன் பாஷாணம் பதனம்பண்ணி
 விடைத்தநவ லோகமதி னூற்றுக்கொன்று
 விட்டுருக்கிப் பார்க்கரவி போலாங்காணே. 784

லிங்க பாஷாணம்

காணப்பா லிங்கபாஷாணஞ் சொல்வேன்
 கருவான விந்துவுட நாதங்கூட்டி
 பேணவே புனல்ரசமுங் கூடச்சேர்த்து
 பெருமையுடன் மூன்றுமொன்றாய் பொடித்துக்கொண்டு
 தோணவே யிடைக்கிடைதான் லிங்கம்பச்சை
 சுத்தமுள்ள தாரமுடன் காரம்வீரம்
 பூணவே யைந்துமல் விடையேவாங்கி
 பொருந்தவொன்றாய் ரேசித்துக் கல்வத்தாட்டே. 785

ஆட்டிநன்றாய்ப் பொடித்துநல்லக் குப்பிக்கேற்றி
 யழகுபெற மண்சீலை வலுவாங்க்செய்து
 பூட்டியதோர் தாழிதனில் முன்போல்வைத்துப்
 பூரகமாய்த் தீயெரித்துப் பதத்தைப்பாரு
 நாட்டியதோர் குப்பிதனிற் சரக்கெல்லாந்தா
 னன்மையுட னுருகியது குழம்பாய்நிற்குந்
 தீட்டியதோர் சிலாகையினாற் சோத்தித்தேதான்
 செம்மையுடன் தீயாற்றிக் குளிரவையே. 786

வைத்ததொரு குப்பிதனை யெடுத்துமைந்தா
 வரிசையுடன் ருனுடைத்துப் பார்த்தாயாகிற்
 சுத்தமுள்ள பாஷாண மென்ன சொல்வேன்
 சோதியென்ற லிங்கபாஷாண மென்பேன்
 பத்தியுள்ள பாஷாணந் தன்னில்மைந்தா
 பழுப்பானவேதையிலே யனந்தமுண்டு
 புத்தியுடன் பார்த்தவர்க் கெல்லாமுண்டு
 பூரணமா மாயிரத்திற் புகுந்துபாரே. 787

கெந்தி பாஷாணம்

பார்க்கையிலே சிவயோக நன்றயுத்தோற்றும்

பாஞானகேசரியும் பதிவாய்நிற்பான்

ஏர்க்கையுடன் கெந்திபா ஷாணஞ்சொல்வே

னீன்பமுள்ள ரசமூன்று மொன்றயுக்கூட்டி

மார்க்கமுட னிதற்குநிகர் கெந்திதார

மனமில்லாப் பச்சையுடன் வீரங்காரஞ்

சேர்க்கையுட னெண்ணரசுக்கு மொன்றயுக்கூட்டிச்

செம்மையுடன் றுன்பொடித்துக் குப்பிக்கேற்றே. 788

ஏற்றிநன்றயும் மண்சீலை யிறுகச்சுற்றி

யின்பமுடன் முன்போலே தாழிக்கேற்றி

போற்றிநன்ற யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிப்

புத்தியுடன் பதனமதாய் வைத்துப்பாரு

சோத்தியங்கள் வந்ததினா லில்லம்வேகுஞ்

சுருதியுள்ள மனந்தனிலே பயம்வைத்தப்பா

காத்திருந்து தீயெரித்து வருகும்போதிற்

சுருணையுடன் றுனிறக்கி யாறவையே. 789

ஆறிநன்றயுக் குளிர்ந்ததன்மேற் குப்பிவாங்கி

யன்பாகத் தானுடைத்துப் பார்க்கும்போது

மீறிநின்ற வெண்ணரசுக்கு மொன்றயுக்கூடி

விபரமுட னுருகியது கட்டிபோலா

மாறிநின்று மருகாதே யிதுதானப்பா

மார்க்கமுள்ள கெந்தாபா ஷாணமாகும்

வீறியத்தைத் தானடக்குங் கெந்திதன்னை

வினையமுற்றுப் பார்த்ததினா ல் வேதையாமே. 790

உப்புக்கட்டு

வேதையென்ற லவணமடா வுப்புக்கட்டு

வெகுதெளிவாய்ச் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு

பேதையென்ற குதிரையடி குழிமீட்டானும்

பெருந்தும்பை தாழையுடன் மேனிகூட்டி

நீதமுட னைவகைச்சார் சரியாய்க்கூட்டி

நேர்மையுள்ள சாறதற்கு நாலுக்கொன்று

போதமுள்ள கரியுப்பைக் கரைத்துக்கொண்டு

பொங்காமற் றீயெரித்து வற்றக்காச்சே. 791

இயாக்கோபென்னும்

காய்ச்சினதோ ருப்பதுவுங் கட்டிப்போகுங்
 கருணையுட னதுநிகர்தான் வெடியுஞ்சீனம்
 பாய்ச்சிநன்று யறுவகையா லரைத்துருட்டிப்
 பாலகனே யோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 தாய்ச்சியொன்று மில்லாம லுப்புநீறி
 தன்மையுள்ள சுண்ணமதா யிருக்கும்பாரு
 நீய்ச்சில்லாச் சுண்ணமதை வைத்துக்கொண்டு
 நினைந்தபடி முடித்துவிடு நிசமாம்பாரே.

792

கல்லுப்புச் சுண்ணம்

பாரான கல்லுப்பைப் பொடித்துக்கொண்டு
 பதிவான சாறதிலே கறைத்துமைந்தா
 சீராக வடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிச்
 செம்மையுட னீர்வற்றிக் காய்ச்சிப்பாரு
 கூரான கல்லுப்பு கட்டிப்போகுங்
 கூறுடனே யிதற்கரைதான் வெடியுஞ்சீன
 னேராகக் கூட்டிநல்ல செயநீர்விட்டு
 நிசமாக வரைத்துருட்டி வட்டுப்பண்ணே.

793

பண்ணியந்த வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப்
 பரமகுரு தன்னருளாற் புடத்தைப்போடு
 உண்ணியது யோகாம லுப்புநீறி
 யுரிசையுள்ள சுண்ணமதா யிருக்குமைந்தா
 புண்ணியமாய் நின்றவாக்குச் சுண்ணங்கிட்டும்
 பொல்லாத பாவி யென்றாற் புத்துப்போலாஞ்
 சென்னிமையை நோக்கியந்த குருவைக்கார்த்தாற்
 செம்மையுடன் சுண்டதெல்லாங் குருவாய்ப்போமே.794

கற்பூரச் சுண்ணம்

குருவான கற்பூர சுண்ணங்கேளு
 கூர்மையுடன் பூரமதின் கட்டிவாங்கி
 திருவான வறுவகைநீர் தன்னிறேயுய்த்துச்
 செம்மையுடன் ரவியில்விடு பத்துமுறையப்பா
 உருவான கற்பூரங் கட்டிப்போகு
 முறுதியுள்ள தீபமதி லேருதையா
 கருவாக விப்படியே கட்டிக்கொண்டு
 கணக்காக விடைக்கிடையே வெடிசீனங்கூட்டே. 795

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

200

கூட்டினன்று யறுவகைநீர் தன்னுலாட்டிக்
 கூர்மையுடன் வழித்துருட்டி வட்டுச்செய்து
 நாட்டியே யோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 நலமான கற்பூரச் சுண்ணமாகுந்
 திட்டியதோர் சுண்ணமதில் வேதைகோடி
 தெளிவான கற்பத்திற் குறுதியாகும்
 பூட்டியதோ ரிச்சுண்ண மார்தான்ட் வாள்
 பொருமையுள்ள மச்சமுனி செம்பார்பாரே.

796

பாரப்பா மச்சமுனி யெண்ணூற்றிற்குள்
 பதிவான சரக்குவைப்பு சுண்ணக்காடு
 நேரப்பா சொல்லுகிறு மதைநீபாரு
 நிசமாக வப்பொருளு மிப்பொருளுமொன்றே
 சேரப்பா சித்தாதி நூல்களெல்லாந்
 திறமாகச் சொன்னபொரு டெரியாதப்பா
 பேரப்பா பெலத்ததோ ராயிரத்தைப் பெருமையுட
 னிருதயத்திற் பேணிக்கானே.

797

துரிக சுண்ணம்

காணவே துரிகனிட சுண்ணங்கேளு
 கட்டியொன்று பருமணியா யெடுத்துமைந்தா
 பேணவே முப்பூவும் பூரச்சுண்ணம்
 பிலமாக விடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
 நாணவே யறுவகைநீர் தன்னுலாட்டி
 நன்றாக வழித்துருட்டி யோட்டில்வைத்து
 பூணவே மண்சீலை பூட்டிமைந்தா
 புடம்போட நீறியது சுண்ணமாமே.

798

சுண்ணமென்றால் வெகுகறுக்குத் துரிகச்சுண்ணந்
 தொட்டசரக் கத்தனையு மாண்டுபோகுஞ்
 சொன்னசரக் கத்தனையு மாண்டுதானாற்
 றுகையில்லா வேதைமுறை செந்தூரங்கள்
 சுண்ணிறைந்த களங்குவகை மெழுகுகோடி
 காணாத காட்டிசிதருஞ் சிமிட்டுப்போக்கு
 விண்ணிறைந்த தீபமதிற் றாமவேதை
 வேணபடி யாடிவினை யாடலாமே.

799

இயாக்கோபென்னும்

தாம்பர சுண்ணம்

ஆடலாம் வெகு கோடித் தாம்பரத்தை
யருமையுள்ள சுண்ணமதாய்ச் சொல்லக்கேளு
தேடலாம் நாரலுடன் காரங்கூட்டி
செம்மையுள்ள வாய்நீரா லரைத்துக்கொண்டு
போடலாந் தாம்பரத் தகட்டுக்கேதான்
பூசிநன்று யோட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து
நாடலாம் புடமதிலே வைத்துப்பார்க்க
நன்மையுள்ள தாம்பரந்தான் செத்துப்போமே. 800

செத்துநின்ற தாம்பர மெடுத்துமைந்தா
சிவசிவா கல்வமதிற் பொடித்துக்கொண்டு
பத்தியுடன் முப்பூவும் பூரச்சுண்ணம்
பதிவான துருகடனே மூன்றுமொன்றாய்ப்
பத்தியுடன் பொடிக்குநிகர் சேர்த்துக்கொண்டு
பூரணமாய் ரசமதுவும் பாதிசேர்த்து
சுத்திநன்றாய் யாட்டிவழி வாய்நீராலை
துட்டதுபோல் வட்டதனைத் துலங்கச்செய்யே. 801

செய்ததொரு வட்டதனை யோட்டில்வைத்து
சிவசிவா குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு
கொய்துவைத்தப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
குருவான சுண்ணமதாய் நீறிநிற்குங்
கைதவருச் சுண்ணம்வெகு காரங்காரங்
காசினியி லாரறிந்து செய்வாரையா
மெற்தவருச் சித்தனென்றற் செய்வான்பாரு
வேதையிதிற் கோடான கோடிதானே. 802

நந்தியுப்புச் செயநீர்

தானென்ற தத்துவத்தை யகற்றவேண்டுந்
தயவான பூரணத்தைப் பணியவேண்டுந்
கோனென்ற குருவருளா னாதவிந்து
கூடிநின்ற செயலதனை குறிக்கவேண்டுந்
தேனென்ற மதியமுர்த பானந்தன்னிற்
நெளிவான சத்தியதிற் சேர்த்துக்கொண்டு
ஊனென்ற பூரமதிற் பொடித்துபோட்டா
லுண்மையென்ற நந்தியுப்புச் செயநீராச்சே. 803

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

202

ஆச்சசப்பா வின்னீரில் வீரம்போட்டு

அப்பனே ரவியில் வைக்கக் காரமாகும்

பேச்சப்பா சவர்க்காரத் தெண்ணைதானும்

புத்தியுட நந்திநீர் கண்டபோதே

பேச்சப்பா பேசாம லெண்ணைகக்கிப்

பேரண்ட வெள்ளையிதற் கிணையாய்நிற்குங்

காச்சப்பா வண்டசவர்க் காரவெள்ளை

கருவான பூரணத்தின் வாடைபாரே.

804

பூரணமை

வாடையென்ற பூரணத்தின் மையைச்சொல்வேன்

வரிசையுடன் கேளுமா ணக்காநீயு

மேடையென்ற மேருவடா கமலபீட

மெய்யான பீடமதி னமுர்தம்வாங்கி

சாடையென்ற கருவென்ன சல்லிமூலந்

தாமரையின் கொடியான சமூலம்வாங்கி

ஆடையென்ற சீலையினாற் கொடியைச்சுத்தி

யந்தரமாய்த் தீக்கொளுத்தி கட்டிடாயே.

805

கட்டதொரு கருவெடுத்துக் கருவிற்சேர்த்து

சுகமான கற்பூரம் நாலுக்கொன்று

வட்டமுள்ள புனுகுடன் சவ்வாதுசேர்த்து

வாகாகக் குருவண்டுங் கூடச்சேர்த்து

சட்டமுள்ள கஸ்தூரி பச்சைப்பூரம்

சாங்கமாய் ரோசிணையுஞ் சரியாய்ச்சேர்த்து

திட்டமுள்ள கருவினிலே சேர்த்துக்கொண்டு

திறமாக விடைக்கிடைதான் கூட்டிக்கொள்ளே.

806

கொள்ளவே சாம்பிறாணித் தைலம்வாங்கி

கொள்கையுட னந்தயிடைத் தனதாய்ச்சேர்த்து

மெள்ளவே கல்வமதி லரைக்கும்போதின்

மெய்யான மையுறுதி யென்னசொல்வேன்

நில்லவே நிலையறிந்து மையைவாங்கி

நேர்மையுள்ள குருபதத்தை நினைவில்வைத்து

சொல்லவே மந்திரந்தான் ஓம்-சவ்வென்று

துருவமுள்ள புருவநடுத் திலதம்போடே. 807

போட்டவுடன் மூலமதில் வாசிப்பூட்டி
 பூரணமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 நாட்டமுடன் கும்பகத்தி னின்றுகொண்டு
 நாதாந்தப் பேரொளியை நண்ணிநில்லு
 தேட்டமுட னுனதிடத்தில் வந்தபேற்கு
 தீராத கர்மவினைத் தீர்ந்துபோகும்
 கூட்டமென்ற சொல்லாகா நாட்டமாய்நில்
 குவிந்தபரி பூரணத்தின் கொள்கையாமே.

808

கேசரி மை

ஆமப்பா வின்னமொரு மையைக்கேளு
 வந்தரங்க மானதொரு கேசரியில்மைந்தா
 காமப்பாற் பெருகிநின்ற கருவைவாங்கி
 கருவான மைதனிலே மையைக்கேளு
 வாமப்பா பேய்பிடித்தவற்குப் புகைக்குங்கிட்டி
 வலுவான சாம்பிறாணி தைலம்வாங்கி
 தாமப்பா வண்டமதிற் கருவிற்சேர்க்க
 தனித்துநின்ற கருவிரண்டு மொன்றாய்ப்போமே.

809

ஒன்றான மைதனிலே புழுகுசேர்த்து
 வரிமையுட னன்றாக மத்தித்தேதான்
 நன்றான கொம்புசிமிழ் தன்னில்வைத்து
 நடுவான ருத்திரனைத் தொழுதுபோற்றி
 குன்றாத லட்சரமா யேகந்தன்னை
 குறிப்புடனே தான்றொழுது திலர்திம்போட்டு
 பன்றான மூலமதில் வாசியேற்றி
 பத்தியுடன் ரேசகபூ ரகமாய்நில்லே.

810

நில்லந்தப் பதவியிலே நிட்டைகூடி
 நேமமுட னீயிருக்கும் போதில்மைந்தா
 சொல்லந்த மானவயிர் பயிர்களெல்லாந்
 தொழுதடிமை யாகுமடா சொன்னேன்கேளு
 உள்ளந்த மானகுரு மையைப்போலே
 யுகமைவெகு மையுண்டு வசியமில்லை
 நல்லந்த மானமையை வைத்துக்கொண்டு
 நடுநாடு சென்றுவலம் வருகலாமே.

811

உப்புமை

வருகிறதற் கின்னமொரு வகையைக்கேளு
 வணங்காத வெடியுப்பு கல்லுப்போடு
 உருகினதோ ரிந்துப்பு கரியுப்போடே
 மூர்க்கமுள்ள சவர்க்கார வுப்புங்கூட்டி
 கருக்காம லைந்துப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 கம்பளத்தின் சாறதனா லரைத்துக்கொண்டு
 மருகாமல் வழித்ததனை வட்டுப்பண்ணி
 மார்க்கமுடன் காயவைத்துப் புடத்திலேற்றே. 812

புடத்தினிலே வைப்பதற்கு வகையைக்கேளு
 புதிதான வோட்டிலதை வைத்துமூடி
 திடத்தினிலே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 செம்மையுட னெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 நடத்தினதோர் புடமாறி யெடுத்துப்பார்க்க
 நன்மையுள்ள கருக்களைந்துங் கருகிநிற்கு
 மடத்தனமா யிருக்காமற் கரியைவாங்கி
 வைத்ததின்மே லின்னமொரு கரியைக்கேளே. 813

கரியான சிப்பியிலே காரஞ்சேர்த்து
 கருவான சருகதுவுங் கூடச்சேர்த்து
 நெறியாகப் பழச்சாறும் விட்டரைத்து
 நேர்மையுடன் வழித்துறுட்டிக் காயப்போட்டு
 குறியான மண்சீலை செய்துநல்ல
 குறிப்புடனே சிறுபுடம்போட் டெடுத்துப்பாரு
 முருக்காத காயதுபோ லுருகிநிற்கு
 முந்தினதோர் கரியுடனே சேர்த்துக்கொள்ளே. 814

சேர்த்துநன்றா யரைக்கையிலே யிளகிநல்ல
 செம்மையுள்ள மைநிறத்தை யென்னசொல்வேன்
 போற்றிநன்றாய் வழித்துறுட்டிச் சிமிழில்வைத்து
 புத்தியுடன் குருபதியிற் றிலர்தம்போடு
 பார்த்திபனே யுனையெதிரே கண்டபேர்கள்
 பத்திகொண்டு வாய்புதைத்துப் பயந்துநிற்பார்
 நேர்த்தியிந்த மையிதுதான் வசியத்துக்கு
 நேர்மையுள்ள வாடையொன்று நிலைத்துப்பாரே. 815

இயாக்கோபென்னும்

வாடை

பார்ப்பா வாடையொன்று சொல்லக்கேளு
 பதிவான பூரணத்திற் பலமோவாங்கி
 நேர்ப்பா குடனுடன் சாம்பிறாணி
 நிசமாண அரக்குடனே மட்டிப்பால்தான்
 சார்பா திரிமஞ்சள் தந்தங்கஸ்தூரி
 தயவான சாதிக்காய் கிறாம்புபத்திரி
 பேரான வரத்தையொடு பஞ்சமூலம்
 பெருமையுள்ள கினியூரல் கோஷ்டந்தூங்கே. 816

தூக்கியதைக் கல்வமதிற் பொடித்துக்கொண்டு
 சுகமான பன்னீரா லரைத்துக்கட்டி
 தாக்கியே ரவிதனிலே காயப்போடு
 தன்மையுட னீர்வற்றிக் காய்ந்ததானாற்
 பாக்கியமென் றேயதனை யெடுத்துக்கொண்டு
 பதிவாக நீயிருக்கு மொடுக்கந்தன்னில்
 வாக்கியந்தான் றவராம லகலினல்ல
 வலுவான தழலதுவை யெடுத்துக்கொள்ளே. 817

எடுத்ததொரு வில்லைதனிற் பணவிடைதானெடுத்து
 வேகாந்த மானதொரு தணல்மேல்வைக்க
 தொடுத்தபுகை மேலெழும்பிச் சுற்றும்பாரு
 சுகமாகப் புகையிலகப் பட்டதெல்லாம்
 அடுத்ததொரு வரண்டுமை போலேமக்கா
 ளன்பான வசிகரமாய் வணங்கிகொள்வார்
 தடுத்ததொரு வசிகரமாம் வாடைதன்னை
 தனதான வடக்கமதா யடுத்துக்காரே. 818

காராத மூடருக்கு ஞானமேது
 கருவறியா மாந்தருக்குக் கருத்தங்கேது
 நேராத யோகிக்கு வாசியேது
 நிட்டையறி வில்லார்க்குப் பொருளங்கேது
 கூராத வட்சரத்தைப் பணிந்துகொண்டு
 குருவிருந்த சன்னிதியிற் குவிந்துநின்றாற்
 நேறாத சிந்தையெல்லாந் தேறுந்தேறுஞ்
 சிவசிவா பூரணமுந் திறக்கும்பாரே.

திலர்தம்

திறமாக வின்னமொரு திலர்தஞ்சொல்வேன்
 சிவசிவா வாசிநின்ற கிளிஞ்சிற்றன்னின்
 மரமான மஞ்சளுடன் கஸ்தூரிமஞ்சள்
 வரிசையுள்ள சந்தனமும் வரிசைபூரம்
 உறமான வெள்ளுரமுங் கோவுங்கூட்டி
 யுயர்ந்ததொரு புழுகதுவு மொன்பதாச்சு
 நிறமான வொன்பதுவுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
 நிச்சயமாய் முலைப்பாலி லரைத்துக்கூட்டே. 820

கூட்டிநன்றா யரைத்துருட்டிக் கயறுசெய்து
 கூர்மையுட னிழல்தனிலே யுலர்த்திமைந்தா
 வாட்டிநன்றா யுலரவைத் தெடுத்துக்கொண்டு
 மக்களே தானுரைத்துத் திலர்தம்போடு
 தாட்டிகமா யுனதிடத்தி லார்வந்தாலுந்
 தன்மையுடன் வணங்கியுன் வசனங்கேட்பான்
 நாட்டமுள்ள திலர்தவகை யதிகமப்பா
 நாதாந்தக் குருவுதனை நாடிநிலே. 821

நாடிநின்ற விடமதிலே நாட்டம்பாரு
 நடுவான பூரணத்தை நயந்துகாரு
 கூடிநின்ற வைம்புலனார் கூத்தைப்பாரு
 குருவான கேசரத்தின் குறியைக்காரு
 வாடிநின் றலையாதே மைந்தாமைந்தா
 வரிசையுடன் சத்திசிவ மறவாதேநீ
 தேடியெங்குங் கிடையாது விந்தமார்க்கந்
 திறமான வாயிரத்தின் செய்கைதானே. 822

அமுர்த சஞ்சீவி

தானென்ற வழர்த சஞ்சீவிசொல்வேன்
 சங்கையிலலாக் கங்கையடா கன்னிகன்னி
 தேனென்ற கன்னியவள் குடத்துநீரை
 செம்மையுடன் பீங்கானிற் சேரவாங்கி
 கோனென்ற கற்பூரங் கொஞ்சம்போட்டு
 குருவான மேருவென்ற காசீக்குப்பி
 வானென்ற குப்பிதனி லடைத்துமைந்தா
 வணக்கமுடன் காசிடையான் கொண்டுதேறே. 823

இயாக்கோபென்னும்

தேறுவ தென்னவென்றால் மைந்தாகேளு
 சிந்தைமன தொன்றாகச் சிவனைப்போற்றி
 பேறுபெற வெனைக்கார்க்க வேண்டுமென்று
 பேணியே சத்திதனைப் பூசைபண்ணி
 பூறுவமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 புத்தியுடன் கும்பகத்தில் பத்திவைத்து
 நேறுடனே யமுர்தச்ஞ் சீவிகொண்டா
 னிலையாத தேகமது நிலைக்குங்கானே.

824

மூடர்கள்

நிலையாத மூடர்கள்தான் பேசும்வார்த்தை
 நிர்மூடபயல்கள் தான் கூடிக்கொண்டு
 கலையான நூல்களென்ன கற்பமென்ன
 கருணையள்ள சத்திசிவ பூசையென்ன
 தலையான மேருவென்ன வழர்தமென்ன
 தங்கமென்ன வாதமென்ன குளிகையென்ன
 மலையான குகைகளென்ன வனங்களென்ன
 மாயமென்ன மாயமடா தேகந்தானே.

825

தானான தேகமதை யறியாமற்றான்
 றன்மையுள்ள சித்தர்களைத் தற்கம்பண்ணி
 வீணான வீண்பயல்கள் மதங்கள்பேசி
 மெய்நிறைந்த பூரணத்தை யறியாமற்றான்
 ஊனான வறுகவைமேல் விருப்பமாக
 வழன்றுமிகப் பாதவித்து வறுதிகெட்டு
 தானான வகங்காரந் தலைமேற்கொண்டு
 நரகமென்ற படுகுழியி னண்ணுவானே.

826

நண்ணுவான் படுகுழியில் விழுந்துநல்ல
 நங்கையர்மே லாசைகொண்டு மயங்கியந்த
 புண்ணி லுறவாகியுயிர் தழன்றுகண்ணு
 புகைந்துமதி யறிவழிந்து புலம்பிவாடி
 தன்னுயிரைத் தானறிய மாட்டாமற்றான்
 சங்கையுள்ள சாத்திரத்தைப் பாடம்பண்ணி
 கன்னிநிலை யறியாமற் கதறுவான்பார்
 காசினியிற் கண்டவரைத் தள்ளுதள்ளே.

827

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 208

தள்ளடா தனையறியா மாந்தர்தன்னை
 தத்துவத்தை யறியாத சவுங்கல்தன்னை
 கொல்லமனந் துணிந்துயிரைக் கொன்றுகட்டு
 குவலயத்திற் பூசைசெய்யுங் குரும்பார்தன்னை
 மெள்ளவரைத் தானகற்றி யறிவினின்னு
 வேதாந்த சாத்திரத்தை விரும்பிபார்த்து
 நில்லாத வந்தநிலை தன்னிற்சென்று
 நேசமுடன் வாசமதாய் வாசியூட்டே.

828

வாசியென்ற பூரணமே தெய்வந்தெய்வம்
 வையகத்துத் தெய்வமெல்லா மரங்களாச்சு
 நேசமைந்த பூரணத்திற் றான்றானாகி
 நிசமான வாசிமனோன் மணியைப்போற்றி
 கூசிமனந் தளராமற் குவிந்துநின்று
 குருவான பதிநோக்கி யமுர்தங்கொள்ளு
 மாசியென்ற மாய்கையெல்லா மகன்றுபோகும்
 வையகத்தி னீயுமொரு சித்தனாமே.

829

சித்துமய மாவதற்கு சித்துகேளு
 சித்துவென்ன வென்றாக் காற்பச்சைமண்ணு
 கத்தமுள்ள பச்சையடா சோதிசோதி
 துஞ்சிநின்ற மண்ணதனைக் கொண்டுவந்து
 பத்தியுட னக்கசடு போக்கிநல்ல
 பருவமுள்ள நாதமதை வைத்துக்கொண்டு
 புத்தியுடன் ஆம்பாலில் வைத்துமைந்தா
 பொரியரிசி மிளகுச் ரகமுங்கூட்டே.

830

கூட்டியே மஞ்சளுடன் கொத்துமல்லி
 குணமான பெருங்காய மொன்றாய்க்கூட்டி
 நாட்டியே பொடியைநன்றாய்ப் பொடித்துத்தூவி
 நலமாகத் தானிறக்கி வைத்துக்கொண்டு
 தாட்டிகமாய்ச் சட்டிதனி னெய்யைவிட்டு
 தன்மையுட வெண்காய மரிந்துபோட்டு
 வாட்டியதோர் பொரிக்கரியைக் கூடச்சேர்த்து
 மைந்தனே நெய்யாலே வறுத்திடாயே.

831

இயாக்கோபென்னும்

வறுத்தபத மென்னவென்றால் மைந்தாகேளு
 மார்க்கமுடன் பொன்னிறமாய் வறுத்துக்கொண்டு
 கறுத்துடனே வறுத்ததனை பரணிற்சேர்த்து
 கருணைபெற வந்திசந்தி பணவிடைதான்கொள்ளு
 திருத்தமுடன் மண்டலமே கொண்டாயானால்
 சிவசிவா தேகமதிற் சட்டைதள்ளி
 பெருத்ததொரு தேகமதிற் சட்டைதள்ளி
 பெருமையுடன் நேகமதாய்ச் சூட்சுமாமே.

832

தேகமென்ற வகமதனைக் கண்டுகொண்டு
 சின்மயத்தி னருளாலே திறமாய்நின்றால்
 ஆகமென்ற வாகமங்கள் முத்தியாச்சு
 அருள்பெறுகுஞ் சிவயோகத் தடுக்கலாச்சு
 தாகமென்ற விகற்பமெல்லாந் தணியலாச்சு
 சச்சிதா நந்தமென்ற தேகமாச்சு
 பாகமென்ற வறுகவையைத் தள்ளிமைந்தா
 பத்திகொண்டு சத்திசிவ பூசைபண்ணே.

833

பூசையென்ற சிவபூசை மானதமாம்பூசை
 புத்திகொண்ட பூரணத்தாற் பூசைமார்க்கம்
 நேசமுடன் பரமகுரு பூசைசெய்தால்
 நீனிலத்தி னீயுமொரு தவசியாகும்
 பாஷையென்ற பலபாஷை நன்றாய்க்கண்டு
 பத்தியுள்ள ஜோதியதைப் பதிவாய்ப்பார்த்து
 ஆசைகொண்டு வாயிரத்தை யடுத்துப்பார்த்து
 அப்புறந்தான் சிவயோகத் தடியினில்லே.

834

அடிவான வடிமுடிதா னண்டபிண்ட
 மாதியந்த மானதோ ரகாரபீட
 முடியான மூலமடா முதலாமூல
 முத்திகொண்டு நடுவணையாய் நின்றமூலம்
 படியான மூலமடா சுழினைமூலம்
 பகுந்துநின்ற மூலமெல்லாம் பதிவாய்ப்பார்த்து
 துடியான மூலமடா வேதமூலந்
 துலங்கிவினை யாடுமடா பசளைதானே.

835

பசளை

பசளையென்றாற் சிறுபசளை பெரும்பசளையுண்டு
 பதிவான கொடிப்பசளை தன்னைவாங்கி
 அசளையென்ற கரைக்காயைக் கண்டமாக்கி
 யதிலிருக்குங் குடல்விதையை யகற்றிப்போட்டு
 குசளையென்ற கடுகுமஞ்ச ளரைத்துப்பூசி
 குறுகவே ரவிதனிலே காயப்போடு
 விசளையென்று காய்ந்துவற்றச் சரியாயந்த
 விபரமுள்ள சருகதுவு முடியுஞ்சேரே.

836

சேரப்பா முப்பூவும் பூரஞ்சேர்த்து
 செம்மையுட னிடித்துநன்றாய்க் காடிவார்த்து
 நேரப்பா பிசைந்துறுட்டிக் காயப்போடு
 நிசமான புதுப்பாண்டந் தன்னிற்சேர்த்து
 காரப்பா மேற்சட்டி கொண்டுமூடி
 கனக்கவே மண்ணிட்டுத் தமருஞ்செய்து
 சாரப்பா குழிவெட்டிக் கலசம்வைத்துத்
 தன்மையுடன் குழித்தயில மிறக்குவாயே.

837

இறக்கியந்தத் தயிலமதைப் பரணிற்சேர்த்து
 விற்பமுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 அரக்குமணி மாளிகையாந் தேகமப்பா
 வத்தேகந் தானறிந்து தயிலமூட்டு
 நிறக்கருவாய் முப்பூவிந் தயிலம்விட்டு
 நேரமென்ற விருநேர மண்டலமேகொள்ளு
 திறக்குமடா காயமது வலுத்துப்போகுந்
 தேகமென்ற செம்பினின்ற களிம்பைப்பாரே.

838

செம்பு சுத்தி

களிம்பான செம்பதனைச் சுத்திசெய்ய
 கருவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு
 வளும்பான பாளையுப்பு சத்துச்சூடன்
 மார்க்கமுள்ள பச்சையுடன் வெடியுங்கூட்டி
 தளும்பாமல் வாய்நீரா லரைத்துறுட்டி
 சங்கையுடன் ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு
 அளும்பான மனதைவிட்டுக் கவசஞ்செய்து
 வடக்கமுள்ள குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடே.

839

இயாக்கோபென்னும்

புடந்தனிலே கவசமது வெந்துநல்ல
 புகழான சுண்ணமதா யிருக்கும்பாரு
 மடத்தனமாய்த் திரியாமற் குருவைப்போற்றி
 மானதமாம் பூசையிலே வணங்கிநில்லு
 திடத்துடனே சுண்ணமதை யெடுத்துமைந்தா
 திடமான குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணி
 கடத்தினிநல் லெருவடுத்து சாம்பல்வாங்கிக்
 களிம்பான செம்புகளை வாங்குவாங்கே.

840

வாங்கியந்தச் செம்புகளைத் தகடுதட்டி
 வாய்நீராற் சுண்ணமதைக் குழைத்துப்பூசி
 பாங்குபெற வோட்டினிலே சாம்பலிட்டுப்
 பதிவாகச் சல்லிவைத்து மேலும்போட்டு
 ஓங்கியே யெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 வுத்தமனே செம்பினின்ற களிம்பெல்லாந்தான்
 ஏங்கியே பறந்தோடி ரவிபோலப்பா
 விருக்குமடா செம்புகளிம் பற்றவாரே.

841

வாரான செம்புகளும் பருவதற்கு
 வகையுடனே யின்னமொரு வரிசைகேளு
 பேரான நாயுருவி சாம்பல்வாங்கி
 பெருமையுள்ள கல்லுப்பு வளைமலுப்பு
 கூராக மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு
 குருவான பழச்சாற்றி லரைத்துருட்டி
 நேராகச் செம்புகளைத் தகடுதட்டி
 நேர்கூராய் நன்றாகச் செலுத்திடாயே.

842

செம்பு சுத்தி

செலுத்திநன்றா யுருட்டியதிற் சீலைசெய்து
 திறமாக வெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 வழுத்துநின்ற செம்பதனிற் களும்புசேர்த்து
 மார்க்கமுடன் ரவியினுட காந்திபோலாம்
 அழுத்தமுள்ள செம்பதுதான் மக்காளம்க்கா
 ளருமையுட னின்னமொரு சத்திகேளு
 வெளுத்துநின்ற பொடிக்குஅரை தூரிககாரம்
 பொன்னான வெடியுடனே பூரஞ்சீனம்.

843

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

212

தொடுத்துநன்றாய்க் கூட்டியரை வாய்நீராலே
 துப்பறவா யதையரைத்து வட்டுப்பண்ணி
 கொடுத்துவிடு புடந்தனிலே வெளுத்துநீறி
 குருவான கண்ணமதா யிருக்குமைந்தா
 சடுத்தமுடன் வாலையுட பதத்தைப்போற்றி
 தயவாக வழுவாமற் செய்துகொண்டு
 அடுத்ததொரு கண்ணமதை செம்பிற்பூசி
 யருமையுடன் முன்போலே புடத்தைப்போடே.

844

புடம்போட்ட செம்பதனை யெடுத்துப்பாரு
 பொல்லாத களிம்பற்று ரவிபோலாகும்
 நடம்பற்ற செம்பதனை வைத்துக்கொண்டு
 நல்வினைந் தீவினையும் நயந்துபாரு
 திடம்பெற்ற மாதுகுதி கொள்வாளப்பா
 சிந்தைமன தொன்றுகி யறிவினில்லு
 திடம்பெற்ற தேகமடா சிவாயருபந்
 தெளிவான செம்பதுபோற் சுத்திபண்ணே.

845

பண்ணப்பா வின்னமொரு செம்புகத்தி
 பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பற்றிப்பாரு
 நண்ணப்பா வெள்ளியிலே காரீயஞ்சேர்த்து
 நன்மையுட னிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
 பொன்னப்பா பொன்னதுபோ லுருக்கிக்கொண்டு
 புதுமையுடன் ருனெடுத்து மைந்தாகேளு
 விண்ணப்பா நிறைந்தசெம்பைக் குகையிலிட்டு
 விரும்பியே காரமிட்டு வருக்கிக்கொள்ளே.

846

உருக்கமுட னுருகிநின்ற செம்புதன்னி
 லுண்மையுட னிதற்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
 திருக்குடனே யதையெடுத்து வோட்டில்வைத்து
 செம்மையுடன் காரமிட்டு வுதிப்போட்டால்
 யருக்குடனே நின்றகளிம் பெல்லாமைந்தா
 மாண்டுபோய்ச் செம்பதுவும் வளமையாகும்
 அருக்கெனவே வெள்ளிதன்னுற் சுத்திசெய்த
 அருமையுள்ள செம்பிதுதா னதிகசித்தே.

847

இயாக்கோபென்னும்

சுத்தியுள்ள குடவனைத்தான் சுத்திபண்ணச்
 செப்புகிறேன் சிவயோகத் திறத்தாலப்பா
 பத்தியுள்ள பூரணமும் வெடியுஞ்சீனம்
 பாங்கான சாரமுடன் தூரிககூட்டி
 புத்தியுட னொருமனதாய்க் கல்வத்தாட்டி
 புதிதான வோட்டிலதை வழித்துக்கொண்டு
 சுத்திசெய்யக் குடவனைத்தான் தகடுதட்டி
 சுகமான மருந்திலதை விரவுவாயே.

848

விரவியதைப் புடத்தினிலே வைத்துப்பாரு
 வீசுகின்ற பித்தளைதா னென்னசொல்வேன்
 திரவியதாய்க் குடவனது செம்பாய்ப்போகுஞ்
 சிவசிவா விப்படியே மூன்றுதரம்போடு
 நிரவியதோர் பித்தளைதான் செம்பாய்ப்போச்சு
 நிசமான செம்பதனை வைத்துக்கொண்டு
 உரமான வெள்ளியிலே நாலுக்கொண்டு
 உண்மையுடன் கொடுத்துருக்கப் பொன்னும்பாரே.849

பாரப்பா வின்னமொரு சுத்திகேளு
 பத்தியில்லாத் பித்தளையைத் தகடுதட்டு
 நேரப்பா தூரிகடனே காரஞ்சாரம்
 நிசமான வெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி
 சாரப்பா சம்பழத்தா லாட்டிக்கொண்டு
 சதுரான வோட்டிலதை வழித்துவைத்து
 சேரப்பா தகடுதனிற் குழப்பிக்கொண்டு
 செம்மையுடன் புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரே.

850

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே குடவன்றனு
 மின்பமுள்ள செம்பதுபோற் சுத்தியாகும்
 அடுத்ததொரு செம்பதனை வைத்துக்கொண்டு
 அன்பான வெள்ளியிலே நாலுக்கொண்டு
 கொடுத்துமிக வருக்கிடவே நாற்சரக்குங்
 குருவான தங்கமதைக் கூடச்சேர்த்து
 விடுத்துநன்ற யருக்கியதை யெடுத்துப்பார்த்தால்
 மேலான பொன்னதுபோல் விசிதமாமே.

851

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 214

விசிதமுள்ள குடவனிலே யின்னமொன்று
 விளம்புகிறே னின்னமொரு புளியுங்கூட்டி
 கசிதமுள்ள கல்வமதி லாட்டிமைந்தா
 களிம்பான குடவனிலே பூசிக்கொண்டு
 உசிதமுடன் புடம்போட்டாற் செம்பாய்ப்போகும்
 உற்றசெம்பை வெள்ளியிலே நாலுக்கொன்று
 நசிதமுடன் கொடுத்துருக்க நாலுமாற்றும்
 நாட்டமுட னித்தொழில் தானன்மையாமே. 852

நாக சுத்தி

ஆமப்பா நாகத்தின் சுத்திகேளு
 அருளான மனோன்மணியாள் சொன்னவார்த்தை
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பழச்சாற்தன்னில்
 நலமான ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து
 தாமப்பா சாரமதி னாகங்கூட்டி
 தன்மையுடன் ருனுருக்கிச் சாய்ப்பாயப்பா
 சாமப்பா நாலைந்து திறத்துக்குள்ளே
 தனித்துநின்ற நாகமது கட்டிப்போச்சே. 853

கட்டிநின்ற நாகமதின் திறத்தைக்கேளு
 கருவான வெள்ளியைப்போல் சுத்தியாகும்
 வெட்டிநன்றாய்ப் பணவிடைபோலெடுத்துக்கொண்டு
 மேலான காரமது பொடித்துச்சேர்த்து
 திட்டமுடன் வாய்நீராற் குழப்பிநல்ல
 சிமிழ்தனிலே வைத்துநன்றாய் மூடிக்கொண்டு
 சட்டமுடன் தங்கமதை யுருக்கிநல்ல
 சதுரான நாகமதிற் கொடுத்துவாங்கே. 854

வாங்கிடவே பரிநாக மொன்றய்க்கூடி
 மாசற்ற வெள்ளிமணி போலாமைந்தா
 ஏங்கியே திரியாதே நாகமணிதன்னை
 ஏகாந்த வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று
 பாங்குபெறத் தானுருக்கிக் கொடுத்துப்பாரு
 பசுமையுள்ள பொன்னதுபோ லிருக்குமைந்தா
 தாக்கியதோர் பொன்னெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 தன்மையுடன் சிவயோகஞ் சதுராய்ப்பண்ணே. 855

நாக பற்பம்

சதுராக வின்னமொரு நாககத்தி
தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு
விதியான காரெள்ளு தைலத்தாலே
விபரமுடன் றானுருக்கித் தேங்காய்ப்பாலில்
மதியாம லைந்துதரஞ் சாய்த்தாயானால்
மார்க்கமுள்ள நாகமது சுத்தியாகு
நிதியான முப்பூவுஞ் சாரங்கூட்டி

நேர்மையுட னரைத்து நன்றாய் நாகத்தப்பே. 856

நாகமதிற் கவசமதை நன்றாயப்போட்டு
நமுகாமல் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
பாகமுடன் கெசுபுத்திற் பதிவாய்வைத்தாற்
பரமகுரு நாகமது கட்டிப்போகும்
ஆகமுடன் கட்டினதை யெடுத்துக்கொண்டு
அன்பாக யதற்கிடைதான் பரியைக்கூட்டி
தாகமுட னுருக்கிப்பா ரொன்றாய்ச்சேர்ந்து
தனதான வெள்ளிமணி போலாமென்னே.

857

என்னவென்று யிருக்காதே மணியைவாங்கி
இன்பமுடன் வெள்ளிசெம்பிற் பத்துக்கொன்று
சொன்னமொழி தவறாமற் கொடுத்துப்பாரு
சோதியென்ற பொன்னொளியை யென்னசொல்வேன்
வின்னமில்லாப் பேரொளியைக் கண்டபோதே
வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மெய்யிற்றங்கு
நன்னயமா யின்னமொரு நாகக்கட்டு
நாட்டுகிறேன் கருக்குருவாய் நாட்டுறேனே.

858

நாட்டுகிறேன் குளப்பாலைக் கொண்டுவந்து
நடனமென்ற வெடியுப்புக் கூடச்சேர்த்து
தாட்டிகமாய்த் தானிடித்து வோட்டில்வைத்துத்
தன்மையுடன் வெள்ளீயக் கட்டிவாங்கி
மூட்டிநன்றாய்த் தகடுதட்டி மருந்துள்வைத்து
மூர்க்கமுட குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு
குட்டிநன்றாய்ப் புடமாறி யெடுத்துப்பார்க்கத்
துப்பறவாய் நீறியது பற்பமாமே.

859

ஆமப்பா பற்பமதைப் பதனம்பண்ணி

அன்பாக வராகனிடையெடுத்துக்கொண்டு
தாமப்பா நவச்சாரம் விராகன்பத்து

தன்மையுள்ள பொரிகாரம் விராகன்பத்து
நாமப்பா மூன்றுமொன்றாய்க் கூட்டிக்கொண்டு
நன்மையுடன் வாய்நீரா லரைத்துருட்டி
ஓமப்பா நாகமது சுத்திபண்ணி

உண்மையுட னதனிலொரு பலத்தைவாங்கே. 860

வாங்கியந்த நாகமதைக் கவசஞ்செய்து

வரிசையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ப்பூட்டி
பாங்குபெறக் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு
பச்சையென்ற நாகமது பணிந்துமக்காள்
சாங்கமாப்க் கண்ணடங்கி மூச்சடங்கித்

தன்மையுள்ள நாகமது கட்டும்பாரு
ஏங்கியே திரியாதே கட்டிநல்ல

இன்பமுட னுருகியொரு மணியாம்பாரே. 861

மணியாகிய யுருகிநின்ற நாகந்தன்னின்

மார்க்கமுடனிடைக் கிடையே பரியைச்சேர்த்து
தணியான குகைதனிலே காரமுட்டி

தானுருக்க வருகியது களங்கமாகும்
அணியான களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு
வணைத்திடுவாய் வெள்ளிசெம்பிற் பத்துக்கொன்று
பணியான குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு

பகமையென்ற பொன்னதுபோற் பழுக்கும்பாரே. 862

நாக செந்தூரம்

பழுக்கின்ற களங்கதனைச் செந்தூரிக்கப்

பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பணிந்துகேளு
தளுக்கறவே களங்கதனைநூறுக்கிக்கொண்டு

சரியாக கெந்தகமும் வீரங்கூட்டி
அழுக்கான காரமுடன் லிங்கங்கூட்டி

யன்பாக வறுவகைநீ ராட்டிக்கொண்டு
வழுக்கின்றித் தானரைத்து வழித்துக்கொண்டு

வரிசையுட னோட்டில்வைத்து மண்ணுஞ்செய்யே. 863

இயாக்கோபென்னும்

செய்யப்பா மண்ணதுதா னன்றும்செய்து
 திறமாக வெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறே னன்றும்க்கேளு
 வேதாந்த சற்குருவைத் தொழுதுநில்லு
 கையப்பா சுடுகாமற் குளிர்ந்ததானால்
 கருவான கவசமதை யெடுத்துப்பாரு
 நெய்யப்பா நெளிவதுபோல் செந்தூரந்தான்
 நிசமாக யிருக்குமடா நேர்ந்துபாரே.

864

பாரடா செந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
 பக்குவமாய்த் தான் சிவந்து யிருக்கும்பாரு
 ஆரடா யறிவார்கள் நாகசெந்தூரம்
 அரகரா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி
 காரடா சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 கருவான செந்தூரம் பணவிடைதான்கொள்ளு
 சீரடா வாசியது யடங்கும்வீட்டில்
 திறமாக ரவியொளிபோல் தேகமாமே.

865

பாஷாணச் சுத்தி

ஆமப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 ஆதியென்ற பாஷாண சுத்திசொல்வேன்
 காமப்பா லொருகலசந் தன்னில்தாங்கி
 கருவான பூரணமும் பூரம்சேர்த்து
 தாமப்பா கருவதனைக் கரைத்து நல்ல
 கருவான பாஷாணந் தன்னைவாங்கி
 போமப்பா தோளேந்திர மாகக்கட்டி
 பூரணமாய்ச் சலந்தனிலே தூச்ச்கிடாயே.

866

தூக்கிநன்றாய் நீர்வற்ற யெரித்துநல்ல
 சுத்தமுள்ள பாஷாண சுத்தியாகும்
 நீக்கியந்தப் பாஷாணந் தனையெடுத்து
 நேர்மையுள்ள முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து
 பாக்கியமாய் நின்றிலங்கம் விந்துதன்னைப்
 பத்தியுடன் சுத்திசெய்து பதிவாய்க்கூட்டி
 தூக்கிநன்ற யரைத்துவிடு செயநீர்விட்டு
 தன்மையுடன் றானரைத்து வழித்துக்கொள்ளே.

867

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

218

வழித்ததனை யெடுத்துநீ மிளகுபோலே
 வரிசையுடன் ருனுருட்டி வைத்துக்கொண்டு
 நெழித்திடுநல் வெள்ளிய வோட்டில்ரெட்டி
 நேர்மையுடன் ருனுருக்கி மைந்தாகேளு
 அழுத்தமுள்ள பாஷாண வுண்டைதன்னை
 அன்பாகத் தான்பொடித்துக் கிண்டினாக்காற்
 கழித்துவிடும் வெள்ளிய நொறக்கித்தூளாங்
 கட்டாக நொறுங்கியதைப் பொடித்துக்கொள்ளே. 868

பொடித்தபொடி சரியிடையாய் வெள்ளிதூக்கு
 போதரவாய்த் தானுருக்கிப் பொடியைச்சேரு
 கடுத்தமுடன் வெள்ளியது கட்டிப்போகுங்
 களிம்பான செம்புருக்கி மைந்தாகேளு
 நடுத்தரமாய்க் கட்டிநின்ற செம்புதன்னை
 நயமாகக் கொடுத்துவிடு பத்துக்கொன்று
 சடுத்தமுள்ள செம்பதுவும் வெளுத்துநல்ல
 சரிகைவெள்ளிக் கொப்பாகுந் தன்மைபாரே. 869

பாரப்பா கைலாசந் தன்னைந்தான்
 பத்திகொண்ட பாஷாண முத்தியாகில்
 பேரப்பா பெற்றதொரு வாதிதன்னைப்
 பெருமையுடன் கண்டவனே சித்தன்சித்தன்
 ஆரப்பா யறிவார்க ளவிழ்தந்தன்னை
 அடங்காத வெள்ளியடா வண்டக்கூறு
 காரப்பா வண்டமதில் தோன்றிநின்ற
 கருவான மதியமுர்தங் கண்ணீராமே. 870

கண்ணீருந் தண்ணீரும் ரெண்டுமொன்று
 கருணையுடன் குருவருளால் கண்டுபாரு
 செண்ணீரும் வெண்ணீரும் மிதுதானப்பா
 சேர்ந்துநின்ற பானமுர்த மிதுதானப்பா
 மண்ணீரும் பொன்னீரு மண்டநீரு
 மார்க்கமுள்ள நவலோகந் தானேநீறும்
 விண்ணீரைத் தானறிந்து தண்ணீர்கொண்டால்
 விபரமுள்ள நந்தியொளி காணலாமே. 871

இயாக்கோபென்னும்

காணாத காட்சியெல்லாங் கண்ணிற்காணுங்
 கருணையுள்ள சத்திசிவ பூசையாலே
 தோணது வொன்றுமில்லை மைந்தாகேளு
 துருவமுள்ள வாயிரம்போ லொருநூலில்லை
 பூணாத பேர்களுக்கு ஞானமுண்டோ
 புத்தியில்லா மாந்தருக்கு வாதமுண்டோ
 ஊணான கற்பமதில் மனதில்லார்க்கு
 ஒருகோடி நூல்பார்த்தும் பொய்யாய்ப்போமே.

872

பொய்யாகப் போகாம லின்னமொன்று
 பூட்டுகிறேன் பாஷாணக் கட்டுதன்னை
 மெய்யான சருகுடனே யண்டங்கூட்டி
 மேன்மையுள்ள வெடியுப்புச் சீனக்காரந்
 தொய்யாத பச்சையுடன் தாரங்காரந்
 தொகையாகச் சரக்குவொரு கல்வத்திட்டு
 கையாற யறுவகைநீர் தன்னுலாட்டிக்
 கருவான வெள்ளைதனக் கங்கியூட்டே.

873

பூட்டிநன்றாய் ரவிதனிலே காயவைத்துப்
 பொருந்தவே மண்சீலை செய்துகொண்டு
 நீட்டிநன்றாய் போட்டுவிரு புடந்தான்மைந்தா
 நல்லதொரு பாஷாணங் கட்டிப்போகுந்
 தாட்டிகமாய்க் கட்டினதை யெடுத்துக்கொண்டு
 தயவான ரசமுடனே முப்பூக்கூட்டி
 ஆட்டுவாய் கல்வமதில் பழச்சாற்விட்டு
 அப்பனே நெட்டடங்க யாட்டிக்கொள்ளே.

874

ஆட்டிநன்றாய் வழித்துருட்டி வட்டுப்பண்ணி
 அப்பனே யகலில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 பூட்டிநின்ற பாஷாணம் நீறிப்போகும்
 புதுமையுட னன்னீரை யெடுத்துக்கொண்டு
 தாட்டிகமாய்ப் பரித்தகட்டில் தடவிமைந்தா
 தன்மையுட னோட்டில் வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 தேட்டிமையாய்ப் பரித்தகடு நீறிப்போகுந்
 தெளிவாக வன்னீற்றைப் பதனம்பண்ணே.

875

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

220

பதனமுள்ள பரிநீற்றை மைந்தாகேளு

பதிவான வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று

சதனமதாய்க் கொடுத்துருக்கிப் பாருமக்காள்

தன்மையுள்ள வெள்ளியது சிவந்துபோகும்

விதமான செம்பினிலே தாக்கிப்பாரு

வித்தான தங்கமது மெத்தவுண்டு

மதமாகிப் போகாமற் சிவயோகத்தில்

வாசியென்ற பொருளறிந்து வணங்கிநில்லே.

876

வணங்கிநின்ற சிவமதற்கு வறுதிகேளு

மகத்தான வேதாந்த நிலையினின்று

இணங்கிமிக மனதறிவா லறிந்துகொண்டு

இன்பமுடன் ருனிருந்தா லின்பமெய்தும்

மனங்குவிந்த நிடைதனக் குறுதிகேளு

மார்க்கமுள்ள கற்பமடா வரிசையாகுஞ்

சினங்குவியா கற்பமதற் குறுதிகேளு

சிவசிவா வென்னசொல்வேன் சமாதிதானே.

877

சஞ்சார சமாதி

தானென்ற சஞ்சார சமாதிகேளு

தன்மையுடன் மன விகற்பந் தானேதள்ளி

கோனென்ற குருபத்தைக் குவிந்துபோற்றி

குருவான மூலமதில் வாசிபூட்டி

மானென்ற மென்னமதா யிருந்துகொண்டு

மகத்தான பூரணமே தெய்வமென்று

ஊனென்ற வுடலுயிருக் காதாரமான

உற்றசிவ சத்திபதம் பூசைசெய்யே.

878

பூசைமன மொன்றாகச் செய்துகெண்டு

புத்தியுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி

நேசமுடன் கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி

நினைவாக நீடுலகில் நேசமாக

வாசமுடன் சஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டால்

வலுவான தனுவிலே சாகையில்லை

பாசமுட னிப்படிநீ சஞ்சாரஞ்செய்தாற்

பதிவான தேகமது முத்தியாமே.

879

இயாக்கோபென்னும்

முத்திபெற யின்னமொரு சித்திகேளு
 மூதண்ட பிரமரிஷி சொன்னவார்த்தை
 சித்திபெற காயசித்தி பண்ணிக்கொண்டு
 சிவாயகுரு தேசிகனைப் பணிந்துநல்ல
 பத்தியுடன் கெந்தகமும் ரசமும்வாங்கி
 பாலகனே சுத்திநன்றாய்ப் பருவமாக
 வெற்றிபெறச் செய்துகொண்டு பதனம்பண்ணி
 வேதாந்த பூரணத்தில் விரும்பிநில்லே.

880

நில்லடா மனதுரிமை யாகநின்று
 நேசமுட னுதயாதி தன்னிலேதான்
 சொல்லடா சிவசிவா வென்றுவந்த
 சுத்திசெய்த கெந்தகத்தை வாயிற்போட்டு
 நில்லடா வென்றவுடன் ரசத்தைவிட்டு
 மேன்மையுட னாவினிலே குழப்பிக்கொண்டு
 உள்ளடா விழுங்கிவிடு மைந்தாகேளு
 உறுதியுடன் குருபதத்தி லுகந்துநில்லே.

881

உகந்துநல்ல திட்டைசெய்து மத்தியானந்தா
 னொருபோது பாலமுர்த முண்டுதேறு
 உகந்துநீ மண்டலமே யிப்படியே யந்திசந்தி
 உரிமையுட னாதவிந்து வறுதியாக
 உகந்துநீ மண்டலமே கொண்டுதேறி
 பொருமையுடன் சத்திசிவன் றன்னைமைந்தா
 உகந்துநீ பீங்கான் றன்றாளிதன்னை
 உண்மையுடன் விட்டுவதிற் பூரம்போடே.

882

பூரமென்ற காரசாரம் பொடித்துத்தூவி
 பூஷணமாய் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
 ஈரமென்ற சலமது வற்றிநல்லா
 யிறுகிநின்ற பருவமதி லெடுத்துக்கொண்டு
 வீரமென்ற வீரமது பத்துக்கொன்று
 விபரமுடன் ருன்கொடுத்து வரைத்துப்பாரு
 காரமென்ற கடுங்கார மெழுகுமாகுங்
 கருணையுள்ள மெழுகதுவைப் பதனம்பண்ணே.

883

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் : 222

பண்ணியதோர் மெழுகதனை வைத்துக்கொண்டு
 பாலகனே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 தண்ணிமையாய்த் தங்கமொன்று செம்புவொன்று
 தவனமென்று வெள்ளியது மூன்றுங்கூட்டி
 புண்ணியனே தானுருக்கித் தகடுதட்டி
 பூரணமாய்க் காரமென்ற மெழுகைப்பூசி
 செண்ணிமையாய் நோக்கிநன்ற யோட்டில்வைத்து
 சிவசிவா புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரே.

884

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே தகடுதானும்
 இன்பமுடன் ருன்பழுத்துக் கனிபோலாச்சு
 தொடுத்தகனி யானதொரு கனியைத்தானுஞ்
 கரதமுடன் வயதுபதி னறுபோலே
 நடுத்தரமாய் நின்றவளு நடனஞ்செய்வான்
 நாதாந்த நடனமதைக் கண்டுதேறி
 அடுத்துமிகப் பூரணத்தி னின்றுகொண்டு
 அசைவற்ற சிவயோகத் தமர்ந்திடாயே.

885

அமர்ந்திருக்க யின்னமொரு சித்துசொல்வேன்
 அரகரா கலியனுக்கு வங்கியூட்டி
 அமர்ந்திருக்க வோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 அடங்காத கலியனுந்தா னடங்கிப்பொன்னும்
 சமைத்ததொரு பத்துவய தானபெண்போற்
 தாரணியி லடங்கியவள் சமர்த்தியாவான்
 சமைந்தபெண்ணைத் தானிறுத்திப் பூசைசெய்து
 சங்கையுட னவள்பதத்தைத் தியானம்பண்ணே.

886

பண்ணப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 பதிவான வெட்டியுடன் குடன்சேர்த்து
 கன்னப்பா தாரமுடன் தூரிகவீர
 நடுவான லிங்கமுட னறுங்கூட்டி
 விண்ணப்பா நிறைந்தமிர்தம் வாய்நீராலே
 விபரமுடன் கல்வமதி லரைத்துருட்டி
 மண்ணப்பா குகைதனிலே வைத்துமூடி
 மண்சீலை செய்துலர்த்திப் புடத்தைப்போடே.

887

இயாக்கோபென்னும்

போட்டபுட மாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 பூரணமாய்க் கட்டியது மணிபோலாடுந்
 தாட்டிகமா யம்மணியில் தங்கஞ்சேர்த்து
 தன்மையுடன் ருனுருக்கி யெடுத்துமைந்தா
 நாட்டிடுவாய் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று
 நன்மையுடன் கொடுத்துருக்கிப் பார்த்தால்மைந்தா
 வாட்டமில்லாக் கன்னியவள் வயது பத்தாம்
 வையகத்தில் தானறிந்து வணங்கிநில்லே. 888

வணங்கிநின்ற களங்கதனை நொறுக்கிக்கொண்டு
 மட்டா யதற்கிடைதான் கெந்திசேர்த்து
 சினங்குவிந்த லிங்கமுடன் வீரங்காரஞ்
 சேர்த்துநன்ற யறுவகைநீர் தன்னலாட்டி
 மனங்குவிய வாட்டினபின் வழித்துருட்டி
 மனதாக வயவகலில் வைத்துமூடி
 கனங்குவியும் வாலைதனைத் தொழுதுகொண்டு
 கருணையுள்ள பூரணமாய்ப் புடத்தைப்போடே. 889

போட்டபுட மாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 பொருமிநன்றாய்ச் சிவந்துசெந் துரமாகும்
 நாட்டமுடன் செந்தூர மெடுத்துக்கொண்டு
 நல்லவெள்ளி செம்பினிலே நூற்றுக்கொன்று
 தேட்டமுடன் கொடுத்துருக்கிப் பாருமைந்தா
 சிவசிவா சோதிவெகு சோதியாகுந்
 தாட்டிகமாய்ச் செகச்சோதி கண்டாயானால்
 தனுவான தேகமது முத்தியாச்சே. 890

முத்தியுள்ள தேகமதிற் பணவிடைசெந்தூர
 முறையோடே யந்திசந்தி கொண்டால்மைந்தா
 பத்தியுள்ள மூலமதில் வாசிநின்ற
 பதிவாகத் தீபமதிற் பாயும்பாயும்
 சித்தியுடன் பற்றினதோர் தீபந்தானுந்
 திறமான மணிவீட்டிற் சென்றுபாயும்
 புத்திபதி பூரணமாய்ப் போதமாகிப்
 பூரணமாய் நின்றிலங்குந் தேகந்தானே. 891

பிருதிவு வகுப்பு

தானென்ற மச்சமுனி யெண்ணூரும்பாரு
 சகலகரு மானமெல்லாந் தானேதோன்றும்
 உனென்ற கருமானம் பஞ்சபூதம்
 உண்மையுட னதில்வகுப்பு வுரைக்கக்கேளு
 தேனென்ற பிருதிவியிற் சேர்ந்தமார்க்கஞ்
 செப்புகிறேன் கருக்குருவாய் செப்புறேன்யான்
 கோனென்ற தங்கமடா மண்ணுமாச்சு
 குருவான யிந்துப்புங் கல்லுப்பாமே.

892

ஆமப்பா கல்லுப்பு தொட்டிசின்கி
 அசைவான காரமுகிற் பவழப்புற்று
 நாமப்பா சொல்லுகிறோ மப்பிரேகங்காந்து
 நடுவான சிலாசத்து நாதமோடுவர்தான்
 தாமப்பா சொன்னபதி மூன்றுந்தானே
 தனுவான பிருதிவியின் மார்க்கமாகுங்
 காமப்பா கருவதனாற் கண்டுகொண்டு
 கருணைபெறப் பிருதிவியைக் கண்டுபாரே.

893

அப்பு வகுப்பு

பாரப்பா பிருதிவியின் வகுப்புச்சொன்னேன்
 பதிவான வப்பினுட வ்குப்புக்கேளு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் காரீயந்தான்
 ஆதியென்ற யீயமடா வப்புவப்பு
 பேரப்பா சாரமுடன் சத்திகாரம்
 பிலமான கெவுரியுடன் குதிரைப்பல்லு
 காரப்பா வெள்ளைப்பா ஷாணங்கெந்தி
 கனமான ஞானிதலை நண்டோடாமே.

894

ஆமடா நண்டோடு முட்டைதானு
 மசைவான நத்தைசங்கு கிளிஞ்சியோடே
 தாமடா சொன்னவினம் பதின்மூன்றுந்தான்
 சங்கையுள்ள வப்பினுட வகுப்பேயாகும்
 நாமடா சொன்னபடி பஞ்சபூத
 நாடிநன்றாய்ப் பார்த்தறிந்து குருவைப்பண்ணு
 போமடா சகலகலி யோடிப்போகும்
 புத்தியுடன் தேயுவைநீ புகலக்கேளே.

895

இயாக்கோபென்னும்

தேயுவகுப்பு

கேள்பா தேவியுட மார்க்கங்கேளு
 கிருபையுள்ள செம்பதுதான் தேயுவாகும்
 வேள்பா வெடியுப்பு சவுட்டுப்புத்தான்
 மேலான கெந்தகமுஞ் சிலைசவ்வீரம்
 ஆள்பா வரிதார நிமிளைநாக
 மடங்காத வெண்கலமு மிந்திரகோபந்
 தாள்பா வெலும்புடனே மயிருங்கூட்டி
 சங்கையுள்ள பதின்மூன்றுந் தேயுவாமே.

896

வாயு வகுப்பு

தேய்வான வகுப்பதனை நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 தெளிவான மனதுறுதி யாலலேமைந்தா
 வாய்வான சரக்குவகை சொல்லக்கேளு
 வலுவான விரும்பதுதான் வாய்வேயாகுங்
 காய்வான துரிசதுவெண் காரஞ்சாரங்
 கண்டாதி லிங்கமுடன் பஞ்சபட்சி
 ஓய்வான ரத்தமுகிற் பாஷாணந்தான்
 ஒடுங்கிநின்ற கல்மதமுங் கன்னாராமே.

897

தானென்ற ரோமமுட னன்னபேதி
 சகலகாத் திரபேதி சங்கையாக
 கோனென்ற குருவருளாற் சொன்னமார்க்கங்
 குறிப்பான பதின்மூன்று சரக்குத்தானும்
 ஊனென்ற வாய்வுனுட கூறேயாச்சு
 உத்தமனே யவ்வாய்வைக் கண்டபோதே
 நானென்ற வானுவங்க ளற்றுப்போச்சு
 நலமான குருபதமு மேவலாச்சே.

898

ஆகாச வகுப்பு

ஆச்சப்பா வாய்வுனுட வகுப்புச்சொன்னேன்
 அடங்கிநின்ற வாகாச வகுப்பைக்கேளு
 பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை நரகந்தானும்
 பேரண்ட மானதொரு வாகாசந்தான்
 நீச்சப்பா சூதமுடன் வழலையூர
 நிலையான துத்தமுடி டைக்காந்தந்தான்

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 226

காச்சப்பா சீதபா ஷணமிந்து

கல்லான சுக்கான கல்லுமாமே. 899

ஆமப்பா வாகாசந் தன்னைப்பார்க்க

அடங்கிநின்ற சரக்கதுவும் பத்தேபத்து

நாமப்பா கண்டபடி சொன்னோங்கேளு

நடுவான பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சமூலந்

தாமப்பா முன்விலைபாய்ப் பஞ்சபூதஞ்

சரக்கறிந்தோ னவன்வாதி சாஸ்திரயோகி

வாமப்பால் மதியமுர்தங் கண்டயோகி

மார்க்கமுள்ள சிவயோகி மனிதனாமே. 900

மனிதனென்ற தேவனடா தேவாதிதேவன்

வரிசையடா வாதியந்த வளமைகண்டு

அனுசரித்து காயாதி கற்பங்கொண்டு

அடங்காத சமாதியிலே யனுசரித்து

தனுசரியாகச் சித்தியெல்லா மேற்றுக்கொண்டு

சகலகலை மூலமதில் வாசியேறி

மணிபொலியு மணிபூரந் தன்னினின்று

மலைகள்வளந் தனிற்றவசு மகிழ்ந்துபாரே. 901

துருசு சத்துரு மித்துரு

பாரப்பா பாஷாணங் காரசாரம்

பதிவான வுபரசமும் பகுந்துபார்த்து

நேரப்பா சத்துருமித் துருவறிந்து

நேர்மையுடன் ருனடக்க நெறியைக்கேளு

பேரப்பா பிலத்ததொரு துரிசுதானும்

பெருமையுடன் கட்டுதற்கு சத்துருவைக்கேளு

நீரப்பா விணங்கனெடு குடன்சீன

நெறிவெள்ளைப் பாஷாண மப்பிரகமாமே. 902

அமென்ற வெள்ளைப்பா ஷாணங்கல்லு

வடங்காத மிருதார் சிங்குகாந்தந்

தாமென்ற விந்துப்பு வங்கநாகஞ்

சவர்க்கார மிவைமுதலாய்ச் சத்துருவென்றெண்ணு

போமென்ற சத்துருவாற் கொன்றுபோட்டாற்

புத்தியுட னெழுப்பதற்குப் புகலக்கேளு

இயாக்கோபென்னும்

நாமென்ற மித்துருவை நன்றாய்க்கேளு
நலமான வெண்காரஞ் சாரமுடன்கேளே.

903

கேளப்பா வரிதாரம் வீரங்கெந்தி

கெடியான சிலைப்பூரஞ் சூதலிங்கம்
நாளப்பா கெவரியொடு நிமிலைபண்ணி
நன்மைபெற மித்துருவை நயந்துபார்த்து

கோளப்பா வாராமல் வாதம்பார்த்தாற்
குணமாகு மணமாகுங் குருவைக்காரு
ஆளப்பா வாயிரத்தை யறிந்துபார்த்தால்
அருமையுள்ள சாரமெல்லா மறியலாமே.

904

கார சத்துரு மித்துரு

அறியவே சாரத்தில் சத்துருவைக்கேளு
அடங்காத காரீயங் கல்லுச்சுண்ணம்

முறியவே யேரண்ட மஞ்சள்கக்கான்
முறையான வங்கமிரு காந்தக்கல்லு
தெறியவே கடல்நுறையு மிந்துப்புபுகஞ்
செம்மையுள்ள வப்பிரேகஞ் சவுடுமாகும்

குறியாக வித்தனையுஞ் சாரசத்துருவாங்
குறிப்பறிந்து கொண்டுநீ மித்துருவைக்கூட்டே.

905

கூட்டுவது மித்துருதான் காரீயங்கல்நார்
குருலிங்கம் வீரவெடி காரமுடன்கெந்தி
நாடுவது சிலைதார நிமிளையொடுகெவரி
நாகமுடன் செம்பதுவும் நல்லமித்துருவாஞ்
சாடுவது மித்துருவைத் தானறிந்துகொண்டு
சங்கையுடன் சரக்குளைத்தா னறிந்துகூட்டு
ஆடுமிது வேதைக ளட்டமாசித்து

அறிந்துகளை யேறுவது வதீதமுமாமென்னே.

906

கல்லுப்புச் சத்துரு

எண்ணுவது கல்லுப்புச் சத்துருவைக்கேளு

வேகாந்த வீரமுடன் சகடுசிங்கிசிலையும்
உண்ணுவது பழம்புளியும் பதிபவளப்புற்று

முத்தமே யிதுவெல்லாஞ் சத்துருவேயாகுந்
தண்ணிமையாய்ச் சத்துருவைத் தானறிந்துகொண்டு
சகலசரக் கத்தனையுஞ் சங்காரம்பண்ணு

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 228

சென்னிமனோன் மணியதனை சிந்தைதனிற்கண்டு
சிவசிவா மித்துருவாற் பரிபாலஞ்செய்யே. 907

செயமான மித்துருவைச் செம்மையுடன்கேளு
செம்புலிங்க வங்கமொடு வெங்காரங்கவுரி
நயமான பூரமொடு வப்பிரேகவெள்ளை
நாகமுடன் ருளகமு நயமானவிரும்பு
மயமான மித்துருவால் வகையறிந்துசெய்தால்
மார்க்கமுடன் வகைகளெல்லாம் வரிசையுடன் சேர்த்துத்
தயவான புத்தியினுற் ருனறிந்துகொண்டு. 908

வெடியுப்பு சத்துரு மித்துரு

தன்மையுடன் வெடியுப்பு சத்துருவைக்கேளு
தருகாத குடனொடு சவுடுகாரீயம்
உண்மையுள்ள வெள்ளீயம் துரிககாந்தம்
ஒடுங்கிநின்ற வெள்ளிசெம்பு விரும்புசிலைதொட்டி
வண்மையென்ற தீமுறுக லண்டங்கெந்தி
மடங்காத சிங்கியுடன் சத்துருவேயாகுந்
தன்மையுடன் சத்துருவைச் சங்கையுடன்கேட்டாய்
தனதான மித்துருவைத் தானறிந்துகொள்ளே. 909

கொள்ளுடா தந்தமொரு தானகமுந்துத்தங்
குறைநாக லிங்கமுடன் வீரமொடுகாரங்
கல்லடா படிகியுடன் கல்லுப்பு யிந்து
கடனுறையி நிமிளைவெள்ளை கம்பிளிநல்லோரம்
விள்ளடா வெடியுப்பின் மித்துருவைச்சொன்னோ
மேன்மைபெறக் கண்டறிந்து வினாவதனாற்பார்த்தால்
உள்ளபடி வாதமது வன்வசமேயாகு
முத்திகொண்டு பார்த்ததன லுன்தேகஞ்சித்தே. 910

கார சத்துரு மித்துரு

சித்தான சாரமதின் சத்துருவைக்கேளு
சிவசிவா சிலாசத்து செம்மையுடன்துத்தம்
வத்தான மித்துருவைக் கண்டபடி சொல்வேன்
வலுவான வுபரசங்கள் பாஷாணலோகம்
வித்தான மித்துருவைக் கண்டவர்களாகும்
விபரமுள்ள ரசவாதி மேன்மையுடன்காண்பான்

இயாக்கோபென்னும்

பத்தான சரக்குவகை யறிந்தவனேசித்தன்
பரஞான கேசரியைப் பணிந்துநீகாரே.

911

காரடா சீனத்தின் சத்துருவைக்கேளு
கருவான காரத்தின் சத்துருவேயாகும்
நேரான மித்துருவின் வகையேதென்றால்
நேரான காரமித் துருவைப்பாரு
வேரான காரமித் துருவைப்பார்த்து
விசையான சரக்குகளைக் கட்டிக்கொண்டு
ஏரடா வாசியென்ற குதிரைமேலே
யேறிவந்த லோகமதி லிருந்துபாரே.

912

தங்கச் சத்துரு

பாரப்பா தங்கத்தின் சத்துருவைக்கேளு
பதிவான நாகமுடன் சவடுவெள்ளை
காரப்பா விணங்கனாடு கெவுரிலிங்கங்
கண்டரொடு நிமிளைநாக மப்பிரேகஞ்
சேரப்பா கிளிஞ்சியொடு சிங்கிமனோசிலையுந்
திருவான வண்டத்தோல் சூதமொடுகெந்தி
நேரப்பா குதிரைப்பல் கோமுகங்காந்தம்
நேராகச் சவ்வீரலம் பொன்னம்பர்தானே.

913

தானென்ற தங்கத்தின் சத்துருவைச்சொன்னேன்
தயவான மித்துருவின் விபரங்கேளு
கோனென்ற சத்துருவின் சரக்குவகைதள்ளி
கொள்கிநின்ற மற்றதெல்லா மித்துருவேயாகும்
வீனென்ற புத்தியினாற் கருவறியாவட்டால்
விபரமுள்ள வாதமெல்லாம் விழலேயாகும்
நானென்ற வானுவத்தை யப்புறத்தேதள்ளி
நடுவான கேசரியி னாடிமிகவூறே.

914

சூதச் சத்துரு

நாடிநின்ற சூதத்தின் சத்துருவைக்கேளு
நஞ்சான பூந்று நிமிளையொடுபூரந்
தேடிநின்ற கற்சவடு சூடன்வெடியுப்பு
திருவான பொன்னம்ப ரிரும்புகாந்தங்

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 230

கூடினதோர் சாரவெள்ளை கெவுரிசிங்கி
 கொடிதான சூதத்திற் சத்துருவேயாகும்
 வாடிநின்ற சத்துருவாற் சூதமதைக்கொண்டு
 வகையான மித்துருவால் வரிசைபாரே. 915

வரிசையுள்ள மித்துருவைச் சொல்லக்கேளு
 வாடாத காரீய நாகமப்பிரேகம்
 உரிசையுள்ள கெந்தகமுஞ் சிலைவங்கந்தாரம்
 உண்மையுள்ள துரிசசெம்பு வெள்ளிவெங்காரந்
 துரிசானச் சாரமுடன் றெட்டியஞ்சனக்கல்
 தயங்காத தீமுறுதற் பவழப்புற்று
 பெரியான துத்தமுடன் மித்துருவேயானால்
 பெருமையுடன் கண்டுநீ பிலமாய்நில்லே. 916

இரும்பு சத்துரு மித்துரு

நில்லென்ற யிரும்புக்கு சத்துருவைக்கேளு
 நிசமான வெங்கலமும் வெண்காரமண்டங்
 கல்லான வப்பிரேக நிமிளையோடுவங்கங்
 கடிதான திராகெந்தி சாரமுன்சிலையும
 விள்ளென்ற சவ்வீரஞ் சிங்கியொடுகெவுரி
 மேலான சிலாசத்து வெள்ளைபூநீறு
 உள்ளபடி யித்தனையுஞ் சத்துருவேயாகும்
 உகந்தமித் துருவைநீ யுண்மையுடன்கேளே. 917

கேளடா மித்துருவை செல்வேன்மைந்தா
 கெணிதமுடன் வெள்ளிசெம்பு காந்தநாதம்
 ஆளடா நாகமொடு பூரந்தங்கம்
 அரகரா கெந்தியுடன் மயூரச்செம்பு
 தாளடா சூடனுடன் மித்துருவேயாகுஞ்
 சங்கையுட னிப்படியே தாக்கிப்பாரு
 கோளடா வாரா லயமுருகும்பாரு
 கொண்டபடி காந்தத்துக் கிந்தமுறைபாரே. 918

நாக சத்துரு மித்துரு

பாரப்பா நாகத்தின் சத்துருவைக்கேளு
 பருவமுடன் கிளிஞ்சியண்டங் கல்லுப்புவெடியுந்
 தேரப்பா தங்கந்துரு வெள்ளிவீரந்
 திருவான நண்டோடு வெண்கலமுஞ்சிங்கி

இயாக்கோபென்னும்

நேரப்பா வபின்மிளகு வெள்ளைப்பாஷாண
நிலையான வளயலுப்பு வன்னபேதியுமாம்
ஆரப்பா வறிவார்கள் நாகசத்துருவை
அறிந்துநீ மித்துருவை யன்பாய்க்கேளே.

919

கேளடா மித்துருவின் பாகந்தன்னைக்
கெவுரிசெம்பு சூதமடா நாகங்கெந்தி
தாளடா வப்பிரேக மிரும்புகாந்தஞ்
சாரமுடன் கருநாக மயூரஞ்செம்பு
நாளடா சிலாசத்து நிமிளையெல்லா
நாகத்தின் மித்துருவை நயந்துபாரு
ஆளடா சகலகலை சித்தையெல்லாம்
அடங்கிநின்ற சத்திசிவ மருளைப்பாரே.

920

காரீய சத்துரு மித்துரு

அருளான காரீயஞ் சத்துருவைக்கேளு
அயக்காந்தங் கெவுரிகெந்தி யண்டநத்தை
திருவான கிளிஞ்சியொடு நிமிளைநண்டு
செயராச வார்க்கமொடு கற்கண்ணந்தான்
உருவான யிவையெல்லாஞ் சத்துருவேயாகும்
உண்மையுடன் கண்டுநீ யறுதியாக
குருவான பராபரத்தைக் குவிந்துபோற்றிக்
கூர்மையுடன் காரீயமித் துருவைக்கேளே.

921

வங்க சத்துரு மித்துரு

கேளப்பா மித்துருதா னாகஞ்செம்பு
கிருபையுள்ள மயூரமுடன் வெள்ளிவங்கம்
நாளப்பா பூநாக சூதமெல்லாம்
நலமான காரீய மித்துருவேயாகும்
கோளப்பா வாராமல் மித்துருசத்துருவைக்
கூரறிந்து கொண்டவனே சித்தன்சித்தன்
வாளப்பா வரிசையுடன் வாரிதியைக்கண்டு
வளமையுள்ள வங்கத்தின் சத்துருவைக்கேளே. 922
கேளுநீ வங்கத்தின் சத்துருவைநன்றாய்க்
கிருபையுள்ள காரீய முறையாய்ப்பாரு
ஆளுநீ யிப்படியே வங்கத்துக்கு
ஆரறிவார் சத்துருவை யறியவேண்டும்

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 232

வாளுநீ மித்துருவைக் கேளுமைந்தா
வரிசையுள்ள காரீயஞ் சூதந்துத்தம்
சூளவே யிந்தமுறை மித்துருவேயாகுஞ்
சுகமாகக் கண்டறிந்து சூட்டிப்பாரே. 923

சூட்டிப்பார் சரக்குவகை தனக்குமைந்தா
சுகமான சத்துரு மித்துருவைப்பார்த்து
நாட்டிப்பார் சரக்குகள்தான் கட்டிப்போகும்
நடுவான பூரணத்தில் நாடிநின்று
மூட்டிப்பார் மூலமதில் வாசிதன்னை
முக்கோண வீடறிந்து முழித்துப்பாரு
நீட்டிப்பார் காலறிந்து நீட்டினாக்கால்
நீடுாழி காலமொரு காலமாமே. 924

அஷ்டாங்க யோகம்

ஆமப்பா வட்டாங்க யோகமார்க்கம்
ஆதிதொடுத் தந்தவரை சொல்லக்கேளு
தாமப்பா யோகமுதல் நேமந்தானுந்
தருவான வாசனமும் பிராணாயங்கள்
வாமப்பா வரிசையினால் பிரத்தியாகார
மகத்தான தாரணையுந் தியானமாகும்
நாமப்பா சொல்லுகிறோஞ் சமாதியோடு
நலமான யெட்டுவகை யோகம்பாரே. 925

ஏமம்

பாரப்பா யெட்டுவகை யோகந்தன்னைப்
பதிவாக வறிவதற்கு விபரங்கேளு
காரப்பா யேமமென்ற கருவேதென்றால்
கருணையுட னறிவுபூ ரணமாய்நின்று
தேரப்பா நால்வகையோ னியில்நன்றாகச்
செனித்தவெழு வகையின்றோற்றந் திரமாய்க்கண்டு
வீரப்பா செய்யாமல் தன்னுயிர்போலெண்ணி
விபரமுடன் றானிருக்க யேமமாச்சே. 926

நியமம்

ஆச்சப்பா நேமமதைச் சொல்லக்கேளு
அருளான யேமத்தி லன்பாய்நின்றால்

இயாக்கோபென்னும்

நீச்சப்பா நேமத்துக் குறுதியாகும்
 நெறியான நேமமது யென்னவென்றால்
 பேச்சப்பா பேசாத மவுனஞானம்
 பேரண்ட சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 மூச்சப்பா யவருடைய கடாட்சத்தாலே
 முதலான வட்சரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளே. 927

கேட்டுநின்ற வட்சரத்தாற் சத்தகோடி
 கிருபையுள்ள மந்திரங்க ளெல்லாம்பெற்று
 நாட்டியந்த வட்சரத்தா லப்பியாசிக்க
 நலமான மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
 கூட்டியந்த குறிப்புடனே யிருந்துகொண்டால்
 கூரான நேமமதற் குறுதியாச்சு
 தாட்டிகமாம் நேமத்துக் குறுதியானால்
 தனதான வாசனமுஞ் சித்தியாமே. 928

ஆசனம்

சித்தியுள்ள வாசனத்தைச் செப்பக்கேளு
 சிவசிவா சிவதீட்சை திறமாய்ப்பெற்று
 முத்திபெற்ற தீட்சையது தவருமற்றான்
 முறையோடே குருமுறையாய் முதலைக்கண்டு
 பத்தியுட னுபதேசப் படியேநின்று
 பரமசிவ சிந்தனையாய்ப் பதியைக்கண்டால்
 சுத்தமுள்ள வாசனமு மிதுதானப்பா
 சுருபமுள்ள வாசனத்தைத் தொழுதுநில்லே. 929

பிராணாயம்

நில்லடா சூணமென்ற வாசனத்தில்
 நீமகனே மனதுறுதியாகநின்றால்
 செல்லடா பிராணயஞ் சித்தியாகும்
 சிவசிவா பிராணய மென்றுசொன்னால்
 சொல்லவொண்ணச் சத்தியுடன் தீட்சையாகுஞ்
 சுருபமுள்ள சத்தியென்றால் மனோன்மணிதானப்பா
 நல்லதொரு மனோன்மணியைத் தியானஞ்செய்து
 நலமாகப் பூசித்தால் பிராணாயாமமே. 930

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 234

பிரத்தியாகாரம்

ஆமப்பா பிராணாய மறிந்துகொண்டு
அந்தநிலை தவறாம லனுட்டித்தாக்கால்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பிரத்தியாகாரம்
நடுவான பூரணந்தா னூர்காண்பார்கள்
தாமப்பா சொல்லுகிறேன் ருன்றானாதி
தயவான காயாதி கற்பங்கற்பம்
வாமப்பால் மதியான கற்பங்கொண்டு
மகத்தான பூரணத்தில் மருவியேறே.

931

தாரணை

மருவியந்த மூலமதில் வாசிகொண்டு
மார்க்கமுடனக் கிளியை யெழுப்பிமைந்தா
கருவிகர ணாதிகளை சுட்டுநின்றால்
கருணையுள்ள பிரத்தியாகாரமாகும்
தருவான பிரத்தியா காரங்கொண்டு
தன்மையுட னின்றதனால் தாரணையுமாகும்
திருவான தாரணைதா னென்னயென்றால்
செபுகிறேன் மூலமதின் வாசிதானே.

932

தானென்ற தாரணையைச் சொல்லக்கேளு
தருவான பிரத்தியாகாரந்தன்னால்
தேனென்ற மூலமதில் வாங்கிக்கொண்டு
சிவசிவா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
மயங்காத தீபமதில் மனதைவைத்து
கோனென்ற வவ்வெளியிற் சென்றுவேறிக்
குறியுடனே யிருக்கிறது தாரணையுமாமே.

933

ஆமப்பா தாரணையை யறிந்துஅந்த
வகண்டவெளி தானாக வறிந்துகொண்டால்
நாமப்பா சொல்லுகிறோந் தியானமாகும்
நடுவான தியானமது வென்னவென்றால்
தாமப்பா சகலவிச வாசமெல்லாந்
தானல்ல நீயென்று சங்கையாக
போமப்பா நிட்களமாய் நின்றயானால்
பொருந்திநின்ற தியானமதின் பொருளைக்கேளே.934

இயாக்கோபென்னும்

சமாதி

கேளப்பா தியானமதில் மனதுறுத்தால்

கிருபையுள்ள சமாதியெனச் சொல்லலாகும்
தாளப்பா சொல்லுகிறோஞ் சமாதிநேர்மை

தானென்ற தத்துவத்தை யொடுக்கிமைந்தா
கோளப்பா குடிலமென்ற மனதொடுக்கிக்

குவிந்தமன தொன்றிபத்துக் கூர்மையாக
வாளப்பா மவுனமொத்து நிராசையாக

மனநினைவு தான் கடந்தாற் சமாதியாமே.

935

ஆமப்பா யெட்டுவகை யோகத்திற்கு

மவையடக்க மென்னவென்றால் மனமேயாகும்
காமப்பால் கானற்பால் கொண்டுதேறிக்

கருவான காயாதி கற்பங்கொண்டு
தாமப்பா தன்னருளைத் தானேகண்டு

சச்சிதா னந்தமென வறிவில்நின்றால்
வாமப்பால் மதியான வழர்தந்தானும்.

வாறுதிபோ லூறும்டா மகிழ்ந்துகொள்ளே.

936

இரவி தெரிசனம்

கொள்ளடா மதியுர்தங் கொண்டுநல்ல

குருவான ரவியினுட தெரிசனத்தைக்கேளு
விள்ளடா பங்குனிசித் திரையில்நீயும்

விடியவொரு நாழிகையில் தேகசுத்தி
நள்ளடா வுதயமதைத் விழித்துப்பாரு

நயனமது சிமிட்டாமல் நன்றாய்ப்பார்த்தால்
உள்ளடா நயனமதிற் கூச்சமாகும்

ஓம்ரவி நமாவெனவே யுகந்துபாரே.

937

பாரப்பா வுதயமுத லைந்துமட்டும்

பார்த்தபின்பு யிதன்பிறகு மைந்தாகேளு
நேரப்பா நின்றநிலை யதனினின்று

நேர்மையுடன் மார்புருளத் தெண்டம்பண்ணு
காரப்பா யிப்படியே நேமமாகக்

கனிவாக மண்டலமே தியானித்தாக்கால்
தேரப்பா முதுகிடமாய் வட்டமாகச்

சிவசிவா ரவிபிறப்பைக் காந்தியாமே.

938

காந்திதனைக் கண்டவுடன் மைந்தாகேளு
 கருவான வாசியது வகலாதப்பா
 சாந்தமாந் தேகமதின் வியாதியெல்லாந்
 தன்மையுடன் தீருமடா தயவாய்ப்பாரு
 சேர்ந்துநின்ற தேகமது வலுத்துப்போச்சு
 திறமான ரவிபோலே தேகமாச்சு
 பாந்தியமா யிப்படியே ரவியைகண்டால்
 பல்லுழி காலமட்டும் வாழலாமே.

939

மதி தெரிசனம்

வாழ்வதற்கு மதியினுட தெரிசனத்தை
 வரிசையுடன் சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு
 ஆழ்வதற்குத் தைமாத முதயகாலம்
 அனுதினமுஞ் சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு
 சூழ்வதற்குப் பிறைமூன்றும் பிறையிலின்று
 திறமாகப் பூரணசந் திரனைப்பாரு
 தாழ்வதற்குச் சந்திரனாற் தியானங்கேளு
 தன்மையுடன் சிம்மெனவே தாண்டிப்பாரே.

940

பிரம தெரிசனம்

பார்க்கையிலே சந்திரனா ரவியிற்சேர்ந்த
 பக்குவங்கள் நன்றாகத் தோன்றும்பாரு
 ஏர்க்கையுடன் மதிரவியிற் சேர்ந்தபோதே
 யிகபரசா தனமெனவே யிருக்கலாகும்
 சேர்க்கையுட னிக்கருவை யுலகத்தோர்க்குச்
 செப்பினாற் கைலாய மிடங்கொள்ளாது
 மார்க்கமுடன் மனதறிவால் மகிழ்ந்துகொண்டு
 மாசுற்ற சோதியைநீ மருவிப்பாரே.

941

பாரப்பா விருநயன மொன்றாய்க்கூட்டிப்
 பதிவான விருசயத்தில் மனதைவைத்து
 நேரப்பா சுழிமுனையிற் பற்றியந்த
 நிதமாக வக்கினியில் நின்றுகொண்டு
 தேரப்பா பூரணமாம் வாசிதன்னாற்
 சிக்கனவே நங்கென்று திருவைநோக்கி
 காரப்பா லறிவுகொண்டு பார்த்தாயானால்
 கலங்காத பிரமமுட தெரிசனமுமாமே.

942

இயாக்கோபென்னும்

ஆமென்ற பிரமதெரி சனையைக்கண்டால்
 அக்கால வபமிர்த்து வகன்றுபோகும்
 ஒமென்ற பிரணவமே யுச்சமாகு
 முருமுகின்ற வாய்வுகளு மொடுங்கும்வீட்டில்
 தாமென்ற சங்கர்ப்ப விகற்பந்தீருஞ்
 சகலகலை மந்திரமுந் தன்மையாகும்
 மாவென்ற மவுனமது வனிக்குமையா
 மகத்தான யோகத்துக் கடிதான்பாரே.

943

விஷ்ணு தெரிசனம்

அடியான பிரமகலை யறிந்துகொண்டு
 வாதியென்ற வக்கினியைத் தொழுதுபோற்றி
 குடியான மணிபூரந் தன்னினின்று
 கூர்மையுடன் வாசியின்மேற் குவிந்துயேற்றி
 கடிதான கமலமதி னின்றுகொண்டு
 கருணைபெற மங்கென்று தியானம்பண்ண
 வடிவான திருமால்தன் கருணைதங்கு
 மாய்கையென்ற மயக்கமெல்லாம் வாங்கிப்போமே. 944
 வாங்கிப்போந் திரோதாயின் மயக்கமெல்லா
 மவுனமென்ற பூரணமு கனதிற்றங்கும்
 பாங்குபெறக் கமலமதில் தீபந்தோற்றும்
 பதிவான வாசிகளும் பணியும்வீட்டில்
 தூங்கிநின்ற தூக்கமது தொடராதையா
 தூலமென்ற காயமது சுத்தமாகும்
 சூரங்கமாய்ச் சகலதலை தன்னுட்காணுஞ்
 சச்சிதா னந்தமென்ற வறிவுதானே.

945

மகேஸ்பர தெரிசனம்

தானென்ற மாலினுட கலையைக்கண்டு
 சங்கையுள்ள தீபமதிற் சுடரைப்பற்றி
 கோனென்ற முக்கோணக் குறியில்நின்று
 குருவான வாசியைந் குணமாய்ப்போற்றி
 மானென்ற மவுனமதாற் சிம்மென்றேதான்
 வணக்கமுடன் மனமுருகத் தியானஞ்செய்தால்
 நானென்ற வருத்திரனா கிருபைதங்கி
 நாடிநின்ற பிறவிகளு மற்றுப்போச்சே.

946

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 238

போச்சென்று விடுகாதே மகேஸ்பரத்தைப்
 பொருந்திமன மொன்றாகப் புருவமேலே
 வீச்சென்ற வாசியைநீ யதனிற்றாக்கி
 விசைகொண்டு வங்கென்று விரும்பியுது
 பேச்சென்ற சத்தமடா பிரளாதையா
 பிலமான வாய்வதற்கு வயிருமாச்சு
 நீச்சென்ற மகேஸ்பரத்தி னருளேதங்கி
 நிசமான சிவகளையும் நிலைக்கும்பாரே. 947

பாரப்பா மகேஸ்பரத்துச் சித்தரெல்லாம்
 பணிந்துமலை யேறியவர் பதமேபெற்றார்
 வீரப்பா கொண்டவர்க்கு வறிவங்கேது
 விண்ணதனைக் காணாத வீணர்மெத்த
 நீரப்பா நின்றநிலை யறிந்துகொண்டு
 நீஞ்சினாற் கரையேறி நிமிரலாகும்
 காரப்பா கமலமல ரமுர்தநின்ற
 கரைகாணா வாவியைநீ கண்டுநீஞ்சே. 948

சதாசிவ தெரிசனம்

நீஞ்சினால் சதாசிவத்தை காணலாகு
 நிலைகாணாப் பாவிகள்தான் காணமாட்டார்
 வாஞ்சையினாற் சொல்லுகிறேன் அங்கென்றேதான்
 வளமான வாசியைநீ வணங்கிக்கொண்டு
 பாஞ்சென்று வக்கினியில் முடிவிற்சென்று
 பதிவாக ரவிமதிக் காலேசென்றால்
 பூஞ்சென்று பூத்தமலர் வாசந்தன்னைப்
 புகலுதற்கு வெட்டவெளியாகும்பாரே. 949

பாரப்பா வெட்டவெளி தன்னினின்று
 பதிவான ரவிமதியைப் பார்த்துப்பார்த்து
 தேரப்பா மனதறிவி னாலேயப்பா
 தேறினாற் சிவயோக சித்தியாகும்
 காரப்பா சிவயோக முத்தியாலே
 கைலாய தேகமடா கற்பதேகம்
 சாரப்பா மூலமுத லாராதாரந்
 தானறிந்தாற் சிவவேடந் தனதாந்தானே. 950

இயாக்கோபென்னும்

சிவவேட தீட்சை

தானென்ற சிவவேடங் காயாசந்தான்
 தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
 கோனென்ற சற்குருவைக் கண்டுபோற்றிக்
 குணமாகத் தசதீட்சை பெற்றுக்கொண்டு
 தேனென்ற வழர்தமடா அகாரதீட்சை
 திருவான சத்தியடா வுகாரதீட்சை
 மானென்ற வண்டமடா மகாரதீட்சை
 மகத்தான வட்டாங்க யோகங்கேளே.

951

அட்டாங்க தீட்சை

கேள்பா வட்டாங்க யோகதீட்சை
 கிருபையுட னீராறு தீட்சைபெற்று
 வாளப்பா வரிசையுட னிருந்துகொண்டு
 மார்க்கமுட னீயிருக்கு மொடுக்கங்கார்த்து
 நீளப்பா காலரைதான் பாலுமன்ன
 நேர்மையுட னொருபோது கொண்டுதேறி
 தாளப்பா வுலகமதில் வாழ்வோர்க்கெல்லாம்
 சங்மையுடன் ருன்பணிந்து சஞ்சாரம்பண்ணே.

952

சிவவேடம்

சஞ்சார சமாதிமன நிறுத்திக்கொண்டு
 தாம்பூர வறுகழுஞ்சு தயவாய்வாங்கி
 துஞ்சாம லீராறு சுத்திபண்ணித்
 துன்பமென்ற களிம்பற்றுச் சுகமாய்நீயும்
 நெஞ்சாரச் சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
 நேமமுடன் ரவிபோலே வளையமார்க
 அஞ்சாம லிருவளையஞ் செய்துகொண்டு
 அப்பனே குருபூசை யன்பாய்ச்செய்யே.

953

செய்யப்பா குருபூசை பரத்துக்கேதான்
 சிவசிவா காயாச வேட்டிநல்கி
 மெய்யப்பா மெய்யதுவு மெய்தானென்று
 மேன்மையுள்ள ரவிவளையங் கையில்வாங்கி
 நெய்யப்பா வக்கினியில் தூவியந்த
 நேமமென்ற ரவிவளைய மதனிற்காட்டி

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 240

கையப்பா விரலைந்தில் மூன்றுதள்ளிக்
கருணைபெற நடுவிரலாம் ரெண்டிற்றூட்டே. 954

பூட்டியந்த விபூதியுந் தளமாய்ப்பூசி
புகழ்சடை ரெண்டு வெள்ளை தானெடுத்து
தாட்டிகமா யிடைமேலுந் தரித்துக்கொண்டு
சங்கையுட னெட்டியான பெந்தனப்பண்ணி
நாட்டினிலொப் பனையாக விருந்துகொண்டு
நடராச நீதமதைப் பார்த்துமைந்தா
வாட்டமில்லா மனதுகொண்டு வொடுக்கங்காட்டி
மனதொடுங்கச் சிவயோக வளமைபாரே. 955

பாரப்பா சிவயோகஞ் செய்துகொண்டு
பதிவான சதாநிட்டை முத்தனாகி
நேரப்பா நின்றதனால் மைந்தாகேளு
நின்சமுகங் கண்டவர்கள் தனக்குத்தானும்
வீரப்பா கொண்டதொரு பீடையெல்லாம்
விட்டோடிப் போகுமடா விருதுமார்க்கம்
ஆரப்பா வறிவார்க ளறியாமற்றான்
அசுடரெல்லாம் விடம்விட்டு வலையுறரே. 956

அலையுறார் வாய்மதங்கள் மெத்தப்பேசி
அன்பாகப் பூரணத்தை யறியாமற்றான்
குலையுறார் சகலம்சம் பத்தில்நின்று
கூடழிந்து போமெனவே குறியாமற்றான்
தலையான தலைதெறித்துத் தத்தீயேதான்
தன்காலுங் காணாமற் றவறிப்போனார்
வலையான காமவலை தன்னிலேறி
மாண்டுதடா வெகு கோடி மச்சந்தானே. 957

தானான மச்சமது சாகரத்தில்
தன்பசியாற் றுனோடித் தான்றனாகி
ஊணை சிறுமச்சங் கொண்டுநின்று
உறுதிமீனாய் நின்றுதடா வறுதியாக
தேனான லோகமது சொல்லும்வார்த்தை
சிறுத்தொண்டா தன்கதையைச் செப்பக்கேளு
கோனான குருமுறையை யெண்ணாமற்றான்
குவிந்துநெருப் பாறில்மனங் குளிர்ந்திட்டாரே. 958

இயாக்கோபென்னும்

ஆவாரம்பட்டைத் தயிலம்

குழன்றுமனந் திரியாம லின்னமொன்று

கூறுகிறே மூலிகையின் குணத்தையெல்லாம்

அழன்றுமிக வலையாதே யையாகேளு

ஆவரையின் பட்டையுடன் வேங்கைப்பட்டை

தழன்றுருகுஞ் சிவன்வேம்பு மூன்றுங்கூட்டித்

தன்மையுட னாதியந்தக் கருவுஞ்சேர்த்து

உழன்றுமிகத் திரியாம லொன்றாய்க்கூட்டி

உத்தமனே பாண்டமதி லிட்டுமூடே.

959

மூடிநன்றாய்ச் சீலைசெய்து மைந்தாகேளு

முக்கியமாய்க் குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு

நாடியந்தத் தைலமதைப் பதனம்பண்ணி

நலமாகச் சண்முகத்தைத் தியானஞ்செய்து

வாடிநின்று தவியாம லையாகேளு

மார்க்கமுடன் தைலமதில் பணவிடைதான் கொள்ளு

கூடிநின்ற வியாதியெல்லா மோடிப்போகுங்

குணமாக மண்டலமுங் கொண்டுதேறே.

960

கொண்டுவிடு மண்டலத்தில் தேகந்தன்னில்

கூறுகிறேஞ் சட்டையொன்று வெளுப்பாய்ப்போகும்

அண்டர்பிரா னருளதன லாக்கைதானும்

அழிவில்லை யென்னுளு மதுதான் போதம்

கண்டதொரு தயிலமதிற் சூதங்கூட்டிக்

கையாலே மத்தித்துச் செம்பிற்பூசி

விண்டபடி புடம்போடு தங்கமாகும்

வேதாந்த பூரணியாள் சொல்லிதாமே.

961

கரைவித்துத் தயிலம்

ஆமப்பா யின்னமொரு தயிலங்கேளு

அடங்காத கரைவித்து பீர்க்கம்வித்து

தாமப்பா வாமணக்கு வித்துமூன்று

சரிசமனாய்த் தானெடுத்துத் தன்னோடொக்க

நாமப்பா சொல்லுகிறே மாதியந்தம்

நன்மையுட னைந்துமொன்றாய்க் கூட்டிக்கொண்டு

சோமப்பால் மதியால் யிடித்துநல்ல

சுகமான பாண்டமதி லிட்டுக்கொள்ளே.

962

கொள்ளடா முன்போலே தயிலம்வாங்கிக்
 கூர்மையுள்ள மேருதனிற் பதனம்பண்ணு
 செல்லடா குருமதியிற் சென்றுகொண்டு
 சிவசிவா தைலமதிற் பணவிடைதான்கொண்டால்
 உள்ளடா மயக்கமுற்று மூர்ச்சையாகி
 உத்தமனே யொருநொடியில் தெளிந்துபோகும்
 மள்ளடா யிப்படியே மண்டலமேகொண்டால்
 வசையாது தேகமது கல்லுத்தானே.

963

தானென்ற தயிலமதில் வீரம்பூரந்
 தன்மையுள்ள ரசமுடனே மத்தித்தேதான்
 கோனென்ற குருபதத்தைத் தொழுதுபோற்றிக்
 குருவான நவலோகந் தன்னிற்பூசி
 நானென்ற வானுவத்தை விட்டுப்போட்டு
 நன்மையுட னெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 தேனென்ற வாலையுட கிருபையாலே
 சிவசிவா நவலோகம் பொன்னாய்ப்போமே.

964

பூரணத் தயிலம்

போமென்று விடுகாதே யின்னமொன்று
 பூரணமா தயிலவகை புகலக்கேளு
 ஒமென்ற குருவருளாற் கெந்திபூர
 முத்தமனே நவச்சார மொன்றாய்க்கூட்டி
 தேனென்ற முப்பூவும் கூடச்சேர்த்து
 திறமான வைங்கோலத் தைலமூட்டி
 ஆமென்ற வுரல்தனிலே யிடித்துக்கொண்டு
 அன்பான பரணையிலே யமர்த்துவாயே.

965

அமர்த்திநன்றாய் முன்போலே மைந்தாகேளு
 அருள்பெருகக் குழித்தயிலம் வாங்கிக்கொண்டு
 சமர்த்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணிச்
 சற்குருவின் பாதமதைத் தொழுதுகொண்டு
 விமத்தகலுந் தைலமதிற் பணவிடைதான்கொண்டால்
 மேல்நாடி நரம்புகளு மிறுகிப்போகும்
 நமக்கான நமனவனும் விலகிப்போவா
 னாதாந்தத் தேகமது முத்தியாமே.

966

இயாக்கோபென்னும்

முத்தியுள்ள தயிலமதில் மைந்தாகேளு
 மூர்க்கமுள்ள வீரமுடன் பூரங்காரம்
 புத்தியுள்ள ரசமதுவுங் கூடச்சேர்த்து
 பாலகனே கல்வமதி லாட்டிநன்றும்
 புத்தியுடன் றுன்வழித்து வங்கத்தப்பி
 பூரணத்தை தொழுதுபுடம் போட்டுக்கொண்டால்
 சுத்தமுள்ள தங்கமதா யிருக்குமைந்தா
 சிவமாகச் சிவயோகத் துறையில்நிலே.

967

மருதோன்றித் தயிலம்

துறையாக யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 துலங்குமரு தோன்றிவோர் சமூலம்வாங்கி
 நிறையாக வெட்டிவோர் கூடச்சேர்த்து
 நிசமான வாதியந்தக் கருவுங்கூட்டி
 குறையாமல் தாவிடித்துப் பாண்டத்திட்டுக்
 குருவான சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 முறையாகக் குழித்தயில மிறக்கிமைந்தா
 முன்போலே பதனமதாய் வைத்துக்காரே.

968

கார்த்துநின்ற தயிலமதில் மைந்தாகேளு
 கருவான தாரமுடன் கௌரிகூட்டி
 பூர்த்துநின்ற பாஷாணந் துருகுகுதம்
 பொருந்தவைத்து மொன்றாக்கி நிறுத்துக்கொண்டு
 பார்த்திபனே தைலமதாற் கல்வத்தாட்டி
 பக்குவமாய் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணி
 போற்றிநன்றும்ச் செம்பதிலே தடவிக்கொண்டு
 பூசித்துப் புடமதனிற் போட்டுப்பாரே.

969

பாரப்பா செம்பதனை யெடுத்துப்பார்க்கப்
 பஞ்சவர்ன் வொளிவதிலே யுண்டாமைந்தா
 காரப்பா வெள்ளிதனிற் றடவிப்போடக்
 கருவான பெண்ணுப மென்னசொல்வேன்
 சாரப்பா சரக்குகளிற் றடவிப்போடக்
 தன்மையுடன் கட்டுமடா கசடற்றேதான்
 ஆரப்பா வறிந்துசெய்வா ராதிதன்னை
 அரகரா வதனுடைய வாட்டந்தானே.

970

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 244

ஆட்டமென்ற வாட்டமெல்லா மாதியந்தம்
 அருளான வாதமுறை யாதியந்தம்
 நாட்டமென்ற வாசியடா நந்திபீடம்
 நடுவான சோதியடா நாதவீடு
 தேட்டமுட னவ்வீட்டில் சென்றுகொண்டு
 திருவான பூரணத்தைக் கொண்டுதேறு
 வாட்டமென்ன மயக்கமென்ன மாட்டிமாடே
 மயக்கமதா லொன்றுமில்லைமன முட்கொள்ளே. 971

கொண்டுகரை யேர்வதற்கு விந்தநூலைக்
 கூறினோஞ் செகத்தோர்கள் பிழைக்கவென்று
 அண்டர்பிரா னருளதனாற் சொன்னவாக்கியம்
 ஆயிரம்போ லொருநூலுங் கிடையாதப்பா
 கண்டவர்கள் பொருளறிந்து செய்துகொள்ள
 கன்மவினை யொட்டாது நாமென்செய்வோம்
 விண்டபொருள் கண்டறிந்து செய்யமாட்டார்
 வீணருக் கென்செய்வோம் விதிதானாமே. 972

விதிவிலக்கக் கற்பமுறை சொன்னேனந்த
 வீணரவ ரறுகனைமேல் விருப்பமாகி
 மதிதவறி நின்றார்க ளையோவையோ
 மாண்டதின லென்னபலன் வருமோமக்கள்
 பதியான பதிதனிலே பதிவாய்நின்று
 பரமசிவ சத்திதனைப் பூசியாமல்
 சதிகார னாகவுட னுயிரைக்கொன்றால்
 சதாகால நரகமதி லெய்துவானே. 973

வானான மதியமுர்தங் கொண்டாலந்த
 மகத்தான நரகமெல்லாம் விலகிப்போகும்
 தேனான வழர்தமதைச் சீச்சீயென்று
 தேசாதி தேசமெல்லா மழிந்துதையோ
 ஊனான வுரிசைதனை யுட்கொள்ளாம
 லுகமுடிந்து போகுதடா வுயிர்களெல்லாம்
 தானான கருவதனை யறிந்துகொண்டு
 சகலகலை வல்லவனா யிருந்துபாரே. 974

இருந்துகொண்டு வாதியந்தம் பார்ப்பதற்கு
 வென்மக்கா ளாயிரமும் நன்றாய்ப்பாரு
 அருந்தமிழா லுரைத்தசிவ யோகம்பாரு
 வருள்பெருகு ஞானகே சரியைப்பாரு
 வருந்தியிந்த நூல்களை நீயறிந்திருந்தும்
 மதிமயக்க மானதைநா னென்னசொல்வேன்
 திருந்தியந்த வறிவதனால் தேறும்க்காள்
 தேருட்டால் காலகெதி யென்றுநில்லே.

975

நில்லடா நிலையில்மனம் நிலைக்கவென்று
 நிசமான கருமானஞ் சொல்லக்கேளு
 விள்ளடா நாகரசம் வெள்ளைவீரம்
 விபரமுள்ள சாதிலிங்க மைந்துமைந்து
 நல்லடா வரிதாரம் துரிசுதுத்தம்
 நலமான கெவுரியொடு கெந்தியைந்து
 கொள்ளடா வெடியுப்புப் படிகாரங்
 கூர்மையுள்ள நவச்சாரஞ் சவர்க்காரமாமே.

976

ஆமப்பா மூவைந்து மொன்றாய்க்கூட்டி
 அப்பனே யறுவகைநீர் பழச்சாற்றுலே
 நாமப்பா சொல்லுகிறேங் கல்வத்திட்டு
 நன்மைபெற யிறுவகைநீர் தன்னலாட்டி
 ஒம்பா வோமடிய நன்றாயாட்டி
 உரிமையுட னெட்டடங்க ஆட்டிக்கொண்டு
 காமப்பாற் கலவிலே நாதம்வாங்கிக்
 கருணைபெற விட்டுநன்றா யாட்டிப்பாரே.

977

ஆட்டிமிகப் பார்க்கையிலே மைந்தாகேளு
 அருளான பரஞான கேசரத்தினருளால்
 கூட்டிநின்ற சரச்குகள்தா னென்றோடொன்று
 கூடியல்லோ வோமடிந்து கட்டிக்கொண்டு
 தாட்டிகமாய் மெழுகதுபோ லாச்சுமக்காள்
 தயவான யிதன்பிலத்தை யென்னசொல்வேன்
 மாட்டிவிடு மெழுகதிலே பத்துக்கொன்று
 மடியாத வெள்ளீய பற்பஞ்சேரே.

978

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 246

சேர்த்துமிகத் தானரைத்து நாலுக்கொன்று
 திறமான தங்கரேக் கதுவுங்கூட்டி
 பார்த்திபனே நன்றாக வரைத்துருட்டி
 பதிவான வெள்ளியென்ற சிமிழில்வைத்து
 போற்றிநன்றாய்த் தொழுதுதெடுத்து மைந்தாநீயும்
 புனிதமுடன் குருபூசை செய்துகொண்டு
 நாற்றிசையு மெனைக்காக்குந் தெய்வமென்று
 நன்மையுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. 979

பதனமுள்ள பதியிலே மைந்தாகேளு
 பணவிடை தானெடுத்துப் பத்தியமேயாக
 விதனமில்லா வெள்ளிசெம்பில் தகட்டில்பூசி
 விரும்பிநன்றாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 அதனமுள்ள மாற்றதிக மென்னசொல்வேன்
 அரகரா பரஞ்சோதி யதிகசோதி
 மதனமுள்ள மவுனமடா மகத்தாமார்க்க
 மக்களே நவலோகந் தன்னிற்பூசே. 980

பூசிநன்று யெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு
 பூரணமாய் பழுக்குமடா புகழோமெத்த
 வாசிநின்ற வடிவதற்கு வுயிராய்நிற்கு
 மகத்தான சத்திசிவ பூசைபண்ணி
 நேசமுட குருபதமே கெதியென்றெண்ணி
 நின்றதினாற் சகலசித்து நேரதாகும்
 நாசிநுனி சுழிமுனையே வாதகாந்தம்
 நடுவான பூரணமே தீபமாமே. 981

தீபமென்ற மெழுகதிலே மைந்தாநீயும்
 செம்மையுடன் பணவிடைதானெடுத்துக்கொண்டு
 தாபமுள்ள குடவனிலே தடவிக்கொண்டு
 சங்கையுள்ள தியானமதாய்ப் புடத்தைப்போடு
 கோபமென்ற னாற்றமது சுத்தியாகிக்
 குருவான தங்கமாய்ப் பழுக்குப்பாரு
 சாபமென்ற தீவினையை யறுத்துநல்ல
 சங்கையுள்ள சிவயோகத் தன்மைபூணே. 982

இயாக்கோபென்னும்

தன்மையென்ற வாயிரத்தைப் பதனம்பண்ணிச்
 சதாகால மவுனமதா யெடுத்துப்பாரு
 உண்மையுற்ற சீஷருக்கு வரைத்துக்காட்டு
 உறுதியிலே வெகுவறுதி யாநில்லு
 நன்மையதாய் நாடதனில் நடந்துகொள்ளு
 நல்லோர்கள் பெரியோர்கள் தன்னைக்காரு
 திண்மையென்ற போகத்தில் தெளிவாய்நில்லு
 தெளிந்தாலு மனதுறுதி திறத்தைக்காரே.

983

விஷந்தீர விஷமெழு

காரான காலவிஷ மெல்லாந்தீரக்
 கருவான மூலிகையி லொன்றுகேளு
 வீரான யறுகம்புல் விஷத்துக்கெல்லாம்
 விஷமான மூலிகைதா னையாவையா
 கூடாகப் பிடிங்கியதை யரைத்துருட்டிக்
 கொண்டுக்கி வாயிலதைப் பூசிவிட்டால்
 நேராகத் தீருமென்று முன்னோர்சொன்ன
 நிசமான சிவமூலிக் குணமிதாமே.

984

குணமான யின்னமொரு கருவைக்கேளு
 குருவான வண்டமதில் கருவைவாங்கி
 நிணமான கருவதனை ரவியிற்போடு
 நீர்வற்றித் திரண்டுமெழு காகுமையா
 தனமாக யிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணித்
 தாரணியிற் கார்க்கி தலைமேற்கொண்டால்
 மனமான மெழுகில்கடு களவெடுத்து
 வையடா கடிவாயில் வெதுப்பித்தானே.

985

தானென்ற கடிவாயில் வைத்தபோது
 தலைமேலே யேறிநின்ற விஷங்களெல்லாம்
 கோனென்ற குருவருளால் விஷங்கள்செத்து
 கூறுகெட்டு மாண்டதுவுங் குணமேயாகும்
 தேனென்ற மொழியுடையாள் சொன்னவித்தை
 செகத்தோர்கள் தானறிந்து செய்துகொண்டால்
 மானென்ற தர்மமடா மக்காள்மக்காள்
 மகத்தான தர்மமது வருகுந்தானே.

986

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 248

குன்மமெட்டுக்கு லவண லேகியம்

தானான குன்மமது வெட்டுந்தீரச்
 சங்கையுடன் லவணலே கியத்தைக்கேளு
 தேனான முப்பூவு மாறுமொன்றாய்ச்
 செம்மையுடன் ருன்பொடித்து மைந்தாகேளு
 ஆனான பாண்டத்தி லிட்டுமைந்தா
 அப்பனே தெளிவிறுத்து பாண்டத்திட்டு
 கோனான தண்ணீரை வாங்கிமைந்தா
 குணமாகப் பனைவெல்லங் கரைத்துக்கொள்ளே. 987

கரைத்ததனை யடுப்பேற்றிக் கிண்டிக்காய்ச்சி
 கருவான பொடியதனிற் போட்டுக்கிண்டி
 திறத்துடனே கிண்டியதை வழித்துக்கொண்டு
 செம்மையுடன் பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
 வருத்தமுள்ள குன்மமதற் கையாநீயும்
 வணக்கமுட னெல்லிக்கா யளவுகொண்டால்
 கருத்தழிந்து குன்மமெல்லா மோடிப்போகுங்
 கருவான லவணலே கியந்தான்பாரே. 988

கிரந்தி சூலைக்குக் களிம்பு

பாரப்பா கிரந்திமுதல் சூலைக்கெல்லாம்
 பக்குவமாய்க் களிம்புவகை யொன்றுகேளு
 ஆரப்பா வறிவார்கள் காகக்கட்டி
 அப்பனே துத்தமுட ரசமுங்கூட்டி
 வீரப்பா வெள்ளைக்குங் கிலியஞ்சேர்த்து
 விபரமுள்ள சுண்ணாம்பு கூட்டியாட்டி
 நேரப்பா வெள்ளையதில் ரெட்டிபோட்டு
 நெகிழநன்றா யரைத்ததனை வழித்துக்கொள்ளே. 989

வழித்தகளிம் பதனைவொரு சிமிழில்வைத்து
 மகத்தான புண்புரைகள் தனக்குமைந்தா
 கிழித்ததுணி தனிற்றடவிப் போட்டுப்பார
 கேடுகெட்ட சூலைமுதல் பவுந்தரங்கள்
 சுழித்தகண்ட மாலையொடு பிளவைவாழை
 சுருக்கான கண்ணோசி லிங்கப்பற்று
 நெளித்ததொரு சிலந்திமுத லிவைகளெல்லாம்
 நேர்மையுள்ள களிம்பதற்கு வோடும்பாரே. 990

யார்ப்பா சகலவியா திகள்தாந்தீர்ப்
 பதிவான லேகியந்தா னென்றுகேள்
 நேர்ப்பா திரிகடுகு வெடுத்துக்கொண்டு
 நிசமான முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து
 சேர்ப்பா பூரணமும் நாலுக்கொன்று
 சேர்த்துநன்றாய் நாதமென்ற தேனைவிட்டு
 சார்ப்பா நன்றாகப் பிசைந்துருட்டித்
 தன்மையுடன் மேருதனிற் பதனம்பண்ணே.

991

பதனமுள்ள லேகியத்தில் மைந்தாநீயும்
 பக்குவமாய் மிளகளவுகொண்டதேறு
 அதனமாய் கொள்ளாம லளவாய்க்கொள்ளு
 அப்பனே மண்டலத்தில் சட்டைபோகும்
 விதனமென்ற நரைதிரைகள் விலகிப்போகும்
 வேதாந்த தேகமது முத்தியாகும்
 நிதமாகக் கொண்டுரை யேறினுக்கால்
 நீடுாழி காலவரை யிருக்கலாமே.

992

இருக்கலா மெந்தநா ளாகிலுந்தான்
 என்மக்கா ளறிவுகுரு பூரணமேயானால்
 சுருக்கலாம் பெருக்கலாஞ் சுகமாமந்த
 சோதியென்ற சிவசத்தி தன்னைக்கண்டால்
 முருக்கலாய் நின்றமுருக் கதனை வெட்டி
 மூடிநின்ற திரையகற்றி முக்கால் கொண்டு
 திருக்கலாந் திருத்தியந்த தீபந்தன்னிற்
 சிக்கலாஞ் சிக்கறுத்து விறங்கலாமே.

993

இறங்கலா மறிவுகெண்டு மூலாதாரம்
 ஏறியந்த மேலாதா ரத்தினின்று
 உறங்கலா முறக்கமற்ற விடத்திலேதான்
 உண்மையென்ற பிரணவத்தி னுருதியாலே
 சரங்களாய் நின்றதிசை வாய்வைப்பற்றி
 சாலோக சாமீப சாரூபத்தில்
 கரங்கடனைத் தான்கூப்பி யடிதொழுதுகொண்டு
 கனகசபை சாயுச்சியங் காணலாமே.

994

இராமதேவர் வயித்திய காவியம்

250

காணலாங் கருணையுள்ள தெட்சனாயன்

காவியமும் பூரணமுங் கலந்துபார்த்தால்

தோணலாஞ் சகலகலை சுத்தமெல்லாந்

துறையான துறைகளெல்லாந் தோணுதற்கு

பூணலாம் ராமனுட வாக்கியந்தன்னிற்

பொதுவான வாயிரத்தைப் பொருந்திப்பார்த்தால்

ஊணலாங் காலறிந்து வாசிகொண்டு

உண்மையென்ற தீபமதி லொடுங்கலாமே.

995

ஆமப்பா வொடுங்குமிடந் தனையறிந்து

அந்தவிட முறுதியென வமர்ந்துகொண்டு

காமப்பால் காணற்பால் கொண்டுதேறிக்

கருவரின் யிருதயத்தின் கசடறுத்து

வாமப்பால் மதியான வழர்தமுண்டு

வளர்பிறையுந் தேய்பிறையு மருவிப்பார்த்தால்

நாமப்பா வென்றமத வொன்றுமில்லை

நல்வினையுந் தீவினையு மொன்றும்பாரே.

996

ஒன்றுபடக் கண்டவிடம் மமாவாசியாகி

உறுதியென்ற திரிதிகையு முச்சமாகும்

நன்றுபெறப் பிரதமையில் வாசிகொண்டு

நலங்காற றுதிகையினு லமுர்தமுண்டு

நின்றிகொண்டு திரிதிகையில் திருத்தியாகி

நேமமுட னவ்வெளியில் வெளிச்சமாகி

கொண்டுநின்று வம்மதியும் வளர்ந்துதையா

கூர்மையுட னுனதிடத்திற் கூர்ந்துபாரே.

997

பார்ப்பதுதான் பரிதியது சத்தியாகும்

பரிவான மதியதுவுஞ் சிவமதாகும்

தீர்ப்புடனே சொல்லுகிறேன் கடர்தானந்த

சிவசிவா யிம்மூன்றுந் தெளிந்துகேளு

மூர்ப்புடைய சல்லியென்றுஞ் சன்னாசியென்றும்

மொழிந்தார்கள் பெரியோர்கள் சித்தர்ப்பா

கூர்ப்புடைய சத்தியது பூமிநாதங்

குறியான சிவமதுதான் விந்துவாச்சே.

998

இயாக்கோபென்னும்

ஆச்சப்பா நாதவிந்து கூடியொன்றா
 யணுகிநின்ற விடமதுதான் கடர்தானப்பா
 மூச்சப்பா தானடங்கித் தியான்ஞ்செய்ய
 முறைமையொன்று சொல்லுகிறேன் கர்ப்பக்கூறு
 நீச்சப்பா நிலையாது விந்துதண்ணீர்
 நிசமாக காலைசிவம் பூசைபண்ணி
 பேச்சப்பா பேசாத நாதவுப்பு
 பெலமான சத்தியுப்பைப் பேணிக்கொள்ளே. 999

கொள்ளடா மாலையிலே பூசைபண்ணிக்
 கொண்டபின்பு குருபதத்திற் கூர்மையாக
 நில்லடா நினைவுகொண்ட கடர்தானண்டம்
 நிசமான பிண்டமடா பிரத்தியாகாரம்
 அல்லடா அக்காரங் கொண்டுவந்து
 அதன்ரசத்தில் கற்பூர வுப்புஞ்சேர்த்து
 உள்ளடா வுறவாக வுறவுபண்ணி
 உத்தமனே ரவியில்நின்று பூசைபண்ணே. 1000

பூசைபண்ணப் பூசைதனை யறிந்துகொண்டு
 பூரணமாம் வாசிதனை மூலத்தேற்றி
 நேசமுட னேசமதாய்க் கும்பத்தேகி
 நினைவாகப் பூரணத்திற் பூரித்தாக்காள்
 பாசமுள்ள ரவிதேய்ந்து மதிசோமனாகப்
 பகிர்ந்தபடி யாதியில்நின் நெழுத்தைப்பார்த்தால்
 வாசமுள்ள கற்பூரத் தீபதீப
 மயங்காத கிரிதீபஞ் சோதிசோதி.

சோதியென்ற வாயிரத்தை யெடுத்துமைந்தா
 சுகமாக மடிமீதில் வைத்துக்கொண்டு
 நீதமுடன் மவுனமதாய் பார்த்துஅந்த
 நிலையறிந்து கருக்குருவாய் நின்றோர்க்கொல்லம்
 வாதமுறு ஞானமுறும் வசியமாகு
 மகத்தான பூரணமும் பூரணமேயாகும்
 நாதமுட னாதமதா யொடுங்குகின்ற
 நாதாந்த சிவயோக பாதமுற்றே.

இராமதேவர் வயித்திய காவியம் 252

இயாக்கோபென்னும்

இராமதேவர்வயித்தியகாவியம்

(இந்நூற்பெருமை)

முற்றான விந்நூல்தா னாயிரந்தான்
முனையான கருக்குருவும் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
கற்றான தைலங்கள் கிரதப்போக்கு
கருவான லேகியங்கள் பற்பமார்க்கம்
சொற்றான கபாடங்கள் நசியப்போக்கு
சுருவான கிஷாயங்கள் திலர்தப்போக்கு
பற்றான சாலங்கள் பரிசுவேதை
பாடினோ மாயிரத்தில் பணிவாமுற்றே.

முற்றிற்று.

